

سُورَةُ الْعَادِيَّاتِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوئیکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

وَالْعَادِيَّاتِ سوئند به (ئهو و لاغانه ی) له راگردندان ضَبْحًا ده‌پرمئین (۱) فَاَلْمُورِيَّاتِ جا ئه‌وانه‌ی ده‌رده‌په‌رینن پروشه‌ی ئاگر

قَدْحًا له لیکدانا (۲) فَاَلْمُغِيرَاتِ و (سوئند) به‌هه‌لمه‌ت به‌ران صُبْحًا به‌یانیان (۳) فَاَثَرْنَ جا (ده‌ورژینن و ده‌رده‌خه‌ن)

بِه تیایدا - به‌هویه‌وه نَقْعًا تَوَز و خَوَّلَى.. (۴) فَوَسَطْنَ بِه ئینجا به‌وه (هه‌لیان کوتاو) ناوه‌ندیانکرد به جَمْعًا کۆمه‌ئیک (۵)

إِنَّ به‌پاستی الْإِنْسَانَ مَرُوفٌ لِّرَبِّه بۆپه‌روه‌ردگاری لَكُنُودٌ هه‌ر زۆر ناشوکره (۶) وَإِنَّهُ و بئگومان ئه‌ویش عَلَيَّ له‌سه‌ر

ذَلِكَ ئه‌وه لَشَّيْدٌ هه‌ر زۆرشایه‌ته (۷) وَإِنَّهُ و ئه‌ویش لِحَبِّ بۆ‌حه‌زی الْخَيْرِ خَیْر (مال سامان) لَشَّيْدٌ هه‌ر زۆربه‌گورو تینه

(۸) أَفَلَا يَعْلَمُ و ئایا نازانی إِذَا ئه‌گه‌ر بَعَثَرُ به‌گورئ وه‌رکرا مَا ئه‌وه‌ی فِي له‌ناو الْقُبُورِ قه‌بره‌کان ه (۹)

وَحُصِّلَ و کۆکراوه و ده‌رخرا مَا ئه‌وه‌ی فِي له‌ناو الصُّدُورِ سینه‌کان ه (۱۰) إِنَّ بئگومان رَبَّهُم په‌روه‌ردگاریان بِهِمْ به‌وان

يَوْمَئِذٍ ئه‌ورۆژ نَخِيرٌ هه‌ر زۆر ئاگه‌دارو شاره‌زایه (۱۱)

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ٲهوپهري ميهربان وبه بهزهبي (ناويكي پيرؤزي خودايه)

الرَّحِيمِ ٲهوپهري بهخشنده (ناويكي پيرؤزي خودايه)

الْقَارِعَةُ قارعه (١) مَا (ٲهزاني) چي يه الْقَارِعَةُ قارعه (٢) وَمَا أَذْرَاكَ (جا) تۆچوزاني مَا چي يه الْقَارِعَةُ قارعه (٣)

يَوْمَ (ٲهؤ) رِؤْزهي يَكُونُ وادهبي النَّاسُ خهلك كَالْفَرَاشِ وهك پهروانهي الْمَبْثُوثِ پهرشو بلاوڪراو (٤) وَتَكُونُ دهبي

الْجِبَالُ كيؤ وشاخهكان كَالْعِهْنِ وهك لؤكه وخوري الْمَنْفُوشِ پهړهڪراو (٥) فَأَمَّا مَنْ جا ههر كهسيك ثَقُلَتْ سهنگين بوو

مَوَازِينُهُ كيٲشراوڪاني (٦) فَهُوَ ٲهوه ٲهوه كهسه فِي له عِيشَةٍ ٲينيكِي رَاضِيَةٍ رازاي دايه (٧) وَأَمَّا مَنْ وههركهسي

خَفَّتْ سوڪي هٲينا مَوَازِينُهُ كيٲشراوهڪاني (٨) فَأُمُّهُ ٲهوه دايكي هَاوِيَةٌ هاويه (٩) وَمَا أَذْرَاكَ و تۆچوزاني

مَا هِيَ ٲهوه چي يه (هاوي يه چي يه؟) (١٠) نَارُ ٲاگريكه حَامِيَةٌ لهوپهري گهري دايه (١١)

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ٲهوپهري ميهربان وبه بهزهبي (ناويكي پيرؤزي خودايه)

الرَّحِيمُ ٲهوپهړی بهخشنده (ناوٲکی پړوژی خودایه)

اَلْهَٰکُمُ ٲیوهی سهقالکرد و بیٲگای کردوون التَّکَاثُرُ ٲهولی زور لیٲتر پهیداکردن و شانازی پٲ کردن (١) حَتَّى ٲهتاکوو

زُرْتُمْ سهردانتانکرده الْمَقَابِرَ گورستانهکان (٢) کَلَّا نا ، ناٲی. سَوَفَ (ٲیوه) لهداهاتوودا بهدلٲیای تَعْلَمُونَ دهزانن (٣)

ثُمَّ کَلَّا دیسان نا ، ناٲی. سَوَفَ لهداهاتوودا تَعْلَمُونَ (ٲیوه) دهزانن (٤) کَلَّا نا ، نهخیر ، لَوْ ٲهگهر بیٲو(ٲیوه) تَعْلَمُونَ بزائن

عِلْمَ زانینی الْیَقِیْنِ یهقیٲی (٥) لَتَرُونَ (ٲهوه) بیگومان اَبْجَحِمَ دوزهخ (٦) ثُمَّ پاشان لَتَرُونَهَا بیگومان ههر دهبیبنن

عِنَ بهچاوی الْیَقِیْنِ یهقیٲی و بهراستهقینهی (٧) ثُمَّ پاشان لَتُسْأَلُنَّ بهدلٲیای ههر پرسیارٲان لیدهکریٲ یَوْمَئِذٍ لهورؤژه

عَنِ دهربارهی النَّعِیْمِ ههرچی بههره و نیعمهٲه (که پٲتاندراره) (٨)

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ بهناوی اَللّٰهُ خودا الرَّحْمٰن ٲهوپهړی میهرهٲان وبه بهزهی (ناوٲکی پړوژی خودایه)

الرَّحِيمُ ٲهوپهړی بهخشنده (ناوٲکی پړوژی خودایه)

وَالْعَصْرِ سوٲند بهکات و سهردهم و عهسر (١) اِنَّ بیگومان الْاِنْسَانَ ٲهوهی ٲینسانه لَفِي ههرله

خُسْرَ زیان و خسارتمه‌ندی دایه (۲) إِلَّا جگه له الَّذِينَ ته‌وانه‌ی که آمَنُوا پروایانه‌یناوه وَعَمِلُوا و کردوویانه

الصَّالِحَاتِ چاکه‌کان وَتَوَاصَوْا و یه‌کتریان راده‌سپارد بِالْحَقِّ به‌هق وَتَوَاصَوْا و یه‌کتریان راده‌سپارد بِالصَّبْرِ به‌ئارامگری و خورامگری

(۳)

سُورَةُ هُمَزَةٍ

بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ته‌وپه‌ری میهره‌بان و به‌به‌زی (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ته‌وپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

وَيْلٌ هاواربه‌حال و وا ویلای.. لِكُلِّ لَوْ هه‌موو هُمَزَةٍ تانه و ته‌شهر لی‌ده‌ری مُزَةٍ گالته‌پیکه‌ریک (۱) الَّذِي ته‌وه‌ی

جَمَعَ -کۆ کردۆته‌وه مَالًا -مال و سامانیک.. وَعَدَدُهُ و هه‌ر ژماردوویه‌تی و له‌سه‌ریه‌کی داناوه (۲) يَحْسَبُ وا ده‌زانیت أَنَّ که

مَالَهُ مال و سامانه‌که‌ی أَخْلَدَهُ ته‌مری پی به‌خشیوه (۳) كَلَّا نا نه‌خیر

لِيُنَبِّذَنَّ به‌دلنای و بی هیچ گومانیک ته‌و به‌ریسواپی فریده‌دریته فِي ناو الْخُطْمَةِ حوطه‌مه (۴) وَمَا أَدْرَاكَ جا تو چوزانی

مَا جِي يه الْخُطْمَةُ حوطه‌مه (۵) نَارُ ئاگری اللَّهِ خودایه الْمُوقَدَةُ ته‌وه‌ی داگیرسینراو و گردراوه (۶) الَّتِي ته‌وه‌ی

تَطَّلِعُ عَلٰی (به‌گرو گپه) هه‌لدیته‌سه‌ر الْأَفْتِدَةِ دل‌ه‌کان (۷) إِنَّهَا بی‌گومان ته‌و (حوطه‌مه) عَلَيْهِم له‌سه‌ریان

مُؤَصَّدَةٌ (زۆر به توندی) داخراوه (۸) فِي له عَمَدٍ چهندهها ستونی مُدَدَةٌ درنیزکراوه (۹)

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خدا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

أَلَمْ تَرَ ثَايَا نه‌تبینی كَيْفَ چۆن و چی فَعَلَ چهن‌دین ستونی رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت بِأَصْحَابِ به‌هاوه‌لانی الْفِيلِ فیل (۱)

أَلَمْ يَجْعَلْ ئه‌دی كَيْدَهُمْ نه‌خشه و پیلانه‌که‌یانی فِي تَضَلِيلٍ بۆ وێڵی ولاریچوون (۲) وَأَرْسَلَ و ناردی عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریاندا

طَيْرًا ته‌یریێک ی أَبَايِلَ ئه‌بابیل (۳) تَرْمِيهِمْ تێیان ده‌گریت بِحِجَارَةٍ به‌به‌ردێک مِّنْ له سَبِيلِ سیج جیل (۴)

فَجَعَلَهُمْ جا ئه‌وانی کردن (به‌شتێک) كَعَصِفٍ وه‌ک گه‌لا وکای مَّاكُولٍ رِزێوو و خوراو (۵)

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تھوپہری میہرہبان وبہ بہزہبی (ناوئکی پیروزی خودایہ)

الرَّحِيمِ تھوپہری بہخشنده (ناوئکی پیروزی خودایہ)

لَا يَلَا فِ لَوھوگری (و یہ کبون و تہبای) قُرَيْشٍ (ھوژی) قورہیش (۱) إِيْلَا فِھِم ھوگریان بہ رَحَلَةً گہشتی الشِّتَاءِ زستان

وَالصَّيْفِ و ھاوین (۲) فَلْيَعْبُدُوا جَا بَا بپہرستن رَبَّ خاوهنی هَذَا تھو الْبَيْتِ مَالِہ (کہعبہ) (۳) الَّذِي تھوہی

أَطْعَمَهُمْ خواردنی پیدان مِّن لَّہ جُوعٍ برسیتی وَأَمَّنْہُمْ و ئارام و دُنْیای کردن مِّن لَّہ خَوْفٍ ترس (۴)

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تھوپہری میہرہبان وبہ بہزہبی (ناوئکی پیروزی خودایہ)

الرَّحِيمِ تھوپہری بہخشنده (ناوئکی پیروزی خودایہ)

أَرَأَيْتَ تھری بینیوتہ الَّذِي تھوہی يُكْذِبُ بہدروڈانی و دروا ناکات بِالَّذِينَ بہ دین (۱) فَذَلِكَ ثَا تھوہ الَّذِي تھو (کہسہ) یہ

يَدْعُ بہتوندی (وہی بہزہبی) پالندہنی بہ الْيَتِيمَ ھہتیو (۲) وَلَا يَخْشُ و ھان نادات عَلٰی لہسہر طَعَامِ (پیدانی) خواردنی

الْمُسْكِينِ ههژار (۳) فَوَيْلٌ جا سزای سهخت و له ناوچوون لِّلْمُصَلِّينَ بۆ نوێژکه رکان (۴) الَّذِينَ هُم هه ر ئهوانه ی

عَن له (کات و کردن و رێک ئه نجامدانی) صَلَاتِهِمْ نوێژه کانیان سَاهُونَ بِي ئاگان و گوی پینه دهرن (۵) الَّذِينَ هُم ئهوانه ی

يُرَاءُونَ خۆنیشان دهدهن و پیا دهکهن (۶) وَيَمْنَعُونَ و رینگرن له الْمَاعُونَ ئامان و ئهوه ی یارمه تیدانه (۷)

سُورَةُ الْكَوثرِ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنُ ئهوپه ری میهره بان وبه بهزه یی (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمُ ئهوپه ری بهخشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

إِنَّا بَنِيْغُومَانِ ئیمه اَعْطَيْنَاكَ پیماندا ی الْكَوثرَ کهوسه ر (۱) فَصَلِّ جا تۆ نوێژ بکه لِرَبِّكَ بۆ پهروهردیگارت

وَأَنْحَرْ و سه ریه ره (قوربانی بکه) (۲) إِنَّ به دُنْیَا یی شَانِكَ ناحه ز و تانه وته شر لیده ری تۆ هُوَ خَوِی الْآبَتْرُ دوا براوی راسته قینه یه

(۳)

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تِهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوئیکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ تِهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

قُلْ بَلَىٰ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ كَافِرْه‌کان (یه‌کخوانه‌په‌رستان) (۱) لَا أُعْبُدُ ناپه‌رستم مَا تِهوه‌ی

تَعْبُدُونَ تئیه ده‌یپه‌رستن (ئیس‌تا) (۲) وَلَا أَنْتُمْ نه تئیه‌ش عَابِدُونَ په‌رسته‌ی مَا تِهوه‌ن أَعْبُدُ (که) من ده‌یپه‌رستم (۳)

وَلَا أَنَا و نه منیش عَابِدُ په‌رسته‌ی مَا تِهوه‌م عَبَدْتُمْ که (تئیه له‌را‌بردو) په‌رستیتان (۴) وَلَا أَنْتُمْ و نه تئیه‌ش

عَابِدُونَ په‌رسته‌ی مَا تِهوه‌ن أَعْبُدُ که ده‌یپه‌رستم (۵) لَكُمْ ه‌ی خُوتان بُوخُوتان دِينُكُمْ تاین و په‌رستش و به‌رنامه‌تان

وَلِيٍّ و بُوخُوم دِينِ تاین و په‌رستش و به‌رنامه (۶)

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تِهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوئیکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ تِهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

إِذَا كَاتَيْتِكَ هَاتِ نَصْرُ سَهْرَكِه وَتَنِي إِلَهِي خُودَايِ وَالْفَتْحُ له گه ل کردنه وه (ثا زاد کردنی مه ککه) (۱) وَرَأَيْتَ و بینیت

النَّاسَ خه لک يَدْخُلُونَ دینه فِي ناو دِينَ ثاین و مله که چی کردن بو إِلَهِي خُودَا أَفْوَاجًا پؤل پؤل و دهسته دهسته (۲)

فَسَبِّحْ ئهوسا که بهرزو پاکی راگره و ته سبجات بکه بِحَمْدِ ویرای حممد و ستایش کردنی رَبِّكَ پهروه ردیگارت وَاسْتَغْفِرْهُ ۝

إِنَّهُ به راستی ئه و كَانَ - تَوَابًا ههر زور لیبورده - بووه (۳)

سُورَةُ الْمَسَدِ

بِسْمِ به ناوی إِلَهِي خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه یری میهره بان وبه بهزه بی (ناوکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه یری به خشنده (ناوکی پیروزی خودایه)

تَبَّتْ خه ساره تمه ندی نه براوه بیت يَدَا ههر دووده سته کانی أَبِي هَبٍ ئه بوله هب وَتَبَّ و خه ساره تمه ندیش بوو (۱)

مَا أَغْنَىٰ سوودی پینه گه یاند عَنْهُ به و مَالُهُ سامانه که ی وَمَا و ئه وهی كَسَبَ به دهستی هینابوو (۲)

سَيَصْلَىٰ له داهاتوکی نزیک ده چیت (و ئه سوتینری له) نَارًا ئاگرکی ذَاتَ خاوهن هَبٍ بلیسه یه ک.. (۳) وَأَمْرَاتُهُ وه ژنه که شی

حَمَالَةً ههرهه لگره وهی الحَطْبِ کۆله داری سوتانه (۴) فِي له جِدِّهَا گهرده نی دا (هه یه) حَبْلُ گوریسیک مِّنْ له

مَسَدٍ گوریسی زورزیر و توند لولد راوکراو (۵)

سُورَةُ الْإِخْلَاصِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوئیکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

قُلْ بَلَىٰ هُوَ (ئهو خودایه‌ی من ده‌یپه‌رستم) اللَّهُ إِلَهِیْ أَحَدٌ تَکُو تَه‌نِیَیْه (۱) اللَّهُ إِلَهِیْ خُودَايَه‌که

الصَّمَدُ رُووگه‌ی خواست و نیازی گشت مه‌خلوقاتَه (۲) لَمْ یَلِدْ کَه‌سی لَیْیْ نَه‌بوه وَلَمْ یُولَدْ و له که‌سِیش نَه‌بوه (۳)

وَلَمْ یُکُنْ وهه‌رگیز نَه‌بووه لَهُ لَه‌بۆی کُفُوًا هاوتایه‌ک أَحَدٌ هِیچ یه‌کئیک (۴)

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوئیکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

قُلْ بَلَىٰ أَعُوذُ بِعَذَابِ خِزْيَانِ إِلَىٰ رَبِّهِ بِه پەروەردگاری الْفَلَقِ لە تکراره (بوونهوهر بهره بهیان) (۱) مِنْ لَهُ شَرٌّ شەر و زیانی

مَا هَر شَتِّیک خَلَقَ (خودا) دروستی کردوه (۲) وَمِنْ وَ لَهُ شَرٌّ شەر و زیانی غَاسِقٍ تاریکی شهو إِذَا کاتی که

وَقَبَ هَات دَوای پۆژئاوابوون (۳) وَمِنْ وَ لَهُ شَرٌّ شەر و زیانی النَّفَّاثَاتِ فوو لیکه ره کان فِي لَهُ الْعَقَدِ گریه کان (۴)

وَمِنْ وَ لَهُ شَرٌّ شەر و زیانی حَاسِدٍ هه سودیک إِذَا که حَسَدَ هه سودی کرد (۵)

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ بَه نَوای اَللّٰهُ خودا اَلرَّحْمٰنِ ئه و پەری میهره بان و به بهزه بی (ناویکی پیروزی خودایه)

اَلرَّحِيْمِ ئه و پەری به خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

قُلْ بَلَىٰ أَعُوذُ بِعَذَابِ خِزْيَانِ إِلَىٰ رَبِّهِ بِه پەروەردگاری النَّاسِ خه ئک (۱) مَلِكٍ پادشای النَّاسِ خه ئک (۲)

إِلَهِ خِودای په رستراوی النَّاسِ خه ئک (۳) مِنْ لَهُ شَرٌّ شەر و خراپه ی اَلْوَسْوَاسِ وَ هه سو هه کاری اَلْخَنَّاسِ خۆ بزکه ره وه

(۴) الَّذِي ئه وه ی يُوَسْوِسُ وَ هه سو هه ده کات فِي لَهُ صُدُورٍ سینه ی النَّاسِ خه ئک (۵) مِنْ لَهُ الْجِنَّةِ جنۆکه کان

وَالنَّاسِ وَ خه ئک (۶)

سُورَةُ الذَّارِيَّاتِ سوره قی الذاریات

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تِهوپه ریبه به زه ی و میهره بان (ناوکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ تِهوپه ری به خشنده (ناوکی پیروزی خودایه)

وَالذَّرِيَّتِ سَویند بی به وانهی تُوَز هه لده کهن ذَرَوَا تُوَز و خَوْنِیک (۱) فَالْحَمِلَتِ جا به و (ههور) انه ی هه لده گرن وَقَرَا باریک باران

(۲) فَالْجُرِيَّتِ جا به وانهی ده گوزهرتین و خیرا ده رَوْن یَسْرًا به سوک و ئاسانی (۳)

فَالْمُقَسَّمَتِ ئینجا به و دابه شکهرانه ی دابه ش ده کهن أَمْرًا کار و فه رمانیک (۴) إِنَّمَا له پاستیدا تِهوه ی

تُوَعْدُونَ ئیوه به لیتان پیده درئ لَصَادِقٌ بیگومان راسته (۵) وَإِنَّ و به دنیایِ الدِّینِ پاداشت و سزا لَوْعَعٌ ههر پووده دات

(۶) وَالسَّمَاءِ و سَویند به ئاسمان ذَاتِ خاوه نی الْحَبْكُ جوانی و ریچکان (۷) إِنَّا بَدَنیایِ ئیوه لَفِي ههر له

قَوْلٍ قسه و گوتاریک ی مُخْتَلِفٌ جیاواز و ناتهبان (۸) يُوَفَّكَ لاده درئ عَنْهُ لِي مَنْ تِه و کهسه ی أَفْكَ لادراوه (۹)

قُتِلَ به کوشت چوو أَخْرَصُونَ تِه وانهی ههر پیداده دن (بِ زانست و زانیار) (۱۰) الدِّینِ تِه وانهی هُمْ تِه وان فِی له ، له ناو

غَمْرَةٍ نقومبوونی سَاهُونَ بیئاگو غافل ن (۱۱) يَسْكُونُ پرسیارده کهه أَيَّانَ که ی ه یَوْمَ رَوْرِي الدِّینِ پاداشت و سزا (۱۲)

يَوْمَ تِه ورپوژهی هُمْ تِه وان عَلَي له سهر النَّارِ ئاگر يُفْتَنُونَ ده سوتینرین و پاک ده کرتیه وه (۱۳) ذُوقُوا ده بجیزن

فَتَنَّاكُمْ تِهوبه لایه تان هَذَا تِه وه یه الَّذِي تِه وه ی كُنْتُمْ ئیوه پیشان بِهِ به (هاتنی) تِه و تَسْتَعْجِلُونَ په له تان ده کرد (۱۴)

إِنَّ بَدَنیایِ الْمُتَّقِينَ له خودا ترس و پاریزکاره کان فِی له ناو جَنَّتْ باخ و به هشتانیک وَعُيُونٍ و چهنده ها کانیاو ن (۱۵)

ءَاخِذِينَ وَهَرِگَرْتَن بۆ مَّا ئَهْوَى ءَاتَهُمْ پَییداون رَهْمَ پَروهر دِگاریان اِنَهُمْ به دُنْیایِ ئهوان کَانُوا - قَبْلَ پَیش ذَلِكْ ئهوه

مُحْسِنِينَ چاکه کار (-بوون) (۱۶) کَانُوا ئهوان پَیشان قَلِيلًا کهمیک مِّنْ له اَلَّیْلَ شهو مَا يَهْجَعُونَ ئهوهی دهنووستن

(۱۷) وَبِالْاَسْحَارِ و به کاتی سحوور و به ره بهیان هُمْ ئهوان يَسْتَغْفِرُونَ داوی لیخو شبوونیان ده کرد (۱۸) وَفِي و له

أَمْوَالِهِمْ مَالٌ و سامانیان حَقٌّ هَق و راسته (هه بوو) لِّلْسَائِلِ بۆ داواکاران وَالْمَحْرُومِ و لیپراوان (۱۹) وَفِي و له ناو

الْأَرْضِ زهوی (ههیه) ءَايَاتٍ چهنده ها به لگه و نیشانهی گهوره لِّلْمُوقِنِينَ بۆ ئهوانهی خاوهن یه قین و دُنْیایین له برِوایان (۲۰)

وَفِي و (ههیه) له أَنْفُسِكُمْ نهفس و زاتی خوشتان (ههیه) أَفَلَا تَبْصُرُونَ ئایا نابین؟ (۲۱) وَفِي و له السَّمَاءِ ئاسمان ه

رِزْقُكُمْ رِزق و رۆزی ئیوه وَمَا و ئهوهی تُوعَدُونَ ئیوه به لَینتان پیده درئ (۲۲) فَوَرَبِّ سویند بیبه پَروهر دِگاری السَّمَاءِ ئاسمان

وَالْأَرْضِ و زهوی اِنَّهُ به دُنْیایِ ئهوه لَحَقَّ گوومانی تیدانییه هه ققه مِثْلَ ههروهک مَّا ئَهْوَى اَنْكُمْ که ئیوه تَطِطُّونَ دهدوین

(۲۳) هَلْ ئایا اَتَتْكَ بۆتهات حَدِيثٌ باس و خواس ی ضِيفَ میوان ی اِبْرَاهِيمَ (پینگه مبه ر) ئیبراهیم الْمُرَمِّينَ رِیزلینراوه کان

(۲۴) اِذْ که دَخَلُوا چوونه ژوور عَلَیْهِ به سه ری دا فَقَالُوا جا گو تیان سَلَامًا سه لامو لیئِی قَالَ گو تی سَلَامٌ سه لام

قَوْمٌ قه و مئیک ی مُنْكَرُونَ نه ناسراون (۲۵) فَرَاغَ جا به کپی چوو اِلَیَّ بۆ لای اَهْلِهِ کهس و کاری جَاءَ ئیتر هینای

يَعْبَلُ چیلکی سَمِینَ قه لهو (۲۶) فَقَرَّبَهُ جا نزیک کرد هوه اِلَيْهِمْ بۆیان ، بۆلایان قَالَ گو تی اَلَا تَأْكُلُونَ ئه ری ناخون؟

(۲۷) فَأَوْجَسَ جا هاته دلی مِنْهُمْ لهوان خِيفَةً ترسیک قَالُوا گو تیان لَا تَخَفْ مه ترسه وَبَشَّرُوهُ و مزگینیان پیدیا

بِعِلْمٍ به کوریک ی عَلِيمَ تهواو زانا و ئاگادار (۲۸) فَأَقْبَلَتْ جا هات و رِووی تی کردن أَمْرَاتُهُ خِزانه که ی فِي به صَرَّةً هاواریک هوه

فَصَكَّتْ جَا دَايْ لَه وَجْهَهَا پُورِی خُوی وَقَالَتْ وَ گوتِی عَجُوزْ پیرِیژنیکی عَقِیمْ نَه زُوکْ! (۲۹) قَالُوا گوتیان

كَذَلِكَ (ئیتِر) ئاوی قَالَ گوت رَبُّكْ پەرورەدیگارت إِنَّهُرْ بەدُنْیایِ ئهوه هُوَ هه رَخُوی الْحَكِیمْ دانا و تهواو کاربه جی

الْعِلْمِ تهواو زانا و ئاگادار (ناوێکی پیرۆزی خودایه) (۳۰) قَالَ گوتِی فَمَا جَا چِییهِ خَطْبُکُمْ مَه سَه لَه گرنگه که تان أَیْهَا ئه ی

الْمُرْسَلُونَ نِردراو و په یامبه ره کان (۳۱) قَالُوا گوتیان إِنَّا بِهِدُنْیایِ ئیمه أُرْسِلْنَا نِردراین إِلَى بُو ، بُولای قَوْمْ قه ومیک

مُجْرِمِينَ تاوانبار (۳۲) لِنُرْسِلَ تا بنیرین عَلَیْهِمْ به سهریان ، بُو سهریان حِجَارَةً چهو و به ردیک مِّن لَه طِینَ (جوره) قوریک

(۳۳) مُسَوِّمَةً نِشانکراو عِنْدَ لای رَبِّكْ پەرورەدیگارت لِلْمُسْرِفِينَ زیده ره وه کان (۳۴) فَأَخْرَجْنَا جَا ده رمانکرد

مَنْ ئه وه ی كَانَ - فِیْهَا لَی ، تیایدا (-بوو) مِّن لَه الْمُؤْمِنِينَ بروداره کان (۳۵) فَمَا جَا نه (مان) وَجَدْنَا دُوزِیه وه فِیْهَا تیایدا

غَیْرَ جگه له ، غهیری یَّتْ مَالِیک مِّن لَه الْمُسْلِمِينَ موسلمان و ملکه چکاران (۳۶) وَتَرَكْنَا و به جیمان هیشت فِیْهَا تیایدا

آیَةِ نِشانه ی گه وه ره (بُو په ندوه رگرن) لِلَّذِينَ بُو ئه وانه ی یَخَافُونَ ده ترسن له الْعَذَابِ عه زاب و ئه شکه نجه ی الْأَلِیمِ زور به ئازار

(۳۷) وَفِي و له (باسی) مُوسَى (پیغه مبه ر) موسا إِذْ که أُرْسَلَنَّهُ هه ناردمان إِلَى بُو ، بُولای فِرْعَوْنَ فیرههون

بِسُلْطَنٍ به به ئگه و ده سه لاتیک ی مُبِینَ روون و دیار (۳۸) فَتَوَلَّى ئه وه بوو پشتی هه لکرد بَرِکْنَه به دار و ده سته که ی هوه

وَقَالَ و گوتِی سِحْرٌ جادوگه ریک ه أَوَّانَ مَجْنُونٌ شِیتیک ه (۳۹) فَأَخَذْنَاهُ ئه وه بوو راپنجمانکرد وَجُنُودَهُ و سه ر یازه کانیشی

فَبَدَّلْنَاهُمْ فِرْیماندایه فِي ناوِ الْإِیمِّ ده ریا وَهُوَ و ئه و مُلِیمْ گله یلیکراو (۴۰) وَفِي و له عَادٍ (قهومی) عاد إِذْ که

أُرْسَلْنَا هه ناردمان عَلَیْهِمْ به سهریان ، له سهریان ، بُو سهریان الرَّیِّجِ بای الْعَقِیمِ نَه زُوکِ بِي خَیْرَ (۴۱) مَا تَذَرُ به جی ناهیل

مِنْ هِج شَيْءٍ شَتَّى أَتَتْ هَاتِبَيْتَ عَلَيْهِ بِهَسْهَرِي ، لَهَسْهَرِي إِلَّا مَهْگَر جَعَلْتَهُ كَرْدِي کَالرَّمِيمِ وَهَك پَزِيو (٤٢) وَفِي لَه

تَمُود (قهومی) تَهْمُود إِذْ كَه قِيلَ گُوترا لَهمْ پَيان تَمَتَّعُوا رَابُورِن حَتَّى تَاكو حِينَ ماوهِيهَك (٤٣) فَتَعَتُوا ياخي بوون عَنْ لَه

أَمْر فَرَمَانِي رَبِّهِمْ پَهروهردگاريان فَأَخَذَتْهُمُ جَا گرتي وِرَابِيجِيكِرَن الصَّعِقَةَ بروسكه گهورهكه وَهُمْ لَه كَاتِي تَهْوان

يَنْظُرُونَ تَهْمَه شايان ده كَرْد (٤٤) فَمَا جَا نَه يان أَسْتَطَعُوا تَوَانِي مِنْ هِج قِيَامِ هَه ستانِيك وَمَا - كَانُوا --

مُنْتَصِرِينَ سَهركه وتوو (-نه--بوون) (٤٥) وَقَوْمٌ وَ قَهومي نُوحٌ (پَيغَه مبهَر) نُوحٌ مِنْ لَه قَبْلَ پَنِشا إِنَّهُمْ بَه دَلْنِيَايِي تَهْوان

كَانُوا - قَوْمًا قَهومي فَسِقِينَ فَاسَقُ وَ بَه رَه لَلا (-بوون) (٤٦) وَالسَّمَاءُ ثَاسْمَان مان بَنِينَهَا بَنِيادناوه بِأَيِّدٍ بَه هِيَز

وَأَنَا وَ بَه دَلْنِيَايِي تَيْمَه الْمُسْعُونُ فَرَه وانگيرين (٤٧) وَالْأَرْضُ وَ زَهوي شَمان فَرَشْنَهَا رَاخستوه فَنِعَمَ ئَيْتَر چاكَتريَني

الْمُهْدُونُ رِيك وَ ثاماده كاريين (٤٨) وَمِنْ وَ لَه كُلَّ هَه موو شَيْءٍ شَتَّى خَلَقْنَا دروستمان كرده زَوْجَيْنِ جَووتِيك

لَعَلَّكُمْ بَه لَكَو ئَيَوَه تَذَكَّرُونَ يَاد ده كه نه وه وَ پَه ندوه رده گَرَن (٤٩) فَفَرِّوْا دَه رَا بَكَه نَ إِلَى بُو ، بُولَايِ اَللَّهُ خُودَا إِنِّي بَه دَلْنِيَايِي مِنْ

لَكُمْ بُوْتَان مِّنْهُ لِي نَذِيرٌ تَرْسِيْنَه رِيكِي مُبِينٌ دِيَار وَ ثَاكِرَا (٥٠) وَلَا تَجْعَلُوا وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ لَه گَه لَ اَللَّهُ خُودَا إِلَهًا إِلَهًا

ءَاخِرَ ءَاخِرِ إِنِّي بَه دَلْنِيَايِي مِنْ لَكُمْ بُوْتَان مِّنْهُ لَهوي ، لِي نَذِيرٌ تَرْسِيْنَه رِيكِي مُبِينٌ دِيَار وَ ثَاكِرَا م (٥١) كَذَلِكَ ثَاوَا

مَا نَه أَنِّي هَاتُووه بُو الَّذِينَ تَهْوانه يَ مِنْ لَه قَبْلِهِمْ پَيَش تَهْوان مِّنْ هِج رَّسُولٍ پَه يامبه رِيك إِلَّا مَه گَه رَ قَالُوا گُوتَبِيان

سَاحِر جَادُووگه رِيك هَ أَوْ يَان مَجْنُونٌ شَيْتِيك هَ (٥٢) أَتَوَاصُوا ثَايَا رَاسپارده يَ يَه كِيان كرده يَه يِي بَلْ بَه لَكَو هُمْ تَهْوان

قَوْمٌ قَهوميك يَ طَاغُون سَهركه ش وَيَاخِيَن (٥٣) فَتَوَلَّ جَا پَشْت هَه لكَه عَنْهُمْ لَيِيان فَمَا - أَنتَ تَوَ بِمَلُومٌ گَه يَ لِيكِرَاو (-نِي)

(٥٤) وَذَكِّرْ و یادخه ره وه فَإِنَّ ته وه به دنیایي الدِّكْرَى بیره یتانه وه تَنْفَع سوودی ده یت بو الْمُؤْمِنِينَ بر واده کان (٥٥)

وَمَا وَ- خَلَقْتَ (مان) خولقاندوه) الْجِنَّ جنوکه کان وَالْإِنْس و مرؤف یش إِلَّا تنها لِيَعْبُدُونَ بو ته وهی بمپه رستن (٥٦)

مَا نا أُرِيد مه ویت مِنْ هوان هِج رِزْق رزق و رۆزیه ک وَمَا ونا أُرِيد مه ویت أَنْ که يُطْعَمُونَ خواردنم پیبدن

(٥٧) إِنَّ به دنیایي اللَّهُ خدا هُو هه رخوی الرِّزَاق رزق و رۆزی به خشی ته وای ذُو خاوه نی الْقُوَّة ته وپه ری هیزی

الْمَتِّين پته وی نه بر وایه (٥٨) فَإِنَّ جا به دنیایي لِلَّذِينَ بو ته وانه ی ظَلَمُوا سته مکاریانکرد ذُنُوبًا سزایه ک مِّثْل وه کوو

ذُنُوب سزای أَصْحَابِهِمْ ها وه له کانیان فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ با په له م لی نه که ن (٥٩) فَوَيْلٌ ها واریه حال و دۆزه خی لِلَّذِينَ بو ته وانه ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بى بر وابوون مِنْ له يَوْمِهِمْ رۆژه که یان الَّذِي ته وه ی يُوعَدُونَ به لنینیان پیده درئ (٦٠)

سُورَةُ الْعَادِيَاتِ

بِسْمِ به ناوی اللَّهُ خدا الرَّحْمَنُ ته وپه ری میهره بان وبه به زه یی (ناوئکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمُ ته وپه ری به خشنده (ناوئکی پیروزی خودایه)

وَالْعَادِيَاتِ سویند به (ته و ولاغانه ی) له راکردندان ضَبْحًا ده پرمینن (١) فَالْمُورِيَاتِ جا ته وانه ی ده رده په رینن پر و شه ی ئاگر

قَدْحًا له لیکدانا (۲) فَاَلْمَغِیرَاتِ و (سوئند) به ههلمهت بهران صَبَحًا بهیانیان (۳) فَاَثَرْنَ جا (دهورژنین و دهردهخه)

بِه تیایدا - به هویهوه نَقْعًا تۆز و خۆئی.. (۴) فَوَسَطْنَ بِه ئینجا بهوه (ههلیان کوتاو) ناوهندیانکرد به جَمْعًا کۆمهئیک (۵)

إِنَّ بهراستی الْإِنْسَانَ مَرُوفٌ لِّرَبِّهِ بۆپهروهردگاری لَكْنُودٌ ههه زۆر ناشوکه (۶) وَإِنَّهُ و بیگومان ئهویش عَلَى لهسهه

ذَلِكَ ئهوه لَشَهِيدٌ ههه زۆرشایهته (۷) وَإِنَّهُ و ئهویش لِحُبِّ بۆحهزی الْخَيْرِ خیر (مال سامان) لَشَدِيدٌ ههه زۆربهگورپو تینه

(۸) أَفَلَا يَعْلَمُ و ئایا نازانی إِذَا ئهگهه بَعَثَ بهگۆرئ وهکرما مَا ئهوهی فِي لهناو الْقُبُورِ قهبرهکان ه (۹)

وَحُصِّلَ و کۆکراوه ودهرخرا مَا ئهوهی فِي لهناو الصُّدُورِ سینهکان ه (۱۰) إِنَّ بَیْگومان رَبَّهُم پهروهردگاریان بِهِمْ بهوان

يَوْمَئِذٍ ئهوپۆژ نَجَّيْرٌ ههه زۆر ئاگهدارو شارهزایه (۱۱)

سُورَةُ الْقَارِعَةِ

بِسْمِ بهناوی اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپهپری میهرهبان وبه بهزهپی (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپهپری بهخشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

الْقَارِعَةُ قارعه (۱) مَا (ئهزان) چی یه الْقَارِعَةُ قارعه (۲) وَمَا أَدْرَاكَ (جا) تۆجوزانی مَا چی یه الْقَارِعَةُ قارعه (۳)

يَوْمَ (ئەو) پۆژەي يَكُونُ وادەي النَّاسِ خەلك كَالْفَرَّاشِ وەك پەروانەي الْمَبْتُوثِ پەرشو بلاوكر او (٤) وَتَكُونُ دەي

الْجِبَالُ كَيَو وشاخەكان كَالْعِهْنِ وەك لۆكە وخوري الْمَنْفُوشِ پەپەكر او (٥) فَأَمَّا مَنْ جا هەر كەسيك ثَقُلَتْ سەنگين بوو

مَوَازِينُهُ كيشراوكانى (٦) فَهُوَ ئەو ئەو كەسە فِي لَه عَيْشَةٍ زَيْنِكى رَاضِيَةٍ پاراي دايه (٧) وَأَمَّا مَنْ و هەر كەسي

خَفَّتْ سوکی هينا مَوَازِينُهُ كيشراوكانى (٨) فَأَمُّهُ ئەو دايكى هَاوِيَةٌ هاويه (٩) وَمَا أَدْرَاكَ و تۆ جوزانى

مَا هِيَ ئەو چى يه (هاوى يه چى يه؟) (١٠) نَارٌ ئاگرىكه حَامِيَةٌ لەوپەرى گەرمى دايه (١١)

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ بهناوى اَللّٰهُ خودا الرَّحْمٰن ئەوپەرى ميهربان وبه بهزەي (ناويكى پيرۆزى خودايه)

الرَّحِيْم ئەوپەرى بهخشنده (ناويكى پيرۆزى خودايه)

اَلْهَآكُمُ ئيوه سەقالکرد و بيناگای کردوون التَّكْوِيْنُ هەولێ زۆر لیکتر پەیداکردن و شانازی پێ کردن (١) حَتَّى هەتاكوو

زُرْتُمْ سەردانتانکرده الْمَقَابِرَ گۆرستانەكان (٢) كَلَّا نا ، نا.ي. سَوَفَ (ئيوه) لەداهاتوودا بەدنيايى تَعْلَمُونَ دەزانن (٣)

تُمْ كَلَّا ديسان نا ، نا.ي. سَوَفَ لەداهاتوودا تَعْلَمُونَ (ئيوه) دەزانن (٤) كَلَّا نا ، نهخير ، لَوْ ئەگەر بێتو(ئيوه) تَعْلَمُونَ بزانن

عِلْمَ زَانِيَنِ الْيَقِينِ يَهْقِي (٥) لَتَرُونَ (ئەوێ) بَیْگومانَ الْجَحِيمِ دَوَخَ (٦) ثُمَّ پاشان لَتَرُونَهَا بَیْگومان هەر دەبیینن

عَيْنَ به چاوی الْيَقِينِ یه قینی و به پاسته قینه یی (٧) ثُمَّ پاشان لَتْسَأْلَنَّ به دنیایی هەر پرسیارتان لیده کریت یَوْمَئِذٍ له ورژه

عَنْ دەر باره ی النَّعِيمِ هه رچی به هره و نیعمه ته (که پیتاندراره) (٨)

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ئەو پەری میهره بان وبه به زه یی (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئەو پەری به خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

وَالْعَصْرِ سویند به کات و سه رده م و عه سر (١) إِنَّ بَیْگومانَ الْإِنْسَانَ ئەوه ی ئینسانه لَفِي هه رله

خُسْرٍ زیان و خه ساره تمه ندی دایه (٢) إِلَّا جگه له الَّذِينَ ئەوانه ی که آمَنُوا بروایانه ی ناوه وَعَمِلُوا و کردوویانه

الصَّالِحَاتِ چاکه کان وَتَوَاصَوْا و یه کتریان راده سپارد بِالْحَقِّ به هه ق وَتَوَاصَوْا و یه کتریان راده سپارد بِالصَّبْرِ به ئارامگری و خوراگری

(٣)

سُورَةُ هُمَزَةٍ

بِسْمِ به ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوئیکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیرۆزی خودایه)

وَيْلٌ هاوار به‌حال و وا ویلایی.. **لِكُلِّ** لۆ هه‌موو **هُمَزَةٍ** تانه و ته‌شه‌ر لیده‌ری **لُمَزَةٍ** گالته‌پیکه‌ریک (۱) **الَّذِي** ئه‌وه‌ی

جَمَعَ -کۆ کردۆته‌وه **مَالًا** -مال و سامانیک.. **وَعَدَدَهُ** و هه‌ر ژماردووێتی و له‌سه‌ریه‌کی داناوه (۲) **يَحْسَبُ** وا ده‌زانیت **أَنَّ** که

مَالَهُ مال و سامانه‌که‌ی **أَخَذَهُ** ئه‌مری پێ به‌خشیوه (۳) **كَلَّا** نا نه‌خێر

لِيُنَبِّذَنَّ به‌دنیای و بێ هیچ گومانێک ئه‌و به‌پیسوایی فرێده‌درێته **فِي** ناو **الْخُطْمَةِ** حوطه‌مه (۴) **وَمَا أَدْرَاكَ** جا تۆ چو‌زانی

مَا چی یه **الْخُطْمَةُ** حوطه‌مه (۵) **نَارُ** ئاگری **اللَّهِ** خودایه **الْمُوقَدَّةُ** ئه‌وه‌ی داگیرسینراو و گر‌دراوه (۶) **الَّتِي** ئه‌وه‌ی

تَطَّلِعُ علی (به‌گرو گله‌یه) هه‌لدیته‌سه‌ر **الْأَفْتَدَةِ** دله‌کان (۷) **إِنَّهَا** بیگومان ئه‌و (حوطه‌مه) **عَلَيْهِمْ** له‌سه‌ریان

مُؤَصَّدَةٌ (زۆر به‌توندی) داخراوه (۸) **فِي** له **عَمَدٍ** چه‌نده‌ها ستونی **مُدَدَةٍ** درێژکراوه (۹)

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ نِهْوَپَهَرِي مِيهَرهَبَان وَبِهْ بَهْزَهِي (ناوئِكِي پِرْوَزِي خُودَايِه)

الرَّحِيمِ نِهْوَپَهَرِي بَهْخَشَنْدَه (ناوئِكِي پِرْوَزِي خُودَايِه)

أَلَمْ تَرَ أَنَا نَهْتَبِينِي كَيْفَ چُون وَ چِي فَعَلَ چَهَنْدِين سَتُونِي رَبُّكَ پَهْرَهَرْدِيگَارْت بِأَصْحَابِ بَهْ هَاوَهْ لَانِي الْفِيلِ فِيل (۱)

أَلَمْ يَجْعَلْ نَهْدِي كَيْدَهُمْ نَهْخَشَه وَ پِيلَانَه كَهْيَانِي فِي تَضَلِيلٍ بُوْ وَيْلِي وَلَا يَرْجِعُونَ (۲) وَأَرْسَلَ نَارْدِي عَلَيْهِمْ بَهْ سَهْرِيَانْدَا

طَيْرًا تَهْيِرِيكِي أَبَايِلَ نَهْبَابِيلِ (۳) تَرْمِيهِمْ تَتِيَان دَهْ گَرِيْت بِحَجَارَةٍ بَهْ بَهْرْدِيكِي مِّنْ لَهْ سَجَّيْلٍ سِيچ جِيلِ (۴)

جَعَلَهُمْ جَا نَهْوَانِي كَرْدَن (بَه شَتِيك) كَعَصِفٍ وَهَكْ گَهْ لَا وَكَاي مَّاكُولٍ رَزِيوَو وَ خُورَاو (۵)

سُورَةُ قُرَيْشٍ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ نِهْوَپَهَرِي مِيهَرهَبَان وَبِهْ بَهْزَهِي (ناوئِكِي پِرْوَزِي خُودَايِه)

الرَّحِيمِ نِهْوَپَهَرِي بَهْخَشَنْدَه (ناوئِكِي پِرْوَزِي خُودَايِه)

لَا يَلَاْفِ لَوْهَوُگَرِي (و يَهْ كَبُون وَ تَهْبَايِي) قُرَيْشٍ (هَوُزِي) قُورَهِيْشِ (۱) إِيلَافِهِمْ هَوُگَرِيَان بَهْ رَحَلَةً گَهْ شَتِي الشِّتَاءِ زَسْتَان

وَالصَّيْفِ و هاوین (۲) فَلْيَعْبُدُوا جا با بپه‌رستن رَبَّ خاوه‌نی هَذَا ئەو الْبَيْتِ ماله (که‌عه) (۳) الَّذِي ئەوهی

أَطْعَمَهُمْ خواردنی پیدان مِّن له جُوع برسیتی وَأَمَّنْهُمْ و ئارام و دنیای کردن مِّن له خَوْف ترس (۴)

سُورَةُ الْمَاعُونِ

بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خدا الرَّحْمَنِ ئەوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئەوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

أَرَأَيْتَ ئەری بینووته الَّذِي ئەوهی يَكْذِبُ به‌درۆدانی و دروا ناکات بِالَّذِينَ به‌دین (۱) فَذَلِكَ ئا ئەوه الَّذِي ئەو (که‌سه) به

يَدْعُ به‌توندی (وێ به‌زه‌یی) پالده‌نی به الْيَتِيمَ هه‌تیو (۲) وَلَا يَحْضُ و هان نادات عَلٰی له‌سه‌ر طَعَام (پیدانی) خواردنی

الْمُسْكِينِ هه‌ژار (۳) فَوَيْلٌ جا سزای سه‌خت و له‌ناوچوون لِلْمُصَلِّينَ بۆ نوێژکه‌رکان (۴) الَّذِينَ هُم هه‌ر ئەوانه‌ی

عَنْ له (کات و کردن و رێک ئەنجامدانی) صَلَاتِهِمْ نوێژه‌کانیان سَاهُونَ بِي ئاگان و گوی پینه‌ده‌رن (۵) الَّذِينَ هُم ئەوانه‌ی

يُرَاءُونَ خۆنیشان ده‌ده‌ن و پیا ده‌که‌ن (۶) وَيَمْنَعُونَ و رێگرن له الْمَاعُونِ ئامان و ئەوه‌ی یارمه‌تیدانه (۷)

سُورَةُ الْكَوْثَرِ

بِسْمِ به‌ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ئه‌وپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

إِنَّا بئێگومان ئێمه **أَعْطَيْنَاكَ** پێماندای **الْكَوْثَرَ** که‌وسه‌ر (۱) **فَصَلِّ** جا تۆ نوێژ بکه **لِرَبِّكَ** بۆ په‌روه‌ردیگارت

وَاخْرُ و سه‌ریبه‌ (قوربانی بکه) (۲) **إِنَّ** به‌دنیای **شَانِكَ** ناحه‌ز و تانه‌وته‌شر لێده‌ری تۆ **هُوَ** خۆی **الْأَبْتَرُ** دوا‌برای راسته‌قینه‌یه

(۳)

سُورَةُ الْكَافِرُونَ

بِسْمِ به‌ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ئه‌وپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

قُلْ بلی **يَا أَيُّهَا** هۆ ئه‌ی **الْكَافِرُونَ** کافره‌کان (یه‌ک‌خوانه‌په‌رستان) (۱) **لَا أَعْبُدُ** ناپه‌رستم **مَا** ئه‌وه‌ی

تَعْبُدُونَ ئێوه ده‌یپه‌رستن (ئێستا) (۲) **وَلَا أَنْتُمْ** نه‌ ئێوه‌ش **عَابِدُونَ** په‌رسته‌ی **مَا** ئه‌وه‌ن **أَعْبُدُ** (که) من ده‌یپه‌رستم (۳)

وَلَا أَنَا وَنَهْ مَنْشِ عَابِدُ پهرستهی مَّا تهوهم عَبَدْتُمُ که (ئێوه له‌رابردو) پهرستیتان (٤) وَلَا أَنْتُمْ و نه‌ئێوهش

عَابِدُونَ پهرستهی مَّا تهوهن أَعْبُدُ که ده‌یپهرستم (٥) لَكُمْ ه‌ی خۆتان بۆخۆتان دِینُکُم ئاین و پهرستش و به‌نامه‌تان

وَلِيَّ و بۆخۆم دِینِ ئاین و پهرستش و به‌نامه (٦)

سُورَةُ النَّصْرِ

بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنُ ته‌وپه‌ری میهره‌بان و به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمُ ته‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

إِذَا کاتێک که جَاءَ هات نَصْرُ سه‌رکه‌وتن ی اللَّهِ خودای وَالْفَتْحُ له‌گه‌ل کردنه‌وه (ئازادکردنی مه‌که‌که) (١) وَرَأَيْتَ و بینیت

النَّاسَ خه‌لک يَدْخُلُونَ دِینَه فِی ناو دِینِ ئاین و مله‌که‌چی کردن بۆ اللَّهِ خودا أَفْوَاجًا پۆل پۆل و ده‌سته‌ده‌سته (٢)

فَسَبِّحْ ته‌وسا که به‌رزو پاکێ راگه‌ره و ته‌سبیحات بکه بِحَمْدِ و یرای ه‌مد و ستایشکردنی رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت وَاسْتَغْفِرْهُ ۝

إِنَّهُ به‌راستی ته‌و كَانَ - تَوَّابًا ه‌ره‌ر زۆر لی‌بورده -ب‌وو (٣)

سُورَةُ الْمَسَدِ

بِسْمِ به‌ناوی اَللّٰهُ خدا اَلرَّحْمٰنِ ئه‌وپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

اَلرَّحِیْمِ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

تَبَّتْ خه‌ساره‌تمه‌ندی نه‌براهه‌ بیت یَدَا هه‌ردوو ده‌سته‌کانی اَبِیْ هَٰبٍ ئه‌بوله‌هه‌ب وَتَبَّ و خه‌ساره‌تمه‌ندیش بوو (١)

مَا اَغْنٰی سوودی پێنه‌گه‌یاند عَنْهُ به‌و مَا لَهُ سامانه‌که‌ی وَمَا و ئه‌وه‌ی کَسَبَ به‌ده‌ستی هینابوو (٢)

سَيَصْلٰی له‌داها توێکی نزیک ده‌چیت (و ئه‌سوتینری له) نَارًا ئاگرێکی ذَاتَ خاوه‌ن هَٰبٍ بَلّٰیسه‌یه‌ک.. (٣) وَامْرَاَتُهُ وه‌ژنه‌که‌شی

حَمَّالَةً هه‌ره‌هه‌لگه‌روه‌ی الحَطَبِ کۆله‌داری سوتانه (٤) فِيْ له جِدِّهَا گه‌رده‌نی دا (هه‌یه) حَبْلٌ گوریسیک مِّنْ له

مَسَدٍ گوریسی زۆرزیر و توندلولدراو کراو (٥)

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

بِسْمِ به‌ناوی اَللّٰهُ خدا اَلرَّحْمٰنِ ئه‌وپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

اَلرَّحِیْمِ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

قُلْ بَلَىٰ هُوَ (ئەو خودایەى من دەپەرستم) اللَّهُ إِلَهِي أَحَدٌ تَاكُو تەنیايە (١) اللَّهُ إِلَهِي خُودايەكە

الصَّمَدُ رووگەى خواست و نیازى گشت مەخلوقاتە (٢) لَمْ يَلِدْ كەسى لێى نەبوە وَلَمْ يُولَدْ و لە کەسێش نەبوە (٣)

وَلَمْ يَكُنْ وهه‌رگیز نەبووه لَهُ لَه‌بۆى كُفُوًا هاوتایەك أَحَدٌ هیچ یەكێك (٤)

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خُودا الرَّحْمَنِ ئەو پەری میهرەبان و بە به‌زەیی (ناویکی پیرۆزی خودایە)

الرَّحِيمِ ئەو پەری بەخشنده (ناویکی پیرۆزی خودایە)

قُلْ بَلَىٰ أَعُوذُ پەنادەخوایم بِرَبِّ به‌ پەرورەدگاری الْفَلَقِ لە تکراره (بوونه‌وهر به‌ره‌بیان) (١) مِنْ لَه‌ شَرِّ شەپ و زیانی

مَا هەر شتێك خَلَقَ (خودا) دروستی کردوه (٢) وَمِنْ و لە شَرِّ شەپ و زیانی غَاسِقِ تاریکی شەو إِذَا کاتی کە

وَقَبَ هات دواى پۆژئاوابوون (٣) وَمِنْ و لە شَرِّ شەپ و زیانی النَّفَّاثَاتِ فوو لێکەرەکان فِي لَه‌ الْعُقَدِ گرتیه‌کان (٤)

وَمِنْ وه‌له‌ شَرِّ شەپ و زیانی حَاسِدٍ هه‌سودیک إِذَا کە حَسَدَ هه‌سودی کرد (٥)

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ بهناوی **اللَّهُ** خودا **الرَّحْمَنُ** ئهوپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمُ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

قُلْ بَلَى **أَعُوذُ** په‌ناده‌خوایم **بِرَبِّ** به‌ په‌روه‌ردگاری **النَّاسِ** خه‌ئک (١) **مَلِكٍ** پادشای **النَّاسِ** خه‌ئک (٢)

إِلَهِ خودای په‌رستراوی **النَّاسِ** خه‌ئک (٣) **مِنْ** له **شَرِّ** شه‌ر و خراپه‌ی **الْوَسْوَاسِ** وه‌سو‌ه‌سه‌کاری **الْخَنَّاسِ** خو بزرکه‌ره‌وه

(٤) **الَّذِي** ئه‌وه‌ی **يُوسِسُ** وه‌سو‌ه‌سه‌ ده‌کات **فِي** له **صُدُورِ** سینه‌ی **النَّاسِ** خه‌ئک (٥) **مِنْ** له **الْجِنَّةِ** جنۆکه‌کان

وَالنَّاسِ و خه‌ئک (٦)

سُورَةُ الذَّارِيَّاتِ سو‌ره‌تی الذَّارِيَّاتِ

بِسْمِ بهناوی **اللَّهُ** خودا **الرَّحْمَنُ** ئهوپه‌ری به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناوێکی پیرۆزی خودایه) **الرَّحِيمُ** ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

وَالذَّرِيَّتِ سو‌یندبێ به‌وانه‌ی تۆز هه‌نده‌که‌ن **ذَرَوُا** تۆز و خو‌ئیک (١) **فَالْمِثْلُ** جا به‌و (هه‌ور) انه‌ی هه‌نده‌گرن **وَقَرَأَ** بارێک باران

(٢) **فَالْجُرِيَّتِ** جا به‌وانه‌ی ده‌گوزه‌رێن و خێرا ده‌رۆن **يُسْرًا** به‌ سوک و ئاسانی (٣)

فَالْمَقْسَمُ ئینجا بهو دابهشکه رانهی دابهش دهکهن **أَمْرًا** کار و فه رمانیک (۴) **إِنَّمَا** له راستیدا ئه وهی

تُوعَدُونَ ئیوه به ئینتان پیده درئ **لَصَادِقٍ** بیگومان راسته (۵) **وَإِنَّ** و به دنیای **الدِّین** پاداشت و سزا **لَوْعَةٍ** ههر رووده دات

(۶) **وَالسَّمَاءَ** و سویندبه ئاسمان **ذَاتِ** خاوهی **أَحْبَبِكَ** جوانی و ریچکان (۷) **إِنِّكُمْ** به دنیای ئیوه **لَفِي** ههر له

قَوْلٍ قسه و گوتاریک ی **مُخْتَلَفٍ** جیاواز و ناتهبان (۸) **يُؤْفَكُ** لاده درئ **عَنْهُ** لئ **مَنْ** ئه و کهسه ی **أُفِكَ** لادراوه (۹)

قَتِلَ به کوشت چوو **أَخْرَصُونَ** ئه وانه ی ههر پیداده دهن (بئ زانست و زانیار) (۱۰) **الدِّین** ئه وانه ی **هُمْ** ئه وان **فِي** له ، له ناو

عَمْرَةٍ نقومبوونی **سَاهُونَ** بیئاگو و غافل ن (۱۱) **يَسْأَلُونَ** پرسیارده که **أَيَّانَ** که ی ه **يَوْمَ** روژی **الدِّین** پاداشت و سزا (۱۲)

يَوْمَ ئه و روژی **هُمْ** ئه وان **عَلَى** له سه ر **النَّارِ** ئاگر **يُفْتَنُونَ** ده سو تینرین و پاک ده کرینه وه (۱۳) **ذُوقُوا** ده بجین

فَتَنَكُمْ ئه و به لایه تان **هَذَا** ئه و به **الَّذِي** ئه وه ی **كُنْتُمْ** ئیوه پیشان **بِهِ** به (هاتنی) ئه و **تَسْتَعْجِلُونَ** په له تان ده کرد (۱۴)

إِنَّ به دنیای **الْمُتَّقِينَ** له خودا ترس و پارێزکاره کان **فِي** له ناو **جَنَّتْ** باخ و به هه شتانیک **وَعِیُونَ** و چهنده ها کانیان (۱۵)

ءَاخِذِينَ وه گرته ن بۆ **مَا** ئه وه ی **ءَاتَتْهُمْ** پیداون **رَبَّهُمْ** په روه ردگاریان **إِنَّهُمْ** به دنیای ئه وان **كَانُوا** - **قَبْلَ** پیش **ذَلِكَ** ئه وه

مُحْسِنِينَ چاکه کار (-بوون) (۱۶) **كَانُوا** ئه وان پیشان **قَلِيلًا** که میک **مِّنْ** له **الَّیْلِ** شه و **مَا يَهْجَعُونَ** ئه وه ی دهنووستن

(۱۷) **وَبِالْأَسْحَارِ** و به کاتی سحوور و به ره به یان **هُمْ** ئه وان **يَسْتَغْفِرُونَ** داوای لیخو شبوونیان ده کرد (۱۸) **وَفِي** و له

أَمْوَالِهِمْ مال و سامانیان **حَقِّ** هه ق و راسته (هه بوو) **لِلسَّائِلِ** بۆ داواکاران **وَالْمَحْرُومِ** و لیبراوان (۱۹) **وَفِي** و له ناو

الْأَرْضِ زهوی (هه به) **ءَايَاتٍ** چهنده ها به لگه و نیشانه ی گه و ره **لِلْمُوقِنِينَ** بۆ ئه وانه ی خاوه ن یه قین و دنیایی ن له بروایان (۲۰)

وَفِي وَ(ههيه) له أَنْفُسُكُمْ نەفس و زاتی خوشتان (ههيه) أَفَلَا تَبْصُرُونَ ئايا نابین؟ (۲۱) وَفِي وله السَّمَاءُ ئاسمان ه

رَزَقَكُمْ رزق و پۇزی ئیوه وَمَا و ئەوهی تُوعَدُونَ ئیوه بەلێنتان پێدهدری (۲۲) فَوَرَبِّ سویندییبه پەروەردگاری السَّمَاءُ ئاسمان

وَالْأَرْضِ و زهوی إِنَّهُرْ بەدنیایێ ئەوه لَحَقَّ گوومانی تێدانییه ههقهه مِثْل ههروهک مَا ئەوهی أَنْكُرْ كه ئیوه تَطِقُونَ دەدوین

(۲۳) هَلْ ئایا أَتَيْتُكَ بۆتهات حَدِيثَ باس و خواس ی ضَيْفَ میوان ی إِبْرَاهِيمَ (پێغه مبه ر) ئیبراهیم الْمَكْرَمِينَ رێز لێنراوه کان

(۲۴) إِذْ كه دَخَلُوا چوونه ژوور عَلَيْهِ به سه ری دا فَقَالُوا جا گو تیان سَلَامًا سه لامو لێی قَالَ گو تی سَلَامٌ سه لام

قَوْمٌ قه ومیک ی مُنْكَرُونَ نه ناسراو ن (۲۵) فَرَاغَ جا به کړی چوو إِلَى بۆ لای أَهْلِهِ كه س و کاری جَاءَ ئیتر هینای

بِعَجَلٍ چیلکی سَمِينٌ قه له و (۲۶) فَقَرَّبَهُوْ جا نزیک کردوه إِلَيْهِمْ بۆیان ، بۆلایان قَالَ گو تی أَلَا تَأْكُلُونَ ئه ری ناخۆن؟

(۲۷) فَأَوْجَسَ جا هاته دلی مِنْهُمْ له وان خِيفَةَ ترسێک قَالُوا گو تیان لَا تَخَفْ مه ترسه وَبَشَّرُوهُ و مزگینیان پێیدا

بُعِلْ به کورێکی عَلِيمٌ ته و او زانا و ئاگادار (۲۸) فَأَقْبَلَتْ جا هات و پووی تیکردن أَمْرَاتُهُوْ خێزانە که ی فِي به صَرَّةٌ هاوارێک هوه

فَصَكَّتْ جا دای له وَجْهَهَا پووی خۆی وَقَالَتْ و گو تی عَجُوزٌ پیرێنێکی عَقِيمٌ نه زۆک! (۲۹) قَالُوا گو تیان

كَذَلِكَ (ئیتر) ئاوی قَالَ گو ت رَبُّكَ پەروەردیگارت إِنَّهُرْ بەدنیایێ ئەوه هُو هه رخۆی الْحَكِيم دانا و ته و او کاربه جی

الْعَلِيم ته و او زانا و ئاگادار (ناوێکی پیرۆزی خودایه) (۳۰) قَالَ گو تی فَا جا چیه خَطْبُكُمْ مه سه له گرنگه که تان أَيُّهَا ئه ی

الْمُرْسَلُونَ نێردراو و په یامبه ره کان (۳۱) قَالُوا گو تیان إِنَّا بهدنیایێ ئیمه أُرْسِلْنَا نێردراین إِلَى بۆ ، بۆلای قَوْم قه ومیک

جُجْرَمِينَ تاوانبار (۳۲) لِنُرْسِلَ تا بنێرین عَلَيْهِمْ به سه ریان ، بۆ سه ریان جِجَارَةٌ چه و و به ردیک مِّن له طِينٍ (جو ره) قوریک

(۳۳) مُسَوِّمَةٌ نیشانکراو عِنْدَ لای رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت لِلْمُسْرِفِينَ زنده‌پوه‌وه‌کان (۳۴) فَأَخْرَجْنَا جا ده‌رمانکرد

مَنْ ئه‌وه‌ی كَان - فِيهَا لَيِّ ، تیایدا (-بوو) مِنْ له الْمُؤْمِنِينَ پروا‌داره‌کان (۳۵) فَمَا جا نه‌(مان) وَجَدْنَا دُوزیه‌وه فِيهَا تیایدا

غَيْرَ جگه‌له ، غه‌یری يَتِّ مالیک مِّن له الْمُسْلِمِينَ موسلمان و ملکه‌چکاران (۳۶) وَتَرَكَّا و به‌جیمان هیشت فِيهَا تیایدا

آيَةٌ نیشانه‌ی گه‌وره (بُو په‌ندوه‌رگرن) لِلَّذِينَ بُو ئه‌وانه‌ی يَخَافُونَ ده‌ترسن له الْعَذَابِ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌ی الْأَلِيمِ زور به‌ ئازار

(۳۷) وَفِي و له (باسی) مُوسَى (پیغه‌مبه‌ر) موسا إِذْ كه اَرْسَلْنَاهُ هه‌ناردمان إِلَى بُو ، بُولای فِرْعَوْنَ فیرعه‌ون

إِسْلَاطٍ به‌ به‌نگه و ده‌سه‌لاتیک ی مُبِينِ روون و دیار (۳۸) فَتَوَلَّى ئه‌وه‌بوو پشتی هه‌لکرد بِرُكْنِهِ به‌دار و ده‌سته‌که‌ی هوه

وَقَالَ و گوئی سِحْرٍ جادوگه‌ریک ه اَوَّانَ مَجْنُونٍ شیتیک ه (۳۹) فَأَخَذْنَاهُ ئه‌وه‌بوو راپیچمانکرد وَجُنُودَهُ و سه‌ربازه‌کانیشی

فَنَبَذْنَاهُمْ فِرْیَماندایه فِي ناو اَلَيْمٍ ده‌ریا وَهُوَ و ئه‌و مُلِمٍّ گله‌یلکراو (۴۰) وَفِي و له عَادٍ (قه‌ومی) عاد إِذْ كه

اَرْسَلْنَا هه‌ناردمان عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریان ، له‌سه‌ریان ، بُو سه‌ریان اَلرَّیْحِ بای اَلْعَقِيمِ نه‌زوقی بِي خیر (۴۱) مَا تَذَرُ به‌جی ناهیلی

مِنْ هِیچ شَيْءٍ شتئ اَتَتْ هاتبیت عَلَيْهِ به‌سه‌ری ، له‌سه‌ری اِلَّا مه‌گه‌ر جَعَلَتْهُ کردبى كَالرَّمِيمِ وه‌ک رزیوو (۴۲) وَفِي له

ثَمُودَ (قه‌ومی) ئه‌موود إِذْ كه قِيلَ گوئرا لَهُمْ پښان تَمَتَّعُوا رابویرن حَتَّى تاكو حِينَ ماوه‌یه‌ک (۴۳) فَعَتَوْا یاخی بوون عَنْ له

أَمْرٍ فه‌رمانی رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان فَأَخَذَتْهُمُ جا گرتی وراپیچیکرن الصَّعِقَةِ بروسکه‌ گه‌وره‌که وَهُمْ له‌کاتئ ئه‌وان

يَنْظُرُونَ ته‌مه‌شایان ده‌کرد (۴۴) فَمَا جا نه‌یان اَسْتَطَعُوا توانی مِنْ هِیچ قِيَامٍ هه‌ستانیک وَمَا - كَانُوا --

مُنْتَصِرِينَ سه‌رکه‌وتوو (-نه‌--بوون) (۴۵) وَقَوْمٌ و قه‌ومی نُوحٍ (پیغه‌مبه‌ر) نوح مِّن له قَبْلَ پېشا إِنَّهُمْ به‌دُنْیای ئه‌وان

كَانُوا - قَوْمًا قَهْوَمِ فُسِقِينَ فاسق و بهره‌نلا (-بیون) (٤٦) وَالسَّمَاءِ ثَاسْمَانِ مان بَنِينَهَا بنیادناوه بِأَيِّدٍ به‌هیز

وَإِنَّا وَ به‌دُنْیایی ئیمه لَمُوسِعُونَ فره‌وانگیرین (٤٧) وَالْأَرْضِ وَ زهوی شمان فَرَشْنَهَا راخستووه فَنِعَمَ ئیتر چاکتری

الْمِهْدُونَ رَیک و ئاماده‌کاریین (٤٨) وَمِنْ وَ له کُلِّ هه‌موو شَیْءٍ شَیْ خَلَقْنَا دروستمان کردوه زَوْجَيْنِ جووتیک

لَعَلَّكُمْ به‌لکو ئیوه تَذَكَّرُونَ یاد ده‌که‌نه‌وه و په‌ندوه‌رده‌گرن (٤٩) فَفِرُّوا ده‌رابکه‌ن إِلَى بُو ، بُولای اللَّهُ خُودَا إِنِّي به‌دُنْیایی من

لَكُمْ بۇتان مِّنْهُ لِي نَذِيرٌ ترسینه‌ریک ی مُبِينٌ دیار و ئاشکرا (٥٠) وَلَا تَجْعَلُوا وَ لَا تَجْعَلُوا مَعَ له‌گهلَ اللَّهُ خُودَا إِلَهَا إِلَهَا

ءَاخِرَ ءَاخِرِ إِنِّي به‌دُنْیایی من لَكُمْ بۇتان مِّنْهُ له‌وی ، لِي نَذِيرٌ ترسینه‌ریک ی مُبِينٌ دیار و ئاشکرا م (٥١) كَذَلِكَ ثَاوَا

مَا نَه أَنِّي هاتووه بُو الَّذِينَ نه‌وانه‌ی مِّنْ له قَبْلِهِمْ پِیش نه‌وان مِّنْ هِیج رَسُولٍ په‌یامبه‌ریک إِلَّا مه‌گهر قَالُوا گوته‌بیان

سَاحِرٌ جادووگه‌ریک ه اَوْ یان مَجْنُونٌ شیتیک ه (٥٢) أَتَوَاصُوا ثَاوَا راسپارده‌ی په‌کیانکرده‌ه بِهِ یی بَلْ به‌لکو هُمْ نه‌وان

قَوْمٌ قَهْوَمِیک ی طَاغُوتٌ سه‌رکه‌ش ویاخین (٥٣) فَتَوَلَّ جا پشت هه‌لکه عَنْهُمْ لَیْیَان فَمَا - أَنتَ تَوَ بِمَلُومٍ گله‌ی لیکراو (-نی)

(٥٤) وَذِكْرٌ وَ یادخه‌روه فَإِنَّ نه‌وه به‌دُنْیایی الذِّكْرُ بیره‌ینانه‌وه تَنْفَعُ سوودی ده‌بیت بُو الْمُؤْمِنِينَ برواداره‌کان (٥٥)

وَمَا وَ- خَلَقْتَ (مان) خولقاندوه) الْجِنَّ جنوکه‌کان وَالْإِنْسِ وَ مروف یش إِلَّا ته‌نها لِيَعْبُدُونَ بُو نه‌وه‌ی بمپه‌رستن (٥٦)

مَا نَا أُرِيدَ مه‌ویت مِّنْهُمْ له‌وان مِّنْ هِیج رِزْقٍ رِزق و رۆزیه‌ک وَمَا ونا أُرِيدَ مه‌ویت أَن که يُطْعَمُونَ خواردنم پی‌ده‌ن

(٥٧) إِنَّ به‌دُنْیایی اللَّهُ خُودَا هُوَ هه‌رخوی الرِّزَاق رِزق و رۆزی به‌خشی ته‌واوی ذُو خاوه‌نی الْقُوَّةُ نه‌وپه‌ری هیز

الْمَتِينِ پته‌وی نه‌براه‌یه (٥٨) فَإِنَّ جا به‌دُنْیایی لِلَّذِينَ بُوته‌وانه‌ی ظَلُّوا سته‌مکاریانکرد دَنُوبًا سزایه‌ک مِثْلَ وه‌کوو

ذُنُوبَ سَزَايَ أَصْحَابِهِمْ هَاوَهْ لَه كَانِيَانِ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ بَا پَه لَه مَ لَيْنَه كَهَن (٥٩) فَوَيْلٌ هَاوَارِبَه حَالٍ وَ دُوزَه خِي لِّلَّذِينَ بُوْ ئَهَوَانَه ي

كَفَرُوا كُوفَرِيَانَكِرْد وَ بِيْ بَرَوَابوونِ مِنْ لَه يَوْمِهِمْ رُؤْزَه كَه يَانِ الَّذِي تَهَوِي يُوْعَدُوْنَ بَه لَيْنِيَانِ پِيْدَه دَرِيْ (٦٠)

سُورَةُ الطُّورِ

بِسْمِ بَه نَاوِيْ اَللّٰهُ خُودَا اَلرَّحْمٰنِ تَهَوْبَه رِيْ مِيْهَرَه بَانِ وَبِه بَه زَه يِي (نَاوِيْ كِيْ پِرُوْزِيْ خُودَا يَه)

اَلرَّحِيْمِ تَهَوْبَه رِيْ بَه خَشْنَدَه (نَاوِيْ كِيْ پِرُوْزِيْ خُودَا يَه)

وَالطُّورِ سُوْنِيْد بَه كِيْوِيْ طُوْر (١) وَكِتَابٍ وَ سُوْنِيْد بَه كِيْتَابِيْ كِيْ مَسْطُوْرٍ خَه ت خَه ت نُوْسِرَاو (٢) فِيْ لَه رَقٍ پِيْسْتَه پَه رِيْ كِيْ

مَنْشُوْرٍ بَلَاوَكِرَاو.. (٣) وَالْبَيْتِ سُوْنِيْد بَه وَ مَالَه يِ الْمَعْمُوْرِ ثَاوَه دَاْنَه (٤) وَالسَّقْفِ وَ سُوْنِيْد بَه بَانِيْ الْمَرْفُوْعِ بَه رَز وَبَلْنْدَكِرَاو

(٥) وَالْبَحْرِ وَ سُوْنِيْد بَه دَه رِيْ اِي الْمَسْجُوْرِ دَاگِيْر سِيْئِرَاو ، (٦) اِنَّ بَه دَلْنِيَايِيْ عَذَابٍ عَهْزَبِ وَ تَهْشَكَه نَجَه يِ رَبِّكَ پَه رَوَه رَدِيْگَارْت

لَوَاقِعُ هَه ر هَاتُوْتَه جِيْ (٧) مَا لَه نِيَه بُوِيْ مِنْ (هِيْج) دَافِعٍ پَالْنَه رَوَلَا بَه رِيْ (٨) يَوْمَ رُوْزِيْ تَمُوْرٍ رَاْدَه هَه ژِيْ ت

السَّمَاءِ ثَا سَمَانِ مَوْرًا رَا هَه ژَانِيْ.. (٩) وَتَسِيْرُ - الْجِبَالِ وَ چِيَاكَا ن - دَه رُوْنِ سَيْرًا رُوْشِيْئِيْ.. (١٠) فَوَيْلٌ جَا-

يَوْمَئِذٍ تَهَو رُؤْزَه - وَاوِيْلَايِيْ.. لِّلْمُكَذِّبِيْنَ بُوْ بَه دَرُوْدَاْنَه ر وَ بِيْ بَرَوَاكَا ن (١١) الَّذِيْنَ هُم تَهَوَانَه يِ فِيْ لَه

خَوْضٍ به ناوکه‌وتن (ی درو و ناحه‌قیا) يَلْعَبُونَ یاری ده‌که‌ن (۱۲) يَوْمَ رَوْزَى يَدْعُونَ به‌توندى پالده‌درتین إِلَى بؤناو نَارِ ئاگرى

جَهَنَّمَ دۆزه‌خ دَعَا پالدرانی.. (۱۳) هَذِهِ ئه‌وه‌یه النَّارُ الَّتِي ئه‌و ئاگره‌ی که کُنْتُمْ ئیوه جارن بِهَا -

تُكَذِّبُونَ به‌درو و داده‌نا و باوه‌رتان نه‌ده‌کرد -یْتِی (۱۴) أَفَسِحْرٌ تَا یا سیحر و جادووه هَذَا ئه‌مه؟ أَمْ یان أَنْتُمْ ئیوه

لَا تُبْصِرُونَ نابین؟ (۱۵) أَصْلَوْهَا برؤنه ناوی و بسوتین تیایدا فَاصْبِرُوا جا ئارام بگرن أَوْ یان لَا تَصْبِرُوا ئارام مه‌گرن

سَوَاءٌ وه‌ک یه‌که عَلَیْكُمْ له‌سه‌رتان ، إِنَّمَا هه‌ر- تُجْزَوْنَ پاداشتی (سزای) ئه‌وه ده‌درینه‌وه مَا ئه‌وه‌ی کُنْتُمْ جارن تَعْمَلُونَ ده‌تا‌کرد

(۱۶) إِنَّ به‌راستی الْمُتَّقِينَ پارێزکار و له‌خودا ترسان فِي له جَنَاتٍ باخاتیک وَنَعِيمٍ و خوشگوزهرانی و ناز و نیعمه‌تیکان

(۱۷) فَالْكٰهِنَ له رابواردندا که‌یف خو‌شن بِمَا به‌وه‌ی آتَاهُمْ - رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان (-پینداوون) وَوَقَاهُمْ و-

رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان (-پاراستوونی له) عَذَابَ عه‌زابی الْجَحِيمِ دۆزه‌خ (۱۸) كُلُّوا بخون وَاشْرَبُوا و بخۆنه‌وه

هَنِئِذَا نَوْشِي گیانتان بیت بِمَا به‌وه‌ی (به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی) کُنْتُمْ جارن تَعْمَلُونَ ده‌تانکرد. (۱۹) مُتَكِبِّينَ لیان پالداوه‌ته‌وه

عَلَى له‌سه‌ر سُرِّ ته‌خت و قه‌نه‌فه‌ی مَصْفُوفَةٍ جوان ریزکراو ، وَزَوْجَانَهُمْ و جووتمان کردوون (لیکمان ماره‌کردوون)

بِحُورٍ له‌گه‌ل حوری عِین چاوگه‌ش و چاوگه‌وره (۲۰) وَالَّذِينَ و ئه‌وانه‌ی آمَنُوا بروایان هیناوه وَاتَّبَعْتَهُمْ -

ذُرِّيَّتَهُمْ و نه‌وه‌کانیشیان (-دوایان که‌وتوون) بِإِيمَانٍ به‌بروا و ئیمانیکه‌وه أَلْحَقْنَا - بِهِمْ (ئه‌وه) یڤیان (-ده‌گه‌یه‌نین))

ذُرِّيَّتَهُمْ نه‌وه‌کانیان وَمَا أَلْتَنَاهُمْ و(که‌م ناکه‌ینه‌وه) مِنْ له عَمَلِهِمْ کاری ئه‌وان مِنْ (له‌هیچ) شَيْءٍ شتیک ، كُلُّ هه‌موو

أَمْرِی که‌سیک بِمَا به‌وه‌ی کَسَبَ وه‌ده‌ستی هیناوه رَهِيْنُ بارمه‌ته و به‌ستراوه (۲۱) وَأَمْدَدْنَاهُمْ وه‌به‌رده‌وام (یڤیان ده‌ده‌ین)

بِفَاكِهَةٍ لَّهٖ مِوَهٍۙ.. وَلَحْمٍ وَّ غُوشَتٍ.. مِمَّا لَهٗوَى يَشْتَهُونَ دَلِيَان بُوْدَه چِت و حهزى لِنْدَه كهَن (۲۲) يَتَنَازَعُونَ لَنِكَ وِه رِدَه گِرَن

فِيهَا تَيَايَا كَاسَه يَن.. لَا لَغُوْ هِيَج لَه غوهى- فِيهَا تَيَايَا (-نِيَه) وَلَا تَأْتِيْمُ و نِه هِيَج تَاوَانِي.. (۲۳)

وَيَطُوْفُ و دِيْن و دِه چَن عَلَيْهِمْ بَه دِه وِرِيَا نِدَا غِلْمَانُ خَزْمَه ت كَارَانِي.. هُم بُوِيَان كَانْهُمْ هِه رِدَه لِي لَوُؤُ گِه وِه هِرِي..

مَكْنُونُ پَاكِي بِيْگِه رِدِي پَارِيْزَارَوْن.. (۲۴) وَأَقْبَلَ وِه- بَعْضُهُمْ هِه نَدِيْكِيَان (-رَوِيَان كِرِدِه) عَلَي بَعْضِي (ئِه وَانِي تَر)

يَتَسَاءَلُونَ پَرَسِيَارِيَان دِه كِرِد (۲۵) قَالُوا گُوتِيَان إِنَّا بَه رَاسَتِي كُنَّا نِيْمَه- قَبْلُ پِيْشَان فِي لَه نَاوُ أَهْلِنَا كِه س و كَارِي خُوْمَان

مُشْفِقِينَ تَرَسَاو (-بُووِيْن) (۲۶) فَنَ جَا- اللّٰهُ خُودَا (-مِيْنَه ت و فِه زَلِي كِرِد) عَلَيْنَا لَه سَه رِمَان وَوَقَانَا و نِيْمَه ي پَارَاسَت لَه

عَذَابَ عَه زَاب و ئِه شَكِه نَجَه ي السَّمُومِ (دُوْزَه خ) (۲۷) إِنَّا نِيْمَه بَه رَاسَتِي كُنَّا مِنْ قَبْلُ پِيْشَان

نَدْعُوْهُ هَاوَارِمَان دِه كِر بُوْ خُودَا و لِي دِه پَارِيْنَه وِه ، إِنَّهُ بَه رَاسِي ئِه وِه هُوْ هِه ر ئِه وِه الْبَرُّ ئِه وِه پِرِي چَاكِه خَوَازِي

الرَّحِيْمُ ئِه وِه پِرِي بَه خَشْنَدَه ي مِيْهَرَبَان (۲۸) فَذَكِّرْ نِيْزِيَا دَبْخَه رِه وِه و نَامُوْژگَارِي بَكِه فَا أَنْتَ تُو- يَنْعَمَتِ بَه فِه زَل و نِيْعْمَه تِي

رَبِّكَ پِه رِه رِدِيْگَارَت بِكَاهِنِ هِيَج فَالْجِي (-نِيْت) وَلَا مَجْنُونٍ وِهِيَج شَيْت (-نِيْت) (۲۹) أَمْ يَانَ يَقُولُونَ دِه لِيْن شَاعِرُ شَاعِرِيْكِه

تَتَرَبَّصُ بِه چَاوَه رِي دِه كه يْن- رَبِّبَ (رُودَاوَه كَانِي) الْمُنُونِ مِرْدَن و زِمَانَه ي (تَوُوش بِيْت و لَه نَاوِيْجِي) (۳۰) قُلْ بَلِي

تَرَبَّصُوا دِه چَاوَه رِيَان بِن فَاِنِّي ئِه وِه بَه دُنْيَا ي مَنِيْش مَعَكُمْ لَه گِه لَتَان مِّنْ لَه الْمُتَرَبِّصِيْنَ چَاوَه رِيَان كَارَانِم (۳۱) أَمْ يَانَ

تَأْمُرُهُمْ - أَحْلَامُهُمْ بِيْرِمَه نَدِه كَانِيَان (-فِه رِمَانِيَان پِنْدَه كَا) يَهَذَا بَه م شَتِه أَمْ بَه لَكُو هُم ئِه وَان قَوْمٌ قِه وِمِيْكِي

طَاغُونِ لَه سَنُوْر دِه رُچُو وِن (۳۲) أَمْ يَانَ يَقُولُونَ دِه لِيْن تَقَوْلُهُ (قَسَه يَه كه) بَه دِه م خُودَا هِه لِي بَه سَتُووه ، بَلْ بَه لَكُو

لَا يُؤْمِنُونَ بِرَأْيِ نَاهِيْن (۳۳) فَلْيَأْتُوا دَهْبًا بَهِيْنًا بِحَدِيْثٍ قَسِيْهِ كَمَثَلِهِ وَهَكَوِيْ اِنْ تَهْكَرُ كَانُوا -

صَادِقِيْنَ پاستگو (-بووین) (۳۴) اَمْ يَانَ خُلُقُوا دروستکراون مِنْ لَهْ غَيْرِ (هیچ) شَيْءٍ شَتِی (و به بِنِ هیچ هویهک) اَمْ يَانَ

هُمْ هَر خَوَّانِ اَخْلَقُوْنَ دروستکەر و به دیهینه رن (۳۵) اَمْ يَانَ خَلَقُوا ئەوان دروستیانکردوه السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان

وَالْأَرْضِ وَ زهوی؟! بَلْ به لکو لَا يُوقِنُونَ ناگهن به یه قین و دننیا نابن (۳۶) اَمْ يَانَ عِنْدَهُمْ لای وانه خَزَائِنُ خه زینه کانی

رَبِّكَ پهره ردیگارت اَمْ يَانَ هُمْ ئەوانن الْمُصِيطِرُونَ جله و به دهستان (لهم بوونه وهره؟) (۳۷) اَمْ يَانَ هُمْ ئەوان هه یتیان

سَلَّمَ گه لیک په یژه يَسْتَمْعُونَ که گویده گرن فِيْهِ تیایدا؟ ، فَلْيَأْتِ دَهْبًا بَهِيْنًا مُسْتَمِعُهُمْ گوئگره که یان اِسْلَاطَانِ به لگه یه کی

مُبِيْن ديار و ئاشکرا (۳۸) اَمْ يَانَ لَهُ - الْبَنَاتُ کچان (-هی خودان) وَلَكُمْ و- الْبَنُونَ کورانیس (-هی ئیوهن؟) ! (۳۹)

اَمْ يَانَ تَسْأَلُهُمْ برسیاروداوی- أَجْرًا کرئ و پاره یه کیان (-لیده که ی؟) فَهُمْ جا ئەوان مِّنْ به هوئی (داواکردنی) مَّغْرَمَ به رامبه ریک

مُتَقَلُّونَ بارگران بوون! (۴۰) اَمْ يَانَ عِنْدَهُمْ - الْغَيْبُ نه یئی و په نهانیه کانی غه ییبیان (-لایه) فَهُمْ ئیتر ئەوانن

يَكْتُبُونَ دهنووسن؟! (۴۱) اَمْ يَانَ يُرِيدُونَ - كَيْدًا پیلان و ته له که یه کیان (-دهوئیت و خه ریکین؟) فَالَّذِينَ تَهوئه ئەوانه ی

كَفَرُوا بِنِ بَرَوَا و کافر بوون هُمْ خَوَّانِ الْمَكِيدُونَ تیکه و ته ی پیلانگیزین (۴۲) اَمْ يَانَ هُمْ - اِلَهِهُ خودایه کیان ((-هه یه))

غَيْرُ جَگه اَللّٰهُ خودای پهره ردیگار؟! ، سُبْحَانَ پکی و پیروزی بۆ اَللّٰهُ خودای پهره ردیگار عَمَّا لهوئی

يُشْرِكُونَ هاوئل و شه ریکی بۆ داده نین ، (۴۳) وَاِنْ تَهْكَرُ يَرَوْنَ بَيْنِنِ كِسْفًا زوَر پارچه مِّنْ لَهْ السَّمَاءِ ئاسمانه وه

سَاقِطًا وا له که وتن دایه يَقُولُوا ده لئین سَحَابٌ په نه هه ورئکی مَزْمُومٌ که له که بووه (۴۴) فَذَرَهُمْ جا وازیان لی به یینه حَتَّى تا کوو

يَلَاقُوا دَهْگەن و توشى- يَوْمَهُمُ رَوْزى خَوَيان (-دین) الَّذِي تَهوى فِيهِ تَيَايِدا يُصْعَقُونَ دهمرن ولات و پات دهبَن ، (٤٥)

يَوْمَ تَهو رَوْزەى لَا يُغْنِي سَوْد نَابەخشی عَنْهُمْ بَيَان كَيْدُهُمْ بِيَلان و فَيَلِيان شَيْئًا هِيچ وَلَا هُمْ و نه تەوانيش

يُنْصَرُونَ پارمهتی دهرين سهردهخزين (پرگاردەکرتين) (٤٦) وَإِنَّ و بهراستی لِلَّذِينَ بُو تەوانەى ظَلَمُوا ستهم و کوفريان کردوه

عَذَابًا عەزاب و ئەشکەنجەيەک هەيە دُونَ نزيکتر و خوارتر ذَلِكَ لهوه وَلَكِنَّ بهلام أَكْثَرَهُمْ زۆربهيان لَا يَعْلَمُونَ نازانن

(٤٧) وَاصْبِرْ و سهبر و ئارام بگره لِحُكْمِ بُو حوکم و بريارى رَبِّكَ پهروهردیگارت فَإِنَّكَ ئیترتو

بِأَعْيُنِنَا لهبهرجاو و لهژير چاوديرى ئيمەى وَسَبِّحْ و تهسبيحات بکه بِحَمْدِ هاوکات به ستايشکردنى رَبِّكَ پهروهردیگارت حِينَ کاتى

تُقُومُ ههلهدهستى و يادهوهستى (٤٨) وَمِنْ و له اللَّيْلِ شهويش دا فَسَبِّحْهُ ههر تهسبيح بکه و خودا به پاك و پيرۆز بگره

وَادْبَارَ و لهدواى پاشهکشى و ون بوونى النُّجُوم ئەستیرهکان يش (٤٩)

سُورَةُ النَّجْمِ

بِسْمِ بهناوى اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ تەوپەرى ميهربان وبه بهزهى (ناويكى پيرۆزى خودايه)

الرَّحِيمِ تەوپەرى بهخشنده (ناويكى پيرۆزى خودايه)

وَالنَّجْمِ سَوْنِد به ئهستیره إِذَا هَوَى كاتی كهوته خوار (۱) مَا ضَلَّ گومرا وسه رلنیشیاو نه بووه صَاحِبُكَ هاوړيکه تان

وَمَا غَوَى و لارې نه بووه (۲) وَمَا يَنْطِقُ و نادوئ عَنْ له اَلْهَوَى ههواو ئاره زووخوازی هوه (۳) اِنْ هُوَ ئه و چيتر نيه

إِلَّا تهنها وَخِيُ سروش و نيگايه كه يُوْحَى سروش ده كړئ (۴) عَلَيْهِ فيرى كردوه

شَدِيدُ الْقُوَى ئه وهى زور به تينه تواناكانى (جوبريل) (۵) ذُو خاوهن

مِرَّةً توندو توئى و جوانى و رهوشت به رزى و زيريه كيهك (ى زوره) فَاسْتَوَى جا تهواو وهستا (۶) وَهُوَ له كاتيك ئه و

بِالْأُفُقِ له ئاسوى الْأَعْلَى هه ره به زدا بوو (۷) ثُمَّ دَنَا پاشان نزيك كهوته وه فَتَدَلَّى ويه كسه رشوړ بوه وه و هاته خواره وه (۸)

فَكَانَ جا (نيوانيان) وابوو قَابَ به ئه ندازهى قَوْسَيْنِ دوو كهوان أَوْ أَدْنَى به لكو كه متر (۹) فَأَوْحَى ئه وسا سروشى كرد

إِلَى بُو عَبْدِهِ به ندهى خوى مَا أَوْحَى ئه وهى كه سروشى كرد (۱۰) مَا كَذَبَ دروى نه كردوه الْفُؤَادُ دل وهوش له

مَا ئه وهى كه رَأَى بينى (۱۱) أَفْتَمَارُونَهُ جا مشت ومړى له گهل ده كه ن عَلَى له سهر مَا ئه وهى كه يَرَى ده بينى (۱۲)

وَلَقَدْ هه روا به ته حقيق و دنيايى رَأَاهُ ئه وى بينى نَزَلَتْ جارېك و دابه زينيك ى أُخْرَى ديكه (۱۳) عِنْدَ له لای

سِدْرَةٍ (دره ختى) سیدرهى الْمُنْتَهَى کوټا پيگه (له شوټن وکات و زانستى به ديهينراوه کان...) (۱۴)

عِنْدَهَا لايه تي (به هه شتيك پي دهوترئ) جَنَّةُ الْمَأْوَى (به هه شتى نيشته جي بوون) (۱۵) إِذْ كه يَغْشَى -

السِّدْرَةِ سیدره كه - داده پوښى (وديته سهري) مَا ئه وهى يَغْشَى دايد ه پوښى (۱۶) مَا زَاغَ لاي نه دا الْبَصَرُ چاو و بينايى

وَمَا طَغَى و تيشى نه په راند (۱۷) لَقَدْ به دنيايى و به ته حقيق رَأَى بينى مِنْ (هه نديك) له آيَاتِ ثاياته كانى

رَبِّهِ پەروەردگاری الْكُبْرَى گەورەتریناكانیان (١٨) أَفَرَأَيْتُمْ تَخُوفَ بَيْنِيوتانە اللّات لات وَالْعُزَّى و عوززا (١٩)

وَمَنَاءَ و مەنات الثّالِثَةِ سَیِّئەمەكە الأُخْرَى ئەویشیان (٢٠) أَلَمْ تُؤْتَا بَوتان هەیه الذّكْرَ نِیرە وَلَهُ و بۆ ئەویش الأُنثَى مَیِّه؟

(٢١) تِلْكَ ئەوەیان إِذَا كەوابیت قِسْمَةٌ بەشکردنیکى ضِرَی نارهوا و نادروسته (٢٢) إِنْ هِيَ ئەوان هێج نین إِلَّا تەنها

أَسْمَاءُ ناوانیکن سَمِیْتُهَها ناوتان لَیْناون أَنْتُمْ ئَیْوه وَأَبَاؤُكُمْ و باوكانتان مَا أُنْزَلَ - اللّهُ خودا - داینەبەزاندووە بِهَا پَیْیان

مِنْ (هێج) سُلْطَانٍ دەسەلاتیک (بەلگەیهک لەسەرئەو) إِنْ يَتَّبِعُونَ ئەوان دواى (هێج) ناکەون إِلَّا تەنها الظّنّ گومان (نەبەیت)

وَمَا و ئەوێ تَهْوَى - الأنفُسُ نەفسەکان - حەزى لیدەكات وَلَقَدْ لەگەل ئەوێ بە دُنْیَايَ جَاءَهُمْ بۆیان هاتووێ مِّنْ (هەر) لە

رَبِّهِمْ پەروەردگاریان هەه هُدًى هیدایەت و پَیْشاندان (٢٣) أَمْ يَنْ لِلْإِنْسَانِ بۆ مَرُوفٍ هەیه مَا هەرجى

تَمَنَّى تەممەناى کردووە (زۆر حەزى لیکردووە؟) (٢٤) فَلِلّهِ جا هەر بۆ خودایە الْآخِرَةُ ئەوێ دواى وَالْأُولَى و ئەوێ یەكەمیش

(٢٥) وَكَمْ و چەندین مِّنْ لە مَلَكٍ فَرِيشته (ى زۆر و پایە بەرز) فِيْ لە السَّمَاوَاتِ ئاسمانەکان لَا تُعْنِي -

شَفَاعَتُهُم تەکاریان (-سود نابەخشیت و داد نادات) شَيْئًا هێج (سودیک) إِلَّا مەگەر مِّنْ لە بَعْدٍ پاش أَنْ ئەوێ كە

يَأْذَنَ مۆلەت بەدات اللّهُ خودا لِمَنْ بۆ ئەوێ يَشَاءُ (كەخۆى) دەیهوێت وَيَرْضَى و پازى دەبێت (كە تەكارى بكات) (٢٦)

إِنْ بەپاستى الَّذِينَ ئەوانەى لَا يُؤْمِنُونَ برۆ نا هَیْنِ بِالْآخِرَةِ بە (پۆژى دواى) لَيُسْمَوْنَ ئەوێ ناودەنێن و ناودەبەن

الْمَلَائِكَةَ فَرِيشتهكان تَسْمِيَةً ناوێنانى الأُنثَى مَیِّينە (٢٧) وَمَا لَهُمْ و نیهتیا نِ بِيْ يَئِ (هێج) عِلْمٌ زانستیک و زانیاریەك

إِنْ يَتَّبِعُونَ ئەوان دواى (هێج) ناکەون إِلَّا تەنها الظّنّ گومان (نەبەیت) وَإِنَّ لە کاتێکا كە بەپاستى الظّنّ گومان

لَا يَغْنِي (دهوله‌مهند ناكا) مِنْ لَهُ الْحَقِّ حَقَّ شَيْئًا هِج (۲۸) فَأَعْرِضْ كهوابیت تَوْش وازیینه و خَوْت لاده عَنْ لَهُ

مَنْ نَهو كهسهی تَوَلَّى پشی کرده عَنْ لَهُ ذِكْرُنَا یادى ئیمه وَلَمْ يَرْدْ و نه‌یویستوه (هه‌ج) إِلَّا تهنه‌ا الْحَيَاةَ ژیاى

الدُّنْيَا دونیا (نه‌بیت) (۲۹) ذَلِكَ تَهوه مَبْلَغُهُمْ تَهوپه‌رى پىگه‌یشتنیانه مِنْ لَهُ الْعِلْمُ زانست و زانیارى إِنَّ به‌راستی

رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت هُوَ ههر خوى اَعْلَمُ زانتره بِنَ به‌وهی ضَلَّ گومراپووه و لایداوه عَنْ لَهُ سَبِيلَهُ رِبِّ وَهُوَ ههر تَهویش

اَعْلَمُ زانتره بِنَ به‌وهی اهْتَدَى هیدایه‌تی وه‌رگرتوه و رِبِّ راستی گرتوته‌به‌ر (۳۰) وَلِلَّهِ وَهُوَ بُوَ خودایه مَا ههرچى فِي لَهُ

السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌كان دایه وَمَا وَههرچى فِي لَهُ الْأَرْضِ زهوى دایه لِيَجْزِيَ تا پاداشت بداته‌وه (سزابدات) الَّذِينَ تَهوانه‌ی

أَسَاءُوا خراپیان کرده بِنَا به‌وهی عَمِلُوا کردوویانه وَيَجْزِي وَ پاداشت بداته‌وه الَّذِينَ تَهوانه‌ی أَحْسَنُوا چاکیان کرده

بِالْحُسْنَى به‌وهی چاکتره (۳۱) الَّذِينَ تَهوانه‌ی يَجْتَنِبُونَ خَو دوورده‌خه‌نه‌وه لَهُ كَبَائِرَ گه‌وره‌كانى الْإِثْمِ تاوان

وَالْفَوَاحِشَ و دزیو و قیزه‌وه‌ن ه‌كانى إِلَّا تهنه‌ا اللَّهُم ووردیله‌كان (نه‌بیت) إِنَّ به‌دلنیاى رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت وَاسِعُ فره‌وانه

الْمَغْفِرَةِ لیبورده‌ی و لیخوشبوونى هُوَ ههر تَهو اَعْلَمُ زانتره بِكُمْ پیتان إِذْ كه أَشَأْتُمْ دروستی کردوون مِنْ لَهُ الْأَرْضِ زهوى

وَإِذْ وَ كاتى أَنْتُمْ ئیوه أَجْنَةً (كۆرپه‌له‌ن) فِي لَهُ بَطُونِ (سكى) أُمَهَاتِكُمْ دایكه‌كانتان

فَلَا تُزْكَوا جا پاکی مه‌كه‌ن (به‌پاك مه‌زانن و به‌پاك دامه‌نن) أَنْفُسَكُمْ خَوْتان هُوَ (خودا) خوى اَعْلَمُ زانتره بِنَ به‌وهی

اتَّقَى (له‌خوداترساوه و) پارێزکاری کرده (۳۲) أَفْرَأَيْتَ ئاخو بینیت الَّذِي تَهوهی تَوَلَّى پشی هه‌ئکرد (و رۆی) (۳۳)

وَأَعْطَى و به‌خشی قَلِيلًا كه‌مىك وَأَكْدَى وه‌(ده‌ستى گرتوه‌وه) (۳۴) أَعِنْدَهُ ئایا لایه‌تی عِلْمُ زانستى الْغَيْبِ غه‌یب (په‌نه‌ئان)

فَهُوَ ثَبِيرٌ ثَوَّ دَهْبِيَّ (٣٥) أَمْ يَنْ لَمْ يَنْبَأْ هَوَّيْ دَرُوسْتِي پِنَنه دَرَاوَه بِمَا بَهَوَّيْ (ههيه) فِي لَه صُحُفٍ رَوُوبَه رَه كَانِي

مُوسَى مُوسَا (٣٦) وَإِبْرَاهِيمَ وَثِيْرَاهِيْمَ الَّذِي ثَهَوَّيْ وَفِيْ بَه تَهَوَّيْ بَه جِيْ گَه يَانَد (٣٧)

أَلَا تَزِرُ كَه بَارْكَرَانِي (تَاوَان) هَه لَنَّاگَرِيْت وَازِرَةٌ هِيْج تَاوَانْكَارِيْكَ وَزَرَ بَارْكَرَانِي (تَاوَانِي) أُخْرَى (هِيْج) يَه كِيْكَ تَر (٣٨)

وَأَنْ وَ ثَهَوَّيْ كَه لَيْسَ نِيَه لِلْإِنْسَانِ بُوْ مَرُوفٍ (هِيْج) إِلَّا تَهْنَاهَا مَا ثَهَوَّ سَعَى كُوشْشَهِيْ كَرْدُويَه قِي (٣٩) وَأَنْ وَ بَه دَلْنِيَايِي

سَعِيْهُ كُوشْشِي سَوَفَ لَه دَاهَاتُودَا يَرَى (هَه ر) دَه بِيْرِيْت (٤٠) ثُمَّ پَاشَانِ مُجْزَاهُ پَادَاشْتِي دَه دَرِيْتَهَوَه الْجَزَاءُ ثَهَوَّ پَادَاشْتَهِيْ كَه

الْأَوْفَى تَهَوَّوْتَرِيْنَه (تِيْرُو تَه سَه ل تَرِيْنَه) (٤١) وَأَنْ وَ بَه دَلْنِيَايِي إِلَى (هَه ر) بُوْ لَآيِ رَبِّكَ پَه رَوَه رَدِيْگَارْتَه الْمُنْتَهَى هَه مُوَو كُوتَايِيَه ك

(٤٢) وَأَنَّهُ هُوَ وَ ثَهَوَّ هَه ر خَوَى أَضْحَكَ خَسْتِيَه پِيْكَه نِيْن وَ أَبْكَى وَ خَسْتِيَه گَرِيَان (٤٣) وَأَنَّهُ هُوَ وَ ثَهَوَّيْش هَه ر خَوَى

أَمَاتٍ مَرَانْدِي وَأَحْيَا وَ زِيْنْدُوَوِي كَرْدَهَوَه (٤٤) وَأَنَّهُ وَ هَه ر ثَهَوَّيْش خَلَقَ دَرُوسْتِي كَرْدَهَوَه الزَّوْجَيْنِ هَه ر دَوُو جُوْتِ الذَّكَرِ نِيْرَه

وَالْأُنْثَى وَ مِيْيه (٤٥) مِنْ لَه نُطْفَةٍ دَلُوْپِيْكَ إِذَا كَه ثَمْنِيْ وَ هَك مَهْنِيْ دَه پِيْژِيْنْدَرِيْت (٤٦)

وَأَنَّ عَلَيْهِ وَ بَه دَلْنِيَايِي (هَه ر) لَه سَه رْثَهَوَّيْشَه النَّشْأَةَ پِيْكَه يِنَانَهَوَه وَ دَرُوسْتِ كَرْدَنَهَوَهِيْ الْأُخْرَى دَوَايِي (٤٧)

وَأَنَّهُ هُوَ وَ هَه ر ثَهَوَّ خَوَى أَغْنَى دَه وَلَه مَهْنَدِي دَاوَه وَ أَقْنَى (وَ مَوْحْتَاجِي دَاوَه) (٤٨) وَأَنَّهُ هُوَ وَ هَه ر ثَهَوَّيْش خَوَى

رَبُّ خَاوَهْن وَ پَه رَوَه رَدْگَارِي الشَّعْرَى شِيْعَرَايَه (ثَه سَتِيْرَهِيْ گَه لَاوِيْژ) (٤٩) وَأَنَّهُ وَ هَه ر ثَهَوَّيْش أَهْلَكَ فَهَوْتَانْدِي

عَادًا (قَهْوِي) عَادِي الْأَوَّلَى يَه كَه مِيْن (٥٠) وَ ثَمُودَ وَ ثَه مُودِيْش فَا أَبْقَى هَه ر نَه يَهِيْشْت (٥١) وَقَوْمَ وَ هُوْزِي نُوحِ نُوْح

مَنْ لَه قَبْلُ پِيْشْدَا إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ بَه رَاسْتِي هَه ر ثَهَوَّانِ بُوُونِ أَظْلَمَ سَتَه مَكَارْتَرِ وَأَطْغَى وَ سَه رَكَهْش وَ سَنُورَبَه زِيْنْتَر (٥٢)

وَالْمُؤْتَفِكَةَ وَدَنِيَّاهُ سَهْرَاوْژِئِرْكَراوه كان أَهْوَى كَهْواندنی و بردنیه خوار (۵۳) فَغَشَّاهَا جَا ئهْوانی داپۆشت و خستیه سهریان

مَا ئهْوهی كه غَشَّی داپۆشت (۵۴) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ ناز و نیعمه ته كان ی رَبِّكَ پهروه ردیگارت

تَمَّارَى دودلی و گومان ده که ی (ئهی مروف) (۵۵) هَذَا ئهْمه نَذِيرُ ترسینه ریکه مِّنْ له (جوری) النَّذِيرُ ترسینه ره کانی

الأُولَى یه که مین و پیشوو (۵۶) أَزِفَتْ هاته پیش و نزیک که وته وه الْآزِفَةُ پیشهاته وه که (قیامهت) (۵۷) لَيْسَ نیه لَهَا بۆی

مِنْ له دُونِ غهیری اللّهِ خودا كَاشِفَةٌ هیچ دهرخهر و لابه ریک (۵۸) أَفْنِ هَذَا ئاخو له م الْحَدِيثِ قسه و باسه

تَعْجَبُونَ سه رسوپماو ده بن (به دوری ده زانن و باوه پناکه ن) (۵۹) وَتَضْحَكُونَ و پیکه نین ده که ن وَلَا تَبْكُونَ و گریان نا که ن

(۶۰) وَأَنْتُمْ له باریکا ئیوه سَامِدُونَ بی ئاگا و له خو رازی پاده بوئین (۶۱) فَاسْجُدُوا ده ی سوژده ببه ن لِلّهِ بۆ خودا

وَأَعْبُدُوا و په رستش بکه ن (بۆی) ﴿ ۶۲ ﴾

سُورَةُ الْقَمَرِ

بِسْمِ به ناوی اللّهِ خودا الرَّحْمَنِ ئهْوپه ری میهره بان و به به زه یی (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهْوپه ری به خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

اقْتَرَبَتْ نَزِيكَ كَهْوَتَهُوهُ السَّاعَةُ رَوْزَى قِيَامَتِ وَأَنْشَقَّ - الْقَمَرُ و مانگ - شەق بوو (۱) وَإِنْ و ئەگەر يَرَوَا بيبین

آيَةُ (هەر) نیشانەي (موعجيزه‌ی) يُعْرَضُوا (ئەوێ) پشت هەندە کەن وَيَقُولُوا و دەئێن سِحْرُ جادوو و سحرێکی مُسْتَمِرُّ بەردەوامە

(۲) وَكَذَّبُوا و بەدرۆیان دانا و برۆیان نەهێنا وَاتَّبَعُوا و کەوتنە دواي اَهْوَاءَهُمْ حەز و ئارەزوێ سکاڤی خۆیان وَكُلُّ و هەموو

أَمْرٍ کاریکیش مُسْتَفِرُّ جیگەر بوو (۳) وَلَقَدْ و بەدنیایي جَاءَهُمْ بۆیان هات مِّنْ لَهُ الْأَنْبَاءُ هەواڵە کائما ئەوێ کە فِيهِ -

مُرْدَجَرُّ داچلە کان و سلەمینەوێ یەکی.. -تیا دایە (۴) حِكْمَةٌ - بِالْعَةِ ئەو پەری -حیکمەتە فَمَا جَا جی تَغْنٍ سود بدا

النُّذْرُ ترساندە کان و ئاگە دارکردنە کان (۵) فَتَوَلَّ جَا پشتیان عَنْهُمْ لیبکە يَوْمَ ئەو پۆژەي يَدْعُ بانگ دەکا الدَّاع بانگاکەر کە

إِلَىٰ بُو شَيءٍ نُّكْرٍ شتێکی زۆرنالەبار (۶) خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ بینایان يَخْرُجُونَ دەرەچن مِّنْ لَهُ الْأَجْدَاثِ گۆرەکان

كَانَهُمْ وەک ئەوێ ئەوان جَرَادٌ کولۆگەلێکی مُنْتَشِرٌ پەرش و بلۆ بن (۷) مُهْطِعِينَ إِلَىٰ بەخێراي ئەرۆن بۆلای

الدَّاعُ بانگاوێزاکەر - يَقُولُ - الْكَافِرُونَ کافرەکان -دەئێن هَذَا ئەوێ يَوْمَ پۆژێکی عَسِرٌ زەحمەتە (۸) كَذَّبَتْ -

قَبْلَهُمْ بەرلەوان قَوْمٌ هۆزی نُوح نوح -بێ باوەریانکرد ، فَكَذَّبُوا ئەوێ بوو- عَبْدًا بەندەي ئیمەیان-بەدرۆ دانا و برۆیان پێنەکرد

وَقَالُوا وگوتیان مَجْنُونٌ (هەر تەنها) شیتیکە... وَازْدَجَرَ و گەفی لێکرا و پیاي هەلشاخان (۹) فَدَعَا جَا هاواری کرد و پاراێهوە لە

رَبِّهٖ پەرورەدگاری: أَنِّي بەراستی من مَغْلُوبٌ شکستخواردووم فَاتَّصِرُ دە کۆمەکم بکە و سەرم بخە (۱۰) فَفَتَحْنَا ئیتیر-

أَبْوَابَ دەرگاڤی السَّمَاءِ ئاسمان مان -والا کردەوێ بِمَاءٍ بەئاوێکی مُنْهَرٍ بەخوړ و لێزمەدار (۱۱) وَجَعَلْنَا و تەقاندمانەوێ

الْأَرْضَ زهوی عِيُونًا بە کانیو گەلێک فَالْتَقَى جَا گەیین بەیەک الْمَاءُ ئەوێ ئاوە عَلَيَّ لەسەر أَمْرٍ کار و فەرمانێک قَدْ کە

قَدَرُ ئەندازی دانرابوو (۱۲) وَحَمَلْنَاهُ و ئەومان هەلگرت عَلَيَّ لەسەر ذَاتِ (شتی) خاوەن أَلَوَاجٍ چەندین تەختە

وَدُسْرٍ و بزماران (۱۳) تَجْرِي دەروا و دەجولێ بِأَعْيُنِنَا بەچاودی ئیمە جَزَاءُ پاداشتی لِمَنْ بۆ ئەوەی كَان -

كُفِرَ برۆی پینە کرابوو و کوفری پیکرابوو (۱۴) وَلَقَدْ و بەدنیایی تَرْكَاهَا (کەشتیە کەمان) جَنَیْلَا آيَةً وەک نیشانیەکی گەورە

فَهَلْ جا ئایا (هەیه) مِنْ هێچ مُدْرِكٍ پەندوەرگرت؟ (۱۵) فَكَيْفَ جاجۆن كَانِ بوو عَذَابِي عەزازی من (بۆیان)

وَنُذِرْ لەگەڵ ترساندن و ئاگادار کردنەووەکان (ی من) (۱۶) وَلَقَدْ و بەدنیایی یَسْرَنَا - الْقُرْآنَ قورئانمان - ئاسانکردووە

لِلذِّكْرِ بۆ یادکردنەووە فَهَلْ جا ئایا (هەیه) مِنْ هێچ مُدْرِكٍ پەند وەرگرت؟ (۱۷) كَذَّبَتْ - عَادُ قەوی عاد - بێ باوەریانکرد ،

فَكَيْفَ جاجۆن كَانِ بوو عَذَابِي عەزازی من (بۆیان) وَنُذِرْ لەگەڵ ترساندن و ئاگادار کردنەووەکان (ی من) (۱۸)

إِنَّا بەدنیایی ئیمە أَرْسَلْنَا ناردمانە عَلَیْهِمْ سەریان رِيحًا (رەشە) بایێکی صَرْصَرًا سارد و سِرٍ فِي له یَوْمٍ پوژێکی نَحْسٍ شوومی

مُسْتَمِرٍّ بەردەوام (۱۹) تَنْزِعُ - النَّاسَ خەلک - لە بن دەردیئێ كَانَهُمْ هەروەک ئەوەی ئەوان - أَعْجَازُ چەندین قەدی

نَحْلٍ دارخورما ی مُنْقَعِرٍ ناو کلۆر بوو (بووبن) (۲۰) فَكَيْفَ جا (سەیرکەن و بیربکەنەووە) چۆن كَانِ بوو

عَذَابِي عەزازی من (بۆیان) (۱۶) وَلَقَدْ و بەدنیایی یَسْرَنَا ئیمە - الْقُرْآنَ قورئانمان - ئاسانکردووە لِلذِّكْرِ بۆ یادکردنەووە

فَهَلْ جا ئایا (هەیه) مِنْ هێچ مُدْرِكٍ پەند وەرگرت؟ (۲۲) كَذَّبَتْ - ثَمُودُ (قەوی) ئەمود بِالنُّذْرِ بە ترسینەرەکان - بێ باوەرپوون

(۲۳) فَقَالُوا ئەوەبوو گوتیان أَبْشَرًا ئەری مروؤی مِّنَّا لەئیمە وَاحِدًا تەنها یەک کەس! تَبِعَهُ بەدوای بکەوین ؟

إِنَّا بەراستی ئیمە - إِذَا کەوابێ (گەر وابکەین) لَنِي هەرلەناو ضَلَالٍ گومپاییک .. وَسُعْرٍ وشیتیهک .. - دایین (۲۴) أَلْقِي ئایا -

الَّذِي يَدْكُرُهُمْ وَهَكَاهُ (قورئانی) - دراوه عَلَيْهِ به سهری مِنْ له يَنْتَنَانِيَانِ نِيَوَانِ نِيْمَه دَا بَلْ به تَكَو هُوَ تَهو كَذَّابٌ زُورِ دروژنی

أَشْرُ خُوبَه زَلْزَانَه (٢٥) سَيَعْلُونُ به ننيایي- غَدَا سَبَهی -ده زانن مَنْ كَي يَه الْكَذَّابُ تَهو هُی زُورِ دروژنی الْأَشْرُ خُوبَه زَلْزَانَه

(٢٦) إِنَّا به دُنْيَايِ نِيْمَه مُرْسِلُو رَهَوَانَه كَه رِي النَّاقَةُ حَوْشْتَرَه كَه يَنْ فِتْنَةً وَهَك تَاقِيكَرْدَنَهو هَمْ بُوِيَان ،

فَارْتَقِبْهُمْ جَا چَاوَدِيرِيَان بَكَه وَأَصْطَبِرْ وَ دَان به خَوْت بَغْرَه ، (٢٧) وَنَبِّئْهُمْ وَ هَهَوَاتِيَان يِ بَدَه أَنَّ كَهوَا الْمَاءُ تَاوَه كَه

قِسْمَةً به شَكْرَاوَه يَنْهَمُ لَه نِيَوَانِيَان كُلُّ هَهَر شَرِبْ به شِي خَوَارْدَنَهو هِيَك مُحْتَضِرٌ جِي وَ كَاتِي تَامَادَه بُوُونِي دَانِرَاوَه (٢٨)

فَنَادُوا تَهو هَبُو تَهوَان بَانْجِي- صَاحِبَهُمْ هَاوَه تَه كَه يِ خُوِيَان -يَا نَكْرَد فَتَعَاطَى نِيْتَر تَهو هَاتَه ژِيْرِيَال وَ وَهَرِيْغَرْت فَعَقَرٌ تَيْنْجَا سَه رِي بَرِي ،

(٢٩) فَكَيْفَ جَا چُون كَانَ بُوو عَذَابِي عَه زَابِي مِنْ بُوِيَان وَنُذِرْ لَه گَهْل تَاگَا دَا رَكْرْدَنَهوَان لَه مَه تَرْسِي (سَه رِي بِيْجِي كَرْدَنَم) (٣٠)

إِنَّا نِيْمَه خُومَان أَرْسَلْنَا رَهَوَانْمَا نَكْرَدَه عَلَيْهِمْ سَه رِيَان صَيْحَةً - وَاحِدَةً يَه ك- هَاوَارو دَه نْجِي .. فَكَانُوا يَه كَسَه ر بُوُون به

كَهْشِيم (شَتِي) وَهَك وَشَكَه دَار وَ قَه سَه رِي الْمُحْتَظِرْ جِي وَ بِيْ وَلا غَان وَ ژِيْرِي كَه وَتُوو (٣١) وَلَقَدْ وَ به دُنْيَايِ يَسْرْنَا نِيْمَه-

الْقُرْآنَ قُورْئَان- مَان تَاسَا نَكْرَد لِلَّذِي بُو يَدَكْرْدَنَهو هَه فَهَلْ جَا تَايَا (هَه يَه) مِنْ (هِيْج) مَدْكِرْ پَه نَد وَهَر گَرِي ؟ (٣٢) كَذَّبَتْ -

قَوْمٌ قَهوِي لُوطٌ لُوط - به دروِيَان دَانَا وَ بَرُوَايَان نَه هِيْنَا بِالنُّذُرِ به بِيْدَار كَه رَهوَه تَرْسِيْنَه رَه كَان (٣٣) إِنَّا به دُنْيَايِ نِيْمَه

أَرْسَلْنَا نَارْدَمَانَه عَلَيْهِمْ سَه رِيَان حَاصِبًا رَه شَه بَايَه ك .. إِلَّا جَغَه لَه آلَ كَه س وَكَار (ه بَرُوَا دَارو كَانِي) لُوطٌ لُوط

نَجِّنَاهُمْ بَرْگَارْمَا نَكْرَدن بِسَحْرِ به كَاتِي به رَه بَه يَان (٣٤) نِعْمَةً وَهَك نَا زُو نِيْعَمَه تِي مَنْ لَه عِنْدَنَا لَايَه نِي خُومَانَه وَه كَذَّلَكَ تَاوَا

نَجْزِي پَادَا شَت تَه دَه يِنَهوَه مَنْ تَهو هِي شَكَرْ سُوِيَا س گُوزَارِي كَرْدِي (٣٥) وَلَقَدْ به دُنْيَايِ أَنْذَرَهُمْ بِيْدَارِي كَرْدَنَهوَه وَ تَرْسَا نَدْنِي لَه

بَطَّشْنَا لِيَدَانِي توندى ئېمە **فَتَمَارُوا** كەچى ئەوان پاراي و گومانيان كرد **بِالنُّذْرِ** لە بېداركەرەوه كان (۳۶) **وَلَقَدْ** بەدلىي

رَاوَدُوهُ ھات و چوون وھەولې رازى كرنيان دا بۆ دەستبەرداربوونى **عَنْ** لە **ضَيْفِهِ** ميانەكەى ، **فَطَمَسْنَا** ئەوہبوو ئېمە كوپرمان كرد

أَعْيُنُهُمْ چاوہكانيان **فَذُوقُوا** دەى بجيژن **عَذَابِي** عەزاب و ئەشكەنجەى من **وَنُذِرْ** و ترساندەنەكانم (ئاكامى گوى پېنەدانيان) (۳۷)

وَلَقَدْ بەدلىي **صَبَّحَهُمُ** بەرەبەيانى ليكردەنەوہ **بُكْرَةً** بەيانى زوو **عَذَابُ** عەزابىكى **مُسْتَقَرُّ** قورس و جيگير (۳۸)

فَذُوقُوا دەى بجيژن **عَذَابِي** عەزاب و ئەشكەنجەى من **وَنُذِرْ** و ترساندەنەكانم (۳۹) **وَلَقَدْ** و بەدلىي **يَسْرَنَا** ئېمە-

الْقُرْآنَ قورئانمان -ئاسانكردوہ **لِلذِّكْرِ** بۆ يادكردنەوہ **فَهَلْ** جا ئايا (ھەيە) **مِنْ** ھيچ **مُدَّكِرٍ** پەند وەرگرى؟ (۴۰) **وَلَقَدْ** و بېگومان

جَاءَ ھات بۆ **آلَ** كەس و كار و دارودەستەى **فِرْعَوْنَ** فيرەون **النُّذْرِ** بېداركەرەوہ و ترسپنەرەكان (۴۱)

كَذَّبُوا بەدرؤيان دانا و برويان نەكرد **بِآيَاتِنَا** بە ئايەت و موعجيزەكانمان **كُلَّهَا** گشتى ، **فَأَخَذْنَاھُمْ** جا ئەوانمان گرت و راپيچمانكردن

أَخَذَ گرتى **عَزِيزٍ** (خودايەكى) بالادەستى **مُقْتَدِرٍ** توانادار (۴۲) **أَكْفَارُكُمْ** ئايان كافرەكانى ئىوہ **خَيْرٌ** چاكترن **مِّنْ** لە

أُولَئِكَمُ ئەوان **أَمْ** يان **لَكُمْ** ھەتانە **بِرَاءَةٌ** بى تاوان دانان و ئەستۆ پاكىەك **فِي** (نوسراوہ) لە ناو **الزُّبْرِ** كىتابە ئاسمانىەكان (۴۳)

أَمْ يان **يَقُولُونَ** دەئېن **نَحْنُ** ئېمە **جَمِيعٌ** كۆمەلەىكى **مُنْتَصِرٌ** سەرکەوتوو ين (۴۴)

سَيَزِمُ بەدلىي دواي شكست دئى و ژيژدەكەوى **اجْمَعُ** ئەوكۆمەلە **وَيُؤْلُونَ** و دەخەنە دواوہ **الدُّبْرِ** پاشەليان (۴۵) **بَلَى** بەلكو

السَّاعَةُ ئەوكاتە (رؤزى قىامەت) **مَوْعِدُهُمْ** وادوى ئەوانە **وَالسَّاعَةُ** وە(رؤزى قىامەت) **أَدْهَى** سەختەر **وَأَمْرٌ** وتاثيريشە (۴۶)

إِنَّ بەراستى **الْمُجْرِمِينَ** تاوانبارەكان **فِي** لەناو **ضَلَالٍ** گومراپىيەكن.. **وَسُعِرَ** لەگەل شىتييك.. (۴۷) **يَوْمَ** رؤزى

يُسْحَبُونَ رَادَةً كَثِيرِينَ فِي لَهَاو النَّارِ نَاگرا عَلَيَّ به سهر وَجُوهِهِمْ دهموچاویانا ، ذُوْقُوا ده بچیزن مَسَّ به رکه وتنی سَقَرَ (دوزه خ)

(۴۸) إِنَّا به راسِتی نِیمه کُلِّ هه موو شَيْءٍ شتیک مان خَلَقْنَاهُ خه لقروده بِقَدَرٍ به بریک وئه ندازه یی.. (۴۹) وَمَا وه-

أَمْرُنَا کارو فه رمانی نِیمه (-جوری) نِیمه إِلَّا ته نها وَاحِدَةً یه کی کَلَمَجٍ وه ک تروسکه و تروکانی بِالْبَصَرِ به بینایی (۵۰)

وَلَقَدْ و به دنیایی أَهْلَكْنَا نِیمه- أَشْيَاعَكُمْ پِیشینه کانی نِیمه مان -له ناو برد فَهَلْ جا ئایا (هه یه) مِنْ هِیچ که سی مُدَّکِرٍ به ندوه رگری

(۵۱) وَكُلُّ و گشت شَيْءٍ شتئ فَعَلُوهُ کردوویانه فِي (نوسراوه) له ناو

الزُّبُرُ کیتابه کان (سجلی فریشته ی نوسه ری کار و کرده وه کان و لوحی محفوظ) (۵۲) وَكُلُّ و هه موو صَغِيرٍ بجوکیک

وَكَبِيرٍ وگه وره یه ک مُسْتَطَرُّ نوسراوه (دیردیر) (۵۳) إِنَّ به دنیایی الْمُتَّقِينَ له خوداترس و پاریزکاران فِي له ناو جَنَاتٍ باخاتیک

وَنَهْرٍ وروبارگه لیکن (۵۴) فِي له مَقْعَدٍ دانیشتگاهیه کی صِدْقٍ راست و چاک عِنْدَ لای مَلِكٍ پادشایه کی مُقْتَدِرٍ توانادار

(۵۵)

سُورَةُ الرَّحْمَنِ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنُ ئه وپه ریه به زه یی و میهره بان (ناویکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمُ ئه وپه ری به خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

الرَّحْمَنُ خودای میهره بان (۱) عِلْمَ - الْقُرْآنُ خویندنه وه و قورئانی - فیکرد (۲) خَلَقَ - الْإِنْسَانَ مروئی - دروستکرد (۳)

عَلَّمَهُ - الْبَيَانَ درپښی - فیری وی کرد (۴) الشَّمْسُ خور وَالْقَمَرُ مانگ بِحُسْبَانٍ به‌ئەندازاگیری و حسابیکن (۵) وَالنَّجْمُ

وَالشَّجَرُ و دارودره‌خت يَسْجُدَانِ سوژده‌ده‌بن (۶) وَالسَّمَاءُ وئاسمان یش رَفَعَهَا (خودای میهره‌بان) به‌ریکردو‌ته‌وه

وَوَضَعَ دایناوه الْمِيزَانَ (پارسه‌نگی و) ته‌رازوو (۷) أَلَّا كه‌وا تَطْغَوْا سنووربه‌زینی - نه‌که‌ن فِي له الْمِيزَانَ ته‌رازوو و میزان (۸)

وَأَقِيمُوا و ږیک و ږیک راگرن الْوَزْنَ کیش بِالْقِسْطِ به‌دادپه‌روه‌ری وَلَا تُخْسِرُوا

الْمِيزَانَ کیش - سووک مه‌که‌ن وخه‌ساره‌ت مه‌گه‌یه‌نن (۹) وَالْأَرْضَ و زه‌ویش وَضَعَهَا (خودای میهره‌بان) دایناوه

لِلْأَنَامِ بُو‌ئاده‌میزاد و په‌ری یه‌کان (۱۰) فِيهَا تِیادایه فَاکِهَةٌ میوه‌جائی وَالنَّخْلُ وخورمای ذَاتُ خاوه‌ن

الْأَنْكُم به‌رگ و داپوشه‌ره‌کان (۱۱) وَالْحَبُّ و دانه‌وئله ذُو ی خاوه‌ن الْعَصْفِ (گه‌لا و بووبه‌کاو قه‌سه‌ر) وَالرَّيْحَانُ (و ریحان)

(۱۲) فَبِأَيِّ جا به‌کام آلاءِ ناز و نیعمه‌ته‌کانی رَبِّکَ په‌روه‌ردیگارتان تُكَذِّبَانِ نابروایی ده‌که‌ن (۱۳) خَلَقَ -

الْإِنْسَانَ مَرُوءً - دروستکردوه مِنْ له صَلَصالٍ کَالْفَخَّارِ وه‌ک فه‌خوری (۱۴) وَخَلَقَ وه‌- الْجَانَّ جنوکه‌ی - دره‌وستکردوه

مِنْ له مَّارِجٍ تیکه‌له‌یه‌ک مِنْ له نَّارٍ ئاگری.. (۱۵) فَبِأَيِّ جا به‌کام آلاءِ ناز و نیعمه‌ته‌کانی رَبِّکَ په‌روه‌ردیگارتان

تُكَذِّبَانِ نابروایی ده‌که‌ن (۱۶) رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ (۱۷) فَبِأَيِّ جا به‌کام آلاءِ نازونیعمه‌ته‌کانی

رَبِّکَ په‌روه‌ردیگارتان تُكَذِّبَانِ نابروایی ده‌که‌ن (۱۸) مَرَجَ - الْبَحْرَيْنِ هه‌ردوو ده‌ریای - به‌ره‌لا کردوه يَلْتَقِيَانِ به‌یه‌ک ده‌گه‌ن

(۱۹) يَبْنِيَانِ له‌نیوانیان دا (هه‌یه) بَرَزَخُ ناوبر و به‌رزه‌ختیک لَا يَبْغِيَانِ سنوری یه‌ک نابزه‌زینن (۲۰) فَبِأَيِّ جا به‌کام

آلاءِ نازونیعمه‌ته‌کانی رَبِّکَ په‌روه‌ردیگارتان تُكَذِّبَانِ نابروایی ده‌که‌ن (۲۱) يَخْرُجُ دره‌ده‌چی مِنْهَا لِيَبْيانَ اللَّهُ مَرواری

وَالْمَرْجَانُ و مهرجان (۲۲) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونیمه ته کانی رَبِّکَ پەروەردیگارتان تُکَذِّبَانِ نابروایی ده کهن (۲۳)

وَلَهُ و هەر هی ئەو (هی خودای میهره بان) ه الْجَوَارِ گەرۆکه (کهشتیه) الْمُنْشَاتُ دروستکراوه کان فِي له ناو الْبَحْرِ دەریا

كَالْأَعْلَامِ وەک به یداخ و شاخی گه وره (۲۴) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونیمه ته کانی رَبِّکَ پەروەردیگارتان

تُكَذِّبَانِ نابروایی ده کهن (۲۵) كُلُّ هەر مَنْ کەسێ عَلَيَّاهَا له سه ویه تی فَاِنْ له ناو چوو (۲۶) وَيَقْنِي و دەمیئ

وَجْهَهُ پووێ رَبِّكَ پەروەردیگارت دُو خاوه نی الْجَلَالِ (گه وره بی سه روهری و شکو داری) وَالْإِكْرَامِ و ته وای فه زل و به خشنده بی

(۲۷) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونیمه ته کانی رَبِّکَ پەروەردیگارتان تُکَذِّبَانِ نابروایی ده کهن (۲۸)

يَسْأَلُهُ داوا و پرسیری لیده کهن مَنْ ئەوهی فِي له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ زهوی دایه كُلِّ هه موو يَوْمَ رۆژی

هُوَ ئەو فِي له شَأْنِ کاروباری (خه ریکه) (۲۹) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونیمه ته کانی رَبِّکَ پەروەردیگارتان

تُكَذِّبَانِ نابروایی ده کهن (۳۰) سَنَفْرُغُ لَكُمْ دوا بی به تاییهت دینییه سه ر (حسابی) ئیوه آیه ئه ی الثَّقَلَانِ هه ردوو گرۆهی سه نگین

(۳۱) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونیمه ته کانی رَبِّکَ پەروەردیگارتان تُکَذِّبَانِ نابروایی ده کهن (۳۲) يَا ئه ی مَعَشَرَ کۆمه لی

الْجِنِّ جنۆکه کان وَالْإِنْسِ ئینسانه کان إِنْ ته گه ر اسْتَطَعْتُمْ توانیتان أَنْ که تَفْعُلُوا ده ریچن و ده رباز بن مِنْ له

أَقْطَارِ چوارچیوه کانی السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ وزهوی فَاَنْفَعُوا ئاده ی ده ریچن ، لَا - تَفْعُلُونَ هه رگیز ده رناچن

إِلَّا مه گه ر بِسُلْطَانٍ به هیژو ده سه لاتی.. (۳۳) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونیمه ته کانی رَبِّکَ پەروەردیگارتان

تُكَذِّبَانِ نابروایی ده کهن (۳۴) يُرْسَلُ ده نیردری عَلَيَّكَ بۆ سه ر ئیوه شَوَاطُ بلیسه گه لیک مِنْ له نَارٍ ئاگریک..

وَنَحَاسٌ لَهُ گهَل رَوْن و مسټک فَلَا تَنْتَصِرَانِ ټټرسه رنکه ون (۳۵) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ ناز و نيعمه ته کانی

رَبِّکَا په روه رديگارتان تُکَذِّبَانِ نابروای ده که ن (۳۶) فَإِذَا جَا کاتې اَشْقَتْ - السَّمَاءُ ناسمان - شق بوو فَکَانَتْ ټټر بووه

وَرَدَةٌ کَالِدِهَانِ وهک پروون و زهټی بویه (۳۷) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونيعمه ته کانی رَبِّکَا په روه رديگارتان

تُکَذِّبَانِ نابروای ده که ن (۳۸) فَيَوْمَئِذٍ ټټر ټهو ي=روژه لَا يُسْأَلُ - عَنِ له ذَنْبِهِ تاوانی - نابرسى اِنْسُ هيچ مروفتیک

وَلَا و نه هيچ جَانُ جنوکه يهک (۳۹) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونيعمه ته کانی رَبِّکَا په روه رديگارتان تُکَذِّبَانِ نابروای ده که ن

(۴۰) يَعْرِفُ - الْمُجْرِمُونَ موجرم و تاوانکاره کان - دهناسرټنه وه بِسِمَاهُمْ به پرووخساريان فَيُؤْخَذُ جَا - بِالنَّوَاصِي به نيوچه وانيان

وَالْأَقْدَامُ و قاچه کان - ده گیرټن وراده کيشرټن (۴۱) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونيعمه ته کانی رَبِّکَا په روه رديگارتان

تُکَذِّبَانِ نابروای ده که ن (۴۲) هَذِهِ نائنه و هيه جَهَنَّمَ - الَّتِي ټهو - دوزه خ هی(که) يَكْذِبُ به دروی داده نټن و پروا ناکه ن بِهَا يټی

الْمُجْرِمُونَ موجرم و تاوانکاره کان (۴۳) يَطُوفُونَ دین و ده چن يَنْهَى له نټیوانی ټهو(ناگری دوزه خه) وَيَنْ و نيوان

حَمِيمٌ گهرمه ټاوټکی اِنْ له وپه ری گهری (۴۴) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونيعمه ته کانی رَبِّکَا په روه رديگارتان

تُکَذِّبَانِ نابروای ده که ن (۴۵) وَلَنْ و بو ټه و هی خَافَ - مَقَامٌ له وه ستانی (له به رامبر) رَبِّه په روه رديگاری - ترسا

جَنَّاتٍ دوو باغ و به هه شت (هه يه) (۴۶) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونيعمه ته کانی رَبِّکَا په روه رديگارتان تُکَذِّبَانِ نابروای ده که ن

(۴۷) ذَوَاتَا هه ردو و خاوه نی اَفْنَانٍ دارو دره ختی هه مه په نگی به رجور او جور (۴۸) فَبِأَيِّ جَا به کام آلاءِ نازونيعمه ته کانی

رَبِّکَا په روه رديگارتان تُکَذِّبَانِ نابروای ده که ن (۴۹) فِيْهَا تياياندايه عَيْنَانِ دوو کانیاو تَجْرِيَانِ ده روا (له به ريان) (۵۰)

فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه ردِگار تان تُكْذِبَانِ نابروا بِى ده كهن (٥١) فِهمَا تِيا نندا يه مِّنْ لَه

كُلِّ هَمُوو فَآكِهَة مِيوه يه ك زَوْجَانِ دُوو جَوْر (٥٢) فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه ردِگار تان

تُكْذِبَانِ نابروا بِى ده كهن (٥٣) مُتَكِبِّينَ پَالِيا نندا وه ته وه عَالِى لَه سَهَر فُرْشِ فَهَرش وَ تَه خَتِّى بَطَاطِنَهَا نَاوَخَنه كه ي مِّنْ لَه

إِسْتَبْرَقِ ئِيسْتَه بره قه وَجَنِّى وَ بَه رِى الْجَنَّتَيْنِ هَه ر دُوو باغ وَ بَه هَشْتَه كه دَانِ نُووى وَ نَزْمَكِرَاوه (بَه رده سته) (٥٤)

فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه ردِگار تان تُكْذِبَانِ نابروا بِى ده كهن (٥٥) فِهمَا تِيا نندا يه

قَاصِرَاتُ (ئَه وَ حَوْرِيا نه ي كه) - الطَّرْفِ بِنَايَا ن - كُورْت وَ تَه نِيا كِرَاوه (بُوْهَوسَه رَه كَانِيا ن) لَمْ يَطْمِئْنَنَّ تَخُونِيا ن نه كه وَتُوون

إِنْسُ هِيج مَرُوْفُ قَبْلَهُمْ پِيش ئَه وَا ن وَ لَا وَ نَه جَانُّ هِيج جَنُوْكه يه كِيش (٥٦) فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ

رَّبِّكَ پَه روه ردِگار تان تُكْذِبَانِ نابروا بِى ده كهن (٥٧) كَانْنَه (ئَه وَ حَوْرِيا نه) هَه رده لَئِى الْيَاقُوْتُ يَاقُووت وَ الْمَرْجَانُ وَ مَه رجا ن

(٥٨) فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه ردِگار تان تُكْذِبَانِ نابروا بِى ده كهن (٥٩) هَلْ ئَا يَا جَزَاءُ پادا شتى

الْإِحْسَانِ چَا كه (-شَتِى كِى تره) إِلَّا جَگَه لَه الْإِحْسَانُ چَا كه! (٦٠) فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه ردِگار تان

تُكْذِبَانِ نابروا بِى ده كهن (٦١) وَمِنْ دُونِهِمَا وَ جَگَه لَه وُدُوو باغِه وَ كه مَتَر لَه وَا نِيش جَنَّتَانِ دُوو باغ (هَه يه) (٦٢)

فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه ردِگار تان تُكْذِبَانِ نابروا بِى ده كهن (٦٣)

مُدْهَامَتَانِ هَه ر دُوو كِيا ن لَه تَبَر سَه وَ زِيدا رَهش دَه چَنه وه (٦٤) فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه ردِگار تان

تُكْذِبَانِ نابروا بِى ده كهن (٦٥) فِهمَا تِيا نندا يه عَيْنَانِ دُوو سَه رچَا وه وَ كَانِيا وَ نَضَّآخَتَانِ بَه تُووندى لَه قَلْبَه قَلْبِ دَان (٦٦)

فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه رديگار تان تُكْذِبَانِ نابرواي ده كهن (٦٧) فِيمَا تَيَايَندايه فَٱكِهَةٌ مَيوه جَاتِ..

وَنُحْلُ لَه گهَل داري خورما.. وَرْمَانُ وهه ناري.. (٦٨) فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه رديگار تان

تُكْذِبَانِ نابرواي ده كهن (٦٩) فِيمَنْ لَه (ئهو ئه و باغ و بهه شتانه دا) هه يه خَيْرَاتُ (ئافره تانيكي) چاك و باش رهوشتان

حَسَانُ شوخ و شهنگ و جوانانِ (٧٠) فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه رديگار تان تُكْذِبَانِ نابرواي ده كهن

(٧١) حُورُ حُورِي چاوگه شي چاو جوانِ مَقْصُورَاتُ تايبه تَكَرا و دامه زراو فِي لَه اَنْحِيَامُ خِيْمَه و دهواره كان (٧٢)

فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه رديگار تان تُكْذِبَانِ نابرواي ده كهن (٧٣) لَمْ

يَطْمِئِنُّ هه رگيز نزيكيان نه كه وتوته وه اِنْسُ هيج ئينساني قَبْلَهُمْ پيش ئه وان وَلَا و نه جَانُ هيج جنو كه يه كيش (٧٤)

فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه رديگار تان تُكْذِبَانِ نابرواي ده كهن (٧٥)

مُتَكَيِّنَ به ئيسراحتي خويان لَيِيان پالدا وه ته وه عَلٰى لَه سه ر رَفَرَفِ (سه ريئي رووپوش په لك په لكِي) خُضِرُ سه وز

وَعَبْقَرِيٍّ و دوشه گي نايبي حَسَانِ رازوه ي جوان (٧٦) فَبِأَيِّ جَا بَه كَامِ ٱلْأَءِ نَازُونِعمه ته كَانِ رَّبِّكَ پَه روه رديگار تان

تُكْذِبَانِ نابرواي ده كهن (٧٧) تَبَارَكَ پاك و پيروز پر فهِرو به ره كه ته ينه اِسْمُ ناوي رَبِّكَ پَه روه رديگار تِ ذِي خاوه ني

الْجَلَالِ گه وره ي و به رز و بَلَنَدِي وَالْإِكْرَامِ رِيْزَلِيْتَان و به خشنده ي (٧٨)

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

بِسْمِ به ناوی اَللّٰهُ خودا الرَّحْمٰنِ تهوپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوِیکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِیْمِ تهوپه‌ری به‌خشنده (ناوِیکی پیرۆزی خودایه)

إِذَا کَاتَتْ وَقَعَتِ - الْوَاقِعَةُ رووداوه‌که-روویدا (۱) لَیْسَ نِیْهِ لَوْقَعَتَهَا بۆ روودانه‌که‌ی کَاذِبَةٌ هِیْج به‌درؤدانه‌ری (۲)

خَافِضَةٌ نَّزَمَ که‌ره‌وه‌ی رَافِعَةٌ به‌رزکه‌ره‌وه‌یه (۳) إِذَا کَاتَتْ رُجَّتِ رَاهَةً ثَمَرًا الْأَرْضُ زَهْوًی رَجًّا رَاهَةً ژاندرئ (۴)

وَبُسَّتِ و وردوخاشکرا الْجِبَالُ شاخه‌کان بَسًّا و ردوخاشکردن (۵) فَکَانَتْ نِیْتر بووه هَبَاءٌ تَوَزَّو خَوْلَیْکِ مُنْبَثًّا پهرش و بلاو

(۶) وَکُنْتُمْ وَهْئِیْوه‌ش بوونه أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً سَیِّ-جۆر و ده‌سته (۷) فَأَصْحَابُ جَا ئه‌هل و ئه‌صحابی الْمِیْمَنَةِ رَاسْتَان

مَا (ده‌زانی) چی یه أَصْحَابُ ئه‌هل و خه‌لکی الْمِیْمَنَةِ رَاسْتِه‌کان (۸) وَأَصْحَابُ و ده‌سته و خه‌لکی الْمَشْأَمَةِ چه‌پ و چاره‌په‌شی

مَا (ده‌زانی) چی یه أَصْحَابُ ده‌سته و خه‌لکی الْمَشْأَمَةِ چه‌پ و چاره‌په‌ش ی (۹) وَالسَّابِقُونَ و پِیشکه‌وتوووه‌کانیش

السَّابِقُونَ پِیشکه‌وتوووکان (۱۰) أُولَئِکَ ئه‌وانه‌ن الْمُقَرَّبُونَ نَزِیک‌کراوه‌کان (۱۱) فِي لَه‌ناو- جَنَّاتٍ چهنده‌ها باغ و باغاتی

النَّعِیْمِ نازونیعمه‌ت-دان (۱۲) ثَلَاثَةٌ کۆمه‌لئیکی زۆر مِّنْ لَه‌ الْأَوَّلِیْنَ یه‌که‌مینه‌کان (۱۳) وَقَلِیْلٌ وَه‌که‌مئیک مِّنْ لَه‌

الْآخِرِیْنَ دووایینه‌کان (۱۴) عَلَى لَه‌سه‌ر سُرُرٍ ته‌خت و قه‌نه‌فه‌ی مَوْضُونَةٍ نه‌خشینراو به‌دورپویاقووت (۱۵)

مُتَّکِیْنِ پالیان داوه عَلَیْهَا لَه‌سه‌ری مُتَقَابِلِیْنَ به‌رامبه‌ریه‌کتری (۱۶) یَطُوفُ ده‌گه‌ری عَلَیْهِمْ به‌سه‌ریاندا وَلَدَانُ کورپزگه‌گه‌لئیکی

مُخْلَدُونَ هه‌میشه‌ماوه (۱۷) بِأَشْخَاطٍ به‌گه‌لئیکوب وَأَبَارِیْقَ و سوراخی وَکَأْسٍ و په‌وداخی مِّنْ لَه‌

مَعِينٍ (کناوی) بهردهوام رۆیشتوو (۱۸) لَا يَصْدَعُونَ ژانه سهر ناگرن عَنْهَا لِي وَلَا وهنه يَنْزِفُونَ (گیز و ویز دهبن) (۱۹)

وَفَاكِهَةٍ ههروهه (بۆیان ههیه) میوه جاتی مِمَّا لهوهی يَخْتَارُونَ ئهوانبه ئارهزووی خویان ههلبژیری دهکهن (۲۰) وَلَحْمٍ وهگوشتی

طَيْرٍ بالندهی مِمَّا لهوهی يَشْتَوْنَ چهزی لیدهکهن (۲۱) وَحُورٌ و حۆری عِينٌ چاوه ربه شی چاوهگهشی چاوهگهوهی جوان ی

(۲۲) كَأَمْثَالٍ له شیوهگه لیک وهك اللؤلؤُ دور و مرواری المكنون شاردرارهی دهستلینه کهوتوو (۲۳) جزاء پاداشتی

بِمَا بهو (کاروکردهو) هی کَانُوا که پیشان يَعْمَلُونَ دهیانکرد (۲۴) لَا يَسْمَعُونَ نابیستن فَيَا تیایدا لَغَوًا هیچ له غوی

وَلَا ونه هیچ تَأْتِيًا بهتاوان دانانی (۲۵) إِلَّا تهنه قِيْلًا ووتنی سَلَامًا سهلام سَلَامًا سهلام (۲۶)

وَأَصْحَابُ وهدهست وکۆمهلی اليمين راستان مَا كَيْن وچین أَصْحَابُ دهست وکۆمهلی اليمين راستان (۲۷) فِي له (ژیر)

سِدْرٍ (دار) سیدری مَخْضُودٍ درک لابراو (۲۸) وَطَلْحٍ و مؤزکی مَنْضُودٍ لهسهر یهک چین چین (۲۹) وَظِلٍّ و سیبه ریکی

مَمْدُودٍ درنیزکراوه (۳۰) وَمَاءٍ و ئاوی مَسْكُوبٍ بهگور رۆیشتوو و رژاو (۳۱) وَفَاكِهَةٍ و میوه جاتیکی كَثِيرَةٍ زۆر

(۳۲) لَا نه مَقْطُوعَةٍ براوه تهوه وَلَا ونه مَمْنُوعَةٍ قهدهغه کراویشه (۳۳) وَفُرْشٍ وگهلی رایهخی مَرْفُوعَةٍ بهرز و بلند کراوه

(۳۴) إِنَّا ئَئِیمه أَنشَانَاهُنَّ ئهوانه مان فهراهه م کردوه إِنشاءً فهراهه مکردنی (۳۵) جَعَلْنَاهُنَّ جا ئهوانمان کردۆته

أَبْكَارًا کجانی (۳۶) عُرْبًا زۆر خوشه ویستن أَتْرَابًا هاوته مه نن (۳۷) لِأَصْحَابٍ بۆ کۆمهل و دهسته ی اليمين راستان

(۳۸) ثَلَاثَةٌ کۆمه لئیکی گهوره مِّنْ له الْأَوَّلِينَ یه که مینه کان (۳۹) وَثَلَاثَةٌ وکۆمه لئیکی گهورهش مِّنْ له الْآخِرِينَ دواینه کان

(۴۰) وَأَصْحَابُ وکۆمهل و دهسته ی الشِّمَالِ چه په کان مَا (دهزانی) چی یه أَصْحَابُ و کۆمهل و دهسته ی الشِّمَالِ چه په کان

(٤١) فِي لَهَاو سَعْمُومَ گره بایک وَحَمِيمَ ناوه کولایک (٤٢) وَظِلِّ و سینه ری مِّنْ له یَحْمُومَ دوکهل تیکه ل به بلنسه یی

(٤٣) لَا بَارِدٍ نه هیج ساردوفینکه وَلَا کَرِيمَ و نه هیجش چاکه ی لیده وه ری (٤٤) إِنَّهُمْ به راستی نه وان کَانُوا جاران

قَبْلَ ذَلِكَ پیش نه وه مُتَرَفِّينَ له خوش گوزهرانی و رابواردن دابوون (٤٥) وَكَانُوا ههروه ها نه وان یُصِرُّونَ پیداگریان ده کرد

عَلَى له سر الحِنْتِ نه وتاوانه ی که الْعَظِيمِ زور مه زنه (٤٦) وَكَانُوا و نه وان پیشان یَقُولُونَ ده یانگوت أَثَدَا باشه نه گهر

مِتَنَا مردین وُكُنَّا و بووینه تَرَابًا خوئی وَعِظَامًا له گهل چهن د ئیسکی اَإِنَّا ئایا ئیمه لَمَبْعُوثُونَ به راستی زیندوو کراوه یین؟ (٤٧)

أَوَابَاؤُنَا هه روا باب و بایرانمانی الْأَوَّلُونَ یه که مینه کان (٤٨) قُلْ بلی إِنَّ به دنئیایي الْأَوَّلِينَ یه که مینه کان

وَالْآخِرِينَ و دووایینه کانیش (٤٩) لَمَجْمُوعُونَ هه ر کؤکراون اِلَى بؤ مِیقاتِ کاتی یَوْمَ یُؤْتٰی مَّعْلُومَ دیاریکراوی زانراو

(٥٠) ثُمَّ ئینجا اِنَّكُمْ به راستی ئیوه اَیْهَا ئه ی نه وان ه ی که الضَّالُّونَ گومرای الْمُكَذِّبُونَ به درودانه ری پروانه کهرن (٥١)

لَا کُلُونْ هه ر بخورن مِّنْ له شَجَرٍ دره ختی مِّنْ له زَقُومٍ زه قنه بووت (٥٢) فَالْتُونْ ئیر (پرده کهن) مِنْهَا لی

الْبُطُونْ سکه کان (٥٣) فَشَارِبُونَ ئینجا ئیوه ده خونه وه عَلَیْهِ له سر نه وه مِّنْ له الْحَمِيمِ ئاگراو (٥٤)

فَشَارِبُونَ جا ده خونه وه شَرَبَ خواردنه وهی الْهِیمِ هیم (٥٥) هَذَا نه وه یه نَزَلَهُمْ جی و پئیان یَوْمَ یُؤٰی

الدِّینِ پاداشت و سزا (٥٦) نَحْنُ ئیمه خَلَقْنَاكُمْ ئیوه مان دروست کردوه فَلَوْلَا جا بؤ- تُصَدِّقُونَ پروا -نا- کهن (٥٧)

أَفَرَأَيْتُمْ ئایا ئیوه مَا نه وه ی تَمْنُونَ ده ریژن له مه نی -دیوتانه (٥٨) اَأَنْتُمْ ئایا ئیوه تَخْلُقُونَهُ وه دی ده هینن اَمَّ یان نَحْنُ ئیمه یین

الْخَالِقُونَ وه دیه پنه رین (٥٩) نَحْنُ ئیمه قَدَرْنَا - یَبْنِیْكُمْ له نیو ئیوه دا الْمَوْتِ مردن و مهرگمان -داناوه و تقدیرمان کردوه

وَمَا - نَحْنُ و ئیمه بِمَسْبُوقِينَ هه‌رگیز به‌پیش -نا- که‌وترین و ده‌سته‌وه‌سان نینه (٦٠) عَلَيَّ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی أَن که نُبَدِّل -

أَمْثَالُكُمْ شیوه‌ی ئیوه -بگۆرینه‌وه وَنُنَشِّكُمْ و دروستتان بکه‌ینه‌وه فِي له مَا ئه‌وه‌ی لَا تَعْلَمُونَ نایزانن (٦١)

وَلَقَدْ و به‌ دُنْیَايِ عَلِمْتُ ئیوه زانیوتانه و ئاگادارن له النَّشْأَةِ به‌دیه‌ینانی الْأُولَى یه‌که‌مین ، فَلَوْلَا ئیتر بۆ-

تَذَكَّرُونَ په‌ند وهر ناگرن و یاد-ناکه‌نه‌وه (٦٢) أَفَرَأَيْتُمْ ئاخۆ دیوتانه مَا ئه‌وه‌ی تَحْرُثُونَ ده‌یکیلن و ده‌یجینن (٦٣)

أَنْتُمْ ئایا ئیوه تَزَرَّعُونَهُ ده‌یجینن أَمْ یان نَحْنُ ئیمه‌یین الزَّارِعُونَ چینه‌رین (٦٤) لَوْ نَشَاءُ ئه‌گهر بمان ویستبایه

لَجَعَلْنَاهُ هه‌رده‌مانکرده حُطَامًا پوشی به‌ریا فَظَلْتُمْ ئه‌وساکه دادهمان تَفَكَّهُونَ سه‌رتان سوږده‌ما (٦٥) إِنَّا به‌پاستی ئیمه

لَمُغْرَمُونَ هه‌ردو‌راو و سزادراوین (٦٦) بَلْ به‌ئکو نَحْنُ ئیمه مَحْرُومُونَ مه‌حروم و بی‌به‌شکراوین (٦٧) أَفَرَأَيْتُمْ ئه‌دی دیوتانه

الْمَاءِ - الَّذِي ئه‌و -ئاوه‌ی تَشْرَبُونَ ده‌یخۆنه‌وه (٦٨) أَنْتُمْ ئایا ئیوه أَنْزَلْنَاهُ داتان به‌زاندووه مِنْ له الْمُنْزِلِ هه‌ور أَمْ یان

نَحْنُ ئیمه‌یین الْمُنْزِلُونَ دابه‌زینه‌رین (٦٩) لَوْ نَشَاءُ ئه‌گهر بمانویستبا جَعَلْنَاهُ - أَجَاجًا زۆر سوږیمان -ده‌کرد فَلَوْلَا ده‌ی بۆچی-

تَشْكُرُونَ سوپاس گوزاری -نا-که‌ن (٧٠) أَفَرَأَيْتُمْ ئه‌دی دیوتانه النَّارَ الَّتِي ئه‌و -ئاگره‌ی تُورُونَ دایده‌گیرسینن (٧١)

أَنْتُمْ ئایا ئیوه أَنْشَأْتُمْ - شَجَرَتَهَا دار و درخته‌که‌یتان -پێک هیناوه و دروستتان کردوه أَمْ یان نَحْنُ ئیمه

الْمُنْشِئُونَ به‌دیه‌ینه‌ر و دروستکه‌رین (٧٢) نَحْنُ ئیمه جَعَلْنَاهَا کردومانه‌ته تَذَكَّرَ یادخه‌ره‌وه‌ی

وَمَتَاعًا و هوێ بۆ رابوڤرین و سود وهرگرتن لِلْمُقْوِينَ بۆ گه‌رۆک و گه‌شتیاران (٧٣) فَسَبِّحْ جا ته‌سبیح بکه بِاسْمِ به‌ ناوی

رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت که الْعَظِيمِ زۆر زۆر مه‌زنه (٧٤) فَلَا أُقْسِمُ جا سوڤند(نا) حَوْم بِمَوَاقِعْ به‌ جیگاگانی الْجُحُومِ ئه‌ستیره‌کان

(۷۵) **وَإِنَّهُ** و ئه وهش به راستی **لَقَسْمٌ** سویند و قه سه می که **لَوْ تَعْلَمُونَ** ته گهر بزائن **عَظِيمٌ** زور مه زنه (۷۶) **إِنَّهُ** به دنیای تهو

لَقُرْآنٌ قُورْثَانِیْکِ کریم زور به خشنده به یز و به ریزه (۷۷) **فِیْ** له **کِتَابٍ** نوسرا و کیتابیکی **مَّکْنُونٌ** شاردراوه و پاریزراوه

(۷۸) **لَّا یَمْسُهُ** دهستی پیناکه وی (و پی ناگا) **إِلَّا** جگه له **الْمُطَهَّرُونَ** زور پاک و پاکراوان (۷۹) **تَنْزِیلٌ** دابه زانراوی **مِّنْ** له

رَبِّ په روه ردگاری **الْعَالَمِیْنَ** جیهانیانش (۸۰) **أَفَبِهَذَا** ئایا بهو **الْحَدِیْثِ** قسانه **أَنْتُمْ** ئیوه

مُذْهَبُونَ بروانه کهر ن و دووړوپی ده کهن (۸۱) **وَتَجْعَلُونَ** واده کهن (به رامبه ر) **رِزْقُکُمْ** رزق و رۆزی (خودا بۆ) ئیوه

أَنْتُمْ هر ته وهیه ئیوه **تُکَذِّبُونَ** پرواناکهن و به دروی داده نین (۸۲) **فَلَوْلَا** ته گهر وانه بوايه **إِذَا** کاتی **بَلَغَتْ** گه یشه

الْخَلْقُومَ گه روو (رۆحی که سه که ی له سه ره مه رگه) (۸۳) **وَأَنْتُمْ** و ئیوه ش **حِیْثُ** ته وکاته ی **تَنْظُرُونَ** سه یرده کهن (۸۴)

وَنَحْنُ و ئیمه **أَقْرَبُ** نزیکترین **إِلَيْهِ** لی **مِنْکُمْ** له نگو **وَلَکِنْ** به لام **لَّا تَبْصُرُونَ** ئیوه نابین (۸۵)

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ ته گهر ئیوه وانه بوا **غَیْرَ مَدِیْنَةٍ** لیپرسراو و به ندکراو - نه بوان (۸۶) **تَرْجِعُونَهَا** ده یگیرنه وه **إِنْ** ته گهر **کُنْتُمْ** ئیوه -

صَادِقِیْنَ راستگو (-بووبن) (۸۷) **فَأَمَّا إِنْ كَانَ** جا ته گهر هاتوو تهو - **مِنْ** له **الْمُقَرَّبِیْنَ** نزیککراوان - بیت (۸۸)

فَرَوْحٌ تهوه فینکی و فیه راحی و خوئی و کامه رانی راحت **وَرِیْحَانٌ** و ره یحان و ئیسراحتی **وَجَنَّتُ** و به هه شتی **نَعِیمٌ** پر ناز و نیعمه ت

(۸۹) **وَأَمَّا هَرَجِی** **إِنْ** ته گهر **كَانَ** - **مِنْ** له **أَصْحَابِ** یار و یاوهرانی (دهسته و کومه لی) **الْیَمِیْنِ** راسته کان (-بوو) (۹۰)

فَسَلَامٌ تهوه دروود و سه لامیک **لَّكَ** له تو **مِنْ** له **أَصْحَابِ** یار و یاوهرانی (دهسته و کومه لی) **الْیَمِیْنِ** راسته کان (۹۱)

وَأَمَّا هَرَجِی **إِنْ** ته گهر **كَانَ** - **مِنْ** له **الْمُکَذِّبِیْنَ** به درو دانه رو بی بروا **الضَّالِّیْنَ** گومراکان - بیت (۹۲)

فَتَزُلُّ عَنْهُ پيشوازی لیکردنی ومیواندارین مِّنْ به حَمِيمِ ئاگراونیک (۹۳) وَتَصْلِيَةُ وَخانه ناو فریدرانی بوناو بِحَمِيمِ دۆزهخیک

(۹۴) إِنَّ بهراستی هَذَا ئەوه هُوَ هەر خۆی حَقُّ - الْيَقِينِ یهقینی -راستی یه (۹۵) فَسَبِّحْ ئیتر تهسبیح بکه

بِاسْمِ به(هینانی) ناوی رَبِّكَ پهروهردگاری- الْعَظِيمِ مهزنی -خۆت (۹۶)

سُورَةُ الْحَدِيدِ

بِسْمِ بهناوی اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئەوپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئەوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

سَبِّحْ تهسبیحاتی کردوه (به‌پاک و پیرۆزی راگرتوه) لِلَّهِ بۆ خُودَا مَا ئەوهی فِي له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ زه‌وی دایه

وَهُوَ و هەر ئەویشه الْعَزِيزُ ده‌سه‌لاتداری ته‌واوی الْحَكِيمُ کاربه‌جێی ته‌واو (۱) لَهُ ه‌ی ئەوه مُلْكُ خاوه‌نداریه‌تی

السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی يُحْيِي ده‌ژێنێی وَيُمِيتُ و ده‌مرێی وَهُوَ و هەر ئەویشه عَلَى به‌سه‌ر كُلِّ هه‌موو

شَيْءٍ شَتَّى قَدِيرٌ توانا داره (۲) هُوَ ئەوه الْأَوَّلُ یه‌که‌م وَالْآخِرُ دووایین وَالظَّاهِرُ ديار وَالْبَاطِنُ نادیار و شاراهه

وَهُوَ و ئەویش بِكُلِّ به‌هه‌موو شَيْءٍ شَتَّى عَلِيمٌ ته‌واو زانایه (۳) هُوَ الَّذِي هەر ئەوه ئەوهی خَلَقَ دروستی کردوه

السَّمَاوَاتِ نَاسِمَانَهُ كَانِ وَالْأَرْضِ وَزَهْوَى فِي لَه سِتَّةَ شَهْسِ أَيَّامِ رَوْزَانِ ثُمَّ پاشانِ اسْتَوَى ئِيسْتِیوای كَرْدَه عَلَی سَهْر

الْعَرْشِ عَهْرَشِ يَعْلَمُ دَهْزَانِ مَا جِی یَلِجْ دَهْجِیْتَه فِي نَاوِ الْأَرْضِ زَهْوَى وَمَا وَجِشِ یَخْرُجْ دَهْرَدَهْجِیْتِ مِنْهَا لَیْ وَمَا وَجِی

یَنْزِلُ دَا دَهْزَیْ مَنْ لَه السَّمَاءِ نَاسِمَانِ وَمَا وَجِشِ یَعْرُجْ سَهْرَدَهْكَهْوِیْ فِیْهَا تِیَايِدَا وَهُوَ وَئَهْوِشِ مَعَكُ لَهْگَه لَتَانَه

أَيْنَ مَا لَهْهَرْكُویْ كُنْتُمْ بُوو بِنِ وَاللَّهِ وَخُودَاشِ بِمَا تَعْمَلُونَ بَهْوَهی دَهْیَكَنِ بَصِيرُ تَهْوَاوِی تَهْوَاوِ بَیْنَهْرَه (٤) لَهُ هِیْ ئَهْوَه

مَلِكُ خَاوَهْ نَدَارِیَه تِی السَّمَاوَاتِ نَاسِمَانَهُ كَانِ وَالْأَرْضِ وَزَهْوَى وَإِلَیْ هَهْر بُولَی اللَّهِ خُودَا تَرْجَعْ دَهْگِیْرْدِرِیْتَهْوَه

الْأُمُورُ هَهْمُوو كَارُوبَارَهْ كَانِ (٥) یُوجُ - اللَّیْلُ شَهْو - دَهْخَا تَه فِي نَاوِ النَّهَارِ رَوْزْگَارِ وَیُوجُ - النَّهَارُ رَوْزْگَارِیْشِ - دَهْخَا تَه فِي نَاوِ

اللَّیْلِ شَهْو وَهُوَ وَهَهْر ئَهْوِشِ عَلِیْمُ زَانَايَه بِذَاتِ بَهْهی نَاوِ الصُّدُورِ سَیْنَه وَ دَلَهْ كَانِ (٦) آمَنُوا بَرُوَا بَیْنِنِ بِاللَّهِ بَهْ خُودَا

وَرَسُولِهِ وَیَغْهَمْبَهْرَهْكَهی وَأَنْفَقُوا وَبَبَهْخَشْنَهْوَه مِمَّا لَهْوَهی جَعَلَكُمْ ئِیْوَهی - مُسْتَخْلَفِیْنَ جِیْنَشِیْنِ - كَرْدَهه فِیْهِ تِیَايِدَا

فَالَّذِينَ جَا ئَهْوَانَهی آمَنُوا بَرُوَا یَانِ هَیْنَاوَه مِنْكُمْ لَهْ نَگُو وَأَنْفَقُوا وَبَهْخَشْنَهْ بُووینَه لَهُمْ بُولَیْنِ هَهْیَه أَجْرُ پَادَاشْتِیْكِی

گَهْوَرَه یَه گَهْوَرَه (٧) وَمَا لَكُمْ وَجِیْتَانَه لَا تُؤْمِنُونَ بَرُوَا نَاهِیْنِنِ بِاللَّهِ بَهْخُودَا وَالرَّسُولُ وَیَغْهَمْبَهْر

يَذْعُرُكُمْ بَانْگَتَانِ دَهْكَاتِ لِتُؤْمِنُوا تَا بَرُوَا بَیْنِنِ بِرَبِّكُمْ بَهْ پَهْرَهْرَدِیْگَارْتَانِ وَقَدْ وَئَهْوَهْتَه أَخَذَ وَهَرِیْگَرْتِ مِثَاقَكُمْ بَهْئِیْنِ وَ پَهْیَمَانْتَانِ

إِنْ ئَهْگَهْر كُنْتُمْ ئِیْوَه - مُؤْمِنِينَ بَرُوَادَار - بُووینِ (٨) هُوَ الَّذِي هَهْر ئَهْوَه یَنْزِلُ دَا دَهْزَیْئِیْ عَلَی بُو سَهْر عَبْدِهِ بَهْ نَدَهی خُوی

آيَاتِ چَهْ نَدِیْنِ ئَايَاتِیْ یَبْنَآتِ دِیَارِ وَ ئَاشْكَرَا لِيُخْرِجَكُمْ تَا دَهْرْتَانِ بَهْیْئِیْ مِنْ لَه الظُّلُمَاتِ تَارِیْكِیْیَهْ كَانِ إِلَى بُوِ النَّوْرِ رُوَوْنَاكِی

وَإِنَّ وَ بَهْ رَاسْتِی اللَّهِ خُودَا بِكُمْ - لَرَّؤُوفُ زُورِ مِیْهَرَهْبَانِ رَحِیْمُ وَبَهْزَهْیْیَه - لَهْگَه تَانِ (٩) وَمَا لَكُمْ جِیْتَانَه

أَلَا تَتَفَقَّهُوا كَمَا نَهَبْتُمْ خَشَنَهُ فِي لَه سَبِيلِ بَيْنَاوِ اللَّهِ خُودَا وَلِلَّهِ (له کاتی کهوا) هر هی خودایه میراث میرانی

السَّمَاوَاتِ نَاسْمَانَهُ كَانَ وَالْأَرْضِ وَزَهْوَى لَا يَسْتَوِي يَهْكَسَانِ نَابِي مِنْكُمْ لَه نَگُو مَن تَهْوَى أَنْفَقَ بَهْ خَشِيَّتِي مِنْ قَبْلِ لَه پِيش

الْفَتْحِ فَتَحَ وَ سَهْرَكَ وَتَنَ وَقَاتَلَ وَ جَهَنگى ردووه أَوْلَئِكَ تَهْوَانَهُ أَعْظَمُ - دَرَجَةً لَه پله دا - گهوره ترن مَن لَه الَّذِينَ تَهْوَانَهُ

أَنْفَقُوا بَهْ خَشِيَّوَانِ مَن لَه بَعْدُ دَوَايِدَا وَقَاتَلُوا وَ جَهَنگيان کردوه وَكَلَّا وَ هَرْدُوکیانیش وَعَدَ - اللَّهُ خُودَا - بَه لَئِنِّي

الْحَسَنَى جَاكِي-پیداوَنَ وَاللَّهُ وَ خُودَاشَ بِمَا بَهْوَى تَعْمَلُونَ نَيَوَه دَه يَكَنَ خَيْرُ زَانَاوِ شَارَه زَايَه (۱۰) مَن ذَا تَهْوَه كَي يَه

الَّذِي تَهْوَى يَقْرِضُ دَه بَه خَشِيَّ بَه اللَّهُ خُودَا قَرْضًا قَه رَدِيكِي حَسَنًا جَاك فَيُضَاعِفُهُ نَيَرِ خُودَا جَهَنْدَبَه رَا بَه رِي دَه كَات لَه بَوَى

وَلَهُ وَ بَوَى هَه يَه أَجْرُ پَادَاشْتِيكِي كَرِيمُ زَوْر بَه رِيَز وَ بَه خَشَنْدَه (۱۱) يَوْمَ تَهْوِرْزَه تَرَى - الْمُؤْمِنِينَ (پياوه) بَرَوَادَرَه كَان

وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ (ثَا فَرَه تَه) بَرَوَادَرَه كَان - دَه بِيَنِي يَسَعِي - نُوْرُهُمْ رَوْنَاكِيَان - دِي وَ دَه جِي بَيْنَ أَيْدِيْهِمْ لَه پِيشِيَان

وَبِأَيْمَانِهِمْ وَ بَه لَای رَاسْتِ بُشْرَاكُمْ مَرْگِنِيْتَانِ لَيْتِي الْيَوْمَ نَيْمِرُو جَنَاتُ بَاغ وَ بَاغَاتِي تَجْرِي تَيْدَه پَه رِي مَن لَه تَحْتَهَا رُزْيَانْدَا

الْأَنْهَارُ رَووبَارَه رَه كَان خَالِدِينَ هَه تَا هَه تَا يَن فَيَا تَيَايدَانِ ذَلِكَ هُوَ تَهْوَه يَه الْفَوْزُ تَه وَ بَرْدَنَهْوَى الْعَظِيمُ (كه) زَوْر مَه زَنَه (۱۲)

يَوْمَ تَهْوِرْزَه يَقُولُ - الْمُنَافِقُونَ پِيَاو دَوورَووه كَان وَ الْمُنَافِقَاتُ وَ ثَا فَرَه تَه دَوورَووه كَان لِلَّذِينَ بَهْوَانَهُ آمَنُوا بَرَوَايَانِ هَيِنَاوَه - دَه لَيْنِ

انظُرُونَا چَاوَرِيْمَانِ بَكَنَ نَقْتَسِ كَه مَي- مَن لَه نُوْرُكُمْ رَوُونَاكِي نَيَوَه - وَه رَغْرِيْن قِيلَ گُوتَرَا ارْجِعُوا بَكَه رِيْنَهْوَه

وَرَاءَكُمْ دَوَايِ خُوْتَانِ فَالْتَمِسُوا نَيْتَرَبَكَه پَيْنَ بَه دَوَايِ نُورًا رَوْنَاكِي فَضْرَبَ نَيْنَجَا لَيْدَرَاوِ جِيَاكِرَايَه يَنْهَمُ نَيَوَانِيَانْدَا بِسُورِ بَه شَوْرَه يَك

لَهُ - بَابُ دَه رَا وَ بَه رِبَه سَتِيكِي (-هَه يَه) بَاطِنُهُ دِيوِي زَوورَهْوَى فِيْهِ - الرَّحْمَةُ هَمَهْت وَ بَه زَه ي وَ مِيَهْرَه بَا بِيَنِي - تَيْدَايَه

وَمَا هُوَ بِمِنْ قَبْلِهِ لَا يَهْدِيهِ (ههيه) الْعَذَابُ زهحمهت و عهزابو تهشكه نجه ، (۱۳)

يَنَادُونَهُمْ هَاوَارِيانَ بُو دِهَكَنَ أَلَمْ نَكُنْ -ئَهَي مَعَكُمْ له گهل ئيوه -نه بووين؟ قَالُوا (برواداره كان) گوټيان بِلَى به لَى

وَلَكِنَّا كُنَّا بِهَلَامِ ئِيُوَه فَتَنَّمْ - أَنْفُسُكُمْ خَوْتَانِ نَهَفَسِي خَوْتَانِ -توشى فيتنه كرد (رووتا نكرده كوفر و نيفاق)

وَتَرَبَّصْنَاهُمْ وَخَوْتَانِ مَهْلَاسِ دَابُو بُو زهره رى (برواداران) وَارْتَبْتُمْ وَخَوْتَانِ خَسْتَه دودلى و گومان بردن وَغَرَّكُمُ فَرِيوَى ئِيُوَه دَا

الْأَمَانِيُّ خَهْيَالِ بِلَاوَى حَتَّى تَاكُوو جَاءَ - أَمْرُ فِهْرْمَانِي اللَّهِ خُودَا -هات (و مردن تان هات) وَغَرَّكُمُ وَ ئِيُوَه دَا فَرِيوَا

بِاللَّهِ به خُودَا الْغُرُورُ فَرِيوَدَه رَه كَه (شهيتان) (۱۴) فَالْيَوْمَ ئَيْتَرُ ئَيْمِرُو لَا يُؤْخَذُ وَهَرْنَاغِيرِي مِنْكُمْ لَيْتَانِ

فِدْيَةُ هِيچ بَارَامَه تَه يَه كَ وَلَا وَ نَه مِنْ لَه الَّذِينَ تَهْوَانَه كَفَرُوا كُوفَرِيَانِ كَرْدُوه وَ بِي بَرَوَابُوونَ مَاوَاكُمُ مَالِي ئِيُوَه

النَّارُ ئَاغْرِ (دوزهخه) هِي تَهو مَوْلَاكُمُ دُوسْت وَ پَشْتِيوَانْتَانَه وَبَشَسَ وَ له گهل خِرَابْتِيْنِ الْمَصِيرُ دَه هَاتُوو وَ سَهَرْتَه نَجَام (۱۵)

أَلَمْ يَأْنِ ثَايَا كَاتِي نَه هَاتُووه لِلَّذِينَ بُو تَهْوَانَهى آمَنُوا بَرَوَايَانِ هِيْنَاوَه أَنْ كَه تَخْشَعَ مَات وَ مَهْلُولِ بِي قُلُوبُهُمْ دَلَه كَانِيَانِ

لِذِكْرِ بُو يَادِي اللَّهِ خُودَا وَمَا وَتَهْوَهى نَزَلَ هَاتُوتَه خَوَارَهْوَه مِنْ لَه الْحَقِّ حَق وَ رَاسْتِي وَلَا يَكُونُوا -

كَالَّذِينَ وَ ك تَهْوَانَه -نَه بِن كَه أُوتُوا پَيَانْدَرَابُوو الْكِتَابَ كِيْتَابِ مِنْ لَه قَبْلُ پَيَشَانِ فَطَالَ تَهْوَه بُوو دَرِيژ بُووهْوَه عَلَيْهِمْ بَه سَه رِيَانْدَا

الْأَمْدُ مَاوَه وَ كَاتِ فَقَسَتْ ئَيْتَر رَهَق بُوو قُلُوبُهُمْ دَلَه كَانِيَانِ وَكَثِيرٌ وَ زُورِيكُ مِنْهُمْ لَهْوَانِ فَاسِقُونَ دَه رُچُوو وَ فَاسِقِيْنِ (۱۶)

اعْلَمُوا دَه بَزَانِ أَنَّ كَهْوَا بِيْگُومَانِ اللَّهُ خُودَا يُحْيِي زِيْنْدُوو دَه كَاتَهْوَه الْأَرْضَ زَهْوَى بَعْدَ دُووَايِ مَوْتَهَا مَرْدَنِي قَدْ تَهْوَه تَا

بَيْنَا رُونْمَا نَكْرَدَهْوَه لَكُمْ بُوْتَانِ الْآيَاتِ ثَايَاتِ وَ بَه لُگَه كَانِ لَعَلَّكُمْ بَه لُكُوو تَعْقِلُونِ تِيْبِكَه ن وَ پِيْبِكَه ن (۱۷) إِنَّ بَه رَاسْتِي

الْمُصَدِّقِينَ بِأَوْهٍ خَيْرَ كَهَرِهَ كَانِ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَ ثَا فَرْتَه خَيْرَ كَهَرِهَ كَانِ وَأَقْرَضُوا وَ قَهْرَزِيَانِ دَاوَهْ بَهْ اللَّهُ خُودَا قَرَضَا قَهْرَزِيَكِي

حَسَنًا جَاك يَضَاعَفُ چَه نَد جَارَه دَه كَرِي هُم بُوِيَان وَلَهُمْ وَ بُوْئِه وَ انِي ش هَهِيَه أَجْرُ پَادَا شَتِيَكِي كَرِيْمُ زُورْ وَ بَه سَه خَاوَه ت (١٨)

وَالَّذِينَ وَ ئِه وَ انَهِي بَرُوِيَانِ هِنَاوَه بِاللَّهِ بَه خُودَا وَرُسُلِهِ وَ پِيْغَه مَبَهَرَانِي أَوْلِيَكُ هُم بَه رَاسَتِي ئِه وَ انَهِن

الصِّدِّيقُونَ رَاسَتِگُو وَ رَاسَتِ كَرْدَه كَانِ وَالشُّهَدَاءُ وَ شَهِيْدَه كَانِي ش عِنْدَ لَاي رَبِّهِمْ پَه رَوَه رَدِگَارِيَانِ هُم بُوِيَانِ هَهِيَه

أَجْرُهُمْ پَادَا شَتِي خُوِيَانِ وَنُورُهُمْ وَ بُوْنَاكِي خُوِيَانِ وَالَّذِينَ وَ ئَاوَانَهِي كَفَرُوا كُوفَرِيَانِ كَرْدَوَه وَ كَذَبُوا وَ بَرُوِيَانِ نَه كَرْدَوَه

بِأَيَاتِنَا بَه ثَايَا تَه كَانِمَانِ أَوْلِيَكُ ئِه وَ انِ أَصْحَابُ خَاوَنَانِي الْحَيِّمِ دُوزَه خَن (١٩) اَعْلَمُوا دَه بَزَانِ أَمَّا - الْحَيَاةُ زِيَانِي

الدُّنْيَا دُونِيَا - هَهَر تَه نَهَا لَعَبُ گَه مَهِيَكِ وَلَهُوَ وَ فَه رَا مَوْشِيَه كِ وَزِينَةُ وَ رَا زَوَه يِيَكِ وَ تَفَاخَرُ وَ فَه خَر وَ شَا نَا زِيِيَكِه بَيْنَكُمْ لَه نِيَوَانِ خُوْتَانِ

وَتَكَاثَرُ لَه گَه لَ زُورْ كَرْدَنِي فِي لَه الْأَمْوَالِ سَا مَانِ وَ مَالِ وَالْأَوْلَادِ وَ مَنَالِ وَ هَكِ نَمُونَهِي غِيْثُ بَارَانِي

أَعْجَبَ سَه رَسَامِي دَا بِيْتَه الْكُفَّارَ جُوْتِيَا رَه كَانِ نَبَاتُهُ سَه وَ زَه وَ رَوَه كَه كَانِي ثُمَّ پَاشَانِ يَرْجُ ئِه وَ رَزِي وَ شَكْدَه بِي قَرَاهُ ئِيْتَر دَه بِي بِي نِي

مُضْفَرًا زَه رَدَه تَگَرَاوَه ثُمَّ پَاشَانِ يَكُونُ دَه بِي بَه حُطَامًا وَ رَدُو خَا شَبُوِي وَ فِي وَ لَه الْآخِرَةِ ثَا خِيْرَه ت وَ زِيَانِي دَوَا بِي ش

عَذَابُ عَه زَا ب وَ ئِه سَكَه نَجَه يِيَه كِي شَدِيْدُ زُورْ تَوْنَدِ وَمَغْفِرَةٌ وَ لِي بُوْر دَه يِي وَ لِي خُوْ شَبُوِي مَنْ لَه اللَّهُ خُودَاوَه

وَرِضْوَانُ لَه گَه لَ رَه زَا مَه نَدِي وَمَا وَ (هِيْج) نِيَه الْحَيَاةُ زِيَانِي الدُّنْيَا دُوُونِيَا إِلَّا شَتِي جَغَه لَه مَتَاعُ رَا بُوَارْدَنِي الْغُرُورُ هَه لَخَه لَه تَانِ

(٢٠) سَابِقُوا پِيْشَبَرِيَكِي بَكِه إِلَى بُوْلَايِ مَغْفِرَةٍ لِي بُوْر دَن وَ لِي خُوْ شَبُوِي مَنْ لَه رَبِّكُمْ پَه رَوَه رَدِي گَارَتَا نَه وَ هِ وَ جَنَّةُ وَ بَه هَه شَتِي

عَرَضَهَا پَانِيَه كَه ي كَعْرَضِ وَ هَكِ پَانِي السَّمَاءِ ثَا سَمَانِ وَالْأَرْضِ زَهْوِي يَه أُعِدَّتْ ثَا مَادَه كَرَاوَه لِلَّذِينَ بُوْئِه وَ انَه ي

يَنْصُرُهُ سَهْرَى دَخَات و پشټيوانى لیده کات و وَرْسَلُهُ له گهل پیغه مبه رانی بِالْغَيْبِ به غیب و نادایاری إِنَّ به راستی اللَّهُ خُودَا

قَوِيُّ به هیزی عَزِيزُ ده سله لاتداره (۲۵) وَلَقَدْ به راستی أَرْسَلْنَا نِیمه ره وانمانکرد نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ نُوح و ئیبراهیم

وَجَعَلْنَا دَامَانَا فِي له ذُرِّيَّتِهِمَا نه وهی ئه وان النُّبُوَّةَ پیغه مبه رایه تی وَالْكِتَابَ وکیتاب فَنُفِثَ جَا له وان هه یه

مُهْتَدٍ رِنَاس و هیدایهت وه گرر وَكَثِيرٌ و زوړیش مِنْهُمْ له وان فَاسِقُونَ له دین ده رچوو و فاسقن (۲۶) ثُمَّ پاشان

قَفَيْنَا به دوايماندا هیئا عَلَيَّ بُو سهر آثَارِهِمْ ئاسه واری ئه وان بِرُسُلِنَا به پیغه مبه رانمان وَقَفَيْنَا و هیئانمان به دوايان

يَعِيسَى به عیسی ابْنِ کوری مَرْيَمَ مریهم و آتَيْنَاهُ و پیماندا الْإِنْجِيلَ ئینجیل وَجَعَلْنَا و- فِي له ناو قُلُوبِ دلی

الَّذِينَ ئه وان هی اتَّبَعُوهُ که وتنه دواى ئه و- داماننا رَأْفَةً سَوَزو وَرَحْمَةً میهره بانئى وَرَهْبَانِيَّةً له گهل ره هبایه تی

ابْتَدَعُوهَا خُوْيان دایانه یئا مَا كَتَبْنَاهَا نه ماننوسی بوو و فه رزمان نه کردبوو عَلَيْهِمْ له سه ریان إِلَّا ته نها- ابْتِغَاءَ خوازیاری

رِضْوَانٍ ره زامه ندی اللَّهُ خُودَا - نه بِنِ فَمَا جَا رَعَوْهَا چاودیریان نه کرد حَقَّ - رِعَايَتَهَا چاودیری (-حه ققی خوی)

فَاتَيْنَا جَا به خشیمان به- الَّذِينَ ئه وان هی آمَنُوا بروایان هیئابوو مِنْهُمْ له وان أَجْرَهُمْ پاداشتی خویان وَكَثِيرٌ و زوړیش مِنْهُمْ له وان

فَاسِقُونَ فاسیقن و ده رچوون (۲۷) يَا أَيُّهَا هُوَ ئهی الَّذِينَ ئه وان هی آمَنُوا برواتان هیئاوه اتَّقُوا پارټیزکاری بکه ن و بترسن له

اللَّهُ خُودَا وَاٰمَنُوا وېروا به یئن بِرُسُولِهِ به په یامبه ره که ی یُؤْتِكُمْ پیو ده به خشئ كِفْلَيْنِ دووهه نده مِنْ له

رَحْمَتِهِ به زه یی و میهره بانئ خوی وَيَجْعَلْ و داده تی لَكُمْ بُو ئیوه نُورًا روناکی و نوریک تَمْشُونَ به ری بکه ون و برؤن بِهِ یی

وَيَغْفِرُ و خوْش بیټ و ببوری لَكُمْ لیټان وَاللَّهُ و خُوداش غَفُورٌ زو ر لیټورده ی رَحِيمٌ زوړبه به زه یی و مهره بانه (۲۸)

لَيْلًا نَهْكَوْ يَعْلَمَ - أَهْلُ تَهْهَلِي الْكِتَابِ كِيْتَاب - وَايْزَانَن اَلَا كَهْوَ- يَقْدِرُونَ تَوَانِيَان - نِيِيَه عَلَيَّ بَهْ سَهَر شَيْءٌ هَيْج شَتَّى مِّنْ لَه

فَضْلٍ فَهَزَلْ وَ نِيْعَمَه تِي اَللّٰهُ خُودَا وَأَنَّ وَ بِيْگُومَان اَلْفَضْلَ تَهْوَای فَهَزَلْ بِيْدَ بَهْ دَهْ سَتِي اَللّٰهُ خُودَايَه يُؤْتِيْهِ تَهْ يِدَا بَه مِّنْ تَهْ وَهِي

يَشَاءُ بِيْهَوِيَّ وَاللّٰهُ وَ خُودَاشْ ذُوْ خَاوَهَن اَلْفَضْلُ زَيْدَه چَاكَهِي فَهَزَلِيَّ اَلْعَظِيْمُ زُوْر مَهْ زَنَه (٢٩)

سُورَةُ الْمَجَادَلَةِ

بِسْمِ بَهْ نَاوِيَّ اَللّٰهُ خُودَا اَلرَّحْمٰنُ تَهْوَپَهْ رِيْ مِيْهَرَه بَان وَبَه بَهْ زَهْ بِي (نَاوِيْ كِيْ پِيْرُوْ زِيْ خُودَايَه)

اَلرَّحِيْمُ تَهْوَپَهْ رِيْ بَهْ خَشْنَدَه (نَاوِيْ كِيْ پِيْرُوْ زِيْ خُودَايَه)

قَدْ تَهْ وَهْتَا سَمِعَ - اَللّٰهُ خُودَا - بِيْسَتِي قَوْلَ وَتَهِي اَلَّتِي تَهْ وَهِي تُجَادِلُكَ گَفْتُوْگُوْ تْ لَهْ گَهْلْ دَهْ كَا فِيْ دَهْ رِيَا رَهِي زَوْجَهَا مِيْرَدَهْ كَهِي

وَتَشْتَكِي وَ سَكَا لَا دَهْ كَات اِلَى بُوْلَاي اَللّٰهُ خُودَا وَاللّٰهُ وَ خُودَاشْ يَسْمَعُ دَهْ بِيْسَتِي تَحَاوْرُكَا وَ تَوُوْئِزَهْ كَهْتَان اِنَّ بَهْ دَلْنِيَا بِي

اَللّٰهُ خُودَا سَمِعُ زُوْرِيْسَهْ رِيْ بَصِيْرُ تَهْوَوَ بِيْنَهْ رِي (١) اَلَّذِيْنَ تَهْوَانَهِي يَظَاهِرُونَ ظِيْهَارَدَهْ كَهَن مِّنْكُمْ لَهْ نَگُوْ مِّنْ لَهْ

نِسَائِهِمْ ژَنَهْ كَانِيَان مَا هُنَّ اُمّهَاتِهِمْ تَهْوَان (ژَنَهْ كَانِيَان) دَايْ كِيَان نِيْنَه اِنْ اُمّهَاتِهِمْ دَايْ كِيَان كَهْ سَانِيْ نِيْنَه اِلَّا تَهْ نَهَا اَللّٰهُ تَهْوَانَهْ نَهْ بِيْ كَه

وَلَدْنَهُمْ (تَهْوَانِيَان لِيْبَبُوْه) وَاِنَّهُمْ وَ بَهْ رَاسْتِي تَهْوَان لَيَقُولُوْنَ بَهْ رَاسْتِي دَهْ لِيْن شَتِيْ كِيْ مُنْكَرًا نَامُوْ وَ نَاپَهْ سَهْنَد مِّنْ لَهْ اَلْقَوْلِ قَسَان

وَزُورًا و درۆ و قسه‌ی هه‌لبه‌ستراو **وَإِنَّ** و بیگومان **اللَّهِ** خودا **لَعَفُوْهُ** هه‌رلیبوردی **غَفُوْرٌ** لیخۆشبووه **(۲)** **وَالَّذِيْنَ** و ئەوانه‌ی

يُظَاهِرُوْنَ ژیهارده‌که‌ن **مِنْ** له **نِسَائِهِمْ** ژنه‌کانیان **ثُمَّ** پاشان **يَعُوْدُوْنَ** ده‌گه‌رێنه‌وه **لِمَا** بۆ ئەوه‌ی **قَالُوا** وتوویانه

فَتَحْرِيرُ ئەوه‌ی ئازادکردنی **رَقَبَةٍ** ملی (به‌نده‌یه‌ک) **مِّنْ** له **قَبْلِ** پێش ئەوی **أَنْ** که **يَتَمَسَّاسًا** لێک بکه‌ون **ذَلِكُمْ** ئەوه‌یان

تَوْعَطُونَ ئامۆزگاری ده‌کړین **بِهِ** یی **وَاللَّهُ** و خوداش **بِمَا** به‌وه‌ی **تَعْمَلُونَ** ده‌یکه‌ن **خَيْرُ** شاره‌زا وزانای ته‌واوه **(۳)**

فَمَنْ جا هه‌رکه‌سێ **لَمْ يَجِدْ** ده‌ستی نه‌که‌وت **فَصِيَامُ** ئەوه‌ی پۆزی گرتی **شَهْرَيْنِ** دوومانگی **مُتَتَابِعَيْنِ** له‌دوای یه‌ک **مِنْ** له

قَبْلِ پێش ئەوه‌ی **أَنْ** که **يَتَمَسَّاسًا** لێک بکه‌ون **فَمَنْ** جا هه‌رکه‌سێ **لَمْ يَسْتَطِعْ** نه‌یتوانی **فَإِطْعَامُ** ئەوه‌ی خواردن پێدانی **سِتِّينَ** شه‌ست

مِسْكِينًا دستکورت **ذَلِكَ** ئەوه **لِتُؤْمِنُوا** تاکوو برۆا بینن **بِاللَّهِ** به‌ خودا **وَرَسُولُهُ** و په‌یامبه‌ره‌که‌ی **وَتِلْكَ** و ئەوه‌ش

حُدُودُ سنوره‌کانی **اللَّهِ** خودا یه **وَالْكَافِرِينَ** و (هه‌ر) بۆ کافره‌کانه **عَذَابُ** عه‌زاب و ئەشکه‌نجه‌یه‌کی **أَلِيمٌ** زۆربه‌ ئازار **(۴)**

إِنَّ به‌دنیایی **الَّذِينَ** ئەوانه‌ی **يُحَادِّثُونَ** ده‌که‌ن پکا به‌ری **اللَّهِ** خودا **وَرَسُولُهُ** و په‌یامبه‌ره‌که‌ی **كُتِبُوا** ئەوان ریسوا و سه‌رشۆر کران

كَمَا هه‌رچۆن **كُتِبَ** سه‌رشۆر و ریسواکران **الَّذِينَ** ئەوانه‌ی **مِنْ** له **قَبْلِهِمْ** پێش ئەوانن **وَقَدْ** و (به‌دنیایی) **أَنْزَلْنَا** دامانبه‌زاندووه

آيَاتٍ گه‌لێک ئایاتی **بَيِّنَاتٍ** پۆن و ئاشکرا و دیار **وَالْكَافِرِينَ** و بۆ کافر (یه‌کخوا نه‌په‌رستان) هه‌یه **عَذَابُ** عه‌زاب و ئەشکه‌نجیه‌کی

مُهَيَّنٌ ریسواکه‌ر **(۵)** **يَوْمَ** ئەورپۆژه‌ی **يَعْتَمُرُهُمْ** زیندویان ده‌کاته‌وه **اللَّهُ** خودا **جَمِيعًا** هه‌مویان

فَيَنْبِئُهُمْ جا هه‌والی راست و دروستیان ده‌داتی **بِمَا** به‌وه‌ی **عَمِلُوا** کردوویانه **أَخْصَاهُ** سه‌رژمێر و ئاماری کردوه **اللَّهُ** خودا

وَأَنسُوهُ وه‌ئه‌وان له‌بیریان کردوه **وَاللَّهُ** و خودا **عَلَى** له‌سه‌ر **كُلِّ** هه‌موو **شَيْءٍ** شتێک **شَهِيدٌ** شایه‌تی (ته‌واوه) **(۶)**

أَلَمْ تَرَ ثَايَا نَهْتَبِينِيوَه (نه ترانييوه) أَنْ كَهْوَا اللَّهُ خُودَا يَعْلَمُ دَه زَانْتِ مَآ چِي فِي هَهِيَه لَه نَاوِ السَّمَاوَاتِ ثَا سَمَانَه كَان

وَمَا وَ چِي هَهِيَه فِي لَه نَاوِ الْأَرْضِ زَهْوِي مَا يَكُونُ نَابِيَّتْ مِنْ (هِيچ) تَجَوِي قَسَهِيَه كِي پَه نَهَانِي نِيَوَانِ ثَلَاثَه سِي (كَه س)

إِلَّا ثِيلَا هُوَ رَابِعُهُمْ جَوَارَه مِيَانَه وَلَا وَ نَه (هِي) خَمْسَه پَنِيچ (كَه س) إِلَّا ثِيلَا هُوَ سَادِسُهُمْ شَه شَه مِيَانَه وَلَا وَ نَه

أَدْنَى كَه مَتَرُو نَزِيكَتَر مِنْ ذَلِكَ لَهْوَه وَلَا وَ نَه أَكْثَرُ زِيَا تَر إِلَّا ثِيلَا هُوَ مَعَهُمْ لَه گَه ثِيَانَه أَيْنَ مَا لَه هَر كَوِي كَانُوا بُووبِن

ثُمَّ پَاشَان يَنْبِيَهُمْ هَهْوَالِي رَاسْت وَ دُرُوسْتِيَان پِي دَه دَات بِمَا بَهْوَهِي عَمِلُوا كَرْدُووِيَانَه يَوْمَ رُؤْيِي

الْقِيَامَةِ هَه لَسَانَهْوَه (رُؤْيِي زِيندُوو كَرْدَنَهْوَه وَ هَه لَسَانَهْوَه) إِنَّ بَه رَاسْتِي اللَّهُ خُودَا بِكُلِّ بَه هَه مَوُو شَيْءٍ شَتِيك عَلِيمٌ زَانَا وَ ثَا گَادَارَه

(٧) أَلَمْ تَرَ ثَايَا سَه رَنجَت نَه دَاوَه إِلَى بَه لَآيِ الَّذِينَ ثَهْوَانَهِي نُهُوَا قَه دَه غَه كَرَاوِن عَنْ لَه النَّجْوِي چِه چپ كَرْدَن ثُمَّ پَاشَان

يَعُودُونَ دَه گَه رِينَهْوَه لِمَا بُوُئَهْوَهِي نُهُوَا قَه دَه غَه كَرَاوِن عَنْهُ لِي وَ يَتَنَاجَوْنَ وَ چِه چپ دَه كَهَن بِالْإِثْمِ بَه تَاوَان

وَالْعُدْوَانِ وَ دَه سَت دَرِيژِي وَمَعْصِيَتِ وَ بِي فَهَرْمَانِي الرَّسُولِ پَنِيغَه مَبَهَر وَإِذَا وَ كَاتِي جَاءُوكَ (دِين) بُو لَات

حَيَّوَك سَه لَآوَت لِي دَه كَهَن بِمَا بَهْوَهِي لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ خُودَا (-سَه لَآوِي پِي لِينَه كَرْدُووِي) وَيَقُولُونَ وَ دَه لَيْن فِي لَه نَاوِ

أَنْفُسِهِمْ (دَلِي) خُوِيَانِدَا لَوْلَا يُعَذِّبُنَا ثَهْوَه بُو عَه زَاب وَ ثَه شَكَه نَجَه مَان نَادَات اللَّهُ خُودَا بِمَا بَهْوَهِي نَقُولُ دَه يَلِينِيْن ؟

حَسِبَهُمْ بِه سِيَه تِيَان جَهَنَّمُ دُوزَخٌ يَصْلَوْنَهَا دَه چَه نَاوِي وَ دَه سُوْتِيْن تِيَايِدَا فَيُثَسَّسَ جَا خِرَابْتِيْن الْمَصِيرُ سَه رَثَه نَجَام ه (٨)

يَا أَيُّهَا هُوَ ثَهي الَّذِينَ ثَهْوَانَهِي آمَنُوا بِرَوَاتَانِ هِيْنَاوَه إِذَا ثَه گَهَر تَتَاجَعْتُمْ چِه چپ تَا نَكِرْد فَلَا تَتَنَاجَوْا ثَهْوَه چِه چپ مَه كَهَن

بِالْإِثْمِ بَه تَاوَانِ وَالْعُدْوَانِ وَ دُورْثَمَانِيَه تِي وَ دَه سَت دَرِيژِي وَمَعْصِيَتِ وَ بِي فَهَرْمَانِي الرَّسُولِ پَنِيغَه مَبَهَر وَ تَتَاجَوْا وَ چِه چپ بَكَهَن

بِالْبِرِّ به کاری چاک وَالْتَّقْوَى و له خوداترسی و پارێزکاری وَاتَّقُوا و وپارێزکار بن و بترسن له الله الَّذِي تهوهی

إِلَيْهِ هەر بۆلای تهو نُحْشِرُونَ کۆده کرێنه وه (له گۆره پانی مه حشه ر) (٩) إِنَّمَا النَّجْوَى چه چهکردن - هەر مِنْ له

الشَّيْطَانِ شهیتانه لِيَحْزَنَ تاكو خه مباریکا الَّذِينَ تهوانهی آمَنُوا بروایان هیناوه وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ و به دنیای زهره ریان لینادات

شَيْئًا به هیچ شتیک إِلَّا مه گهر بِإِذْنٍ به رێ پیدانی اللهِ خودا وَعَلَى و هەر به اللهِ خودا فَلْيَتَوَكَّلْ با پشت بهستن

الْمُؤْمِنُونَ برواداره کان (١٠) يَا أَيُّهَا هُوَ ئهی الَّذِينَ تهوانهی آمَنُوا بروا (تان) هیناوه إِذَا ته گهر قِيلَ گوترا لَكُمْ پیتان

تَفْسَحُوا فرهوانی بکهن فِي له الْمَجَالِسِ جیگای دانیشن فَافْسَحُوا تهوه فرهوانی بکهن يَفْسَحْ فرهوان و گوشادی ده کات اللهُ خودا

لَكُمْ بۆتان وَإِذَا و ته گهر قِيلَ گوترا انشُرُوا هه لسن و جیگه چۆلکهن فانشُرُوا تهوه هه لسن يَرْفَعْ - اللهُ خودا - به رزده کاته وه

الَّذِينَ آمَنُوا تهوانهی بروایان هیناوه مِنْكُمْ له نگۆ وَالَّذِينَ و تهوانهی أُوتُوا پێیان دراوه الْعِلْمَ زانست دَرَجَاتٍ چه ندين پله

وَاللَّهُ و خوداش بِمَا بههه رچی تَعْمَلُونَ ده یکهن خَيْرٌ زاناو شاره زایه (١١) يَا أَيُّهَا هُوَ ئهی الَّذِينَ تهوانهی

آمَنُوا بروا (تان) هیناوه إِذَا ته گهر نَاجِيْتُمْ به نه هیتی قسه و کرد له گه ل الرُّسُولَ پێغه مبه ر فَقَدِمُوا تهوه پێشكهش بکهن

بَيْنَ يَدَيْ لَه پێش نَجَوا كُمْ چه چه پ و قسه نه ئینیه کانتان (له گه ل پێغه مبه ر) صَدَقَةٌ خێرو صه ده قه یه ک ذَلِكَ تهوه خَيْرٌ چاکتره

لَكُمْ بۆتان وَأَطَهَرُ و پاکتره فَإِنْ جا ته گهر لَمْ تَجِدُوا (نه تانبوو و ده ستان نه کهوت) فَإِنَّ تهوه به دنیای اللهُ خودا

غَفُورٌ لیبوردهی رَحِيمٌ میهره بان و به خشنده یه (١٢) أَأَسْفَقْتُمْ ئایا ترسان (له هه ژاری) أَنْ که تَقَدَّمُوا پێشكهش بکهن

بَيْنَ يَدَيْ لَه پێش نَجَوا كُمْ چه چه پ و قسه نه ئینیه کانتان (له گه ل پێغه مبه ر) صَدَقَاتٍ صه ده قه و خێران - پێشكهش بکهن ؟

فَإِذْ جَاءَهُمْ لَمْ تَفْعَلُوا نه تانکرد وَتَابَ - اللَّهُ و خودا عَلَيْكُمْ - تهوبه ی لی وه رگرتن فَأَقِيمُوا تهوه بهر یک و پیک دابمه زرین

الصَّلَاةَ نوژ و اتوا و هین و ببه خشن الزَّكَاةَ زه کات وَأَطِيعُوا وگوپرایه لی- اللَّهُ خودا وَرَسُولَهُ وپیغه مبه ره که ی (-بووین)

وَاللَّهُ و خودا خَبِيرٌ شاره زا و زانیه بِمَا به هه رچی تَعْمَلُونَ دهیکه ن (۱۳) أَلَمْ تَرَ ثایا سه رنجت نه داوه إِلَى به لای

الَّذِينَ نه وانه ی تَوَلَّوْا بونه دُوست و پالپشتی قَوْمًا خه لکیک غَضِبَ تورپه ووه اللَّهُ خودا عَلَيْهِمْ لیان مَّا - هُم نه وان

مَنْكُمْ له ئیوه - نینه وَلَا - مِنْهُمْ وله وائیش - نینه وَيَخْلِفُونَ و سویند ده خُون عَلَى له سه ر الْكَذِبِ درؤ وَهُمْ له و کاته ی نه وان

يَعْلَمُونَ ده زانن (که درؤ ده که ن) (۱۴) أَعَدَّ - اللَّهُ خودا - ئاماده ی کرده هُم بویان عَذَابًا عه زاب و نه شکه نجه یه کی

شَدِيدًا زور توند إِنَّهُمْ به راستی نه وان سَاءَ خراپترینه مَا تهوه ی كَانُوا يَعْمَلُونَ دیانکرد (۱۵) اتَّخَذُوا -

أَيْمَانَهُمْ سویند و سویند خواردنیان - کرده جُنَّةً په نا وقه لغانیک فَصَدُّوا بهمهش بهر به ستیان دانا عَنْ له سَبِيلِ ربي اللَّهُ خودا

فَلَهُمْ نه وسا که بویان هه یه عَذَابٌ عه زاب و نه شکه نجه یه کی مَهِينٌ ریسوا که ر (۱۶) لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ هه رگیز -

أَمْوَالُهُمْ سه روه ت و باره کانیان وَلَا أَوْلَادُهُمْ و نه رۆله کانیشیان - سودنا به خشی پیان (وده ر بایان ناکات) مِنْ له اللَّهُ خودا

شَيْئًا هیچ أُولَئِكَ نه وانه أَصْحَابُ برادر و دُوستانی النَّارِ ناکر ن هُم نه وان فِيهَا تیایدا خَالِدُونَ ماوهن هه تا هه تایی (۱۷)

يَوْمَ نه ورپژه ی يَبْعَثُهُمُ - اللَّهُ خودا - زیندوو یان ده کاته وه و هه لیان ده سینته وه جَمِيعًا گشتیان فَيَخْلِفُونَ جا سویند ده خُون لَهُ بوی

كَأَ هه رچون يَخْلِفُونَ سوین ده خُون لَكُمْ بُوتان وَيَحْسَبُونَ و واده زانن أَنَّهُمْ کهوا نه وان به دلنیایی عَلَى له سه ر

شَيْءٍ شتیکن (له حه ق) أَلَا ده ی بزانی إِنَّهُمْ هُم به دلنیایی هه ر نه وان الْكَاذِبُونَ درؤ زنه کان (۱۸) اسْتَحَوْذَ عَلَيْهِمْ -

الشَّيْطَانُ شَهِيْطَانٌ - دسټى گرتوو به سهر ياندا فَأَنسَاهُمْ جَا لَه ييرى بردونه ته وه دَزَكَرَ يَادَى اللّٰهُ خُودَا أَوْلَيْكَ تَهْوَانه

حَزْبُ تاقم و ده سته ي الشَّيْطَانِ شَهِيْطَانٌ نْ أَلَا ده بزائن اِنَّ كِه بَيْگومان حَزْبُ ده سته و تاقمى الشَّيْطَانِ شَهِيْطَانٌ

هُمُ ههر ته وائن اِنْحَاسِرُونَ زيانمه نندان (١٩) اِنَّ به راستى الَّذِينَ تَهْوَنه يَحَادُونَ دوزمندانى و رِکابه رى ده کهن دژ به-

اللّٰهُ خُودَا وَرَسُولُهُ وَيَغْهَمِبْه رَه كِه يْ أَوْلَيْكَ تَهْوَانه فِى لَه الْأَذْلَيْنِ نزمترين و ريسواترينى (خه لقن) (٢٠) كَتَبَ نوسيويه تى

اللّٰهُ خُودَا لَا غَلْبَنَ ههر به دُنْيَا ي و بَيْگومان سهر ده كه وين اَنَا خَوْمَ وَرُسْلِيْ و په يامبه رانم اِنَّ به راستى اللّٰهُ خُودَا

قَوِيْ به هيز و تواناى عَزِيْزُ ده سه لَاتدر و بالاده سته (٢١) لَا تَجِدُ نَابِيْنِ قَوْمًا (هيج) كُومَه لَيْك يُوْمِنُونَ برويان هه بَيْت

بِاللّٰهِ به خُودَا وَالْيَوْمَ وَرَوْزَى الْآخِرِ دَوَا يِ يُوَادُّونَ خُوشِيَان بُوَيْت و دُوسْتدَارى بَكِهْن لَه كَهْل مَنْ تَهْوَ كِه سَه ي

حَادَّ دوزمنايه تى و رِکابه رى- اللّٰهُ خُودَا وَرَسُولُهُ وَيَغْهَمِبْه رَه كِه ي- كَرْدوه وَلَوْ هه رچه ند كَانُوا - أَبَاءَهُمْ باوكيان أَوْ يَان

أَبْنَاءَهُمْ كُورِيَان أَوْ يَان إِخْوَانَهُمْ بَرَا يَان عَشِيْرَتَهُمْ تيره وهُوزِيَان (-بووين) أَوْلَيْكَ تَهْوَانه كَتَبَ (خُودَا) - فِى لَه نَاو

قُلُوْبِهِمْ دُنْيَاندا - نوسيويه تى (وچه سپاندوويه تى) الْإِيْمَانَ ئِيْمَان و باوهرِ وَأَيَّدَهُمْ و پَانِپَشْتى كَرْدوون بَرُوْجَ به گِيَانِيْكَ

مِنْهُ لَه لايه ن خَوَى وَيَدْخُلُهُمْ و ده يان خاته جَنَاتٍ باغ باغاتِيْكَ تَجْرِيْ تَيْدَه پَه رِيْت مِنْ لَه تَحْتَهَا ژِيْرِيَاندا الْأَنْهَارُ رُوباره كان

خَالِدِينَ نه مرن و هه تاهه تا ماوه ن فَيَهَا تِيَايدا رَضِيَ - اللّٰهُ خُودَا - رَازِيْووه عَنْهُمْ لَيِيَان وَرَضُوا (ته وانيش) رَازِيْنه عَنْهُ لَيِ

أَوْلَيْكَ تَهْوَانه حَزْبُ ده سته و تاقم و لايه نگرانى اللّٰهُ خُودَا أَلَا تَهْوَانه بزائن كِه اِنَّ به دُنْيَا ي حَزْبُ ده سته و تاقم و لايه نگرانى

اللّٰهُ خُودَا هُمْ ههر ته وائن الْمُفْلِحُونَ سهر كه وتوو و سهر فرازن (٢٢)

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خُودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خُودایه)

سَبِّحْ تِه‌سبِّحاتی هه‌ر کردوه لِلَّهِ بۆخُودا مَا هه‌رچی فِي له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان وَمَا و هه‌رچی فِي له الْأَرْضِ له زه‌وی دایه

وَهُوَ و هه‌ر ئه‌وه الْعَزِيزُ ده‌سه‌لاتداری الْحَكِيمُ کاربه‌جئ (١) هُوَ الَّذِي هه‌ر ئه‌و أَخْرَجَ ده‌ریپه‌راند الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

كَفَرُوا کوفریانکرد و بێباوه‌ر بوون مَنْ له أَهْلِ خاوه‌نی الْكِتَابِ کیتاب مَنْ له دِيَارِهِمْ زیدی خۆیان لِأَوَّلِ بۆ یه‌که‌م

الْحَشْرِ حه‌شرو کۆکردنه‌وه مَا ظَنَنْتُمْ گومانتان نه‌ده‌کرد أَنْ که يَخْرُجُوا ده‌ربچن وَظَنُوا و (ئه‌وانیش) وایانده‌زانی أَنَّهُمْ که ئه‌وان

مَّا نَعْتَمُهُمْ پاراسته‌یانه حُصُونُهُمْ قه‌لاکانیان مِّنَ له اللَّهِ خُودا فَأَتَاهُمُ جا بۆیان هات اللَّهُ خُودا مِّنَ حَيْثُ به‌جۆری لَرَّ

يَحْتَسِبُوا هه‌ر حیساببیشیان بۆ نه‌کرد بوو وَقَذَفَ وه‌فرییدايه فِي ناو قُلُوبِهِمْ دله‌کانیان الرَّعْبَ ئه‌وه‌ی بیم و ترسه

يُخْرِبُونَ ده‌رمینن و وێران ده‌که‌ن يَوْمَهُمْ مَّالَهُ‌کانیان بِأَيْدِيهِمْ به‌ده‌سته‌کانی خۆیان وَأَيْدِي و ده‌ستی الْمُؤْمِنِينَ ئیمانداره‌کان

فَاعْتَبِرُوا جا په‌ند و ده‌رس وه‌رگرن يَا أُولِي ئه‌ی خاوه‌ن الْأَبْصَارِ دید و هۆشه‌کان (٢) وَلَوْلَا أَنْ و ئه‌گه‌ر نه‌ی

کَتَبَ نوسیبیا اللّهُ خودا عَلَیْهِمْ له سهریان الْجَلَاءَ چۆلکردن لَعَذَبَهُمْ (ئەو) بەدنیایی عەزاب و ئەشکەنجەیی دەدان فِي له

الدُّنْيَا دنیا وَلَهُمْ وه‌بویان هه‌یه فِي له الْآخِرَةِ پۆژی دواپی عَذَابُ عەزاب و ئەشکەنجەیی النَّارِ ئاگر (ی دۆزه‌خ) (۳)

ذَلِكَ ئەو به‌ئانهم (ه‌وی) ئەو‌هی ئەوان شَاقُوا دژایه‌تی- اللّهُ خودا وَرَسُولُهُ و پێغه‌م‌به‌ره‌که‌ی -یان کردوه وَمَنْ و ههر که‌سیک

يُشَاقِّ بکات دژایه‌تی اللّهُ خودا فَإِنَّ ئەو به‌دنیایی اللّهُ خودا شَدِيدُ توند و تیزه الْعِقَابُ عەزاب و ئەشکەنجەیی (۴) مَا نه‌و

قَطَعْتُمْ ب‌ریوه مِّن (هیچ) لَّيْنَةٍ دره‌ختیکی تهر أَوْ يان تَرَكَتُمُوهَا وازتان لێهێنا‌بێت قَائِمَةً وه‌ستاو عَلَى له‌سهر

أَصُولَهَا ب‌نج و ب‌نه‌وانی خ‌وی فَيَاذَنْ ئەو به‌رینگاپێدانی اللّهِ خودا (بووه) وَلِيُخْزِي و تا‌کوو شه‌رمه‌زار بکات

الْفَاسِقِينَ فاسیق و ده‌رچ‌وو‌ه‌کان (۵) وَمَا و ههر شتیک أَفَاءَ وه‌ک فه‌ی و ده‌ستکه‌وتی جه‌نگ گ‌یرایه‌وه اللّهُ خودا عَلَى ب‌و‌سه‌ر

رَسُولِهِ پێغه‌م‌به‌ره‌که‌ی مِنْهُمْ له‌وان فَا أَوْجَفْتُمْ ئی‌وه تاوتان نه‌دا‌بوو عَلَيْهِ ب‌وی مِّن ه‌یچ خَیْلِ ئه‌سپیک وَلَا و نه

رِكَابٍ ه‌یچ وش‌تریکیش وَلَٰكِنَّ به‌لام اللّهُ خودا يُسَلِّطُ - رُسُلَهُ نێ‌رد‌را‌وانی -به‌گ‌ژ ده‌نی و زāl ده‌کات عَلَى به‌سه‌ر

مَنْ ههر که‌سیک يَشَاءُ بیه‌وێت وَاللّهُ و خودا عَلَى به‌سه‌ر كُلِّ هه‌م‌مو شَيْءٍ شتیک قَدِيرٌ ته‌واو توانا‌داره (۶)

مَا ههر شتیک أَفَاءَ - اللّهُ خودا -گ‌یرایه‌وه عَلَى ب‌و رُسُولِهِ پێغه‌م‌به‌ره‌که‌ی مِّن له أَهْلِ كه‌سانی الْقُرَى دێ‌ها‌ته‌کان

فَلِلّهِ ئەو به‌و خودا وَلِلرَّسُولِ و پێغه‌م‌به‌ره وَلِذِي له‌گه‌ل خاوه‌ن الْقُرْبَى ن‌زیکی (خ‌زمایه‌تی) وَالْيَتَامَى و هه‌تی‌وه‌کان

وَالْمَسَاكِينَ و ده‌ست‌کو‌رت‌ه‌کان وَابْنٍ و کو‌ری السَّبِيلِ رینگا كَيَّ هه‌تا‌کوو لَا - يَكُونُ نه‌بێته دَوْلَةً (شتیک ده‌ستاو ده‌ست بکات)

يِنَّ له‌ نی‌وان الْأَغْنِيَاءِ ده‌وله‌مه‌نده‌کان مِنْكُمْ له‌ ئی‌وه وَمَا و ههر شتیک آتَاكُمْ ب‌وتانی ه‌ینا الرُّسُولُ پێغه‌م‌به‌ر

نَحْنُوهُ ئهوه وهريگرن وَمَا و ههر شتيك نَهَاكُم عَنْهُ لِي قهدهغهکردن فَاَنْتَهُوا ئهوه كوتاتي بهينن وَاتَّقُوا و پارزگار بن و بترسن له

اللَّهُ خُودَا إِنَّ بهدنياي الله خُودَا شَدِيدُ زُور تونده الْعِقَابِ سزای (۷) لِلْفُقَرَاءِ بۆ ههژارانی الْمُهَاجِرِينَ كۆچهبرهكان

الَّذِينَ ئهوانهی أُخْرِجُوا دهركرابوون مِنْ له دِيَارِهِمْ زیدی خۆيان وَأَمْوَالِهِمْ و مال و سامانيان يَتَّبِعُونَ داواكارن و دهخوازن

فَضْلًا فهزل و زنده بهخشتيك مِنْ له الله خُودَا وَرِضْوَانًا له گهل رهزامهنديك وَيَنْصُرُونَ و پشتيواني دهكهه له الله خُودَا

وَرَسُولُهُ پيغهمبهرهكهی أَوْلَئِكَ هُم بهراستی ئهوانهه الصَّادِقُونَ راستگوپهكان (۸) وَالَّذِينَ و ئهوانهی تَبَوَّءُوا دابهزينه

الدَّارَ مَال وَالْإِيمَانَ و (هاتنه ناو) ئيمان و باوهر مِنْ له قَبْلِهِمْ پيش ئهوان يَجِبُونَ خويشان دهوئيت مَنْ ئهوانهی

هَاجَرَ كۆچيان كردوه إِلَيْهِمْ بۆليان وَلَا يَجِدُونَ وههستناكهه و نابينهوه فِي له صُدُورِهِمْ سينهيان حَاجَةً پيويستي شتيك

بِمَا لهوهی أَوْتُوا پييانندراوه وَيُؤْتُونَ و لهپيشتر(يان) دادهنين عَلَى له أَنْفُسِهِمْ خويان وَلَوْ ههچهند كَانَ بِهِمْ ههيان بوو بئيت

خَصَاصَةً پيويستيهي زور وَمَنْ جا ههركهسي يُوَقَّ خويپاريزي له شَيْءٍ بهخيلي و گرتهي نَفْسِهِ نهفسى خوي فَأَوْلَئِكَ

هُم ئهوه بهراستی ئهوانن الْمُفْلِحُونَ سهركهوتوو و سهرفرازهكان (۹) وَالَّذِينَ و ئهوانهی جَاءُوا هاتن مِنْ له بَعْدِهِمْ دوايان

يَقُولُونَ دهليين: رَبَّنَا پهروهردىگاره اغْفِرْ ببوره لَنَا ليمان و لِإِخْوَانِنَا لهبراكانمان الَّذِينَ ئهوانهی سَبَقُونَا پيشمانكهوتن

بِالْإِيمَانِ به برؤا و ئيمان وَلَا - تَجْعَلْ ودا(-نه) نبي فِي له ناو قُلُوبِنَا دلّهكانمان غَلَا (هيج) كينهيهك لِلَّذِينَ بۆ ئهوانهی

آمَنُوا براوايان هيناوه رَبَّنَا پهروهردىگاره إِنَّكَ بهراستی ههر توي رَعُوفٌ بهسوز و رَحِيمٌ بهخشنده و ميهرهباي (۱۰) أَلَمْ

تَرَ ئايا سهرنجت نهداوه إِلَى الَّذِينَ ئهوانهی نَافَقُوا (دوو روو بوون) يَقُولُونَ دهليين لِإِخْوَانِهِمْ بهبراكانيان الَّذِينَ ئهوانهی كه

كَفَرُوا كوفريانكردوه مِنْ له أَهْلٍ خاوهن الْكِتَابِ كیتاب لَئِنْ ته گه رهاتوو أُنْخِرْتُمْ دهركران لَنُخْرِجَنَّ به دلدنیایی درده چین

مَعَكُمْ له گه نتان وَلَا نَطِيعُ وگوینادهین فِیکُمْ -بؤ(خاتری) ئیوه -به أَحَدًا (هیچ) که سیک أَبَدًا به هیچ جوریک وَإِنْ و ته گه ر

قُوتِلْتُمْ جه نکتان له گه لکرا لَنَنْصُرَنَّكُمْ هه ربه دلدنیایی پشتیونیتان لیده کهین و سهرتاندده خهین ، وَاللَّهُ (به لام) خودا يَشْهَدُ شایه تی ده دات

إِنَّهُمْ که به راستی ئه وان لَكَادِبُونَ (گومان نیه) که دروپیژن (۱۱) لَئِنْ ته گه ر هاتوو أُنْخِرْجُوا دهركران لَا - يَخْرُجُونَ ده رناچن

مَعَهُمْ له گه لیان وَلَئِنْ و ته گه رهاتوو قُوتِلُوا جه نگیان له گه لکرا لَا - يَنْصُرُونَهُمْ پشتیوانیان لیناکه ن وَلَئِنْ و ته گه ر

نَصْرُوهُمْ پشتیوانشیان لی کردن لِيُولَّ الْأَدْبَارَ ئه وه به دلدنیایی دواوه یان لیتان ده که ن (پاده که ن) ثُمَّ وپاسانیش لَا -

يَنْصُرُونَ پالپشت ناکرین و سهرناخرین (۱۲) لَا تَنْتُمْ به راستی ئیوه أَشَدُّ رَهْبَةً زور ترسناکتر ن فِي له

صُدُّوهُمْ سینگ و(دلیان) دا مِنْ (تاوه کوو) له اللَّهِ خودا ذَلِكَ ئه وه ش بِأَنَّهُمْ به (هوی ئه) وهی ئه وان قَوْمٌ (خه لکیکن) لَا

يَفْقَهُونَ باش تیناگه ن (۱۳) لَا - يَقَاتِلُونَكُمْ ناهه نگن له دژتان جَمِيعًا پیکه وه إِلَّا ته نها فِي له ناو قُرَى دیهاتیکی

مُحَصَّنَةٍ قایم کراو أَوْ يان مِنْ وَرَاءَ له دواى جُدِرَ چه ندین دیوار ، بِأَسْهُمْ تۆله و ئه زیه تدانیان يَنْهَمُ له نیوان خوین

شَدِيدٌ زور توونده تَحْسَبُهُمْ واده زانی ئه وان جَمِيعًا هه موویان یه کن وَقُلُوبُهُمْ له گه ل ئه وهی دلّه کانیان شَتَّى به ش به ش و پارچه پارچه یه

ذَلِكَ ئه وه بِأَنَّهُمْ به (هوی ئه) وهی ئه وان قَوْمٌ خه لکیکن لَا يَعْقِلُونَ تیناگه ن وهوش ناکه ن (۱۴) كَثَلٍ وهک نمونهی

الَّذِينَ ئه وانهی مِنْ له قَبْلَهُمْ پیشووان (بوون) قَرِيبًا له نزیکه وه ذَاقُوا چه شتیان وَبَالَ ثوبالی أَمْرِهِمْ کاروکرده وه کانیان

وَلَهُمْ وه بویان هه یه عَذَابٌ عه زاب وئه شکه نهجه یه کی أَلِيمٌ زوربه ئازار ، (۱۵) كَثَلٍ هه روهک نمونهی الشَّيْطَانِ شه یتان إِذْ که

قَالَ گوئی لِلْإِنْسَانِ بهمرؤف: انْكَفُرْ کوفر بکهو باوهږمه که فَلَمَّا جاکاڼی کَفَرَ کوفری کرد و باوهږی نه کرد قَالَ گوئی:

إِنِّي بهړاستی من بَرِيءٌ پاکم مِّنْكَ لهتو (پاکانهی لیکرد) إِنِّي من بهړاستی أَخَافُ دهترسم له اللهَ خودا رَبِّ پهروهردگاری

الْعَالَمِينَ ههموو جیهانان (۱۶) فَكَانَ - عَاقِبَتُهُمَا جا سهرئه نجامیان - نهووهوو أَنَّهُمَا که ههر دووکیان فِي لهناو النَّارِ ناگر

خَالِدِينَ ماوهن هه تاهه تایي فِيهَا تیایدا وَذَلِكَ وهئهمهش جَزَاءُ پاداشتی (سزای) الظَّالِمِينَ سته مکارانه (۱۷) يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ هو ئه ی ئهوانه ی آمَنُوا برواو هیناوه اتَّقُوا پاریزکاتی بکهن و بترسن له اللهَ خودا وَلَتَنْظُرُوا وبا سهرنج بدات

نَفْسُ (ههموو) کهسیک مَا چی قَدَمْتُ پيشکesh کردوه لَعْدٌ بؤ سبهی (دواړوژ) وَاتَّقُوا و پاریزکاتی بکهن و بترسن له اللهَ خودا

إِنَّ بهړاستی اللهَ خودا خَيْرٌ تهواو شارهزايه بِمَا بههري تَعْمَلُونَ دهیکه (۱۸) وَلَا تَكُونُوا وامهبن

كَالَّذِينَ وهک ئهوانه ی نَسُوا - اللهَ خودايان - له بیرکرد فَأَنسَاهُمْ - أَنفُسَهُمْ جا خوځای - له بیربردهوه أُولَئِكَ هُم ههر ئهوانه

الْفَاسِقُونَ فاسق و درچووه کان (۱۹) لَا - يَسْتَوِي يه کسان و چون يهک نابي أَصْحَابُ ياروياوه راني النَّارِ ناگر

وَأَصْحَابُ و یار و یاوه راني الْجَنَّةِ بههشت أَصْحَابُ یار و یاوه راني الْجَنَّةِ بههشت هُم ههر ئهوانن الْفَائِزُونَ سهرکه وتوون

(۲۰) لَوْ أَنزَلْنَا ئه گهر دامانبه زاندا هَذَا هُوَ الْقُرْآنُ قورئانه عَلَى بؤ سهر جَبَلٍ کيويک لَرَأَيْتَهُ به دلنیاي ده تبیی

خَاشِعًا کز و ملکه چ مُتَّصِدًا شق شق هه لگه راوه مِّنْ له خَشْيَةٍ ترسی و هه یه تی اللهَ خودا وَتِلْكَ وهئهو الْأَمْثَالُ نمونانه

نَضْرِبُهَا لیده دهین (دینینه وه) لِلنَّاسِ بؤ خه نک لَعَلَّهُمْ به لکوو ئهوان يَتَفَكَّرُونَ ده که ونه بیرکرنه وه (۲۱) هُوَ هُوَ اللهَ خودايه

الَّذِي ئه وهی لَا - إِلَهَ هيج خودا و په رستراويک نییه إِلَّا تنها هُوَ هُوَ نه بیّت عَالَمٌ زانای الْغَيْبِ غهیب (په نهان ونه بییراوه کان)

وَالشَّهَادَةُ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَبِأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
وَالشَّهَادَةُ ۖ وَبَيْنَاوَهُ كَان ۖ هُوَ تَهَوهُ الرَّحْمَنُ تَهَوَاوُ بِهِ زَهِي وَ مِيهَرَبَانِ ي الرَّحِيمُ تَهَوَاوُ بِهِ خَشَنَد (۲۲) هُوَ تَهَوُ اللَّهُ خُودَايَه

الَّذِي (تَهَوُ خُودَايَه كَه) لَا - إِلَهَ هِيچ خُودَا وَ پَهَرَسْتَرَاوِيك نِييَه إِلَّا تَهَنَهَا هُوَ تَهَوُ نَهَبِيَّت

الْمَلِكُ پَادشَا وَخَاوَهَنِي تَهَوَاوُ (نَاوِيكِي پِيروُزِي خُودَايَه) الْقُدُّوسُ تَهَوَاوُ پَاك وَ پِيروُز

السَّلَامُ سَهَرچَاوَهِي سَهَلَامَهَتِي وَ پَاك لَه هَهَمُوو كَهَم وَكُووَرِييَه ك (نَاوِيكِي پِيروُزِي خُودَايَه)

الْمُؤْمِنُ سَهَرچَاوَهِي ثَارَامِي وَ بَهَلْگَهَوُ بَرُوَا وَ پَادَاشَت (نَاوِيكِي پِيروُزِي خُودَايَه)

الْمُهَيِّمُ جَاوَدِيَر وَ جَلَهَوُ بَه دَه سَتِي تَهَوَاوُ (نَاوِيكِي پِيروُزِي خُودَايَه) الْعَزِيزُ بَالَا دَه سَتِي دَه سَهَلَاتَدَارِي تَهَوَاوُ (نَاوِيكِي پِيروُزِي خُودَايَه)

الْجَبَّارُ چَاككَه رَهَوَه وَ زَالِي تَهَوَاوُ (نَاوِيكِي پِيروُزِي خُودَايَه) الْمُتَكَبِّرُ خَاوَهَن گَهَوَرَهِي وَ خَوُ بَه گَهَوَرَه رَاگَرِي تَهَوَاوُ (نَاوِيكِي پِيروُزِي خُودَايَه)

سُبْحَانَ پِيروُز وَ پَاكِي (بُو) اللَّهُ خُودَا عَمَّا لَهَوِي يُشْرِكُونَ هَاوَهَلِي بُو دَاوَهَنِيَن (۲۳) هُوَ تَهَوُ اللَّهُ خُودَايَه اِنْخَالِقُ خُولَقِيَنَهَرَه

الْبَارِي بَه دِيهِيَنَهَرَه (لَه نَه بُووَنَهَوَه) الْمُصَوِّرُ شِيَوَه وَ وَيَنَه بَه خَش لَه تَهَنَهَا هِي تَهَوَه وَ خَاوَهَنِي الْأَسْمَاءُ نَاوَه الْحُسْنَى هَهَرَه جَوَانَه كَانَه

يُسَبِّحُ لَه بَه پِيروُزِي وَ پَاكِي رَادَه گَرِي وَ سَتَايش وَ تَه سَبِيحَاتِي بُو دَه كَهَن مَا هَه رِجِي فِي لَه السَّمَاوَاتِ ثَاسْمَانَه كَان

وَالْأَرْضُ وَزَهَوِي (دَايَه) وَهُوَ وَ هَهَر تَهَوَه الْعَزِيزُ دَه سَهَلَات دَارِي بَالَا دَه سَتِي خَاوَهَن عِيَزَزَهَتِي تَهَوَاوُ

الْحَكِيمُ دَانَا وَكَارَلَه جِيئِي خَاوَهَن تَهَوِي پَرِي حِيكَمَهَت (۲۴)

سُورَةُ الْمُمْتَحِنَةِ

بِسْمِ به ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُوَ ئَهِ ئَهْوَانَهُی **آمَنُوا** بروتان هیناوه **لَا تَتَّخِذُوا - عَدُوِّي** دوژمنی من **وَعَدُوَّكُمْ** دوژمنانی خۆتان -مه‌گرن به

أُولِيَاءَ یار و یاوهر و دۆست **تَلْقَوْنَ - إِلَيْهِمْ -- بِالْمُودَّةِ** دۆستایه‌تی و خوشه‌ویستی -ده‌هاوێن --بۆیان

وَقَدْ كَفَرُوا وئهوته کوفریان کردوه **بِمَا** به‌وه‌ی **جَاءَكُمْ** بۆتان هاتوو **مِّنْ لَّهِ الْحَقِّ** حه‌ق **يُخْرِجُونَ** ده‌رده‌که‌ن **الرَّسُولَ** پێغه‌مبه‌ر

وَأَيَّاكُمْ له‌گه‌ل ئێوه **أَنْ** که **تُؤْمِنُوا** برودین **بِاللَّهِ** به‌خودای **رَبِّكُمْ** په‌روه‌ردیگارتان **إِنْ** ئه‌گه‌ره‌هاتوو **كُنْتُمْ** ئێوه-

خَرَجْتُمْ ده‌رچوو(-بووبن) **جِهَادًا** بۆ جیهاد **فِي** له **سَبِيلِ** رێگای من **وَابْتِغَاءَ** و(به) مه‌به‌ستی ده‌سته‌هێنانی **مَرْضَاتِي** په‌زامه‌ندیم

تُسْرُونَ إِلَيْهِمْ به‌ نه‌هێنی بۆیان ده‌رده‌برن **بِالْمُودَّةِ** دۆستایه‌تی **وَأَنَا** و منیش **أَعْلَمُ** زانترم **بِمَا** به‌وه‌ی **أَخْفَيْتُمْ** شار دووتانه‌ته‌وه

وَمَا وئهویش **أَعْلَنْتُمْ** ده‌رتانخستوو **وَمَنْ** و هه‌ر که‌سی **يَفْعَلْهُ - مِنْكُمْ** له‌نگۆ -بی‌کات **فَقَدْ** ئه‌وه به‌دنیایی و به‌ ته‌حقیق

ضَلَّ وونی کردوه **سَوَاءَ - السَّبِيلِ** رێگای -راست و درووست **(۱) إِنْ** ئه‌گه‌ر **يَتَّقُوكُمْ** توشتان بێن و پێتان بگه‌ن **يَكُونُوا -**

لَكُمْ بۆتان -ده‌بنه **أَعْدَاءُ** دوژمنانیک **وَيَبْسُطُوا - إِلَيْكُمْ -- أَيْدِيَهُمْ** و ده‌ستیان -- بۆتان -درێژده‌که‌ن **وَالسِّنَّتُمْ** له‌گه‌ل زمانیان

بِالسُّوءِ به‌ خراپه **وَوَدُّوا** وه‌زۆر هه‌زده‌که‌ن **لَوْ** به‌ لکوو **تَكْفُرُونَ** کوفر بکه‌ن **(۲) لَنْ** ته‌فعمکم هه‌رگیز سودتان پێنا به‌ خشی

أَرْحَامُكُمْ (نه‌ خزمانتان) **وَلَا** و نه **أَوْلَادُكُمْ** مناله‌کانتان **يَوْمَ** رۆژی **الْقِيَامَةِ** قیامه‌ت و هه‌ل‌سانه‌وه **يَفْصِلُ** جیا ده‌کاته‌وه

بَيْنَكُمْ نِيَوَانْتَانِ وَاللَّهُ وَخوداش بِمَا بهه‌رچی تَعْمَلُونَ ده‌یکه‌ن بَصِيرٌ بینایه (۳) قَدْ به‌راستی کانت - لَكُمْ بۆتان -هه‌بوو

أُسْوَةٌ سهرمه‌شق و نمونه‌یه‌کی حَسَنَةٌ چاک فِي له إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم وَالَّذِينَ وَئهلوانه‌ی مَعَهُ له‌گه‌لی (بوون) إِذْ کاتِی قَالُوا گوتیان

لِقَوْمِهِمْ به‌ نه‌ته‌وه‌که‌یان إِنَّا ئیمه‌ به‌راستی بَرَاءُ پاكین (پاکانه‌ده‌که‌ین) مِنْكُمْ له‌نگۆ وَمِمَّا وله‌وشتانه‌ی تَعْبُدُونَ ده‌یپه‌رستن

مِنْ دُونِ جگه‌ له‌ اللَّهُ خودا کَفَرْنَا کوفرمانکرد بِكُمْ بێتان وَبَدَا وده‌ستی پیکرد بَيْنَنَا له‌نیوان ئیمه‌ وَبَيْنَكُمْ نیوان ئیوه

الْعَدَاوَةُ دۆژمنداری وَالْبَغْضَاءُ و رق لیبوونه‌وه أَبَدًا به‌هه‌میشه‌ی حَتَّى هه‌تاکوو تَوَمَّنُوا برۆا دینن بِاللَّهِ به‌ خودا (ی حه‌ق الله)

وَحْدَهُ به‌ته‌نه‌ای إِلَّا جگه‌ له‌ قَوْلٍ وته‌ی إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم لِأَيِّهِ به‌ باوکی: لَاَسْتَغْفِرَنَّ به‌ دُنْیایی داوای لیخۆش بوون ده‌که‌م

لَكَ بۆت وَمَا أَمْلِكُ و به‌ده‌ستیشم نییه‌ لَكَ بۆت مِنْ له‌ اللَّهُ خودا وه‌ مِنْ هه‌یج شَيْءٍ شتیک رَبَّنَا په‌روه‌ردیگاره

عَلَيْكَ هه‌ر به‌تۆ تَوَكَّلْنَا ته‌وه‌کولمانکردوه‌ و پشتمان به‌ستوه‌ وَإِلَيْكَ وه‌ر بۆ لای تۆ أَنْبَأْنَا گه‌راینه‌وه‌ وَإِلَيْكَ وه‌ر بۆلای تۆشه

الْمَصِيرُ سهرته‌نجام (۴) رَبَّنَا په‌روه‌ردیگاره لَا تَجْعَلْنَا نه‌مانکه‌يته فَتَنَةً تاقیکردنه‌وه‌ و فِتْنَةً لِلَّذِينَ بۆ ئهلوانه‌ی

كَفَرُوا کوفریان کردوه‌ و برۆایان نه‌هیناوه‌ وَاعْفِرْ وخۆش به‌ لَنَا لیمان رَبَّنَا په‌روه‌ردیگاره إِنَّكَ أَنْتَ به‌راستی هه‌ر تۆ ی

الْعَزِيزُ خاوه‌نی ده‌سه‌لات و عیززه‌ت ی الْحَكِيمُ ئه‌وپه‌ر داناو کاربه‌جی ی (۵) لَقَدْ به‌راستی كَانَ لَكُمْ بۆتان هه‌بوو فِيهِمْ له‌وان

أُسْوَةٌ نمونه‌ و پێشه‌نگیه‌کی حَسَنَةٌ چاک لِمَنْ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی كَانَ يَرْجُو ته‌ما و ئومیدی -هه‌بووه‌ به‌ اللَّهُ خودا وَالْيَوْمَ وپۆژی

الْآخِرِ دوايِ وَمَنْ وه‌هه‌رکه‌سه‌ی يَتَوَلَّ پشت هه‌لکات فَإِنَّ ئه‌وه‌ به‌دُنْیایی اللَّهُ خودا هُوَ (هه‌ر) خۆی الْغَنِيُّ ده‌وله‌مه‌ندی بی نیاز ی

الْحَمِيدُ شایسته‌ و سوپاس و ستایشکراوه‌ (۶) عَسَى به‌لکو اللَّهُ أَنْ ئه‌وه‌ی -خودا يَجْعَلَ دانئِ بَيْنَكُمْ له‌ نیوانتَانِ وَبَيْنَ و نیوان

الَّذِينَ تَهَوَّنَىٰ عَادَتُهُمْ دُرَاهِيهِ تَيْتَانِ لَهُ گَه لَيَانِ كَرْدَوَه **مِنْهُمْ** لَهَوَانِ **مَوَدَّةٌ** (دائی) دُؤْستایه تیه ک **وَاللَّهُ** وَخودا **قَدِيرٌ** تَهَوَاو تَوَاناداره

وَاللَّهُ وَخوداش **غَفُورٌ** لَیْبوردهی **رَجِيمٌ** میهره بان وَ به خشندهیه **(۷) لَا يَنْهَاكُمُ** - **اللَّهُ** خودا - قه ده غه ییتان لَیْناکا **عَنِ** له

الَّذِينَ تَهَوَّنَىٰ **لَمْ يَقَاتِلُوكُمْ** نه جه نگانون له گه لَتان **فِي الدِّينِ** به هوی ئایینی هوه **وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ** و ده ریان نه خستون **مِنْ** له

دِيَارِكُمْ مال وزیدی خوتان **أَنْ** که **تَبْرُوهُمْ** چاکه کاری له گه لَیَان بکه ن **وَتُقْسِطُوا** وَ دادپه روه ر بن **إِلَيْهِمْ** بویان **إِنَّ** به دنیایی

اللَّهُ خودا **يُحِبُّ** خوشیده ویت **الْمُقْسِطِينَ** دادپه روه ران **(۸) إِنَّمَا** - **يَنْهَاكُمُ** -- **اللَّهُ** خودا - ههر -- قه ده غه ییتان لیده کات

عَنِ الدِّينِ له وانهی **قَاتَلُوكُمْ** جه نگیان له گه لَداکردون **فِي الدِّينِ** له ئایینی هوه **وَأَخْرَجُوكُمْ** و ده ریان کردون **مِنْ** له

دِيَارِكُمْ زید و مالی خوتان **وَوَظَاهِرُوا** و یارمه تدهری یه ک بوون **عَلَىٰ** له سه ر **إِخْرَاجِكُمْ** ده رخنستنان

أَنْ (قه ده غه ییتان لیده کات) که وا **تَوَلَّوْهُمْ** پالپشتی وَ دُؤْستایه تیان له گه لَ بکه ن **وَمَنْ** وه ره که سی

يَتَوَلَّوْهُمْ پالپشتی وَ دُؤْستایه تیان له گه لَ بکات **فَأُولَٰئِكَ هُمُ** ته وه به راستی ههر ته وانه ن **الظَّالِمُونَ** سته مکاران **(۹) يَا أَيُّهَا** هۆ تهی

الَّذِينَ تَهَوَّنَىٰ **آمَنُوا** بروتان هی ناوه **إِذَا** ته گهر **جَاءَكُمْ** بوْتان هاتن **الْمُؤْمِنَاتُ** ئافره ته برواداره کان **مُهَاجِرَاتٍ** به کۆچکردووی

فَامْتَحَنُوهُنَّ ته وه تاقیان بکه نه وه **اللَّهُ** خوداش **أَعْلَمُ** زاناره **بِإِيمَانِهِنَّ** به باوه ریان **فَإِنْ** جا ته گهر **عَلِمْتُمُوهُنَّ** ته وانتان زانی به

مُؤْمِنَاتٍ ئافره تانیکی بروادار **فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ** ته وه مه یانگپر نه وه **إِلَىٰ** بۆلای **الْكُفَّارِ** کافر وَ بی برواکان **لَا** نه **هُنَّ** ته وانه (ئافره ته کان)

حِلٌّ چه لائن **لَهُنَّ** بویان **وَلَا** ونه **هُنَّ** ته وانیش (پیاهه کانیش) **يَحِلُّونَ** چه لال ده بن **لَهُنَّ** بویان (بۆ ئافره ته کان)

وَأَتَوْهُمْ وه بده ن پیان (به پیاهه کان) **مَا** ته وهی **أَنْفَقُوا** مه سه ر فیان کردوه **وَلَا جُنَاحَ** و هیچ گونا حیك نیه **عَلَيْكُمْ** له سه رتان

أَنْ كَه تَكْحُوهُنَّ مارهيان بکهن و بیانیهینن إِذَا تهگهر آتیتموهن پیتاندان (به ئافرهته کان) أَجُورَهُنَّ (مارهیه کانیان)

وَلَا تُمَسِّكُوا و دهست مه گرن یَعِصَمَ به وابسته کان (عهقدی نیکاحی) ی الْکَوَافِرِ ئافرهتانی کافر وَاسْأَلُوا و ئیوه داوا بکهن

مَا تهوهی أَنْفَقْتُمْ مهسرهفتان کردوه وَلِيسْأَلُوا و با ئهوانیش داوا بکهن مَا تهوهی أَنْفَقُوا مهسرهفیان کردوه

ذَلِكُمْ ئهوانه (ی باسکران) حُكْمُ بریار و حوکمی اللّٰه خودایه یَحْكُمُ بریار دهدا و حوکم دهکات یَبْنِیْكُمْ له نیوانتان وَاللّٰهُ و خوداش

عَلِیْمٌ زانای حَكِیْمٌ کار بهجی و دانایه (۱۰) وَإِنْ و تهگهر فَاتُكُم - شَيْءٌ شَتَّى مِنْ له أَزْوَاجُكُمْ خیزانه کانتان - لیتان چوو

إِلَى بُولَی الْکُفَّارِ یه کخوا نه پهرست و کافره کان فَعَاقِبْتُمْ جا سزاو دا و تۆله و سهندهوه فَاتُوا تهوه (شتی) بدهنه الَّذِینَ ئهوانه ی

ذَهَبَتْ - أَزْوَاجُهُمْ خیزانه کانیان - رۆشتوون مِثْلَ وهک مَا تهوهی أَنْفَقُوا مهسرهفیان کردوه ، وَاتَّقُوا و پارێزکارین و بترسن له

اللّٰهَ الَّذِی ئهوه خودایه ی که أَنْتُمْ ئیوه بِهِ - مُؤْمِنُونَ بروادارن - یبئی (۱۱) يَا أَيُّهَا هُوَ ئه ی النَّبِیُّ پیغه مبهه إِذَا تهگهر

جَاءَكَ بۆ لات هاتن الْمُؤْمِنَاتُ ئافرهته ئیمانداره کان یَبَايَعَنَّکَ بهیعت و پهیمانت بدهنی عَلَی لهسهه تهوهی أَنْ که

لَا یُشْرَکْنَ نه که نه هاوبهش و شهریک بِاللّٰهِ بۆ خودا شَيْئًا هِیچ شَتَّى وَلَا یَسْرِقَنَّ و دزی نه کهن وَلَا یَزْنِیْنَ و زینا نه کهن

وَلَا یَقْتُلَنَّ و نه کوژن أَوْلَادَهُنَّ رۆله کانی خویان وَلَا یَأْتِیْنَ و نه هینن یَبْتَئِنَ (هیچ) بوختانیک یَفْتَرِیْنَهُ ههلی ببهستن

بَیْنَ له نیوان أَیْدِیْهِنَّ دهسته کانیان وَأَرْجُلِیْهِنَّ و قاچه کانیان وَلَا یَعْصِیَنَّکَ و سه ریچی نه کهن لَیْتَ فِی له

مَعْرُوفٌ کاری چاک (ناسراو به چاکه) فَبَايَعْنَهُنَّ تهوه بهیعت و پهیمانیان له گه لدا بکه وَاسْتَغْفِرْ و داوای لیخۆش بوون بکه -

لَهُنَّ بۆیان - له اللّٰه خودا إِنَّ به دنیایی اللّٰه خودا غَفُورٌ لیبورده به کی رَحِیْمٌ زۆر میهره بانه (۱۲) يَا أَيُّهَا هُوَ ئه ی

الَّذِينَ ءَامَنُوا بِرِوَاطَانِ هَيِّنَاوَهٗ لَا تَتَوَلَّوْا دُوسْتَدَارَى و بَشْتِيَوَانِ مَهْكَهٗنْ لَهٗ قَوْمًا خَهٗ لَكَيْكْ غَضَبَ -

اللَّهُ خُودَا - تَوْرَهٗ بُووَهٗ غَهٗ زَهَبِيْ گَرَتُووَهٗ عَلَّيْهِمْ لَيَّانْ قَدْ بَهٗ تَهٗ حَقِيْقْ و بِيْگُومَانْ يَنْسُوْا بِيْ هِيَوَا و بِيْ ثُوْمَيْدْ بُوونْ مِّنْ لَهٗ

الْآخِرَةِ (زَيَّانِيْ رُوْزِيْ) دُووَابِيْ كَمَا هَهٗ رِجُوْنْ يَنْسَ - الْكُفَّارُ يَهٗ كَخُودَا نَهٗ پَهْرَسْتْ و كَافِرَانْ - بِيْ هِيَوَا و نَاثُوْمَيْدْ بُوونْ مِّنْ لَهٗ

أَصْحَابِ خَاوَهٗنْ و رَهٗ فَيْقَانِيْ (خَهٗ لَكِيْ) الْقُبُوْرُ گُوْرَهٗ كَانْ (١٣)

سُورَةُ الصَّف

بِسْمِ بَهٗ نَاوِيْ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمٰنِ ثَهٗ وِپَهْرِيْ مِيْهَرَهٗ بَانِي الرَّحِيْمِ ثَهٗ وِپَهْرِيْ بَهٗ خَشْنَدَهٗ

سَبِّحْ تَهٗ سَبِيْحَاتِيْ كَرْدُوَهٗ لِلَّهِ بُوْ خُودَا مَا هَهٗ رِجِيْ هَهٗ يَهٗ فِيْ لَهٗ السَّمَاوَاتِ نَاسْمَانَهٗ كَانَهٗ وَمَا و هَهٗ رِجِيْ فِيْ لَهٗ الْأَرْضِ زَهْوِيَهٗ

وَهُوَ و هَهٗرْ ثَهٗوَهٗ الْعَزِيْزُ دَهٗ سَهٗ لَا تَدَارِيْ خَاوَهٗنْ عِيْزَهٗ قِي الْحَكِيْمُ كَارْلَهٗ جِيْ (١) يَا أَيُّهَا هُوَ ثَهٗي الَّذِيْنَ ثَهٗوَانَهٗيْ ءَامَنُوا بِرِوَاطَانِ هَيِّنَاوَهٗ

لَمْ يُوْجِيْ تَقُوْلُوْنَ دَلِّيْنْ مَا شَتَّى (كَهٗ) لَا تَفْعَلُوْنَ نَايَكَهٗنْ (٢) كَبَرٌ - مَقْتًا رَقْ وَتَوْرَهٗ يَهٗ كَهٗيْ - گَهٗوْرَهٗ يَهٗ عِنْدَ لَايِ اللَّهِ خُودَا

أَنْ كَهٗ تَقُوْلُوا - مَا شَتَّى - بَلَّيْنِ لَا تَفْعَلُوْنَ كَهٗ نَايَكَهٗنْ (٣) إِنَّ بَهٗ رَاسْتِيْ اللَّهُ خُودَا يُحِبُّ خَوْشِيْ دَهٗوَيْتِ الَّذِيْنَ ثَهٗوَانَهٗيْ

يَقَاتِلُوْنَ جَهَنگْ دَهٗ كَهٗنْ فِيْ لَهٗ سَبِيْلَهٗ رِيْ وِيْ صَفًا رِيْزْ رِيْزْ كَانَّهُمْ هَهٗرْدَهٗ لَيِّيْ ثَهٗوَانْ بَنِيَانُ بُونِيَادِيْكِيْ

مَرْصُوصٌ تیک چه موراون (یه کپیزی دارنژراو به قورقوشمی بهیزن) (۴) وَإِذْ (یادکوهه) کاتّ قَالَ - مُوسَىٰ موسا - گوتی

لِقَوْمِهِ به گهل و هۆزه که ی یَا قَوْمِ ئە ی گهل که م لَمْ بۆجی تُوذُونِي ئە زیه تم ده ده ن وَقَدْ وه دیاره که تَعْلَمُونَ ده زانن

أَنِّي به راستی من رَسُولُ په یامبه ری اللّٰهُ خودام إِلَيْكُمْ بۆتان ؟ فَلَمَّا جا کاتّ زَاغُوا لایانداو خوار چون اَزَاغَ -

اللّٰهُ خودا - لایدا قُلُوبَهُمْ دلّه کانیان وَاللّٰهُ و خوداش لَا يَهْدِي رَيْنمونی و راسته ری ناکات الْقَوْمِ ئە وقه ومه ی

الْفَاسِقِينَ فاسق و له ری ده چون (۵) وَإِذْ (و باسکه) کاتّ قَالَ - عِيسَىٰ عیسیٰ ابْنُ کوری مَرْيَمَ مهربم - گوتی يَا ئە ی

بَنِي بۆله کانی إِسْرَآئِيلَ یه عقوب إِلَيَّ به دننیایی من رَسُولُ په یامبه ری اللّٰهُ خودام إِلَيْكُمْ بۆتان مُصَدِّقًا به راست دانهر

لَمَّا بۆ ئە وه ی بَيْنَ يَدَيَّ له ژیر ده ستمه مِنْ له التَّوْرَةِ تهورات وَمُبَشِّرًا مزگینی به خش بِرَسُولٍ به په یامبه ریک يَأْتِي دیت

مِنْ له بَعْدِي دوا ی من اسْمُهُ ناوی أَحْمَدُ ئە حمه ده . فَلَمَّا جا کاتّ جَاءَهُمْ بۆیانی هینا بِالْبَيِّنَاتِ نیشانه روون و ئاشکراکان

قَالُوا ئە وان گوتیان هَذَا ئە مه سِحْرٌ جادوئیکي مُبِينٌ دیار و ئاشکرایه (۶) وَمَنْ و کي أَظْلَمُ سته مکارتره مِّنْ له وه ی اقْتَرَىٰ -

عَلَىٰ به سه ر اللّٰهُ خودا الْكَذِبَ درۆی - هه ل به ستووه وَهُوَ له و کاته ی ئە ی دَعَىٰ بانگ ده کړی إِلَىٰ بۆ

الْإِسْلَام ئیسلام و ملکه چی بۆ خودا وَاللّٰهُ و خوداش لَا يَهْدِي راسته ری و هیدایهت نابه خشی به الْقَوْمِ ئە و گهل و هۆزه ی

الظَّالِمِينَ سته مکارن (۷) يُرِيدُونَ ده یانه ویت لِيُطْفِئُوا که بکوژننه وه نُورَ بۆناکی و نوری اللّٰهُ خودا بِأَفْوَهِهِمْ به دم و زاریان

وَاللّٰهُ و خوداش مِتُّ ته واوکه ی نُورِهِ نور و بۆناکی خۆیه تی وَلَوْ هه رچه ند كَرِهَ (بییان ناخۆش بیت)

الْكَافِرُونَ بی بړوا و یه کخوانه په رستان (۸) هُوَ الَّذِي ئە و خوی أَرْسَلَ ناردوویه تی رَسُولَهُ پیغه به ره که ی

بِالْهُدَىٰ بِهِ رَيْمُونِيكَارَىٰ وَدِينٍ وَثَابِتِي الْحَقِّ حَقِّ وَرَاسْتِ لِيُظْهِرَهُ تَا سَهْرِي بَخَاتِ عَلَىٰ بِهِ سَهْرِ الدِّينِ ئَهْوَهِي ثَابِتِي كَلِّهِ گشتی

وَلَوْ هَهْرَجَهْنَد كَرِهَ بَيَّانِ نَاخُوشِ بَيْتِ الْمُشْرِكُونَ هَاوَبَهْشِ دَانَهْرِ وَ يَهْ كَخُودَانَهْ پَهْرِسْتَانِ (٩) يَا أَيُّهَا هُوَ ئَهِي الدِّينِ ئَهْوَانَهِي

آمَنُوا بَرَوَاتَانِ هَيَنَاوَهْ هَلْ ثَابَا أَدْلُكُمْ عَلَىٰ نِيْشَانْتَانِ بَدَهْمِ تِجَارَةِ بَاَزْرْگَانِيَهْ كِ تَنْجِيْكُمْ بَرْگَارْتَانِ بَكَاتِ مِّنْ لَهْ

عَذَابٍ عَهْزَابِ وَ ئَهْ شَكَهْ نَجَهْ يَهْ كِي أَلِيمٍ زُورِبَهْ نَاَزَارِ (١٠) تُوْمِنُونَ بَرَوَا بَيْنِنِ بِاللَّهِ بِهِ خُودَا وَرَسُولِهِ وَ پِيْغَمْبَهْرَهْ كَهِي

وَتُجَاهِدُونَ وَ جِيْهَادِ بَكَهْنِ فِيْ لَهْ سَبِيلِ رَبِّيَ اللَّهُ خُودَا بِأَمْوَالِكُمْ بِهْ مَالِ وَ سَامَانْتَانِ وَأَنْفُسِكُمْ وَ گِيَانِي خُوتَانِ ذَلِكُمْ ئَهْوَهْ

خَيْرٌ چَاكْتَرَهْ لَكُمْ بُوْتَانِ إِنْ ئَهْ گَهْرِ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ بَزَانِ (١١) يَغْفِرُ خُوشْدَهْ بَيْتِ لَكُمْ بُوْتَانِ ذُنُوبَكُمْ لَهْ گُونَاخِ وَ تَاوَانَهْ كَانْتَانِ

وَيَدْخِلْكُمْ وَ دَهْتَانَاخَتَهْ جَنَاتٍ بَاخَاتِيْكُمْ تَجْرِيْ تِيْدَهْ پَهْ رَيْتِ مِّنْ لَهْ تَحْتَهَا رَئِيْدَا الْأَنْهَارُ رَوْبَارَهْ كَانِ

وَمَسَاكِنَ وَ چَهْنَدِيْنِ خَانُوْوي طَيِّبَةً خُوشِ فِيْ لَهْ نَاوِ جَنَاتٍ بَاخَاتِيْ عَدْنٍ بِهْ هَهْ شَتِيْ عَهْدَهْنِ وَ مَانَهْوَهِيْ هَهْ تَاهَهْ تَابِي ذَلِكْ ئَهْوَهِيَهْ

الْفُوزُ دَهْ سَتَكَهْوَتِ وَ بَرْدَنَهْوَهِيِ الْعَظِيمُ زُورْ گَهْوَرَهْ وَ مَهْزَنِ (١٢) وَأُخْرَىٰ وَ هِيْ تَرِيْشِ تُحِبُّونَهَا حَهْزَتَانِ لِيْ يَهْ نَصْرُ سَهْرَكَهْ وَ تَنِيْكَ

مِّنْ لَهْ اللَّهُ خُودَا وَهْ وَفَتْحُ وَ كَرْدَنَهْوَهِيَهْ كِي قَرِيْبُ نَزِيْكَ وَبَشَرٍ وَ مَرْگِيْنِيْشِ بَدَهْ الْمُؤْمِنِيْنَ بَاوَهْ دَارَانِ (١٣) يَا أَيُّهَا هُوَ ئَهِي

الدِّينِ ئَهْوَانَهِيِ آمَنُوا بَرَوَاتَانِ هَيَنَاوَهْ كُونُوا بِيْنَهْ أَنْصَارَ لَا يَهْ نَغْرَانِيِ اللَّهُ خُودَا كَا هَهْ رُچُونِ قَالَ - عِيْسَى عِيْسَايِ ابْنُ كُوْرِي

مَرْيَمَ مَهْرِيَهْم - گُوْتِي لِّلْحَوَارِيِّيْنَ بِهْ حَهْوَارِيْ يَهْ كَانِ (يْ هَاوَهْ نَهْ كَانِي) مِّنْ كِي أَنْصَارِيْ لَا يَهْ نَغْرِيْ مِنْهْ إِلَىٰ بُوْلَايِ اللَّهُ خُودَا ؟ قَالَ -

الْحَوَارِيُّونَ حَهْوَارِيْ يَهْ كَانِ - گُوْتِيَانِ نَحْنُ ئِيْمَهْ أَنْصَارُ لَا يَهْ نَغْرَانِيِ اللَّهُ خُودَا يِيْنِ فَاْمَنْتِ جَا بَرَوَا يَانِ هَيْنَا طَائِفَةٌ كُوْمَهْ لَيْكِي مِّنْ لَهْ

بَنِي إِسْرَائِيْلَ بِهْ نِي ئِيْسْرَائِيْلِ (جُوْلَهْ كَهْ كَانِ) وَكَفَرَتْ وَ بَرَوَا يَانِ نَهْ هَيْنَا وَ كَاْفَرِ بُوُونِ طَائِفَةٌ كُوْمَهْ لَيْكِي تَر

فَإَيَّدْنَا ثَوسا پشتمان گرتن و یارمه تماندا الَّذِينَ ثَوانه ی آمَنُوا بروایان هینابوو عَلَى به سهر عَدُوِّهِمْ دوژمنیاندا

فَأَصْبَحُوا جا بوون به ظَاهِرِينَ سه رکه وتوو (۱۴)

سُورَةُ الْجُمُعَةِ

بِسْمِ به ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ثَوپه ږی میهره بان وبه به زه یی (ناوټکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ثَوپه ږی به خشنده (ناوټکی پیروزی خودایه)

يُسَبِّحُ ته سبجات ده کات لِلَّهِ بۆ خودا مَا هه ږی فِي له السَّمَاوَاتِ له ئاسمانه کان وَمَا و هه ږی فِي الْأَرْضِ له زهویه

الْمَلِكِ پادشای الْقُدُّوسِ پاک و پیروز الْعَزِيزِ ده سه لاتدار و بالآدهستی خاوهن عیززت الْحَكِيمِ کاربه جټی دانا (۱)

هُوَ الَّذِي ثَوخوی بَعَثَ ناردی فِي له ناو الْأُمِّيْنَ نه خوټنه واره کان رَسُولًا پټغه مبه رټیک مِنْهُمْ له خوټان يَتْلُو ده خوټنه وه

عَلَيْهِمْ به سه ریاندا آيَاتِهِ ثایه ته کانی وَبِزَكِّيهِمْ و پاکیان ده کاته وه وَيُعَلِّمُهُمْ و فیږی- الْكِتَابَ کیتاب (قورئان)

وَالْحِكْمَةَ و حکمهت و دانایی (سوننهت)- یان ده کات وَإِنْ كَانُوا و ثَوان- مِنْ له قَبْلُ پټشدا لَفِي ههر له ناو ضَلَالٍ گومراییه کی

مُتَّبِعِينَ دیار و ئاشکرادا -بوون (۲) وَآخِرِينَ و هیتیش مِنْهُمْ له وان لَمَّا هیشتا يَلْحَقُوا نه گه یشتوون بِهِمْ ج به وان

وَهُوَ وَهَّارٌ تَهْوِشُ الْعَزِيزُ دهسه لاتنداری الْحَكِيمُ کارله جیتی دانایه (۳) ذَلِكَ تَهْوَهُ فَضْلُ فَهَزَلْ و بههره ی اللّٰه خودایه

يُؤْتِيهِ تَهْدِيَاتِهِ مَنْ هَهْرَكَه سَيَّ يَشَاءُ (خوی) بیهویت وَاللّٰهُ و خوداش خاوه نی ذُو الْفَضْلِ خاوه نی فهَزَلْ (بههره وبهخششی)

الْعَظِيمُ زور مهزنه (۴) مَثَلُ نمونه ی الذّٰن تَهْوَانَه ی حَمَلُوا - التَّوْرَةَ تَهْوَرَات - درآ بهسهریان ثُمَّ پاشان

لَمْ يَحْمِلُوهَا هَلْيَان نَهْ غَرَّتْ كَمَثَلِ (نمونه که یان وایه) وهک نمونه ی الْحِمَارِ که ر يَحْمِلُ هَهْلَبْغَرِيَّتْ اَسْفَارًا جَهْنْدِينْ كَتِيْبْ

بِئْسَ خِرَاطَرِيْنَه مَثَلُ نمونه ی الْقَوْمِ الذّٰن تَهْوَقَهْوَمَه ی كَذَّبُوا بهدرویان دانا و بروایان نه کرد بِآيَاتِ و به ثایاته کانی اللّٰه جُودَا

وَاللّٰهُ و خوداش لَا يَهْدِي رِيْنَمُونِی و هیدایهت نادات الْقَوْمَ تَهْوَقَهْوَمَه ی الظّٰلِمِيْنَ ستهمکارن (۵) قُلْ بَلَىٰ

يَا أَيُّهَا الذّٰن هُوْئَه ی تَهْوَانَه ی هَادُوا له ناو یههودیهت (جوله کایهتی) گهوره بوون اِنْ زَعَمْتُمْ تَهْ گهر لاف لیْدهدهن اَنْتُمْ که ئیوه

أَوْلِيََاءُ دُؤْسَتْ و لایه نگرانن لِلّٰهِ بُوْ خودَا مِنْ دُونِ بِيْجْگَه له النَّاسِ خَه لک فَتَمَنُّوْا ده ی ثاواته خوز و ته مه ننا ی-

الْمَوْتَ مردن - بکه ن اِنْ تَهْ گهر كُنْتُمْ ئیوه - صَادِقِيْنَ رَاسْتْگُوْ / بووبن (۶) وَلَا يَتَمَنَّوْهُ و ته مه ننا ی (مردن) ناکه ن اَبَدًا هه رگیز

بِمَا به هو ی تَهْوَه ی قَدَمْتُ پِیْشَرْ کردوویه تی اَيْدِيْهِمْ ج دهسته کانیان وَاللّٰهُ و خوداش عَلِيْمٌ زانایه بِالظّٰلِمِيْنَ به ستهمکاران (۷)

قُلْ بَلَىٰ اِنْ به دلنیا یی الْمَوْتَ الذّٰی تَهْو مردنه ی که تَفِرُّوْنَ راده که ن مِنْهُ لَیْ فَاِنَّه تَهْو به دلنیا یی مَلَاقِيْكُمْ پیتان ده گات

ثُمَّ پاشان تَرُدُّوْنَ ده گیزد ریتنه وه اِلَیْ بُوْ لای عَالِمِ زانای الْغَيْبِ غه یب (نادیاره کان) وَالشَّهَادَةِ و بیئرا وه کان

فِيْنَبِيْكُمْ جَا هه وائی رَاسْتَنانْ پیده دات بِمَا به وه ی كُنْتُمْ جاران تَعْمَلُوْنَ ده تانکرد (۸) يَا أَيُّهَا الذّٰن هُوْ تَه ی تَهْوَانَه ی

اٰمَنُوا برواتان هینا وه اِذَا نُودِيَ کاتی بانگدرا لِلصَّلَاةِ بُوْ نوئِرْ مِنْ له یَوْمِ رُوْژِ الْجُمُعَةِ کُوبوونه وه (هه یی)

فَاسْعُواْ ۖ لَهُوهُ خَيْرًا مِّنْ كِهُونِ ۖ اِلٰى ۚ بُوْ ذِكْرِ يَادٰى ۚ اَللّٰهُ خُودَا ۚ وَذَرُوْا ۚ وَ اَز بَهِيْنِن لِّهٖ ۚ اَلْبَيْعِ كَرِيْنِ وَ فَرْوُشْتِن ۚ ذٰلِكُمْ ۚ نَهْوِيَانِ

خَيْرُ چاکتره لَکْرُ بۆتان اِنْ ئەگەر کُنتُمْ تَعْمَلُونَ دەتانزانى (۹) فَاِذَا جا کاتى قُضِيَتْ کۆتای هات و براهیه وه الصَّلَاةُ نوێژ

فَانْتَشَرُوا ئەو پەرت بن بىلاۋە بىكەن **فِي الْأَرْضِ** لە زەوى **وَأَبْغَوْا** و ھەول بەدن وداوا بىكەن **مِنْ فَضْلِ** لە فەزىل و بەخششى

اللّٰهُ خُودَا وَادْكُرُوا - اللّٰهُ خُودَا - بَكَه نَه وَه كَثِيرًا زُور لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ سه ركه وتوو سه رفراز دهبن (۱۰)

وَإِذَا جَاءَكَ بَيْنَا رَأَوْا تِجَارَةً بَازِرْغَانِيَه ك اَو يان هَوَا رَابَوَارْدَنِيَك اَنْفَضُوا چُونِيَانَكِرْد اِلَيْهَا بَهَرَه وَهَوِي

وَتَرْكُوكَ وَتَوَيَانَ جِيهَيْشَت قَائِمًا ج رَاوه ستاو به پيَّوه قُل بَلَى مَا نَهَوَى عِنْدَ لَای اللّٰهِ خُودَايِه خَيْرُ چَاكْرَه مِّنْ لَهُ اللّٰهُ رِبَّوَرْدَن

وَمِنْ وَلَهُ ^جالتَّجَارَةُ بازگانی وَاللَّهُ و خوداش خَيْرُ چاکترینی الرَّازِقِينَ رزق و پوزی دهره‌کانه (۱۱)

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ
ئەو پەری مێهەبان و بە بەزەیی (ناوێکی پیرۆزی خۆدایە)

الرَّحِيمُ
ئەوپەری بەخشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

إِذَا ئەگەر **جَاءَكَ** ھاتتە لات **الْمُنَافِقُونَ** مونافىق و دوۋرۈۋەكان **قَالُوا** گوتيان **نَشْهَدُ** شاھىتى دەدەين **إِنَّكَ** بەپراستى تۆ

لَرَسُولُ گومان نیه پیغهمبه‌ری ^طاللّٰه خودای ، وَاللّٰهُ و خوداش يَعْلَمُ ده‌زانتیت إِنَّكَ بی‌گومان تو

لَرَسُولُهُ به‌راستی پیغهمبه‌ری ئه‌وی وَاللّٰهُ و خوداش يَشْهَدُ شایه‌تی ده‌دات إِنَّ که الْمُنَافِقِينَ مونا‌فیق و دو‌وپوه‌کان

لَكَادِبُونَ به‌دل‌نیایی درو‌زنن (۱) اخذُوا - اِيْمَانَهُمْ سو‌نیده‌کانیان (-کردو‌ته) جَنَّةٌ قه‌لغانیک

فَصَدُّوا جا ریگریان کردوه و له‌مبه‌ریان داناوه عَنْ له سَبِيلِ رِبِّي اللّٰهِ خودا اِيْنَهُمْ به‌راستی ئه‌وان سَاءَ خراپ‌ترن شته مَا ئه‌وی

كَانُوا يَعْمَلُونَ ده‌یانکرد (۲) ذَلِكَ ئه‌وه بِاِيْنَهُمْ به‌هوی ئه‌وی ئه‌وان اَمَنُوا بروایان هی‌نا ثُمَّ پاشان كَفَرُوا کوفریان کرد

فَطَبَعَ ئینجا مو‌ری نا عَلٰی به‌سه‌ر قُلُوْبِهِمْ دل‌ه‌کانیان فَهُمْ ئی‌تر ئه‌وان لَا - يَفْقَهُونَ باش تیناگه‌ن (۳) وَاِذَا و ئه‌گه‌ر

رَاٰیهُمْ بیان بی‌ی تَعَجَبُكَ سه‌رسامت ده‌کات اَجْسَامَهُمْ له‌ش و قه‌لافه‌ته‌کانیان وَاِنْ و ئه‌گه‌ر يَقُولُوا (بَلَّيْن) تَسْمَعُ گو‌ی ده‌گری

لِقَوْلِهِمْ بۆ قسه‌کانیان كَانَهُمْ ئه‌وان هه‌روه‌ک خُشِبُ چه‌ندین ته‌خته‌داری مُسْنَدَةٌ هه‌لپه‌سێ‌ردا‌ون يَحْسِبُونَ وا ده‌زانن

كُلَّ هه‌رجی صَيْحَةٍ بانگ و ها‌واریکه عَلَيْهِمْ بۆ سه‌ر ئه‌وانه هُم ئا ئه‌وان الْعَدُوَّ دو‌ژمنی ته‌وا‌ون فَاحْذَرُهُمْ جا وریایان به قَاتِلَهُمْ -

اللّٰهُ خودا -بیانکو‌ژیت اَنِّي له هه‌رکو‌یی (چۆن) يُوَفِّكُوْنَ وه‌رده‌گیردین و لاده‌دن (له‌ حه‌ق) (۴) وَاِذَا و کاتی قِيلَ ده‌وتری

هُم پێیان تَعَالَوْا وه‌رن يَسْتَغْفِرْ دا‌وی لی‌خو‌شبو‌ون بکات لَكُمْ بو‌تان رَسُولُ پیغهمبه‌ری اللّٰهِ خودا لَوْا باد‌ه‌دن

رُءُوسَهُمْ سه‌ره‌کانیان وَرَاٰیهُمْ وده‌یان‌بی‌ی يَصُدُّونَ ریگری و به‌ره‌هه‌لستی ده‌که‌ن وَهُمْ له‌گه‌ل ئه‌وی خو‌یان

مُسْتَكْبِرُونَ به‌گه‌وره‌ده‌زانن و لو‌وتبه‌رزن (۵) سَوَاءٌ وه‌ک یه‌که عَلَيْهِمْ بو‌یان اَسْتَغْفَرْتَ دا‌وی لی‌خو‌ش بو‌ونت کردبێ هُم بو‌یان

أَمْ يٰن لَمْ تَسْتَغْفِرْ دا‌وی لی‌خو‌شبو‌ون نه‌کردبێ هُم بو‌یان لَنْ يَغْفِرَ (ئه‌وه)هه‌رگیز خو‌شنا‌بی‌ت اللّٰهُ خودا هُم لی‌یان

إِنَّ به دُنْيَايَ اللَّهُ خُودَا لَا - يَهْدِي هَيْدَايَهت و رَاسْتَهْرِي نَاكَت الْقَوْمُ تَهو قه ومه يَ الْفَاسِقِينَ فَاسِق و له سنورده رچوون (٦)

هُمْ الَّذِينَ تَهو تَهوانن يَقُولُونَ دَهْلَيْن لَا - تُنْفِقُوا مَه بَه خَشَن و مَه سَرَف مَه كَهَن عَلَي لَه سَهَر مَنْ (تَهوانه ي) عِنْدَ لَا ي

رَسُولُ پَيَغَمبَه رِي اللَّهُ خُودَان حَتَّى هَه تَا يَنْفَضُوا^ط وَاز بَه يَنَن و چَوَلِي بَكَهَن وَلِلَّهِ وَ هَه رِي خُودَا يَه خَزَائِنُ خَه زِينَه كَانِي

السَّمَاوَاتِ نَاسْمَانَه كَان وَالْأَرْضِ وَ زَهْوِي وَلَكِنَّ بَه لَامِ الْمُنَافِقِينَ مَوْنَافِيْق و دَوُورِووه كَان لَا - يَفْقَهُونَ بَاش حَالِي نَابِن (٧)

يَقُولُونَ دَهْلَيْن لَنْ تَه گَه ر هَاتُوو رَجَعْنَا گَه رَا يَنَهْوَه إِلَى بُو الْمَدِينَةِ شَارِي مَه دِينَه لِيُخْرِجَنَّ -

الْأَعْرُ خَاوَه نِي دَه سَه لَات و بَه عِزَه تَر - بِيْگُومَان دَه ر دَاكَت مِنْهَا لِي الْأَذَلَّ تَهْوَه ي بِيْدَه سَه لَات و زَهْلِيل تَرَه وَلِلَّهِ وَ هَه رِي خُودَا يَه

الْعِزَّةُ هَه رِي دَه سَه لَات و عِزَزَه تَه وَلِرَسُولِهِ وَ هِي پَيَغَمبَه رَه كَه يَه تِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَ هَه ي بَرُوَادَارَانَه وَلَكِنَّ بَه لَامِ

الْمُنَافِقِينَ مَوْنَافِيْق و دَوُورِووه كَان لَا - يَعْلَمُونَ نَازَانِن (٨) يَا أَيُّهَا هُو تَه ي الَّذِينَ تَهوانه ي آمَنُوا بَرُوَاتَان هِيْنَاوَه لَا -

تُلهِمُ بِيْنَاگُو نَه كَات أَمْوَالُكُمْ مَال و سَامَانَتَان وَلَا وَ نَه أَوْلَادُكُمْ رُوْلَه كَانِي شَتَان عَنْ لَه ذِكْرٍ يَاد و زِيكْرِي اللَّهُ خُودَا

وَمَنْ وَ هَه رَكَه سِي يَفْعَلْ - ذَلِكَ ثَاوَا - بَكَت فَأُولَئِكَ هُمْ تَهْوَه بَه رَاسْتِي تَهوانن الْخَاسِرُونَ خَه سَارَه ت مَهْنَد و دَوُورِووه كَان (٩)

وَأَنْفِقُوا وَ بَه خَشَنَهْوَه مِنْ مَّا لَهْوَه رَزَقْنَاكُمْ پِيْمَانْدَاو مِنْ لَه قَبْلِ پِيْش تَهْوَه ي أَنْ كَه يَأْتِي بِيْتَه لَا ي أَحَدُكُمْ يَه كِيكْتَان

الْمَوْتُ مَرْدَن فَيَقُولُ جَا بَلِيْت رَبِّ پَه رُوَه رِديگَارَه لَوْلَا أَخَّرْتَنِي بُو دَوَام نَاخَه يْت إِلَى تَا أَجَلٍ مَاوَه و كَاتِيكِي قَرِيْبٍ نَزِيك

فَأَصْدَقَ تَهْوَسَا خَيْر و صَه دَه قَه دَه كَه م وَأَكُنْ وَ - مِنْ لَه الصَّالِحِينَ چَاكَه كَارَان - دَه بِن (١٠) وَلَنْ يُؤَخَّرَ وَ هَه رَكِيْز دَوَا نَاخَات

اللَّهُ خُودَا نَفْسًا هِيْچ كَه سِيك إِذَا كَاتِيك جَاءَ هَات أَجَلُهَا تَه جَهْل و كَاتِي (مَرْدَنِي) وَلِلَّهِ وَ خُودَاش خَيْرُ زَانَا وَ شَارَه زَا ي تَهْوَاوَه

سُورَةُ التَّغَابُنِ

بِسْمِ بهناوی اَللّٰهُ خودا اَلرَّحْمٰنُ تهوپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوئیکی پیروزی خودایه)

اَلرَّحِیْمُ تهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

یُسَبِّحُ ته‌سبیحات ده‌کات لِلّٰهِ بۆ خودا مَا هه‌رجی فِیْ له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کانه وَمَا هه‌رجی فِیْ له الْأَرْضِ زه‌ویه

لَهُ هِیْ ته‌وه الْمَلٰٓئِكَةُ هه‌رجی مولک و خاوه‌نداریه وَلَهُ و هه‌ر بۆ ته‌ویشه اَلْحَمْدُ هه‌مو سوپاس و ستایشیک وَهُوَ وَته‌ویش عَلٰی به‌سه‌ر

كُلِّ هه‌موو شَیْءٍ شتیک قَدِیْرٌ تواناداره (۱) هُوَ الَّذِیْ خودایه ته‌وهی خَلَقَكُمْ به‌دییه‌تاون فَنُکِّرْ ئیتیر له‌نگۆ هه‌یه

كَافِرٌ بِّ بڕوا و کافریکه وَمِنْكُمْ و له‌نگۆش هه‌یه مُؤْمِنٌ بڕواداریک وَاللّٰهُ و خوداش بِمَا بِهِدَى تَعْمَلُونَ دهیکه بَصِیْرٌ بینه‌ره

(۲) خَلَقَ به‌دییه‌تاون السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی بِالْحَقِّ به‌حق وَصَوَّرَكُمْ و وشپوهی پیداون

فَأَحْسَنَ جا چاک چاکی کردوه صَوَّرَكُمْ شپوه‌کانتان وَإِلَيْهِ و هه‌ر بۆلای ته‌ویشه الْمَصِیْرُ داهاتوو و سه‌رته‌نجام (۳)

يَعْلَمُ ده‌زانیت مَا جِی فِیْ له السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زه‌وی دایه وَيَعْلَمُ و ده‌شرانیت مَا جِی تُسْرُونَ په‌نهان ده‌که‌ن

وَمَا وَجَى تَعْلُنُونَ ئاشكرا دهكهن وَاللَّهُ وَخوداش عِلِمُ زانايه بِذَاتِ به هی ناو الصُّدُورِ سینگه کان (٤) أَلَمْ تَأْيَا نه

يَا تَكْرُ هاتووه بۆتان نَبَأُ ههوالی الَّذِينَ ئەونهی كَفَرُوا كوفریان کرد مِنْ له قَبْلُ پێشدا فَذَاقُوا جا چهشتیان وَبَالَ ثُوبَالِي

أَمْرِهِمْ کارهکانیان وَلَهُمْ وَبُيَان ههیه عَذَابُ عهزاب و ئەشکهنجهیهکی أَلِيمُ زۆر به ئازار (٥) ذَلِكَ ئەوه ش

بِأَنَّهُ بههۆی ئەوهی كَانَتْ پێشان تَأْتِيهِمْ ئەوان بۆیان دههینان رُسُلُهُمْ پێغه مبه رهکانیان بِالْبَيِّنَاتِ به ئگه دیار و ئاشکراکان

فَقَالُوا ئەوسا ئەوان گوتیان أ (تایا) بَشَرٌ به شهر و مرؤفانیک يَهْدُونَا پێموونیمان دهكهن؟! فَكَفَرُوا جا كوفریان کرد

وَتَوَلَّوْا و پشتیان هه ئکرد وَاسْتَغْنَى - اللَّهُ و خوداش (-بئ نیازبوو) وَاللَّهُ و خودا غَنِيٌّ دهوله مهندي حَمِيدٌ زۆر ستایشکراوه (٦)

زَعَمَ - الَّذِينَ ئەوانهی كَفَرُوا كوفریان کرد و بئ باوه ربوون (-به قسهی خۆیان گوتیان) أَنْ كهوا لَنْ هه رگیز-

يَعْنُوا زیندوو (-نا) کرینه وه قُلْ بَلَى بَلَى وَرَبِّي و سویند به پهروه ردیگارم لَتُبْعَنَّ هه رزیندوو ده کرینه وه ثُمَّ پاشان

لَتَنْبُوَنَّ به دلنیاپی ههوالی راستان پیده درئ بِمَا ده باره ی ئەوهی عَمِلْتُمْ کردووتانه وَذَلِكَ و ئەوهش عَلَى بؤ اللَّهِ خودا يَسِيرٌ ئاسانه

(٧) فَآمَنُوا جا برپوا بهین بِاللَّهِ به خودا وَرَسُولِهِ و پێغه مبه رهكه ی وَالنُّورِ الَّذِي له گه ل ئەو رووناکی و نوره ی

أَنْزَلْنَا دامانبه زاندوه وَاللَّهُ و خوداش بِمَا به وهی تَعْمَلُونَ ده یکه ن خَيْرٌ شاره زایه (٨) يَوْمَ رَوْحٍ يَجْمَعُكُمْ کۆتانه کاته وه

لِيَوْمَ بؤ رۆژی الْجَمْعِ کۆکردنه وه ذَلِكَ ئەوه يَوْمَ رَوْحٍ التَّغَابُنِ زيانباریه وَمَنْ و هه ر که سێک يُؤْمِنُ بروا بئنی بِاللَّهِ به خودا

وَيَعْمَلْ و بکات صَالِحًا کارێکی چاک يُكْفِرْ (ئەوه خوا) داده پۆشی و چاوپۆشی ده کات عَنْهُ لِي سَيِّئَاتِهِ خراپه و گوناچه کانی

وَيَدْخِلْهُ و ده بخاته جَنَاتٍ باخاتیک تَجْرِي تیده په ری مِنْ له تَحْتِهَا ژێریدا الْأَنْهَارُ روبرا کان خَالِدِينَ هه تاهه تایی فِيهَا تیايدان

أَبَدًا به هه‌می‌شه‌ی **ذَلِكَ** ئه‌وه‌یه **الْفَوْزُ** بردنه‌وه‌ی **الْعَظِيمُ** زۆر گه‌وره و مه‌زن **(۹)** **وَالَّذِينَ** و ئه‌وانه‌ی **كَفَرُوا** کوفریانکرددوه

وَكَذَّبُوا و به دروian داناوه و پروايان نه كرده بَيَايَمًا به به لگه ديار و ئاشكراكانمان اُولَيْتِكَ ئه وان اَصْحَابُ هاوَهْل و نيسته جيئ

النَّارِ نَّارُكَرَن خَالِدِينَ هه تاهه تاي ده مین فیه^ط تیایدا وَبَشَسْ و خراپترین الْمَصِيرُ سه رئه نجامه (۱۰) مَا أَصَابَ تووش ناییت

مَنْ (هیچ) مُصِیْبَةٍ به لاو و موسیبه تیک إِلَّا مه گهر بِإِذْنِ به رِیْئِیدانی اللّٰه خدا وَمَنْ و هه رکه سی یُؤْمِن برِوا بیئ

بِاللّٰهِ به خودا يَهْدَ (ئهوه) راسته‌ريی و هیدایهت ده‌به‌خشی به - قَلْبُهُ دل‌که‌ی وَاللّٰهُ و خوداش بِكُلِّ به هه‌موو شَيْءٍ شتیک

عَلِيمُ زور زانا و ئاگاداره (۱۱) وَأَطِيعُوا ملکه چ و گوئیاریه ل بن بو اللّٰهُ خدا وَأَطِيعُوا و ملکه چ و گوئیاریه لیش بن بو

الرَّسُولَ پیغمبره **فَإِنْ** جا نه گهر **تَوَلَّيْتُمْ** پشت هه لکه نه **فَإِنَّمَا** نه وه هر نه وهنده **عَلَى** له سه ر **رَسُولِنَا** پیغمبره ره که مانه :

البَلَاغُ رَاڳه ياندنی المبین ديار و ئاشکرا (۱۲) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ هُوَ (نه بیّت)

وَعَلَىٰ وَهَر به **اللّٰه** خودا **فَلْيَتَوَكَّلْ** با پشت ببهستن **الْمُؤْمِنُونَ** پرواداره کان (۱۳) **يَا أَيُّهَا** هو ئه ی **الَّذِينَ** ئهوانه ی

آمُوا بَرَوَاتَانِ هَيِّنَاوَه ، إِنَّ بَدَلْنِيَايِ مِنْ لَه اَزْوَاجُكُمْ خِيَزَانَه كَانْتَان وَأَوْلَادُكُمْ وَمَنْدَالَه كَانْتَان عَدُوَّ (هه يه) دُوژمَنِيك

لَكُمْ بَوْتَانِ فَاحْذَرُوهُمَا جَا وِرياین لَییان. وَإِنْ وَ ئەگەر تَعَفُّوا بَبورن وَتَصَفَّحُوا و چاوپۆشی بکهن وَتَغْفِرُوا و لیخۆش بن

فَإِنََّّهُ وَهُوَ بِهِ دَلِيلَايَ اللَّهُ خُودَا غَفُورٌ لِيخُوشِ بُوِي رَحِيمٌ مِيهَرْمَا بَاهُ. (۱۴) إِنَّمَا - أَمْوَالُكُمْ مَالٌ وَسَامَانَتَانِ

وَأَوْلَادُكُمْ و منالہ کانتان (ہھر تہنہا) فِتْنَةُ فیتنہ و تاقیکردنہ و ہیہ وَاللّٰهُ و خوداش عِنْدَهُ لایہ تی اَجْرُ پاداشتیکی

عَظِيمٌ زور گه وره و مه زن. (۱۵) فَاتَّقُوا جَا بَتَرَسَن وَ خَوَّ بَپَارِيزَن لَهَ اللّٰهُ خُودَا مَا تَه وَهَنْدَه‌ی اسْتَطَعْتُمْ تَوَانِيتَان

وَأَسْمَعُوا وَگوییگرن وَأَطِيعُوا و گویایه‌ل بن وَأَنْفِقُوا و ببه‌خشنه‌وه خَيْرًا چاکه لَا أَنْفُسَكُمْ قَدْ بۆخۆتان وَمَنْ و هه‌رکه‌سی

يُوقُ بپاریزی له شَخَّ رژی و ده‌ستگروه‌یهی نَفْسِهِ خود و نه‌سه‌که‌ی فَأُولَئِكَ هُمُ ئەوه هه‌ر ئەوان

الْمُفْلِحُونَ سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز. (١٦) إِنْ ئەگه‌ر تَقْرَضُوا قه‌رزبده‌ن بهِ اللَّهِ خودا قَرْضًا قه‌رزیکي حَسَنًا چاک

يُضَاعَفُهُ ئەوه چه‌ند به‌رابه‌ری ده‌کات لَكُمْ بۆتان وَيَغْفِرُ و خۆش ده‌بی‌ت لَكُمْ لیتان وَاللَّهُ و خوداش شُكْرُ سوپاسگوزاریکی

حَلِيمٌ خاوه‌ن حیلیم و له‌سه‌رخۆیه. (١٧) عَالَمٌ زانای الْغَيْبِ غه‌یب و نادیاره‌کان وَالشَّهَادَةِ و بینراوه‌کانه

الْعَزِيزُ ده‌سه‌لاتداری ره‌های الْحَكِيمُ خاوه‌ن ئەوپه‌ری دانایی و کارله‌جیی یه (١٨)

سُورَةُ الطَّلَاقِ

بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ئەوپه‌ری میه‌ره‌بان و به‌به‌زی (ناویکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئەوپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیرۆزی خودایه)

يَا أَيُّهَا هُوَ ئەی النَّبِيُّ پینگه‌مبه‌ر إِذَا کاتیک طَلَقْتُمْ طه‌لاق‌تاندا النِّسَاءَ ئافره‌ته‌کان فَطَلَّقُوهُنَّ ئەوه طه‌لاق‌یانبده‌ن

لِعِدَّتِهِنَّ له‌ عیدده‌یان وَأَحْصُوا و ئەژمار بکه‌ن الْعِدَّةُ عیدده‌که‌ه وَأَتَّقُوا و پارێزکاری بکه‌ن و بترسن لهِ اللَّهِ خودای

رَبِّكُمْ په‌روه‌ردیگارتان ، لَا تُخْرِجُوهُنَّ ده‌ریان مه‌که‌ن مِنْ لهِ يَوْمَتِنَّ ماله‌کانیان وَلَا يَخْرُجَنَّ و با ئەوانیش ده‌رنه‌چن إِلَّا مه‌گه‌ر

أَنْ تَهْوِيَ كَهـ يَا تَيْنَ - بِفَاحِشَةٍ كَارِيكِ دَزِيو و قِيزَهوَهَن ي مَبِينَةٍ ثَاشَكِرَا - بَهِينَن (بَكَهَن) وَتَلَكَ وَتَهْوَش حُدُودَ سَنُورَه كَانِي

اللَّهُ خُودَا يَه وَمَنْ وَهَرَكَه سَيَّيَعَدَّ بَبَه زَيَّي حُدُودَ سَنُورَه كَانِي اللَّهُ خُودَا فَقَدْ تَهْوَه بَه دَلْنِيَايِي وَ بَه تَه حَقِيق

ظَلَمَ سَتَهَم وَ زَوَلْمِي كَرْدَوَه لَه نَفْسَهُ خَوِي ، لَا تَدْرِي تَو نَازَانِي لَعَلَّ بَه لَكُو اللَّهُ خُودَا يُحْدِثُ وَابَكَات - بَعْدَ پَاش ذَلِك تَهْوَه

أَمْرًا شَتِيكَ - رُوبَدَات (١) فَإِذَا جَا كَاتِيكَ بَلَّغَن (ثَا فَرَه تَه كَان) گَه شَتَنَه أَجَلَهْنَّ مَاوَه دِيَارِي كِرَاوَه كَه يَان

فَأَمْسِكُوْهْنَّ تَهْوَه رَايَانْگَرَن وَ بِيَانَهَيْلَنَهْوَه بِمَعْرُوفٍ بَه بَاشِي أَوْ يَان فَارِقُوْهْنَّ لَيِيَان جِيَا بِنَهْوَه بِمَعْرُوفٍ بَه بَاشِي

وَأَشْهَدُوا وَبَكَهَنَه شَايَهت ذَوِي دَوُو (كَه سِي) خَاوَهَن عَدَلٍ دَادِبَه رَوَه رِي مِّنْكُمْ لَه خَوْتَان وَأَقِيمُوا -

الشَّهَادَةَ وَشَايَه تِيَه كَه - بَه رِي كِي تَه نَجَام بَدَهَن اللَّهُ بَو خُودَا ، ذَلِكُمْ تَهْوَه يَه يُوْعَظُ ثَا مَوْزْگَارِي دَه كَرِيَت يَه يِي مَن كَه سِيكَ كَان -

يُؤْمِنُ بِرَوَاي - بَو يِيَت بِاللَّهِ بَه خُودَا وَالْيَوْمَ وَرَوْزِي الْآخِرِ دَوَايِي وَمَنْ وَهَرَكَه سَيَّيَتِّي پَارِيْزْگَارِي بَكَو بَتَرَسِيَت لَه اللَّهُ خُودَا

يَجْعَلُ (تَهْوَه خُودَا) دَادَه نِيَت لَهُ بَوِي مَخْرَجًا دَه رَوِيَه ك (دَه رَچَه يَه ك) (٢) وَيَرْزُقُهُ وَرِيْزِقُ وَبِيْزَوِي دَه دَات مِّن لَه

حَيْثُ لَا يَه ك وَ بَه جَوْرِي ك لَا يَحْتَسِبُ خَه يَالِي بَو نَه چَوو يِيَت وَمَنْ وَهَرَكَه سَيَّيَتُوْكَلَّ پَشَت بَبَه سَيَّي وَخَو بَسِيْزِي عَلَي بَه

اللَّهُ خُودَا فَهُوَ تَهْوَه خُودَا حَسْبُهُ بَه سِيَه تِي ، إِنَّ بَه دَلْنِيَايِي اللَّهُ خُودَا بَالِغُ - أَمْرِهِ كَارِي - تَه نَجَام دِرَاوَه

قَدْ بَه دَلْنِيَايِي وَ بَه تَه حَقِيق جَعَلَ - اللَّهُ خُودَا لِكُلِّ بَو هَمُوو شَيْءٍ شَتِيكَ قَدْرًا تَه نَدَازَه وَ بَرِي كِي - دَا نَاوَه (٣)

وَاللَّائِي وَ تَهو ثَا فَرَه تَا نَه ي يَتْسَنَ بِي ثُو مَيَد بَو يِنَه مِّن لَه الْمَحِيْضِ حَه يِز مِّن لَه نِسَائِكُمْ تَه نَه كَانْتَان إِن تَه گَه ر

ارْتَبَمَ گُومَانْتَا نَكْرَد وَ دَلْنِيَا نَه بَووون فَعِدَّتِهْنَّ تَهْوَه عِيْدَه دِيَان ثَلَاثَةُ سَيَّي أَشْهَرٍ مَانْگَه وَاللَّائِي وَه تَه وَانَه ي لَمْ يَحِيْضَن حَه يِزِيَان نَه كَرْدَوَه

وَأُولَاتُ و نهوانهشی خاوهن **الْأَحْمَالِ** سکپینه (دووگیانن) **أَجَلُهُنَّ** کاتی دیاریکراویان نهوویه **أَنْ** که **يَضَعْنَ** دانین

حَمَلُهُنَّ سکهکانیان **وَمَنْ** وههکهسی **يَتَّقِي** پاریزکاریت و بترسی له **اللَّهُ** خودا **يَجْعَلُ** (نهوه خودا) دابین دهکات **لَهُ** بوی **مِنْ** له

أَمْرِهِ کارهکهی **يُسْرًا** ئاسانیهک (۴) **ذَلِكَ** نهوه **أَمْرُ** فهرمانی **اللَّهُ** خودایه **أَنْزَلَهُ** دایبهزاندووه **إِلَيْكُمْ** بوټان

وَمَنْ و ههر کهسیک **يَتَّقِي** پاریزکاری بکات و بترسی له **اللَّهُ** خودا **يُكَفِّرُ** (نهوه خودا) چاوپوښی- **عَنْهُ** لئ-دهکات **سَيِّئَاتِهِ** له خراپهکانی

وَيُعْظِمُ و گهوره و زیاد دهکات **لَهُ** بوی **أَجْرًا** پاداشت (۵) **أَسْكِنُوهُنَّ** نیشتهجښیان بکهن **مِنْ** له **حَيْثُ** ههرشونځی

سَكَنُكُمْ (خوټان) نیشتهجځی بوون **مِنْ** لهووی **وَجِدْكُمْ** دهستانکهوتووه **وَلَا تُضَارُّوهُنَّ** و زهرهریان لیمهدهن

لِتَضَيَّقُوا تا تنگ بکهن **عَلَيْهِنَّ** لهسهریان **وَأَنْ** و نهگهر **كُنَّ** نهوان **أُولَاتِ** خاوهنی **حَمَلٍ** سکپری بوون

فَأَنْفِقُوا نهوه مهسرهف بکهن **عَلَيْهِنَّ** لښیان **حَتَّى** ههټاکوو **يَضَعْنَ** دادهنن **حَمَلُهُنَّ** سکهکانیان **فَإِنْ** جا نهگهر

أَرْضَعْنَ (منالهکانیان) شیردا **لَكُمْ** بوټان **فَاتُوهُنَّ** نهوه بیاندهنی **أُجُورَهُنَّ** پاداشتی خوځیان **وَأَتَمِّرُوا** و فهرمان بکهن

بَيْنَكُمْ لهنیوخوټاندا **بِمَعْرُوفٍ** به چاکهیهک **وَأَنْ** و نهگهر **تَعَاَسَرْتُمْ** زهمهټی کهوته نیوانتان و ناکوک بوون **فَسَتَرْضِعُهُ** له نهوه-

أُخْرَى ئافرهټیکي تر-شیری پیده دات (۶) **لِيَنْفِقَ** با مهسرهف بکات **ذُو سَعَةٍ** خاوهن هه بوونی (دهوله مهنده) **مِنْ** له

سَعَتِهِ هه بونیه کهی **وَمَنْ** و نهووی **قَدَرٍ** تنهنگراوه **عَلَيْهِ** لهسهری **رِزْقُهُ** بښویه کهی **فَلْيَنْفِقْ** با مهسرهف بکا **بِمَا** لهووی

آتَاهُ پیدداوه **اللَّهُ** خودا **لَا يُكَلِّفُ** - **اللَّهُ** خودا - **تَهْرُكُ** ناخاته سهر **نَفْسًا** هیچ کهسیک **إِلَّا** تنهها **مَا** نهوهنده (نه بی که)

آتَاهَا پیدداوه **سَيَجْعَلُ** به دلنښایي- **اللَّهُ** خودا **بَعْدَ** پاش **عُسْرِ** (ههر) زهمهټیهک **يُسْرًا** ئاسانیهک -دښځی (۷) **وَكَايْنِ** چهندهها

مِنْ قَرْيَةٍ دِيهَات عَتَتْ يَاحَى بُوون عَنْ لَهُ أَمْرٍ فەرمانى رِبَّهَا پەرورەردگاریان وَرُسُلِهِ وپیغەمبەرانى

حَاسِبْنَاهَا ئەوەبوو پرسینەوهمان لەگەڵ کردن حِسَابًا پرسینەوہ شَدِيدًا زۆر تووند وَعَذَّبْنَاهَا و عەزاب و ئەشکەنجەماندان

عَذَابًا عەزاب و ئەشکەنجەیهى كى نَزَّارًا زۆر سەخت و دژوار (شتى وا نەبىرايىت). (٨) فَذَاقَتْ ئەوسا چەشتى وَبَالَ تۆبالی

أَمْرُهَا كارەكانى وَكَانَ وَه- عَاقِبَةُ سەرئەنجامى أَمْرُهَا كارەكانى خُسْرًا زيان و خەسارەتمەندى(-بوو) (٩) أَعَدَّ -

اللَّهُ خودا -ئامادەى کردوہ لَّهُمْ بۆيان عَذَابًا عەزاب و ئەشکەنجەیهى كى شَدِيدًا زۆر تووند ، فَاتَّقُوا ئىتر پارىزگارىن و بترسن لە

اللَّهُ خودا يَآ ئەهى أُولَى خاوەن الألباب عەقل و ھۆشەكان الَّذِينَ ئەوانەى آمَنُوا بڕواتان ھىناوہ قَدْ ئەوہتە أَنْزَلَ -

اللَّهُ خودا -دايەزانووہ إِلَيْكُمْ بۆتان ذِكْرًا يادكەرەوہيەك (كە قورئانە) (١٠) رَسُولًا پىغەمبەرىك يَتْلُو دەخوێنتەوہ

عَلَيْكُمْ بەسەرتاندا آيَاتٍ بەئگەو و ئاياتەكانى اللَّهِ خودا مُبَيِّنَاتٍ ديار و ڕوونكەرەوہن لِيُخْرِجَ تا دەريیئى الَّذِينَ ئەوانەى

آمَنُوا بڕوايان ھىناوہ وَعَمِلُوا و کردوويانہ الصَّالِحَاتِ كارەچاکەكان مِنْ لَهُ الظُّلُمَاتِ تاريکايیەكان إِلَى بۆ النُّورِ ڕۆنایى ،

وَمَنْ و ھەركەسى يُؤْمِن بِرِوَا بىئى بِاللَّهِ بە خودا وَيَعْمَلْ و بکات صَالِحًا چاکى يُدْخِلْهُ ئەوہ دايخاتە جَنَّاتٍ باخاتىک

تَجْرِي تىدەپەرى مِنْ لَهُ تَحْتَهَا ژيیدا الأنهارُ ڕوبارەكان خَالِدِينَ ھەتاھەتايى فِیْهَا تاييدان أَبَدًا بە نەبراوہى ،

قَدْ بە دُنْيايى و بە تەحقيق أَحْسَنَ - اللَّهُ خودا (-زۆرباشى کرد) لَهُ بۆى رِزْقًا رِزق و بژئويەكەى (١١)

اللَّهُ الَّذِي ئەو خودايەى خَلَقَ خولقاندووہتى سَبْعَ حەوت سَمَواتٍ ئاسمانان وَمِنْ وَ لَهُ الأَرْضِ زەوييش

مِثْلَهُنَّ وەكوو ئەوان يَنْزِلُ دادەبەزىت الأُمُرُ بپيار و فەرمان يَنْهَنَّ لہ نيوانيان لِتَعْلَمُوا تاكوو بزائن أَنَّ كە بە دُنْيايى اللَّهُ خودا

عَلَى لَه سَهَر كُلَّ هَه مَوُو شَيْءِ شَتِيك قَدِيرُ تَوَانَادَارَه وَأَنَّ وَ بِيگومان اللّٰهَ خُودَا قَدْ أَحَاطَ (دَهوَرِي-) بِكُلِّ هَه مَوُو

شَيْءِ شَتِيكِي (-دَاوَه) عَلِمًا بَه زَانِيْن وَ عِيْلَمِي (۱۲)

سُورَةُ التَّحْرِيمِ

بِسْمِ بَه نَاوِي اللّٰهَ خُودَا الرَّحْمٰنِ تَهو پَه رِي مِيهَرَه بَان وَبَه بَه زَهِي (نَاوِيكِي پِيروُزِي خُودَايَه)

الرَّحِيْمِ تَهو پَه رِي بَه خَشْنَدَه (نَاوِيكِي پِيروُزِي خُودَايَه)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ بِيغَه مَبَهَر لَمْ يَوْجِ تَحْرِيْمٌ حَه رَام دَه كَهِي مَا تَهو هِي أَحَلَّ حَلَالِي كِرْدَوَه اللّٰهُ خُودَا لَكَ بَوْتُ

تَبَتَّغِي مَه بَه سَتَتَه وَ دَه تَه تَوِيْتُ مَرْضَاتٍ رَه زَامَه نَدِي أَزْوَاجِكَ خِيْزَانَه كَانَت (بَه م كَارَه) وَاللّٰهُ خُودَاش غَفُوْرٌ لِّيَبُوْرَدَهِي

رَّحِيْمٌ مِيهَرَه بَانَه (۱) قَدْ تَهو هَتَه فَرَضَ بَرِيَارِي دَاوَه وَفَه رَزِي كِرْدَوَه اللّٰهُ خُودَا لَكُمْ بَوْتَان تَحِلَّةٌ هَه لَوَه شَانْدَنَهو هِي

أَيْمَانِكُمْ سَوِيْنِدَتَانِ وَاللّٰهُ وَ خُودَاش مَوْلَاكُمْ پَشْتِيوَان وَ گَهوْرَه تَانَه وَهُوَ وَ هَه ر تَهو هِ الْعَلِيْمُ زَانَاي تَهوَاوِي الْحَكِيْمُ كَارِبَه جِي (۲)

وَإِذْ وَ كَاتِي أَسْرَ - النَّبِيُّ بِيغَه مَبَهَر - بَه سِرْتَه دِرْكَانْدِي إِلَى بُو بَعْضٍ هَه نَدِي لَه أَزْوَاجِهِ خِيْزَانَه كَانِي حَدِيْثًا قَسَهِيَه ك

فَلَمَّا جَا وَهَخْتِي نَبَاتٌ يِه هَه وَآلَه كَهِي دِرْكَانْد (لَاي هَهو تِيَه كَهِي) وَأَظْهَرَهُ - اللّٰهُ وَ خُودَاش - دَه رِيخَسْت وَثَاگَادَارِي (بِيغَه مَبَه رِي) كِرْدَهو هِ

عَلَيْهِ لِي عَرَّفَ - بَعْضُهُ هَه نَدِيكِي - بَاسْكَرْد وَ وَأَعْرَضَ وَازِي هِيْنَا (وَبِيْدَه نَگ بُوو) عَنْ لَه بَعْضٍ هَه نَدِيك فَلَمَّا جَا كَاتِي

نَبَأَهَا هه‌والی دایې ټی **قَالَتْ** (خیزانه‌که‌ی) وتی **مَنْ كَيْ أَنْبَأَكَ - هَذَا** ټه‌و - خه‌به‌ره‌ی ټی گوټی **قَالَ** (پنځه‌مبه‌ر) گوټی

نَبَأَنِي هه‌والی پیدام **الْعَلِيمُ** خودای ته‌واو زانای **الْخَبِيرُ** ته‌واو شاره‌زا **(۳) إِنْ** ټه‌گه‌ر **ثُوبًا** ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌ړینه‌وه **إِلَى** بۆ لای

اللَّهُ خودا **فَقَدْ** و به‌دلنیا‌ییش **صَغَتْ** لایداوه (له‌ حه‌ق) **قُلُوبُكُمَا** دل‌ه‌ کانتان **وَإِنْ** وټه‌گه‌ر **تَظَاهَرَا** پشټی یه‌ کتر بگرن

عَلَيْهِ بۆ سه‌ر پڼغه‌مبه‌ر **فَإِنْ** ټه‌وه‌ به‌دلنیا‌ی **اللَّهُ** خودا **هُوَ** خو‌ی **مَوْلَاهُ** پشټ و په‌نا و دو‌ستیتی **وَجِبْرِيلُ** له‌گه‌ل جبریل

وَصَالِحُ چاکانی **الْمُؤْمِنِينَ** ټیمانداره‌کان **وَالْمَلَائِكَةُ** و فریشته‌کانیش **بَعْدَ** دوا‌ی **ذَلِكَ** ټه‌وه‌ **ظَهِيرُ** پشټیوانیکن **(۴) عَسَى** به‌لکو‌و

رَبُّهُ په‌روه‌ردگاری **إِنْ** ټه‌گه‌ره‌اتوو **طَلَّقَكُنَّ** (پنځه‌مبه‌ر) طه‌ل‌افتان بدا **أَنْ يُّدِلَّهُ** بگور‌ی بۆ‌ی **أَزْوَاجًا** خیزانانیک‌ی **خَيْرًا** چاکتر

مِنْكُنَّ له‌نگو‌ **مُسْلِمَاتٍ** موسلمان(انیک) **مُؤْمِنَاتٍ** پروادار(انیک) **قَاتِلَاتٍ** گه‌رده‌نکه‌چ (انیک) **تَائِبَاتٍ** توبه‌کار(انیک)

عَابِدَاتٍ خودابه‌رست(انیک) **سَائِحَاتٍ** به‌رورزو(انیک) **ثَيَّابَاتٍ** بیوه‌ژن(انیک) **وَأَبْكَارًا** و شوونه‌کردوو(انیک) **(۵)**

يَا أَيُّهَا هو‌ ټه‌ی **الَّذِينَ** ټه‌وانه‌ی **آمَنُوا** پرواتان هیناوه‌ **قُوا** بپار‌یزن **أَنْفُسَكُمْ** خو‌تان **وَأَهْلِيكُمْ** وکه‌س و کاره‌کانتان له‌ **نَارًا** ناگر‌یک

وَقُودُهَا سوته‌مه‌نیه‌که‌ی **النَّاسُ** خه‌لکان **وَالْجَارَةُ** و به‌رده‌ **عَلَيْهَا** به‌سه‌ریه‌وه‌یه‌ **مَلَائِكَةُ** فریشیه‌ی **غِلَظُ** ره‌ق و **شِدَادُ** توند

لَا يَعْصُونَ سه‌پنچی ناکه‌ن له‌ **اللَّهُ** خودا **مَا** هه‌چی **أَمْرَهُمْ** فه‌رمانیان پڼبکات **وَيَفْعَلُونَ** وده‌که‌ن **مَا** هه‌چی

يُؤْمَرُونَ فه‌رمانیان پیده‌کر‌یت **(۶) يَا هُوَ** ټه‌ی **الَّذِينَ** ټه‌وانه‌ی **كَفَرُوا** پرواتان نه‌هیناوه‌ و کافر بوون

لَا تَعْتَدِرُوا به‌هانه‌ و عوزر مه‌هیننه‌وه‌ **الْيَوْمَ** ټیمرؤکه‌ **إِنَّمَا** هه‌ر ته‌نها **تُجْزَوْنَ** پاداشتی **مَا** ټه‌وه‌ی **كُنْتُمْ** جاران

تَعْمَلُونَ ده‌تانکرد - ده‌در‌ینه‌وه‌ **(۷) يَا أَيُّهَا** هو‌ ټه‌ی **الَّذِينَ** ټه‌وانه‌ی **آمَنُوا** پرواتان هیناوه‌ **تُوبُوا** ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌ړینه‌وه‌ **إِلَى** بۆلای

اللَّهُ خُودَا تَوْبَةَ تَوْبَهِيهِي تَصُوحًا ثَامُؤْكَارِيكَار عَسَىٰ بَه لَكُو رَبُّكُمْ پَه رُوهرديگارتان أَنْ كِه يَكْفِرَ عَنْكُمْ چاوپووشي له ئيويه بَكَات

سَيِّئَاتِكُمْ له تاوانه كانتان وَيُدْخِلْكُمْ وَبَتَان خَاتِه جَنَّاتٍ بَاخَاتِيك تَجْرِي تَيِدَه پَرِي مِنْ له تَحْتَهَا زِيَرِيْدَا الْأَنْهَارُ رَوْبَارِه كَان

يَوْمَ رَوُزِي كِه لَا يُخْزِي اللَّهُ خُودَا -شهرمه زارناكات النَّبِيِّ پَيَغَه مَبَهَر وَالَّذِينَ وَئِه وَاْنَهِي آمَنُوا بِرَوَايَانَهِيْنَاوَه مَعَهُ له گَه ئِيْدَا

نُورُهُمْ رَوْنَاكِيَان يَسْعَىٰ خَيْرَا دَه رَوَا بَيْنَ له نِيَوَان أَيَّدِيْهِمْ دَه سَتَه كَانِيَان له پِيْشِيَان وَبِأَيْمَانِهِمْ وَبِه پَاسْتِيَانْدَا يَقُولُونَ دَه لَيْن

رَبَّنَا پَه رُوهرديگاره أَتَمُّم تَه وَاوَا بَكِه لَنَّا بَوْمَان نُورَنَا نُور وَ رَوْنَاكِيَه كِه مَان وَاعْفِرْ لَنَا وَ لَيْمَان بَبُوْرَه إِنَّكَ بَه رَاسْتِي هَهَر تَو

عَلَىٰ له سَهَر كُلِّ هَه مَوُو شَيْءٍ شَتِيك قَدِيرٌ تَه وَاوَا تَوَانَا دَارِي (٨) يَا أَيُّهَا هُوَ ئَهِي النَّبِيُّ پَيَغَه مَبَهَر جَاهِدِ جِيْهَاد بَكِه له دُژ

الْكُفَّارَ كَافِرِه كَان (يَه كَخُودَانَه پَه رَسْتَه كَان) وَالْمُنَافِقِينَ وَدَوُورُوْه كَان وَاعْلُظْ وَ زِيرو رَهَق بَه عَلَيْهِمْ له سَه رِيَان

وَمَا وَاهُمْ وَ مَه سَكَه وَ مَالِيَان جَهَنَّمَ دَوْزَه خَه وَبِئْسَ له گَه لَ خِرَاطِرِيْن الْمَصِيرُ دَاهَاتَوُو (٩) ضَرَبَ - اللَّهُ خُودَا

مَثَلًا نَمُونَه يَه كِي (-دَارِشْت وَ لِيْدَا) لِلَّذِينَ بُوَ ئِه وَاْنَهِي كَفَرُوا كُوفِرِيَان كَرْد وَ بِي بَرَوَا بُوُون امْرَأَتَ زَنِي نُوح نُوْح وَ امْرَأَتَ وَ زَنِي

لُوطٍ لُوط كَاتَبَا تَحْتَ ئِه وَاْن پِيْشَان له زِيْر- عَبْدَيْنِ دَوُو بَه نَدَه مِنْ له عِبَادِنَا بَه نَدَه كَانِي ئِيْمَه (-بُوُو) ن

صَالِحِينَ هَه رَدَوَانِيَان چَاك بُوُون نَفَاتَاهُمَا جَا(زَنَه كَانِيَان) خِيَانَه تِيَان لِي كَرْدن فَلَمْ يَغْنِيَا ئِيْتَر (ئِه وَاْن) دَادِيَان نَه دَا عَنْهُمَا لَيْتِيَان

مِنْ له رَاسْتِ اللَّهُ خُودَا شَيْئًا هِيْج دَادِيَك وَقِيلَ وَگُوتَرَا ادْخُلَا (هَه رَدُوو كَتَان) بَجَه نَه نَاوَا النَّارَ ئَاگَر مَعَ له گَه لَ

الدَّٰخِلِينَ ئِه وَاْنَهِي دَه چَه نَاوِي (١٠) وَضَرَبَ - اللَّهُ خُودَا مَثَلًا نَمُونَه يَه كِي (-دَارِشْت وَ لِيْدَا) لِلَّذِينَ بُوَ ئِه وَاْنَهِي

آمَنُوا بِرَوَايَان هِيْ نَاوَه امْرَأَتَ زَنِي فِرْعَوْنَ فِرْعَه وَن إِذْ كَاتِيَك قَالَتْ گُوتِي رَبِّ پَه رُوهرديگاره ابْنِ دَرُوسْتَكِه لِي بَوْم

عِنْدَكَ لَاى خَوْتَ يَتَّأ مَالِيكَ فِي لَهْ نَاوِ الْجَنَّةِ بههشتی وَنَجِّي وَرِزْگَارِم بکه مِن لَه فِرْعَوْنَ فیرعهون وَعَمَلِهِ وکارهکانی

وَنَجِّي وَرِزْگَارِیشم بکه مِن لَه الْقَوْمِ قهومی الظَّالِمِينَ ستهمکاران (۱۱) وَمَرْيَمَ و مهريه می ابْنَتَ كچی عِمْرَانَ عیمران

الَّتِي ئهوهی أَحْصَنَتْ قایم پاراستی فَرْجَهَا داوینی خوی فَنَفَخْنَا فِيهِ ئهوه بوو فوومانکرد تیایدا مِن لَه رُوحَنَا رُوحه کهمان

وَصَدَّقَتْ و(ئهویش باوهری) کرد بِكَلِمَاتٍ به ووتهکانی رَبِّهَا پهروهردگاری وَكُتِبَ لَه گهل کیتابه کانیشی وَكَانَتْ و مِن لَه

الْقَاتِنِينَ گهردهنکهچان (-بوو) (۱۲)

سُورَةُ تَبَارَك

بِسْمِ بهناوی اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپهريبه بهزهبي و میهره بان (ناویکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ ئهوپهري بهخشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

تَبَارَكَ گهوره بی و پیروزی بُو الَّذِي ئهوهی بِيَدِهِ (ههر) بهدهست ئهوه الْمَلِكُ ههرچی دهسهلات و مولکه وَهُوَ و ههر ئهوه

عَلَى بهسهر كُلِّ ههموو شَيْءٍ شتیک قَدِيرٌ تهواو تواناداره (۱) الَّذِي ئهوهی خَلَقَ - الْمَوْتَ مردن

وَالْحَيَاةَ و ژیا نی -بهدهیتناوه لِيَبْلُوَكُمْ ههتا تا قایتان بکاتهوه اَيْكُمُ کامهتان اَحْسَنُ چاکتره عَمَلًا لَه کردار

وَهُوَ الْعَزِيزُ و ههر ئهوه زالی بالادهست ی الْغَفُورُ ئهوپهري لیبورده (۲) الَّذِي ئهوهی خَلَقَ - سَبْعَ حهوت

سَمَآوَاتٍ ئاسمانان ی -بهدهیتناوه طِبَاقًا لهسهیه کهوه مَا نَا تَرَى بی نی فِي لَه خَلَقَ بهدهیتناوی الرَّحْمَنِ خُودای میهره بان

مِنْ هِجْ تَفَاوُتْ نَارِيكى و لاسه نگیه ک - فَارْجِعْ جا - الْبَصَرَ چاو (-بگیره) هَلْ ئایا تَرَى ده بیی مِنْ هِجْ

فُطُورْ که لَین و ناله باریه ک؟ (۳) ثُمَّ دیسان اَرْجِعْ - الْبَصَرَ چاو (-بگیره) کَرْتِینْ دووباره یَنْقَلِبْ هه لده گه پَیتَه وه

إِلَیْکَ بۆ لات الْبَصَرَ بینایی خَاسِئًا به کزولی وَهُوَ و هه ر ئه ویش حَسِیرْ ماندوو و شه که تیکه (۴) وَلَقَدْ و بیگومان

زَینَا رازاندوو مانه ته وه السَّمَاءُ ئه و ئاسمانی الدُّنْیَا دونه یه بِمَصَایِحْ به چه ندین چرای پِرشنگدار (رؤز و ئه سته ره کان)

وَجَعَلْنَاهَا و کردومانن به رُجُومًا چه ندین هاو پیژهر و ره جمکار لِلشَّیَاطِینْ بۆ شه یتانه کان وَأَعْتَدْنَا و ئاماده مان کردوه لَهُمْ بۆیان

عَذَابَ عه زابی السَّعِیرِ ئه و ئاگره ی توند جۆشدراره (۵) وَلِلَّذِینَ و بۆ ئه وانه ی کَفَرُوا کوفریان کردوه یَرَبِّهِمْ به په روه ردگاریان

عَذَابُ ئه شکه نجه و و عه زابی جَهَنَّمَ دۆزه خ وَبِئْسَ و خراپترین الْمَصِیرُ داهاتوو و سه ره ئه نجام (۶) إِذَا کاتیک اُلْقُوا فریدرانه

فَیْهَا ناوی سَمِعُوا - لَهَا بۆی (-ده بیستن) شَهِیقًا ده نگی هه ناسه دانی نارِحه تی (دۆزه خ) وَهِيَ له و حاله ی (دۆزه خه)

تَفُورْ ده کوئی له و په ری کولان (۷) تَكَادُ خه ریکه تَمِیزْ پارچه پارچه ده بی مِنْ الْغِیْظِ له رق و زور توره ی یان

کَلَّمَا هه ر جارئ (ده سته و کۆمه لئیک) اَلَّتِیْ فریدرا فِیْهَا ناوی فَوَجْ کۆمه ل و ده سته یه ک سَأَلَهُمْ -

خَزَنَتَهَا ده رگه وانانی دۆزه خ (-پرسیاریان لیده که ن) اَلَمْ یَأْتِکُمْ ئه ی بۆتان نه هات نَذِیرُ ترسینه ریک (له و عه زابه) (۸) قَالُوا و تیان

یَلَن به ئی قَدْ بیگومان جَاءَنَا بۆمان هات نَذِیرُ ترسینه ریک فَکَذَّبْنَا جا به درۆمان دانا وَقُلْنَا و گوتمان مَا نَزَلَ - اللّهُ خودا

مِنْ شَیْءٍ هِجْ شتیک ی (-نه نار دۆته خواره وه) اِنْ اَنْتُمْ ئیوه - اِلَّا جگه فِیْ له ناو ضَلَالٍ گومراییه کی کَبِیرْ گه وره (-له هِجْ دا نین)

(۹) وَقَالُوا و گوتمان لَوْ (خو) ئه گهر کُنَّا نَسْمَعُ بمان بیستبا اَوْ یان نَعْقِلُ تیگه یشتباین و هۆشمان کردبا مَا کُنَّا - فِیْ له

أَصْحَابِ يَارَانِي السَّعِيرِ ئاگری زۆر جۆشدرای (دۆزهخ) (-نهدهبوین) (۱۰) فَاَعْتَرَفُوا ئهوسا دانیان پێهینا بِذَنبِهِمْ به تاوانهکانیان

فُسْحًا جا دووری لِأَصْحَابِ بۆ یارانِ السَّعِيرِ دۆزهخ (۱۱) إِنَّ بهراستی الَّذِينَ ئهوانه ی یَخْشَوْنَ گهلیک دهترسن (ودهناسن)

رَبِّهِمْ خودای پهروهردگاریان بِالْعِيبِ له نادیارى و غهیبهوه لَهُمْ بۆیان ههیه مَغْفِرَةً لیخۆشبوونیک وَأَجْرٌ و پاداشتیکی

گهوره یه گهوره (۱۲) وَأَسْرُوا و په نهان بکهن قَوْلَكُمْ وته کانتان أَوْ یان اجهرُوا به ده ریخه ن إِنَّه بیگومان ئه و

عَلِيمٌ زۆر زانیه بِذَاتِ به ئی ناو الصُّدُورِ سینگه کانیش (۱۳) أَلَا يَعْلَمُ ئایا نازانی و نانسئ مَنْ ئه وه ی خَلَقَ خولقاندویه تی

وَهُوَ له و حاله ی هه ر خۆی اللطيف له طیفی الْخَيْرِ خه بیره (۱۴) هُوَ الَّذِي ئه وخۆی جَعَلَ - لَكُمْ بۆتان

الأَرْضِ ئه وزه ویه ی ذُلُولًا زه لیل (-کرده) (ئاسانکراوه بۆ ژیان له سه ری) فَاَمْشُوا جا بگه رپن فِي له

مَنَاجِبَ (به رزی و نشیو و ری و بانه کانی) وَكُلُوا و بخۆن مِنْ له رِزْقِهِ رزق و رۆزی (پهروهردیگار) وَإِلَيْهِ و هه ر لۆ لای ئه ویشه

النُّشُورُ بڵاوه کردن (کاتیک زیندوو ده کرینه وه و له گۆره کان ده رده چن و بڵاوده بنه وه) (۱۵) أَأَمِنْتُمْ ئایا دُنیا بوون له مَنْ ئه و زاته ی

فِي له السَّمَاءِ ئاسمانه أَنْ كه يَخْسِفَ - بِكُمْ به ئیوه وه الأَرْضِ زه وى (-رووبچوینی و نیغروی زه ویتان بکات) فَإِذَا جائه وکاته

هِيَ ئه و (زه ویه) تَمُورٌ زۆر به توندی راده هه ژئ (۱۶) أَمْ یان أَمِنْتُمْ ئه مین له مَنْ ئه وه ی فِي له السَّمَاءِ ئاسمان ه أَنْ كه

يُرْسِلَ بنێری عَلَيْكُمْ به سه رتاندا حَاصِبًا ره شه با ی به رداوی فَسْتَعْلَبُونَ ئه وسه به راستی ده زانن كَيْفَ چۆنه نَذِيرٌ ترساندن (م)

(۱۷) وَلَقَدْ و بیگومان كَذَّبَ - الَّذِينَ ئه وان ه ی مِنْ له قَبْلِهِمْ پێش وان (-به درۆیان دانا و بروایان نه هینا) فَكَيْفَ جا چۆن

كَانَ بوو نَكِيرٌ ته مبی کردن (م) (۱۸) أَوْلَمْ يَرَوْا ئایا نه یان روانیه إِلَى لَوْ الطَّيْرِ بالنده کان فَوْقَهُمْ له ژوور سه ریان

صَفَاتِ رِزْيَانِ گرتوه و بائيان کراوه ته وه **وَيَقْبِضَنَّ** و (باله کانيان) داده خه ن **مَا يَسْكُھَنَّ** رايان ناگرئ (شتيک)

إِلَّا الرَّحْمَنُ ته نها خوداي ميه ره بان (نه بئ) **إِنَّهُ** به راستي هه ر خوي **بِكُلِّ** به هه موو **شَيْءٍ** شتيک **بَصِيرٌ** بينه ره (۱۹)

أَمَّنْ يان کي به **هَذَا** ته مه **الَّذِي** ته وه ي **هُوَ** خوي **جُنْدٌ** سه ربازه **لَكُمْ** بو تان **يَنْصُرُكُمْ** سه رتانه خات **مِّنْ دُونِ** جگه له

الرَّحْمَنِ خوداي ميه ره بان **إِنَّ الْكَافِرُونَ** يه کخوانه په رستان (له هيچدا) نين **إِلَّا** ته نها **فِي** له **غُرُورٍ** فريوو خو اردن (نه بئ) (۲۰)

أَمَّنْ يا کي به **هَذَا** ته مه **الَّذِي** ته وه ي **يَرْزُقُكُمْ** رزق و روزيتان ده دات **إِنْ** ته گهر **أَمْسَكَ** (خودا) بگريت (هوه ليتان)

رِزْقَهُ رزقه که ي **بَلْ** به لکو **جَاءُوا** ته وان له رکا رووچوون **فِي** له **عُتُوٍّ** سه رکه شي **وَنُفُورٍ** و دورکه و تنه وه و ناحه زي حه ق (۲۱)

أَفَمَن جا ثايا که سيک **يَمْنِي** ده روات (به جورئکي) **مُجِبًّا** که و توو **عَلَى** به سه ر **وَجْهٍ** روويدا **أَهْدَىٰ** باشت رينگا ده ناسئ

أَمَّنْ يان ته وه ي **يَمْنِي** - **سَوِيًّا** رينک و دروست (-ده روات) **عَلَى** له سه ر **صِرَاطٍ** شا رينگايه کي **مُسْتَقِيمٍ** راستي بئ پينچ و په نا

(۲۲) **قُلْ** بلئ **هُوَ الَّذِي** هه ر ته وه **أَنْشَأَكُمْ** که ئيوه ي پينک هي ناوون و دروستي کردوون **وَجَعَلَ لَكُمْ** و - **السَّمْعَ** بيستن

وَالْأَبْصَارَ بينينه کان **وَالْأَفْئِدَةَ** و هوش و دله کاني (-بو تان داناوه) **قَلِيلًا** (که چي) ده گمه ن **مَا تَشْكُرُونَ** شوکرانه بژيري ده که ن (۲۳)

قُلْ بلئ **هُوَ الَّذِي** هه ر ته وه **ذَرَأَكُمْ** زوري کردوون **فِي** له **الْأَرْضِ** زه وي **وَالْيَهُ** و هه ر بو لاي ته و يشه وه

تُخْشَرُونَ کو ده کرينه وه (حه شر ده کرين بو حيساب) (۲۴) **وَيَقُولُونَ** و ده ئين **مَتَىٰ** که په **هَذَا** ته م **الْوَعْدَ** واده و به ئينه

إِنْ ته گهر **كُنْتُمْ صَادِقِينَ** راستگو بن ؟ (۲۵) **قُلْ** بلئ **إِنَّمَا الْعِلْمُ** بئ گومان هه رچي عيلمه (زانياري ته و مه سه له يه) **عِنْدَ** لاي

اللَّهِ خودايه **وَأِنَّمَا أَنَا** و منيش به دنيايي هه ر **نَذِيرٌ** ترسي نه ر و ئاگا دارکه ره وه يه کي **مُبِينٌ** رو ن و ديا ري که رم (۲۶) **فَلَمَّا** جا که

رَأَوْهُ - زُلْفَةً له نزيكهوه (-بينيان) سَيِّئَتْ تهوه - وَجُوهُ دهم و چاوى الَّذِينَ تهوانه

كَفَرُوا كوفريانكردبوو (-خراپ شيواو و ټيکچوو) وَقِيلَ و گوټرا هَذَا الَّذِي ټا ټهمهيه تهوهى

كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ټيوه له رابردوو داواتان دهکرد وگالتهتان پي دهکرد (٢٧) قُل بلي اَرَأَيْتُمْ ټايا ټيوه لي رامينه (بينيوټانه) !

إِنْ كه ټهگهر أَهْلَكْنِي - اللَّهُ خودا (-لهناوم ببات) وَمَنْ له گهل تهوى مَعِيَ له گهل منن أَوْ يان

رَحِمْنَا بهزه پي پيمان بيتهوه و رحمان پي بکات فَنَ تهوسا كي يُجِيرُ - الْكَافِرِينَ کافر و يه کخودانه په رستان (-دالدهدات) مِنْ له

عَذَابٍ عه زابئي اَلَيْمٍ زور به ژان و ټازار (٢٨) قُل بلي هُوَ الرَّحْمَنُ ههر ټهو خوداى ميهره بان آمَنَّا ټيمانمان هيټاوه بِهِ پي

وَعَلَيْهِ و ههر بهو تَوَكَّلْنَا پشتمان به ستوه فَسْتَغْلِبُونَ جا به وزوانه ده زانن مَنْ كي هُوَ تهويه فِي (كه) له ضَلَالٍ گومراپيه كي

مُبِينٍ پون و ټاشکرا دايه (٢٩) قُل بلي اَرَأَيْتُمْ ټايا لي رامينه اِنْ كه ټهگهر أَصْبَحَ واى ليهاټ مَاؤُكُمْ ټاوه كه تان

غَوْرًا پووبچي به قولاي زهوي فَنَ تهوسا كي يَأْتِيَكُمْ بوټان دهه يټي بَمَاءٍ ټاويكي مَعِينٍ پوي له سهر پووي زهوى (٣٠)

سُورَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ به ناوى اللَّهُ خودا الرَّحْمَنُ ټهوپه پيه به زه پي و ميهره بان (ټاويكي پيروزى خودايه) الرَّحِيمُ ټهوپه پي به خشنده (ټاويكي پيروزى خودايه)

ن نوون وَالْقَلَمَ سوئند به پښوس وَمَا و ئه‌وهی یَسْطُرُونَ دهینوسن (۱) مَا - أَنْتَ تُو یَنْعَمَ به نېغمه‌تی رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت

بِمَجْنُونٍ (هیچ) شیت - نیت (۲) وَإِنَّ و به‌دلنیاپی لَكَ بُوْتُو هه‌یه لَأَجْرًا پاداشتتیکي غَيْرَ نه مَمْنُونٍ بپاوه (۳)

وَإِنَّكَ و به‌راستی تُو لَعَلَّی هه‌ر له‌سه‌ر خُلِقَ په‌وشتتیکي عَظِيمٍ زور زور به‌رزی (۴) فَسَتَبْصُرُ جا له‌وه‌ولا ده‌بیښی

وَيُصِرُّونَ و ئه‌وانیش ده‌بینن (۵) بِأَيْكُمُ به‌کامتانه‌وه‌یه الْمَفْتُونُ شیتي (۶) إِنَّ بېگومان رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت هُوَ خوی

أَعْلَمُ زاناره بِمَنْ به‌وهی ضَلَّ گومرابطه و لایداوه عَنْ له سَبِيلِهِ ریځای وَهُوَ و هه‌ر ئه‌ویش أَعْلَمُ زاناره

بِالْمُهْتَدِينَ به‌ئه‌وانه‌ی هیدایه‌تیاڼ وه‌رگرتووه و ری راستیاڼ گرتوته‌به‌ر (۷) فَلَا تُطِيعُ جا گوی مه‌ده

الْمُكَذِّبِينَ به‌درؤدانه‌رو بی پرواکان (۸) وَدُّوا ئه‌وان زور حه‌ز ده‌که‌ن لَوْ ئه‌گه‌ر تُدْهِنُ تُو نه‌رمی بنوینی (له‌ دینه‌که‌ه)

فَيُدْهِنُونَ ئه‌وسا ئه‌وانیش (بوت) نه‌رم ده‌بن (۹) وَلَا تُطِيعُ و گوی مه‌ده كُلَّ هه‌رچی حَلَّافٍ زور سوئند خوړتیکي

مِهْنٍ سوک و ریسوا (۱۰) هَمَّاز زور پلار گری مَشَاءٍ زور رۆیشتوو بِنَجْمٍ به‌قسه‌هینان و بردن (نه‌میمه‌کردن) (۱۱)

مَنَاجٍ ریگر لِّلْخَيْرِ له‌خیر و چاکه مُعْتَدٍ ده‌ستدریژکاری أَثِيمٍ پرتاوان (۱۲) عَتَلٍ دل‌په‌ق بَعَدَ سه‌ره‌پای ذَلِكَ ئه‌وانه‌ش

زَنِيمٍ ناکه‌س به‌چه و نیشانه‌دار (۱۳) أَنْ (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی) که کَانَ - ذَا خاوه‌نی مَالٍ مال و وَبَيْنَ کورپی زور(-بوو) (۱۴)

إِذَا تَنَلَّ کاتیک ئه‌خویندراوه عَلَيْهِ به‌سه‌ریدا آيَاتًا ئایاته‌کانمان قَالَ وتبووی أَصَاطِيرُ ئه‌فسانه و درؤوده‌له‌سه‌ی

الْأُولَیْنَ پېشیننه‌کانه (۱۵) سَنَسِمُهُ له‌وه‌ولا نیشانداری ده‌که‌ین عَلَى له‌سه‌ر انْخِرُطُوا لووت (۱۶) إِنَّا به‌راستی ئیمه

بَلَوْنَاهُمْ ئه‌وانمان تاقي کرده‌وه کَمَا هه‌ر چوڼ بَلَوْنَا - أَصْحَابَ خاوه‌نانی الْجَنَّةِ باخه‌که -مان تاقي کرده‌وه إِذْ کاتی که

أَقْسَمُوا سَوْنِدِيَان خوارد لَيَصْرِمْنَهَا كه ههرده بئيت بيرنن مُصْبِحِينَ له گهل بهرى بهيان (١٧)

وَلَا يَسْتَنْوَنَ و هيچيش بئجگه نه کهن (١٨) فَطَافَ ئەوسا هات و گهرا عَلَيَّاهَا به سهریدا طَائِفٌ به لاييک مِّن له

رَبِّكَ پهروهردیگارتهوه وَهُمْ لهو کاتهى ئەوان نَائِمُونَ نوستوو بوون (١٩) فَأَصْبَحَتْ جا بهیانی بوو به (شتی)

كَالْصَّرِيم وهک پهراوهى لئهاث (٢٠) فَتَنَادُوا ئینجا ئەوان بانگی یه کتریان کرد مُصْبِحِينَ له گهل بهرى بهيان (٢١) أَنْ دهى

اغدوا برۆنه عَلَى سهر حَرْثُكُمْ بهرووبومه کهتان إِنْ ئەگەر کُنْتُمْ هاتووئێوه صَارِمِينَ بېرینه (په نه ره وهین) (٢٢)

فَانْطَلَقُوا ئەوهو بوو بۆی ده رجوون وَهُمْ له حالى يَخَافَتُونَ پسه پسيان له گهل يه ک ده کرد (٢٣) أَنْ كه

لَا يَدْخُلْنَهَا به هيچ جوړيک به ژوور نه کهوى عَلَيْكُمْ ليتان الْيَوْمَ ئيمرو مَسْكِينٌ هيچ هه ژارى (٢٤)

وَعَدُوا ئەوهو بووده رجوون له گهل بهرى بهيان (وايان ده زانى) عَلَى له سهر حَرِدٌ مه به ستى (پينه دان) قَادِرِينَ توانادارن (٢٥)

فَلَمَّا جا كه رَأَوْهَا بينيان قَالُوا إِنَّا بَنِيْگومان ئيمه لَضَالُّونَ له رى لامنداوه و هه له ين هه له (٢٦) بَلْ نا نا به لكو نَحْنُ ئيمه

مَحْرُومُونَ بهش براوكروين (٢٧) قَالَ - أَوْسَطُهُمْ ناوه ندرترييان (هوشمه ندره کهيان) - وى أَلَمْ أَقُلْ ئەى نه مووت لَكُمْ پيتان

لَوْلَا تُسَبِّحُونَ لو تسبيح نا کهن (٢٨) قَالُوا وتيان سُبْحَانَ پيرۆزى و بهرزى بۆ رَبَّنَا پهروهردیگارمان إِنَّا به راستى ئيمه كُفَّا -

ظَالِمِينَ زالم و سته مكار (-بووين) (٢٩) فَأَقْبَلَ جا - بَعْضُهُمْ هه نديكيان - پرويان خسته عَلَى سهر بَعْضٍ هه نديک (ئهوانى تر)

يَتَلَاوَمُونَ سه رزه نشى يه کتریان ده کرد (٣٠) قَالُوا وتيان يَا ئەى وَلَيْلًا هاواربه حالمان إِنَّا به راستى ئيمه

كُفَّا طَاغِينَ سنوره زين (-بووين) (٣١) عَسَى ئومیده وارين به لكوو رَبَّنَا پهروهردیگارمان أَنْ كه يَبْدِلَنَا بۆمان بگۆرى به

خَيْرًا بَاشْتَرِ مِّنْهَا لَهُوَ (باخه‌ی هه‌مانبوو) إِنَّا بِهِ دُنْيَايِ نَيْمَهُ إِلَى لَوْ (به‌خشنده‌یی) رَبَّنَا پەروەردیگارمان رَاغِبُونَ ئاواته‌خوازین

(۳۲) كَذَلِكَ ثَاوَايَهُ الْعَذَابُ عَذَابٌ وَتَشَكُّه‌نجه‌دان وَلَعَذَابُ وَبِیگوومان عه‌زایی الْآخِرَةِ (ژیانی) دوايی أَكْبَرُ گه‌وره‌تر

لَوْ تَه‌گەر كَانُوا يَعْلَمُونَ بیانزانیبا (۳۳) إِنَّ بِهِ دُنْيَايِ لِلْمُتَّقِينَ بۆ له‌خواترس و پارێزکاران عِنْدَ لای رَبِّهِمْ پەروەردگاریان (هه‌یه)

جَنَاتٍ باخاتی النَّعِيمِ نازونیعمه‌ته‌کان (۳۴) أَفَنَجْعَلُ ثَايَا - الْمُسْلِمِينَ موسلمانه‌کان

كَالْمُجْرِمِينَ وه‌ک موجریم و تاوانکاره‌کان - داده‌ننن؟! (۳۵) مَا لَكُمْ تَه‌وه‌چیتانه! كَيْفَ چۆن

تَحْكُمُونَ بېرار ده‌ده‌ن و حوكم ده‌که‌ن؟ (۳۶) أَمْ يَانَ لَكُمْ هه‌تانه كِتَابٌ كِتَابِيك فِیهِ تیايدا تَدْرُسُونَ ده‌خوینن (۳۷)

إِنَّ كَه‌وا لَكُمْ هه‌تانه فِیهِ تیايدا لَمَّا هه‌رشته‌ی تَخَيَّرُونَ (به‌که‌یفی خو‌تان) هه‌ئیده‌بژێرن! (۳۸) أَمْ يَانَ لَكُمْ ئیوه -

أَيَّمَانُ واده‌و به‌ئین و سویندیک تان عَلَيْنَا له‌سه‌رمان (-هه‌یه) بِالْغَةِ گه‌یشته‌ی إِلَى تَاکو یَوْمَ رَوْزَى الْقِيَامَةِ قیامه‌ت (هه‌ئسانه‌وه)

إِنَّ كَه‌وا لَكُمْ بۆتان هه‌یه (به‌پێی تَه‌و به‌ئینه) لَمَّا تَه‌وه‌ی تَحْكُمُونَ ئیوه حوكم ده‌که‌ن و بېرار ده‌ده‌ن (۳۹) سَلِّمُ ده‌لییان بېرسه

أَيُّهُمْ کامیان بِذَلِكَ - زَعِيمٌ به‌ئینده‌ر و مسوگه‌رکار (-ی تَه‌وانه‌یه) (۴۰) أَمْ يَانَ هُم هه‌یتیان

شُرَكَاءُ چه‌ن‌دین هاوه‌ل (و شه‌ریک که‌ بۆ خودایان داناوه) فَلْيَأْتُوا جَا بَا به‌ئین بَشُرْكَائِهِمْ هاوه‌له‌کانیان إِنَّ تَه‌گەر كَانُوا -

صَادِقِينَ رَاسْت‌گو (-بووبن) (۴۱) يَوْمَ رَوْزَى يُكْشَفُ (په‌رده) لاده‌دری عَنْ لَه‌ سَاقٍ قَاجِی (و ده‌رده‌که‌وی)

وَيُذْعَنُ و داوایان لیده‌کریت إِلَى بۆ السُّجُودِ سوژده‌ بردن فَلَايَسْتَطِيعُونَ تَه‌وساکه‌ ناتوانن (۴۲) خَاشِعَةً شَوْرٍ و کزۆله

أَبْصَارُهُمْ بینایی و چاویان تَرَهَّقَهُمْ دایان ده‌پۆشی ذَلَّةٌ زه‌لیلیه‌ک (چۆن زه‌لیلیه‌ک) وَقَدْ كَانُوا که‌چی پێشان

يَذْعُونَ دَاوِيَانَ لَيْدِهْ كِرَا وَ بَانْگِدِهْ كِرَا اِلَى بُو السُّجُودِ سوژده بردن و (لهو کاتهی) هُمُ ئهوان سَالِمُونَ ساغ و سهلامهت بوون

(۴۳) قَدَرْنِي جا لیمگه ری وَمَنْ له گهل ئه وهی يَكْذِبُ به درو داده نی و باوه رنکات بِهَذَا بهم الْحَدِيثِ قسان (قورئان) ه

سَنَسْتَدْرِجُهُمْ له مه ولا ورده ورده دایانده به زنین مِّنْ به حَيْثُ جوړیک که لَا يَعْلَمُونَ نازانن (۴۴) وَأُمْلِي و مه ودا ددهم

لَهُمْ بُوِيَان اِنَّ به راستی کَيِّدِي پیلانی من مَتِينُ زور توکمه و تونده (۴۵) اَمْ يَانَ تَسْأَلُهُمْ داوا ده که ی لییان اَجْرًا کرپیه ک

فَهُمْ جا ئهوان مِّنْ له مَغْرَمٌ قه روزه ری (ئه ودها) مُثْقَلُونَ بارگرانن (۴۶) اَمْ يَانَ عِنْدَهُمْ (هه ر) لای ئه وانه الْغَيْبُ غه یب

فَهُمْ ئیتر ئهوان يَكْتُبُونَ دهنوسنه وه (له به ریه وه) (۴۷) فَاصْبِرْ جا ئارام بگره لِحْکَمٍ بُو بریار و حوکمی رَبِّكَ په روه ردیگارت

وَلَا تُكُنْ - كَصَاحِبٍ و وه ک هاوه لی الْحَوْتَ نه هه نگه که (-مه به) اِذْ که نَادَى بانگی کرد (وپا راپه وه) وَ له باریکا هُوَ ئه و

مَكْظُومٌ دلی پریوو له خه فتهت و داخرا بووله سه ری (۴۸) لَوْلَا اَنْ خُو ئه گه ر ئه وه نه با که تَدَارَكَهُ - نِعْمَةٌ په حمهت و نیعمه تیک

مِّنْ له رَبِّهِ په روه ردگاریه وه (-پینی راگه یشته) لَنْبَذَ ئه وه هه ربه جی ده نیلرا بِالْعَرَاءِ له ده شتیکی رووته ن و ووشکه وه

وَهُوَ له باریکا هه ر ئه و مَذْمُومٌ زه مکراو (گوناه بارده بوو) (۴۹) فَاجْتَبَاهُ جا (به ر په حمه تی خودا که وت) وه هه نییژارد

رَبُّهُ په روه ردگاری جَعَلَهُ ئه وی کرده (یه کیکی) مِّنْ له الصَّالِحِينَ ته و او چاکه کان (۵۰) وَاِنْ يَكَادُ و خه ریک ده بوو

الَّذِينَ ئه وانه ی کَفَرُوا کافریوون لِيُزْلِقُنَكَ هه ر بتخلیسکینن بِأَبْصَارِهِمْ به چاوه کانیا ن لَمَّا له و کاته ی سَمِعُوا گوئیان گرت له

الذِّكْرُ زیکر و قورئان وَيَقُولُونَ و (ده یانگوت) اِنَّهُ به راستی ئه و لَمَجْنُونٌ هه ر شیتیکه (۵۱) وَمَا هُوَ (نا نه خیر) ئه و

اِلَّا ته نها هه ر ذِكْرُ یاد و بیرخه ره وه یه که لِلْعَالَمِينَ بُو گشت جیهانه کان (۵۲)

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ به‌ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ئه‌وپه‌ریبه به‌زه‌بی و میهره‌بان (ناوێکی پیرۆزی خودایه) **الرَّحِيمِ** ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الْحَاقَّةُ ئهل حاااق قه (۱) **مَا** چی یه **الْحَاقَّةُ** حاااق قه (۲) **وَمَا أَدْرَاكَ** و تۆ جوزانی چی یه **الْحَاقَّةُ** حااقه (۳) **كَذَّبَتْ** -

ثُمُودُ ئه‌مود **وَعَادُ** و عاد **بِالْقَارِعَةِ** قاریعه یان (-به‌درۆدانا) (۴) **فَأَمَّا هِرَجِی** **ثُمُودُ** ئه‌موده **فَأَهْلِكُوا** ئه‌وه له‌ناوبران

بِالطَّاغِيَةِ به‌له‌راده به‌ده‌ر ه‌که (۵) **وَأَمَّا** و ئه‌مما **عَادُ** عاد **فَأَهْلِكُوا** ئه‌وه‌له‌ناوبران **يَسْجُجُ** به‌باییک ی

صَرْصِرٍ هه‌ره‌به‌هیزی سارد و سه‌خت به‌سه‌سه‌ری **عَاتِيَةٍ** توندی سه‌رکیش و به‌ریپنه‌گیراو (۶) **سَخَّرَهَا** ته‌سخیری کردبوو و ناردبووی

عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریانا **سَبْعَ** سه‌وت **لَيَالٍ** شه‌وان **وَمِائَتَةَ** و هه‌شت **أَيَّامٍ** رۆژان

حُسُومًا بێ وچان و له‌سه‌ریه‌ک و نه‌چه‌راوه (و به‌یاکجار له‌ناوبه‌ر) **قَرَى** جا - **الْقَوْمَ** ئه‌و قه‌ومه (-ده‌بیی) **فِيهَا** تیایدا

صَرَعى مرده‌ی بێ گیان که‌وتوو(بوون) **كَانَهُمْ** ئه‌وان هه‌روه‌ک (بلی) **أَعْجَازُ** قه‌دی **نَخْلٍ** دارخورما ی

خَاوِيَةٍ ناو پوکی له‌عارد که‌وتوو بن (۷) **فَهَلْ** جا ئایا **تَرَى** ده‌بیی **لَهُمْ** له‌وان **مِّنْ** (هیچ) **بَاقِيَةٍ** ماوه‌ی (نه‌فه‌وتاوی) (۸)

وَجَاءَ - **فِرْعَوْنُ** و فیرعه‌ون **وَمَنْ قَبْلَهُ** و ئه‌وانی پێش ئه‌ویش **وَالْمُؤْتَفِكَاتُ** و سه‌رو ژێرکراوه‌کانیش

بِالْخَاطِئَةِ خراپه (تاوانه) گه‌وره‌که‌یان (شیرک) - به‌ریا کرد (۹) **فَعَصَوْا** ئه‌وه‌بوو لایاندا و لاملیان کرد له‌فه‌رمانی **رَسُولٍ** په‌یامبه‌ری

رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان **فَأَخَذَهُمْ** ئێتر (خودا) گرتنی **أَخَذَهُ** گرتنێکی **رَأْيَةً** زۆر سه‌ختی سه‌ره‌زیاد (۱۰) **إِنَّا** بێگومان ئێمه

لَمَّا كَاتَبَكَ طَغَى - الْمَاءُ ثَاو - له سنوورده رچوو (بوه توفان) حَمَلْنَا كُمْ ئَيَّوَهُمَان هه لگرت فِي لَه ناو الْجَارِيَةِ (كه شتیه) بهرئ كه وتوه كه

(۱۱) لِنَجْعَلَهَا تَا (كه شتیه كه) - لَكُمْ بۆتان (-بكه ينه) تَذَكُّرَةً بِيْرَخِه روه و په ندئ وَتَعِيَهَا وه له گوئی بگرئ (و تئى بگات)

أُذُنٌ گوئی كه ی وَاعِيَةً گوئی گری تیگه یشتوو (۱۲) فَإِذَا جَا هه ركه نَفَخَ فووکرا فِي لَه الصُّورِ كه په نا نَفَخَةً فوئك

وَاحِدَةً يَه ك فوو (۱۳) وَحُمِلَتْ وَ هه لگیران الْأَرْضُ زهوی وَالْجِبَالُ وَ چیاکان فَدَسَّكَ ئیتر پیکداداران وَ هه پرون هه پرون بوون

دَكَّةً پیکداداران وَ تهخت بوونئك وَاحِدَةً به جارئك (۱۴) فَيَوْمَئِذٍ ثَا ئهو رۆژه وَقَعَتْ -

الْوَاقِعَةُ روداوه كه (قیامت) (-رودا و بهرپا بوو) (۱۵) وَانْشَقَّتْ وَ - السَّمَاءُ ئاسمان (-شهق تیگه وت و لئك ترازا)

فَهِیَ ئیتر ئهو (ئاسمانه) يَوْمَئِذٍ لهو رۆژهدا وَاهِيَةً شَل وَ شَوْل وَ خاوه (۱۶) وَالْمَلِكُ وَ فریشته كان عَلَيَّ لَه

أَرْجَائِهَا دهو روبه ری دان وَيَجْعَلُ وَ- عَرْشُ عه رشى رَبِّكَ په روه ردیگارت فَوْقَهُمْ له سه ریانه وه (-هه نده گریت) يَوْمَئِذٍ ئه ورۆژه

ثَمَانِيَةً هه شت يك (۱۷) يَوْمَئِذٍ ئه ورۆژه تُعْرَضُونَ پیشان ده درئین لَا تَخْفَى په نهان نابیت مِنْكُمْ له (باره ی) ئیوه

خَافِيَةً هِیچ په نهان وَ شاراوه یئك (بچوكترین شاراوه ش) (۱۸) فَأَمَّا مَنْ جَا هه ركه سه ی أُوتِيَ يئى درَا كِتَابُهُ نوسراوی كرده وه كانی

بِئِينِهِ به راسته یه وه يَقُولُ ئه وه ده لئیت هَاوُمُ ئه ها بگرن اقْرَأُوا بخوئینه وه كِتَابِهِ كیتابه كه م (۱۹) إِنِّي مِنْ به راستی

ظَنَنْتُ هه ر وام ده زانی أَنِّي مُلَاقٍ كه من هه رده گه م به حِسَابِهِ حیسابه كه م (۲۰) فَهُوَ جَا ئهو فِي لَه ناو عِيشَةٍ ژینیکی

رَاضِيَةً (پر له په زامه ندی دایه) (۲۱) فِي لَه ناو جَنَّةٍ به هه شتیکی عَالِيَةً به رز و بلنده (۲۲) قُطُوفُهَا (بهرو میوه كانی)

دَانِيَةً نزمکراوه وَ نزیکه دهسته (۲۳) كُلُّوا ده بخوئن وَ اشْرَبُوا وَ بخوئنه وه هَنِئًا نۆشی گیانتان (بئ) بِمَا به وهی

أَسْلَفْتُمْ يَتَشَوُّو كَرْدَبووتان فِي له الْأَيَّامِ رَوْژَه كَانِي اَلْخَالِيَةِ به سه رچوو (٢٤) وَأَمَّا هِرْجِي مَنْ ئەو كه سه ی أُوتِي يَتِي درَا

كِتَابَه كِيْتَابَه كه ی بِشْمَالِه به چه پانی فَيَقُولُ ئەو ده ئی يَالَيْتَنِي خَوْرْگه مَزْ أُوتَ پِيَم نه درابوا كِتَابَه كه م (٢٥)

وَلَمْ أَذِرْ و نه شم زنیبوا مَا چی به حِسَابَه حيسابه كه م (٢٦) يَالَيْتَهَا خَوْرْگه ئەو (مردنه یی كه مردم) يان

كَانَتِ الْقَاضِيَةَ له ناوبرده و كوَتاييم بوا (٢٧) مَا أَغْنَى عَنِّي چيسودی بوو لَوَم مَالِيَه سَمَال و سامانه كه م (٢٨)

هَلَكْ له ناوچوو عَنِّي لِيَم سُلْطَانِيَه ده سه لانه كه م (٢٩) خَذُوهُ ده پای بپيچن فَعْلُوهُ ئينجا ده ست به مل بيه ستن (٣٠)

تَمَّ پاشان الْجَحِيمَ (هه ر) له دَوْزَخ ی صَلَّوهُ بخه ن وييسوتينن (٣١) تَمَّ پاشانیش فِي له سِلْسِلَةٍ زنجيریک ی ذَرْعُهَا دريژی

سَبْعُونَ حه فتا ذِرَاعًا بَال ی فَاسْلُكُوهُ ئەو به سه تنه وه (٣٢) إِنَّهُ كَانَ ئەو بيگومان پيشان لَا يُؤْمِنُ ئيمانی نه ده هينا

بِاللَّهِ به و خودايه ی الْعَظِيمِ (كه) زَوْر زَوْر مه زنه (٣٣) وَلَا يَحْضُ و هانی (كه سی) نه ده دا عَلَيَّ بُو طَعَام ناندا ی

الْمِسْكِينِ هه ژار (٣٤) فَلَيْسَ لَهُ جَا ئەو نه تی الْيَوْمَ ئيمرو هَاهُنَا ئا ليره حَمِيمُ (هيچ) دُوسْتِيكِي (كه رم و گوړ) (٣٥)

وَلَا و (نيه تی) هيچ طَعَامْ خواردنيك يش إِلَّا مه گين مِنْ له غَسْلَيْنِ كيماو (ی زامداران) (٣٦)

لَا يَأْكُلُهُ (ئهو زاماو) ناخوات إِلَّا ته نها اَلْخَاطِئُونَ ئەوانه ی خه تاكارن (٣٧) فَلَا أُقْسِمُ ئيتر سويند نه بِي بِمَا به ئەوه ی

تَبْصِرُونَ ئيوه ده ييينن (٣٨) وَمَا و ئەوه يش كه لَا تَبْصِرُونَ ئيوه ناييينن (٣٩) إِنَّهُ به دننبا يي ئەوه لَقَوْلُ هه ر گوفتاری

رَسُولٍ نيردراوئيك و په يامبه ريک ی كَرِيم زور به ريزو پله به رزه (٤٠) وَمَا هُوَ و ئەوه - يَقُولُ (به هيچ جوړی) قسه ی

شَاعِرٍ شاعيری (-نييه) قَلِيلًا مَا به كه می تُؤْمِنُونَ بروا ده كه ن (٤١) وَلَا و - يَقُولُ (هيچ) قسه ی

کَاهِنٍ فالگره و ده کیش (-نیه) قَلِيلًا مَا به که می تَذْكُرُونَ یاد ده که نه وه و په ند و ده گرن (٤٢) تَنْزِيلٌ دابه زینراونیکه مِّن له

رَّبِّ خودای په روه ردگاری الْعَالَمِينَ هه موو جیهانیان (٤٣) وَلَوْ نه گهر بهاتایه تَقُولَ هه لیه ستهبا عَلَيْنَا به دهم ئیمه وه

بَعْضُ هه ندی الْأَقْوِيلِ قسه لۆکان (٤٤) لَاخْذَنَا هه ر - مِنْهُ لهوی مان (-ده برد و پاپیچمان ده کرد) بِالْإِيمَانِ به راسته یه وه

(٤٥) ثُمَّ پاشان لَقَطَعْنَا هه ر - مِنْهُ لهوی الْوَتِينَ شاخوئینه رمان (-ده پچراند) (٤٦) فَمَا جا - مِنْكُمْ --

مِّنْ أَحَدٍ هه یچ که سی (-نیه -- له ئیوه) عَنْهُ - حَاجِرِينَ به ربه سته بن (-لی) (٤٧) وَإِنَّهُ و نه وهش بیگومان

لَتَذْكُرَنَّ هه ر یاد که ره وه و ئاموژگاریه که لِّلْمُتَّقِينَ بۆ له خوا ترس و پاریزکاران (٤٨) وَإِنَّا و به دنیای ئیمه لَنَعْلَمُ هه ر ده زانین أَنَّ که

مِنْكُمْ له ئیوه هه ن مُكْذِبِينَ به درۆ دانه ر و بروانه که رانیک (٤٩) وَإِنَّهُ و به راستی نه و (قورئان) هس الْحَسْرَةَ هه ر داخ و که سه ریه که

عَلَى له سه ر الْكَافِرِينَ بی باوه ر و یه کخوانه په رستان (٥٠) وَإِنَّهُ و بیگومان نه ویش لَحَقُ (هه ر) حه قی

الْيَقِينَ یه قینه (هه یچ گومانیک تیدانیه) (٥١) فَسَبِّحْ ئیترته سببج بکه (خودا به به رز و پیروز و پاکي راگره) بِاسْمِ به ناوی

رَبِّكَ په روه ردیگارت الْعَظِيمِ (که) هه ر زور مه زنه (٥٢)

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ٲهوپهړیبه بهزهې و میهره بان (ناوېکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِيمِ ٲهوپهړی بهخشنده (ناوېکی پیرۆزی خودایه)

سَأَلَ - سَائِلٌ داواکار و پرسیارکهړنیک - داوا وپرسیاری کرد بِعَذَابٍ بۆ عذاب وٲه شکهنجهیهک (که) وَأَقْبَحَ هاتووه رویداوه (۱)

لِّلْكَافِرِينَ بۆکافر ویه کخوانه په رستان لَيْسَ نیه لَهُ بۆ ٲه و(عذاب) ه دَافِعٌ (هیچ) پالنه ر ولاده ری (۲) مِّنْ لَهُ اللّٰهُ خُودای

ذِي خاوهن الْمَعَارِجِ به رزی و بڼد بوونه کان (۳) تَعْرُجُ - الْمَلَائِكَةُ فریشته کان وَالرُّوحُ و روح - به رزده بڼه وه إِلَيْهِ بۆلای ٲه و

فِي لَهُ یَوْمَ رۆژنیک كَانَ - مِقْدَارُهُ بره که ی خَمْسِينَ په نجا أَلْفَ هه زار سَنَةٍ سأل - بووه (۴) فَاصْبِرْ جا ٲارام بگره

صَبْرًا ٲارامگرتنیکی جَمِیلًا جوان (۵) إِنَّهُمْ بَنَ گومان ٲه وان یَرُونَهُ وای ده بینن بَعِیدًا (که) دووره (۶) وَنَرَاهُ و ٲیمه ده بینن

قَرِیبًا نزیکه (۷) یَوْمَ رۆژنیک تَكُونُ - السَّمَاءُ ٲاسمان کَالْمُهْلِ و هک مسی تواوه - ده ٲیت (۸) وَتَكُونُ - الْجِبَالُ و هچیاکان

کَالْعِهْنِ و هک خوری په ره کراو - ده بن (۹) وَلَا یَسْأَلُ و پرسیارناکات حَمِيمٌ هیچ دۆستنیک (ی گهرم وگور)

حَمِیمًا (له) دۆستنیک (گهرم وگور) (۱۰) یُبَصِّرُونَهُمْ نیشانیا ن ده درٲن (وده شیان بینن) یُودُ -

الْمُجْرِمُ ٲه وهی تاوانکاره (-حه زده کات و ٲاوات ده خوازی) لَوْ ٲه گهر ببوایه یَفْتَدِي فیدی به دا و به رامبه ری بکا بۆر زگارکردنی (خوی)

مِّنْ لَهُ عَذَابٍ عه زابی یَوْمَئِذٍ ٲه و رۆژه یه بِنَبِیْهِ به کورپه کانی (۱۱) وَصَاحِبَتِهِ وهاوسه ره که ی وَأَخِیْهِ و برایه که ی (۱۲)

وَفَصِیلَتِهِ و(که سه نزیکه کانی) هۆزه که ی اَلَّتِي ٲه وهی تُؤْوِيهِ له خوی ده گرن و ٲه یحه وٲننه وه (۱۳) وَمَنْ و هر که سٲکه فِي له

الْأَرْضِ زهوی دا جَمِیعًا هه موویان ثُمَّ ٲیتر یُنْجِیْهِ ده ربازی ده کا؟ (۱۴) کَلَّا نا نه خیر إِنَّهَا بیگومان ٲه وه

لَطْفِ بَلَيْسَه‌ی (ڤاگر) ڼکه (۱۵) نَزَاعَه دمالینه ره لَشْوِی بُوښستی سهران (که برژاو وهه لقرچاون) (۱۶) تَدْعُو بانگی -

مَنْ ټهو کهسه‌ی - ده کات که اَدْبَر پشی هه لکړدوه وَتَوَلَّى و ږوی وه رگیراوه (۱۷) وَجَعَ و کویکردو ته وه

فَأَوْعَى ټینجا خستویه تیه ناو ټامان و ده فریک (۱۸) إِنَّ بېگومان الْإِنْسَانَ ټاده میزاد خَلَقَ دروستکراوه هَلُوعًا به هه لوعی (واته:)

(۱۹) إِذَا ټه گهر مَسَّهُ و ږی کهوت الشَّرُّ شهر و زیان جَزُوعًا زور بې هیوا په کهه و ته ده بې (۲۰) وَإِذَا و ټه گهر مَسَّهُ -

الْخَيْرُ چا که‌ی - و ږی کهوت (ټه وه) مَتُوعًا زور لیکړه وه ونه به خش ده بې (۲۱) إِلَّا ته نها (ټه وانه نه بې:) الْمُصَلِّينَ ټهو نوښخوښانه‌ی

(۲۲) الَّذِينَ کهوا هُم خویان عَلَی له سهر صَلَاتِهِمْ نوښه کانیاں دَائِمُونَ به رده وامن وَالَّذِينَ و ټه وانه‌ی فِي له

أَمْوَالِهِمْ له مال و سامانیان دا هه‌یه حَقُّ مافیک ی مَعْلُومٌ دیاریکراو (۲۴) لِلْسَّائِلِ بُوښه وه‌ی داواکاره

وَالْمَحْرُومَ و ټه وه‌ی لیبراو و ږی به شه (۲۵) وَالَّذِينَ و ټه وانه‌ی يُصَدِّقُونَ به هیز باوه رده کهن یَوْمَ به ږوژی

الَّذِينَ پاداشت و سزا (ږوژی قیامه ته) (۲۶) وَالَّذِينَ هُم و ټه وانه‌ی خویان مِّنْ له عَذَابٍ ټه شکه نجه و سزای

رَبِّهِمْ به روه ردگاریان مُشْفِقُونَ ټاگاردار و ترساوون (۲۷) إِنَّ به راستی عَذَابَ عه زابی رَبِّهِمْ په روه ردگاریان غَيْرُ -

مَأْمُونٍ جی دنیای و متمان - نیه (۲۸) وَالَّذِينَ و ټه وانه‌ی هُم خویان لِفُرُوجِهِمْ بُو داوینیان حَافِظُونَ پارټیزکاران (۲۹)

إِلَّا ته نها عَلَی بُو سهر أَزْوَاجِهِمْ خیزنه کانیاں أَوْ یان مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ که نیزه که جاریه کانیاں (نه بې) فَإِنَّهُمْ ټه وه ټه وان غَيْرُ -

مَلُومِينَ سهر زه نشتکراو ولومه کراو - نین (۳۰) فَمَنْ جا هه رکه سی ابْتِغَى (شتی بخوازی) وَرَاءَ له دواى ذَلِكَ ټه وانه

فَأُولَٰئِكَ هُم ټه وه هه ټه وانن که الْعَادُونَ سنور به زین و ده سترټیزیکاری ته و او (۳۱) وَ هه روه ها الَّذِينَ هُم ټه وانه‌ی خویان

لَأَمَانَتِهِمْ لَوْ سَپَارْدَهُو وَعَهْدِهِمْ و په‌یمان‌ه‌کانیان رَاعُونَ چاودیر و پاریزه‌رن (۳۲) وَالَّذِينَ هُمْ و ئەوان‌ه‌ی خو‌یان

بَشَادَاتِهِمْ به‌شایه‌تی دانه‌کانیان قَائِمُونَ هه‌ئ‌ساون (۳۳) وَالَّذِينَ هه‌روه‌ها ئەوان‌ه‌ی هُمْ خو‌یان عَلَي له‌سه‌ر

صَلَاتِهِمْ نو‌یژه‌کانیان يُحَافِظُونَ پاریزگاری ده‌که‌ن (۳۴) أُولَئِكَ ئەوان فِي له‌ناو جَنَّاتٍ باغ و باغاتیکدان مُكْرَمُونَ بیزلینراون

(۳۵) قَالِ جا چیا‌نه ؟ الَّذِينَ ئەوان‌ه‌ی كَفَرُوا ب‌روایان نه‌ه‌یناوه و کافرن قَبْلَكَ به‌ره‌و رووی تۆ

مُطْعِنٍ خیرا هاتوون و چاویان له‌ سه‌ر تۆیه (۳۶) عَنْ له‌ الْيَمِينِ راست وَعَنْ و له‌ الشِّمَالِ چه‌پ

عَزِيزٍ په‌رت و به‌شبه‌ش بوون (۳۷) أَأَتَا يَطْمَعُ - كُلُّ هه‌موو امْرِئٍ که‌سیک مِنْهُمْ له‌وان - به‌ته‌مایه و وا ده‌خوای ئَ أَنْ که

يَدْخُلَ بخ‌ریته جَنَّةَ به‌هه‌شت ی نَعِيمٍ پ‌ر له‌ ناز و نعيمه‌ت (۳۸) كَلَّا نا نه‌خیر (وانابیت) إِنَّا ئَئِمه‌ خو‌مان

خَلَقْنَاهُمْ دروستمان کردوون مِمَّا له‌وه‌ی يَعْلَمُونَ ده‌یزانن (۳۹) فَلَا أُقْسِمُ جا سویند نه‌بَ بَرَبِّ به‌ په‌روه‌ردگاری

الْمَشَارِقِ رۆژه‌لاته‌کان وَالْمَغَارِبِ و رۆژئاوایه‌کان إِنَّا بَیگو‌مان ئَئِمه‌ لَقَادِرُونَ هه‌میشه‌ توانادارین (۴۰) عَلَي له‌سه‌ر ئەوه‌ی

أَنْ که ئُبْدَل - خَيْرًا چاک‌تر مِنْهُمْ له‌وان (-به‌ی‌نین و بگۆرینه‌وه) وَمَا نَحْنُ و ئَئِمه‌ش -

بِمَسْبُوقِينَ (هه‌رگیز ده‌سته‌وه‌سان و عاجز) (-نین) (۴۱) فَذَرَهُمْ جا وازبه‌ینه‌ لَئِیان يَخُوضُوا به‌ناوبکه‌ون وَيَلْعَبُوا و یاری بکه‌ن

حَتَّى هه‌تا‌کوو يَلَاقُوا تووش دین و ده‌گه‌ن به‌ يَوْمَهُمْ رۆژیان الَّذِي ئەوه‌ی يُوعَدُونَ به‌لَئِیان پیده‌دری‌ت (۴۲) يَوْمَ رۆژی

يَخْرُجُونَ ده‌رده‌چن مِنْ له‌ الْأَجْدَاثِ گۆره‌کان سِرَاعًا خیراخیرا كَانَهُمْ هه‌رده‌لَئِی ئەوان إِلَى به‌ره‌و

نُصِبٍ به‌یداغ و سه‌کۆگه‌لێک (بت و په‌رستراوه‌کانیان) يُوفِضُونَ خو‌ش ره‌وی ده‌که‌ن (۴۳) خَاشِعَةً -

أَبْصَارُهُمْ (له حالیک که) بینایی وچاوه کانیان (-شۆڤکردوه وداماو بووه) تَرَهْقُومُ (دیگرتوون وماندووی کردوون)

ذٰلِكَ نَهِيْكَ (به لَام چ ريسوايه ك) ذٰلِكَ نَا نَهَوُهَ الْيَوْمُ نَهَو رَوْزَهِي الَّذِي نَهَوِي كَانُوا يُوعِدُونَ به نينيان پيده درا

$$(\xi \xi)$$

سُورَةُ نُوحٍ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ئهوپه‌ریبه به‌زه‌بی و میهره‌بان (ناویکی پیروزی خودایه) ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

إِنَّا هَر نئیمه بوین **أَرْسَلْنَا - نُوحًا** نوح (-مان په وانکرد) **إِلَى** بولای **قَوْمِهِ** گه له که ی **أَنْ** که وا **أَنْذِرُ** بیداریکه وه و بترسیښه

قَوْمَكَ گه له کهت مِّنْ له قَبْلِ پېش ئه وهی اَنْ که یَا تِیْهُمْ بۆیان بیت عَذَابُ عه زاب و ئه شکه نجه یه کی اَلِمْ زۆربه ئازار (۱)

قَالَ (نوح) گوتی **يَا** ئەه **قَوْم** گە لە کەم **إِنِّي** دڵنیابن من **لَكُمْ** بو ئێوه **نَذِيرٌ** ترسێنەر و بێدارکەرەوه یەکی **مبینٌ** پۆن و ئاشکرام

(۲) اَنْ كِه اَعْبُدُوا - اَللّٰهُ خُودا (-بپه‌رستن) وَاتَّقُوْهُ و له‌و بترسن و خو بپاريزن ليى وَاطِيعُوْنَ و گوياپه‌ل بن بوم (۳)

يَغْفِرُ (ئەوساڭە خۇدا) خوشدەببیت لَكُمْ بۆتان مِّنْ لَهُ دُنُوبُكُمْ گوناھە کانتان وَيُؤَخِّرُكُمْ و دواتان دەخات إِلَى تَاكُو

اَجَلْ ماوہیہ کی مُسمٰی دیا ریکراو اِنَّ بَیْگومان اَجَلْ ماوہی (دیا ریکراوی) اللہِ خودا اِذَا کہ جَاءَ ہات لَا یُؤْخِرُ دواناخریت

لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ ۞ ٤ ۚ قَالَ (نوح) گوئی رَبِّ په‌روه‌ر دیگاره ۚ اِنِّیْ ۚ ۞ ۚ دَعَوْتُ ۚ بانگم کرد ۚ قَوْمِ ۚ گه‌له‌که‌م

لَيْلًا به شهوی و نَهَارًا و به پژوی (۵) فَلَمْ يَزِدْهُمْ جا چی بۆ زیاده کردن دُعَائِي بانگکردنم إِلَّا ته نها

فِرَارًا راکردن و دور که و تنه وه (نه بێ) (۶) وَإِنِّي و به راستی من کَلَّمَا هه رکاتی دَعَوْتُهُمْ ئه وانم بانگکرد لِتَغْفِرَ تاکو خوشی لَهُمْ لیان

جَعَلُوا - أَصَابِعَهُمْ په نجه کانیاں (-کرده) فِي ناو آذَانِهِمْ گوینکانیاں وَاسْتَغْشَوْا و دایان پۆشی و به سه رخویان دادا ثِيَابَهُمْ جله کانیاں

وَأَصْرُوا و پیداگریان کرد وَاسْتَكَبَرُوا و خویان به زل زانی و لووتبه رزیون اسْتَجَارًا (چون) لووت به رزی (۷) ثُمَّ پاشان

إِنِّي من خوم دَعَوْتُهُمْ بانگاوازم کرد و بانگم کردن جِهَارًا به ئاشکراپی (۸) ثُمَّ پاشان إِنِّي هه رخوم

أَعْلَنْتُ ئاشکرام کرد (بانگه وازه کهم) لَهُمْ بۆیان وَأَسْرَرْتُ و په نهانیشم کرد لَهُمْ بۆیان إِسْرَارًا په نهاییک (چون په نهایی) (۹)

فَقُلْتُ جا گوتم اسْتَغْفِرُوا داوی لیخو شبوون بکه ن له رَبِّكُمْ په روه ردیگارتان إِنَّهُ به دلنیایی ئه و کَانَ -

غَفَّارًا زور لیبورده و لیخو شبوو (-بووه) (۱۰) يُرْسِلِ - السَّمَاءَ ئاسمان (-ده نیری) عَلَيْكُمْ به سه رتانا مَذَرَارًا باران له دوی باران

(۱۱) وَيَمْدِدْكُمْ وه بۆتان ده نیری بِأَمْوَالٍ له مال وَبَيْنَ وَمَنَالٍ و کوران وَيَجْعَلُ و - لَكُمْ بۆتان (-فه راهه مدیی)

جَنَاتٍ باخاتیکی (چون باخاتی) وَيَجْعَلُ و - لَكُمْ بۆتان (-فه راهه مدیی) أَنَهَارًا چهنده ها رووبار (۱۲) مَا لَكُمْ ئه وه چیتانه بۆ

لَا تَرْجُونَ ناخوازن لِلَّهِ (له - بۆ) خودا وَقَارًا ریزو شکویهک (۱۳) وَقَدْ خَلَقَكُمْ له و کاته ی که ئیوه ی -

أَطْوَارًا قوئاغ به قوئاغ (-خولقاندوه) (۱۴) أَلَمْ تَرَوْا ئه ی نه وینیوه کَيْفَ چون خَلَقَ - اللَّهُ خودا سَبْعَ حه فت

سَمَآوَاتٍ ئاسمانان ی (-خولقاندوه) طِبَاقًا چین له سه رچین (۱۵) وَجَعَلَ - الْقَمَرَ و مانگی فِیْنِ تیااندا ((کردوته))

نُورًا نوور و رۆناکی وَجَعَلَ - الشَّمْسَ وه خوری ((کردوته)) سِرَاجًا چرایه کی داگیرساو (۱۶) وَاللَّهُ و خودا أَنْتُمْ ئیوه ی -

مَنْ لَهُ الْأَرْضُ زهوی (-پرواندووه) نَبَاتًا رواندنې (۱۷) ثُمَّ پاشان يُعِيدُكُمْ ده تانگېرته وه فِيهَا لِي/لُوى

وَيُخْرِجُكُمْ و دهرتان ده هینته وه إِخْرَاجًا دهرهینانی (۱۸) وَاللَّهُ و خدا جَعَلَ - لَكُمْ بۆتان الْأَرْضُ زهوی (-کردوته)

بِسَاطٍ رَایه خې (۱۹) لَتَسْلُكُوا تا بگرته بهر مِنْهَا لِي سُبُلًا چه ندين رى ي جِجَاجًا فرهوان و کراوه (۲۰) قَالَ -

نُوحُ (-گوټی) رَبِّ پروه ردیگاره إِنَّهُمْ به راستی نهوان عَصَوْنِي به قسه یان نه کردم و لیم یاخی بوون وَاتَّبِعُوا وکه و تنه دواى

مَنْ نه و که سه ی لَمْ يَزِدْهُ چی بۆ زیاد نه کردوه مَالَهُ ماله که ی و وَلَدَهُ و مناله کانی إِلَّا ته نها خَسَارًا خه ساره تمه ندی (نه یې)

(۲۱) وَمَكْرُوا و پیلانیان گېړا مَكْرًا پیلانیکی بُجَارًا هره ره گه وړه (۲۲) وَقَالُوا و گوټیان لَا تَذَرُنَّ قهت وازمه هین له

الْهَتَكُمْ په رستراو و خودا کانتان وَلَا تَذَرُنَّ وهه رگیز واز مه هینن (نه) له وَدَّا ودد وَلَا سُوعَا و نه سواع وَلَا يَغُوثُ ونه یه غوث

وَيَعُوقُ ویه عوق وَنَسْرًا ونه سر (۲۳) وَقَدْ و به راستی أَضَلُّوا - كَثِيرًا زورټیک (له خه لک) یان (-گومړاکرد)

وَلَا تَزِدْ و (خودایه) زیاد نه که یت بۆ الظَّالِمِينَ سته مکاره کان هیچ إِلَّا ته نها ضَلَالًا گومړایې (۲۴)

مِمَّا خَطِئْتِهِمْ له ناو تاوانه کانیاندا و به هو یه وه أَغْرِقُوا نقم کران فَأَدْخِلُوا جا خرا نه ناو نَارًا ټاگری (چون ټاگریک)

فَلَمْ يَجِدُوا جا نه یاندوزیه وه و ده ستیان نه که وهت لَهُمْ بؤخویان مَنْ له دُونِ غه یری اللَّهُ خدا أَنْصَارًا (هیچ) پشتیوانانی

(۲۵) وَقَالَ - نُوحُ (-گوټی) رَبِّ پروه ردیگاره لَا تَذَرْ - عَلَى له سه ر الْأَرْضُ زهوی (-مه هیله وه) مَنْ له

الْكَافِرِينَ کافره کان دِيَارًا هاموشوکاریک (هیچ که سیک) (۲۶) إِنَّكَ به دنیایې تو إِنْ نه گهر تَذَرُهُمْ وازیان لیبینی و بیان هیله وه

يُضِلُّوا نه وه گومړا ده که ن عِبَادَكَ به نده کانت وَلَا يَلِدُوا و نایان بیت ولیبیان ناکه و یته وه إِلَّا ته نها فَاجِرًا تاوانکار و خراپه کاریکی

كَفَّارًا زُور كافر (۲۷) رَبِّ پەرۋەردىگارە اغْفِرْ خۇش ببه لِي لىم وَلِوَالِدَيَّ و له هەردوو باوانم (داىك و باوكم)

وَلَمَن و له هەر كهسێك دَخَلَ هاتبێته بَيْتِي مائم مُؤْمِنًا به ئيماندارى وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وله برۋادارانى نىرومى

وَلَا تَزِدْ و زىاد مه كه بۆ الظَّالِمِينَ زالم و ستهمكاره كان (ههچ) إِلَّا تهنها تَبَارًا تياچوون وخه سارهتمه ندى و ويرانكارى (وینهى نه بێت)

(۲۸)

سُورَةُ الْجِنِّ

بِسْمِ به ناوى اللَّهِ خدا الرَّحْمَنِ ئهوپهريبه بهزه پى و ميههربان (ناویكى پیرۆزى خودايه) الرَّحِيمِ ئهوپه پى بهخشنده (ناویكى پیرۆزى خودايه)

قُلْ بَلَى أَوْحِيَ سروش كراوه إِلَيَّ بؤم أَنَّهُ كَهَا اسْمَع - نَفَرٌ دهسته يه ك مِّنَ له الْجِنِّ جنۆكه كان (-گوڤيان گرتوه)

فَقَالُوا جا وتوويانه إِنَّا به راستى ئيمه سَمِعْنَا گويمان لىبوو له قُرْآنًا قورئانىكى عَجَبًا عجيب و سه رسوپهين (۱)

يَهْدِي (ئهو قورئانه) رَيْنمايى ده دات إِلَى به رهو الرُّشْدِ حه ق ناسى فَاَمَّا جَا باوه پمان هينا بِهِ يَتَّبِعِي

وَلَنُشْرِكَ وَهه رگيز هاوهل و هاوبهش دانانين بَرَبَّنَا بؤ پەرۋەردىگارمان أَحَدًا ههچ يه كيك (۲) وَأَنَّهُ و به دننمايى تَعَالَى -

جَدُّ مه زنى و پيرۆزى وشكودارى رَبَّنَا پەرۋەردىگارمان (-به رز و بالآتره) مَا لَتَخَذَ بؤخوى دانه ناوه صَاحِبَةً ههچ دؤست و هاوسه ريك

وَلَا وَلَدًا و نه ههچ رۆله يكيش (۳) وَأَنَّهُ كَانَ و بىگومان جارن يَقُولُ - سَفِينًا نه فام و بى ئاوه زه كه مان عَلَى ده ربارى

اللّٰهُ خُودَا شَطَطًا قسه‌ی نارِه‌وا ونا به‌جی (کوفریان) (-ده‌گوت) (۴) وَأَنَا و به‌راستی ئیمه ظَنَّا وامن ده‌زانی أَنْ که لَنْ تَقُولَ -

الْإِنْسُ ئاده‌میزاد وَالْجَنُّ و جنوکه -هه‌رگیز نالین (و هه‌لنا به‌ستن) عَلٰی به‌سه‌ر اللّٰهُ خُودَا كَذِبًا هیچ درویه‌ک (۵)

وَأَنَّهُ و به‌راستی كَانَ جارن رِجَالٌ پیاوانیک مِّنْ له‌ الْإِنْسِ مروّفه‌کان يَعُودُونَ هانایان ده‌برد و په‌ناگریان ده‌کرد

يُرْجَالٍ به‌ پیاوانیک مِّنْ له‌ الْجِنِّ جنوکه‌کان فَرَادُوهُمْ جا ئه‌وان بۆیان زیادکردن رَهَقًا ماندویتی (۶) وَأَنَّهُمْ و بیگومان ئه‌وان

ظَنُّوا وایان زانی كَمَا هه‌رچۆن ظَنَنْتُمْ ئیوه‌ش واتان زانی أَنْ که لَنْ يَبْعَثَ - اللّٰهُ خُودای گه‌وره (-هه‌رگیز نانیریت)

أَحَدًا هیچ یه‌کیك (۷) وَأَنَا و به‌راستی ئیمه لَمَسْنَا السَّمَاءَ به‌ ئاسمان که‌وتین فَوَجَدْنَاهَا ئیتر بینیمان (ئاسمان)

مِلَّتْ پِکراوه له‌ حَرَسًا پاسه‌وانانی شَدِيدًا توند و به‌هیز وَشُبَّاهُ له‌ گهل نه‌یزه‌کان و (ئه‌ستیره -پاژان) (۸) وَأَنَا و له‌ راستیدا ئیمه

كُتِّیشتَر نَقَعْدُ داده‌نیشته‌ن مِّنْهَا لِيْ مَقَاعِدَ دانیشته‌گی زۆر لِلْسَّمْعِ بۆ بیستن فَمِنْ جا ئه‌وه‌ی يَسْتَمِعِ گوئیگری الْآن ئیستا

يَجِدْ ده‌بینیت له‌ بۆی شِهَابًا چه‌ندین ئه‌ستیره‌ریژیک (که) رَّصَدًا ئاراسته‌ یکراوه (له‌بۆسه‌ دا ئاماده‌و چاودێرن) (۹)

وَأَنَا له‌ راستیدا ئیمه لَا تَدْرِي نازانین أَتَاخُو شَرُّ زیان أُرِيدَ ویستراوه بِمَنْ بۆئه‌وانه‌ی فِي له‌ الْأَرْضِ زه‌ویدان أَمْ يان

أَرَادَ بِهِمْ - رَبَّهُمْ په‌روه‌ردگاریان رَشَدًا پئی نیشان‌دان و هیدایه‌ت ی (-ویستووه‌ بۆیان) (۱۰) وَأَنَا و به‌دُنیاپی مِّنَّا تیماندا هه‌یه

الصَّالِحُونَ که‌سه‌ چاکه‌کان وَمِنَّا و له‌ ئیمه‌شدا هه‌ن دُونَ خوارتر له‌ ذَلِكَ ئه‌وان كُتَّا -پیشتر ئیمه

طَرَاتِقَ چه‌ندین رنجکه‌ ورئباز ی قَدَدًا پارچه‌پارچه‌ (-بووین) (۱۱) وَأَنَا و به‌دُنیاپی ئیمه ظَنَّا (دُنیا‌بووین) أَنْ که

لَنْ نُعْجِزَ هه‌رگیز - اللّٰهُ خُودَا فِي له‌ الْأَرْضِ زه‌ویدا (-دۆش‌دانا‌هێنین و ده‌سته‌وه‌سان ناکه‌یین) وَلَنْ و هه‌رگیز

نَعَجَزُهُ دُوشی دانا هیتین هَرَبًا به هه لاتنیش (۱۲) وَأَنَا و به راستی ئیمه لَمَّا کاتی سَمِعْنَا گویمان له -

الْهُدَى رَینمونی یه که (قورئان) (-بوو) آمَنَّا باوه ریمان هیئا بِه یئی فَمَنْ جا هه رکه سی یُؤْمِن باوه ر بهیئی بِرَبِّه به پهروه ردگاری

فَلَا يَخَافُ ئەوه ناترسی له بَخْسًا هیچ که مکردن و بئ نخ کردنیک (بۆ کاره چاکه کانی)

وَلَا رَهَقًا و نه هیچ بارکردن و شه که ت کردنیک (به زیادکردنی تاوان) (۱۳) وَأَنَا و به دنیایی ئیمه مِنَّا تیماندایه

الْمُسْلِمُونَ موسلمانان کان وَمِنَّا و تیماندایه الْقَاسِطُونَ سه رکهش و سته مکاره کان فَمَنْ جا ئەوهی

أَسْلَمَ ملکه چی کردوه (بۆ خودا و موسلمان بووه) فَأُولَئِكَ ئەوه ئەوان تَحَرَّوْا گه راون و دوزیتیان هه رَشَدًا رَیه کی حهق (۱۴)

وَأَمَّا هه رچی الْقَاسِطُونَ سته مکار و لاده رانن له ئیسلام فَكَانُوا ئەوه لَجْهَم بۆ دوزه خ حَطَبًا داری سوتان (-بوون) (۱۵)

وَأَنْ لَّوْ و ئەگه ر بهاتایه اسْتَقَامُوا راسته ریی بوانه عَلَى له سه ر الطَّرِيقَةِ رَیگیه که لَأَسْقِينَاهُمْ ئەوه به دنیایی بۆمان ده باراندن

مَاءٌ ئاو (بارانی) کی غَدَقًا زۆر و به فه ر (۱۶) لِنَفْتِنَهُمْ تا کوو تا قیان بکهینه وه فِيهِ تیایدا وَمَنْ و هه ر که سیک

يُعْرِضُ پشت بکات عَنْ له ذِكْرٍ یاد (ئاموژگاری - قورئان) ی رَبِّه پهروه ردگاری يَسْلُكُهُ دهیخاته ناو عَذَابًا عه زاب و ئەشکه نجه یه کی

صَعْدًا دژواری رووله زیاد (۱۷) وَأَنْ و (ههروه ها سروش کراوه بۆم) که الْمَسَاجِدَ هه رچی شوینه کانی سوژده بردنه گشتیان

لِلَّهِ هه ر هی خودان فَلَا تَدْعُوا جا مه پارینه وه وبانگ مه که ن ومه په رستن مَعَ له گه لِ اللَّهِ خودا أَحَدًا هیچ یه کیک (۱۸)

وَ (ههروه ها سروش کراوه بۆم) أَنَّهُ لَمَّا کاتیک که وا قَامَ - عَبْدٌ بهنده یِ اللَّهِ خودا (-هه لساوه) يَدْعُوهُ ده پاراوه لیی

كَادُوا يَكُونُونَ خه ریک ده بوو عَلَيْهِ به دهووری دا لَبَدًا کۆ ده بوونه وه و به سه ریه کدا ده که وتن (۱۹) قُلْ بلی

إِنَّمَا أَدْعُو هەر تهنها رَبِّي پهروه رديگارم (-ده پرستم و ده پارتيمه وه لي) وَلَا أَشْرِكُ - به --

أَحَدًا هيچ يه کيک (-شهریک ناکه م) (--يې) (۲۰) قُلْ بَلَىٰ إِنِّي به دنيایي من لَا أَمْلِكُ به دهستم نيه لَكُمْ بۆتان

ضَرًّا هيچ زیان و زهره ریک وَلَا رَشْدًا و نه هيچ (خستنه سهر) ربي حه قیک (۲۱) قُلْ بَلَىٰ إِنِّي به دنيایي من

لَنْ يُجِيرَنِي هه رگيز په نام نادات مِنْ لَهُ اللَّهُ خدا أَحَدٌ هيچ که سيک وَلَنْ أَجِدَ وهه رگيز نادؤزمه وه مِنْ دُونِهِ جگه له و (له خدا)

مُلْتَحِدًا هيچ په ناگه يه ک (۲۲) إِلَّا جگه له بَلَاغًا راگه ياندنيک (نه بې) مِنْ لَهُ اللَّهُ خودايه وه

وَرِسَالَاتِهِ له گهل په يامه کاني (خودا) وَمَنْ وهه که سيک يَعْصِي ياخي بيت له اللَّهُ خدا وَرَسُولُهُ وپيغه مبه ره که ي

فَإِنْ ثه وه به دنيایي لَهُ بؤي هه يه نَارَ ناکري جَهَنَّمَ دؤزه خ خَالِدِينَ هه تاهه تا فِيهَا تيايدان أَبَدًا به نه براوه يي (۲۳)

حَتَّى هه تا کو إِذَا که رَأَوْا بينيان مَا ثه وه ي يُوعَدُونَ به لئين ده دريت بيتان فَسَيَعْلَمُونَ ثه وسا که ده زانن مَنْ كَي أضعف بيته زتره

نَاصِرًا پشتيواني وَأَقْلُ و که متره عَدَدًا ژماره ي (۲۴) قُلْ بَلَىٰ إِنْ أَدْرِي نازانم أَقْرَبُ ثايا نزیکه مَا ثه وه ي

تُوعَدُونَ به لئينتان پیده دري اَمْ يان يَجْعَلُ - لَهُ -- رَبِّي پهروه رديگارم أَمَدًا ماوه يه کي (دووري) (--بؤ) (-داده نيت) (۲۵)

عَالَمٌ (هه رخوي) زاناي الْغَيْبِ غه يبه (په نهان و نادياره کان) فَلَا يُظْهَرُ جا (ناگدار ناکات) عَلَيَّ به سهر غَيْبِهِ ناديار و نه نيه کاني خوي

أَحَدًا هيچ يه کيک (۲۶) إِلَّا مه گهر مِنْ ثه وه ي ارْتَضَى لي رازي بيت و هه لي بژارد بيت مِنْ لَهُ رَسُولٍ په يامه ریک

فَإِنَّهُ جا به دنيایي خودا يَسْأَلُ (ده نيريت) مِنْ لَهُ يَنْ نيوان يَدِيْهَ دهسته کاني (له به رده مي) وَمِنْ و له خَلْفِهِ دواوه ي

رَصَدًا پاسه وانا نيک (له فريشته) (۲۷) لِيَعْلَمَ تا بزانيت أَنْ که وا قَدْ أَبْلَغُوا به دنيایي - رِسَالَاتٍ په يامه کاني

رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاريان (-گه‌ياندوو) وَأَحَاطَ و ده‌وری داوه (زانياری ته‌واوی هه‌یه) بِمَا به‌وهی لَدَيْهِمْ لایانه

وَأَحْصَى و ئامار و سه‌رژمیری کردوه كُلَّ هه‌موو شَيْءٍ شتیک عَدَدًا به‌ژمار (٢٨)

سُورَةُ الْمَزْمَلِ

بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خدا الرَّحْمَنُ ئه‌وپه‌رپه‌به‌زه‌بی و میهره‌بان (ناوێکی پیرۆزی خودایه) الرَّحِيمُ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

يَا أَيُّهَا هُوَ ئه‌ی الْمُزْمَلُ ئه‌و که‌سه‌ی خوی داپۆشیوه (١) قُمْ هه‌ئسه‌ رابوه‌سته (نوێژ بکه) اللَّيْلَ شه‌وی إِلَّا ته‌نها

قَلِيلًا که‌میکی (نه‌بی) (٢) نَصْفَهُ نیوه‌ی أَوْ يان انْقُصَ که‌مکه‌وه مِنْهُ لَی قَلِيلًا که‌میکی (٣) أَوْ يان زِدْ زیادکه

عَلَيْهِ بۆ سه‌ری وَرَتَلْ و - الْقُرْآنَ قورئان (-بخوێنه‌وه) تَرْتِيلاً وَا خوێندنه‌وه‌یه‌کی به‌رێک و پێکی یه‌ک له‌دوای یه‌ک (٤)

إِنَّا به‌دُنْیایی ئیمه سَنَلْقِيْ له‌وزوانه‌ هه‌ل ئه‌ده‌ینه عَلَيْكَ سه‌رت قَوْلًا وته‌یه‌کی ثَقِيلًا گران و سه‌نگین (٥) إِنَّ بِنِگومان

نَاشِئَةً پێکهاته‌ی اللَّيْلِ شه‌و هِيَ (ئه‌و به‌دُنْیایی) أَشَدُّ توند تره وَطْئًا کاریگه‌ریه‌که‌ی وَأَقْوَمُ و راست و دروست تره

قِيلًا گوفتاره‌که‌ی (٦) إِنَّ بِنِگومان لَكَ بۆت هه‌یه فِي له النَّهَارِ کاتی رۆژ سَبْعًا (چالاکي و هاتوچووکردنیکی)

طَوِيلًا دوور و درێژ (٧) وَادْكُرْ وه‌یادبکه‌وه و به‌رده‌وام به‌ینه اسمَ ناوی رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت وَتَبَتَّلْ و خۆت -

إِلَيْهِ هه‌ر بۆ ئه‌و (-یه‌کلا بکه‌وه) تَبَتَّلًا یه‌کلاکردنه‌وه‌یه‌ک (ی ته‌واو) (٨) رَبُّ خواوه‌ندی الْمَشْرِقِ رۆژه‌لات

وَالْمَغْرِبِ و پوژ ئاوا لَا نِيَهَ إِلَهَ هِيچ خودايهك إِلَّا تهنهها هُوَ تهنه (نه پي) فَاتَّخَذَهُ جَا بُوخوَت تهنهو بكه

وَيَكْلًا پشت پي به ستراو و كارپيسپردراو (۹) وَأَصْبِرْ و ئارام بگره عَلَى له سهر مَا تهنهوي يَقُولُونَ تهنهوان ده يلين

وَأَهْجُرْهُمْ و وازيان لي بينه هَجْرًا وازهينانيكي جَمِيلًا جوان (۱۰) وَذَرْنِي و ليم بگهري

وَالْمُكَذِّبِينَ له گهل به درودانه ره كان (وي باوه ره كان) أُولَى تهنهوانه ي خاوهن النِّعْمَةِ ناز و نيعمهت و خوَش گوزه رانينه وَمَهْلَهُمْ و -

قَلِيلًا كه ميک (-موله تيان بده) (۱۱) إِنَّ بَيِّگومان لَدَيْنَا ئيمه لمان هه يه أَنْكَالًا کوَت و زنجير گهل وَحِيْمًا ودوزه خيک

(۱۲) وَطَعَامًا و خوراکيک ذَا غُصَّةٍ گير وَعَذَابًا و عه زابيکي أَلِيمًا زوره ئيش و ئازار (۱۳) يَوْمَ پوژي که تَرْجُفُ -

الْأَرْضُ زهوي وَالْجِبَالُ و شاخ وکيوه كان -راده هه ژين وَكَانَتْ - الْجِبَالُ و شاخ وکيوه كان (-ده بنه)

كَثِيْبًا ته بولكه و گردی خوَل و لمي مَّيْلًا بهرت و پرووکراو (۱۴) إِنَّا بَيِّگومان ئيمه أَرْسَلْنَا - إِلَيْكُمْ بوَتان (-مان نارد)

رُسُولًا په يامبه ريک (چون په يامبه ريک!) شَاهِدًا شايهت عَلَيْكُمْ له سهرتان كَمَا هه رچون أَرْسَلْنَا - إِلَى بُو

فِرْعَوْنَ فيرعهون (-مان نارد مان) رُسُولًا په يامبه ريک (۱۵) فَعَصَى تهنهوه بوو - فِرْعَوْنَ فيرعهون (-ياخي بوو و سهرپيچيک رد له)

الرَّسُولَ په يامبه ره كه فَأَخَذْنَاهُ جَا تهنومان راپيچ كرد وسزاماندا أَخَذًا راپيچكردنيكي وَيَلًا سهخت و خراب (۱۶)

فَكَيْفَ جَا چون تَتَّقُونَ خو ده پارزين إِنْ تهنهگر كَفَرْتُمْ ئيمان تان نه هينا و كوفرتانكرد يَوْمًا له پوژيک (كه) يَجْعَلُ -

الْوِلْدَانَ منلان شَيْبًا پير و سهرسي (-ده كات) (۱۷) السَّمَاءُ ئاسمان مُنْفَطِرٌ - بِهِ پي (-شعق برده و لهت و پهت بووه) كَانَ -

وَعَدُهُ به ليني خوداي (-ههر) مَفْعُولًا هاتبووه جي و رويدا (-بوو) (۱۸) إِنَّ بَيِّگومان هَذِهِ تهنه

تَذَكُّرُهُ يادخه رهوه و ناموژگاری ټکه **فَمَنْ** جا هه رکه سی **شَاءَ** (بیهویت) **اتَّخَذَ - إِلَى** به رهو **رَبِّهِ** پهروه ردگاری

سَبِيلًا ریگایه ک (-ده گریته بهر) (۱۹) **إِنَّ** بیگومان **رَبِّكَ** پهروه ردیگارت **يَعْلَمُ** ده زانیت **أَنَّكَ** که تو **تَقُومُ** هه لدهستی

أُذُنِي نزیکتر (که متر) **مِنْ** له **ثَلَاثِي** دووله سی **الَّيْلِ** شهو **وَنِصْفَهُ** و نیوه شی **وَلَيْلُهُ** و سیه کی **وَطَائِفُهُ** و کومه لیکیش **مِنْ** له

الَّذِينَ نه وانه ی **مَعَكَ** له گه تن **وَاللَّهُ** و خودا خو ی **يُقَدِّرُ** دیاریده کات نه ندازه ی **الَّيْلِ** شهو **وَالنَّهَارَ** و پوژ **عِلْمَ** زانی **أَنْ** که

لَنْ **تُحْصَوْهُ** ئیوه هه رگیز ناتوانن بره که ی دیاری بکه ن **فَتَابَ عَلَيْكُمْ** = (جا لیتان خو ش بوو) **فَاقْرَأُوا** جا بخویننه وه **مَا** نه وهنده ی

تَيَسَّرَ ئاسان بووله سهرتان **مِنْ** له **الْقُرْآنِ** قورئان **عِلْمَ** (خودا) زانی **أَنْ** که **سَيَكُونُ** له مه ولا - **مِنْكُمْ** له نگو

مَرْضًى نه خو شانیک - دهن **وَأَخْرُونَ** و که سانی تریش **يَضْرِبُونَ** (ده گه رین) **فِي** له **الْأَرْضِ** زهوی **يَبْتَغُونَ** - **مِنْ** له

فَضْلَ اللَّهِ 'فه زلی خودا - ده گه رین و ده خوازن **وَأَخْرُونَ** و (که سانی) تریش **يُقَاتِلُونَ** ده جه ننگن **فِي** له **سَبِيلِ** پی ناوی **اللَّهِ** خودا

فَاقْرَأُوا جا بخویننه وه **مَا** نه وه ی (نه وهنده ی) **تَيَسَّرَ** ئاسان بی **مِنْهُ** لی (له قورئان) **وَأَقِيمُوا** و ټیک و ټیک و دامه زراو -

الصَّلَاةَ نوژ - بکه ن **وَأَتُوا** و بیه خشن **الزَّكَاةَ** زه کات **وَأَقْرِضُوا** و قهره دهنه **اللَّهُ** خودا **قَرْضًا** قهردی کی **حَسَنًا** چاک و پاک

وَمَا و هه رچی **تُقَدِّمُوا** بیهه خشن و پیشی بخه ن **لِأَنْفُسِكُمْ** بو خو تان **مِنْ** له **خَيْرٍ** خیر و چاکه بی **تَجِدُوهُ** (نه وه) ده بی بیننه وه **عِنْدَ** لای

اللَّهُ خودا **هُوَ** نه و **خَيْرًا** چاکتره **وَأَعْظَمَ** و گه وره تره **أَجْرًا** له پاداشدا **وَأَسْتَغْفِرُوا** و داوای لی خو ش بوون بکه ن له **اللَّهُ** خودا

إِنَّ بیگومان **اللَّهُ** خودا **غَفُورٌ** زور لی خو ش بووی **رَحِيمٌ** زور میهره بانه (۲۰)

سُورَةُ الْمَدَّثِر

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ تَهوپه‌رببه به‌زه‌بی و میهره‌بان (ناوئیکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمِ تَهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

يَا أَيُّهَا هُوَ تَهی الْمَدَّثِرُ تَهوی خوی پیچاوه‌ته‌وه (۱) قُمْ هه‌ئسه فَأَنْذِرْ بترسینه و وریا بکه‌ره‌وه (۲)

وَرَبِّكَ و ههر په‌روه‌ردیگارت فَكْبِّرْ به‌گه‌وره دابئی (۳) وَثِيَابَكَ و جل و به‌رگت فَطَهِّرْ پاکه‌ره‌وه (۴) وَالرَّجْزَ و -

فَاجْزُ دووریکه‌ره‌وه (له -هه‌رجی عه‌زابه‌ینه له بت و تاوان) (۵) وَلَا تَمْنُنْ و میننه‌ت مه‌که (له کار و به‌خشینت)

تَسْتَكْبِرُ (بیت زوربیت) (۶) وَلِرَبِّكَ و ههر بۆ په‌روه‌ردیگارت فَاصْبِرْ خورآگره و ئارام بگره (۷) فَإِذَا جَا كَاتِيكَ نُقِرَ - فِي له

النَّاقُورِ لیده‌ره‌که (که‌ره‌نا) -درا (۸) فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ نَا تَهوی رۆژئ یَوْمٌ رۆژئیکِ عَسِيرٌ زور سه‌خت وگرانه (۹) عَلَى له‌سه‌ر

الْكَافِرِينَ یه‌کخوانه‌په‌رست و کافران غَيْرُ بِي یَسِيرٌ (هیچ) سوکی و ئاسانیکه (۱۰) ذَرْنِي لینگه‌رئ له من - وَمَنْ وئهو که‌سه‌ی

خَلَقْتُ من خولقاندوومه وَحِيدًا به‌ته‌نیا (۱۱) وَجَعَلْتُ - لَهُ .. مَالًا سامانیکی مَمْدُودًا (زور و زه‌وه‌ند) .. بۆ وی -داناوه

(۱۲) وَبَيْنَ و کورانیکی شُهِودًا ئاماده و به‌رده‌سته (۱۳) وَمَهَّدْتُ روخساندم لَهُ لَوِی تَمْهِيدًا روخساندنیک (ی زور باش)

(۱۴) ثُمَّ هه‌شتا يَطْمَعُ ته‌ماع ده‌کا أَنْ که أَزِيدَ (بۆی) زیادبکه‌م (۱۵) كَلَّا نا نه‌خیر إِنَّهُ به‌راستی تَهو

كَانَ لَا يَأْتِيَا - به‌رامبه‌ر ئایاته‌کانمان عَنِيدًا رکه کار(-بوو) (۱۶) سَأُرْهِقُهُ به‌م زوانه زور ماندوی ده‌که‌م به‌عه‌زایی

صَعُودًا رپو له به‌رزی و زیادی (۱۷) إِنَّهُ بیگومان تَهو فَكَّرَ بیریکرده‌وه وَقَدَّرَ و هه‌ئیه‌س‌نگاند (۱۸)

فُقُتِلَ به‌کوشت چوو (به‌کوشتچئ) كَيْفَ چۆنی قَدَّرَ هه‌ئسه‌نگاند (۱۹) ثُمَّ دیسان قُتِلَ به‌کوشت چوو كَيْفَ چۆنی

قَدَّرَ هه‌تسه‌نگاند (۲۰) ثُمَّ ئینجا نَظَرَ لیراما (۲۱) ثُمَّ پاشان عَبَسَ رووی گرژ کرد وَبَسَرَ نیوچاوانی ویک هیئاوه (۲۲)

ثُمَّ ئینجا أَدْبَرَ پشی تیکرد وَاسْتَکْبَرَ و ته‌که‌بوری کرد وه‌خوی به‌زل دانا (۲۳) فَقَالَ ئینجا گوتی إِنَّ هَذَا ئەمه هیچ نیه

إِلَّا ته‌نھا سَحَرُ جادوئیک ه یُؤْثِرُ (ده‌گیردریته‌وه و وه‌گیراوه) (۲۴) إِنَّ هَذَا ئەمه هیچ نیه إِلَّا ته‌نھا قَوْلُ قسه‌ی الْبَشَرِ مروّفه

(۲۵) سَأْصَلِيهِ به‌دنئیایی ئەیخه‌مه ناو و ئەیسوتینم له سَقَرُ سه‌قه‌ر (۲۶) وَمَا أَدْرَاكَ جا تۆ جوزانی مَا -

سَقَرُ سه‌قه‌ر (-چی یه) (۲۷) لَا نه تَبْقَى ده‌هیلێته‌وه وَلَا و نه تَذَرُ به‌جیش ده‌هیلێ (۲۸) لَوَّاحَةٌ زۆر (خراب) تیکده‌ره

لِلْبَشَرِ بۆ پیست و به‌شه‌ر (۲۹) عَلَيْهَا له‌سه‌ریه‌تی تِسْعَةَ عَشَرَ نۆزده (۳۰) وَمَا جَعَلْنَا -

أَصْحَابَ النَّارِ و هاوړییانی ناگر (کاربه‌ده‌ستانی دۆزه‌خ) مان -نه‌کردۆته (شتی تر) إِلَّا ته‌نھا مَلَائِكَةً فریشته (نه‌بێ) وَمَا جَعَلْنَا و -

عِدَّتَهُم ژماره‌ی ئەوانیش -مان وا لینه‌کردوه إِلَّا هه‌ر ته‌نھا فِتْنَةً فیتنه و تا قیکردنه‌وه یه لِلَّذِينَ بۆ ئەوانه‌ی

كَفَرُوا کوفریان کردوه ویه‌کخودا په‌رست نه‌بوون لَيْسَتَيْنِ تا - الَّذِينَ ئەوانه‌ی أُوتُوا ..

الْكِتَابِ کیتاب .. یان بۆ هاتووه -دُنْیَا بن وبگه‌نه یه‌قین وَیَزِدَادَ و - الَّذِينَ ئەوانه‌ی آمَنُوا باوه‌ریان هیئاوه

إِيمَانًا -ئیمانیاں زیاد بکات وَلَا یَرْتَابَ و - الَّذِينَ ئەوانه‌ی أُوتُوا .. الْكِتَابِ کیتاب -یان بۆ هاتووه

وَالْمُؤْمِنُونَ و ئیمانداره‌کانیش (-هیچ) نه‌که‌ونه گومان وَلِیَقُولَ و هه‌تا - الَّذِينَ ئەوانه‌ی فِي له‌ناو قُلُوبِهِم دلیان

مَرَضٌ نه‌خۆشی (نیفاق هه‌یه) وَالْكَافِرُونَ و کافره‌کان -بَلَّيْنِ: مَاذَا - أَرَادَ .. اللَّهُ خودا -چی .. ویستوه بِهِذَا بهم

مَثَلًا نمونه‌یه ؟ كَذَلِكَ ئا به‌وشیوه یُضِلُّ اللَّهُ خودا - مَنْ هه‌ر که‌سیک یَشَاءُ بیه‌وێت -گومرای ده‌کات وَیَهْدِي و

مَنْ هه‌رکه‌سه‌ی **يَشَاءُ** بیه‌وێت -پێنیمای ده‌کات و **وَمَا يَعْلَمُ** (که‌س) نازانێت (چه‌ندی و چۆنی) **جُنُودَ** سه‌ربازانی **رَبِّكَ** په‌روه‌ردیگارت

إِلَّا تَهْنَأُ هُوَ تَهْنَأُ خَوَى (نَهَبَ) وَمَاهِي وَ تَهْوَهُ (شَتِيكَ) نِيَهْ إِلَّا تَهْنَأُ ذِكْرِي بِيْرْخِرْهَوَه الْبَشْرِ بُوْهْ رَجِيْ مَرْوَهْ (۳۱)

کَلَّا نَا نَهْ خَيْرٍ وَالْقَمَرِ سَوَّيْنِدَ بَهْ مَانِگ (۳۲) وَاللَّيْلِ وَ سَوَّيْنِدَ بَهْ شَهْوِ إِذْ كَهْ أَدْبَرَ بَشْتِیْ هَهْ لَکَرْدَ (۳۳)

وَالصُّبْحُ و سويند به به يانی إِذَا کاتیک أَسْفَرَ دهرکهوت (رؤناکی هیئا و تاریکی لادا) (۳۴) إِنَّهَا بیگو مان ئهو (سهقهه) ه

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَيَرْسُخُ النَّفْسَ فِيهَا ۚ إِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ ذُرِّيَّتُكَ أَكْرَمٌ لِّكَ (٣٥) نَذِيرًا ترسینەرە **لِلْبَشَرِ** بۆ مرۆف (٣٦) **لِّمَن** بۆ ھەر کەسێک **شَاءَ** -

مِنْكُمْ لَهْ نَگُو (-بیهوئ) اَنْ که یَتَقَدَّم پِیش بکهوئِ اَوْ یان یَتَاخَّر دوا بکهوئِ (۳۷) کُلْ هه موو نَفْسِ نَه فِسْکِ

بِمَا بِهِدِي كَسَبَتْ به‌دهستی هیناوه (له کار و گوشتار و بیروپایه‌کانی) رَهْنَةُ گِرَوْدَه وگرفتاریکه - (٣٨) اِلَّا جگه له

أَصْحَابَ دَهْستِه و کۆمه لی **الْیَمِینِ** رَاستان (۳۹) **فِی** (ئەوان) لە ناو **جَنَّاتٍ** باغاتیک ن **یَسَّاءُلُونَ** پرسیار لیک دەکەن (۴۰)

عَنْ دَهْرِبَارَى الْمُجْرِمِينَ تَوَانِكَارَهَانَ (٤١) مَا تَهْرَى حَى سَلَكُوكُمْ نِيَوَهَى رَپِيچَكَرَدَه فِي بُو نَاو سَقَر سَهَقَر (٤٢)

قَالُوا گوتیان لَمْ نَكُ نَعْبُدُكَ نئیمة پیشان - مِنْ لَه الْمُصَلِّينَ نوێزخوێنه كان - نه بووین (٤٣) وَلَمْ نَكُ نَعْبُدُكَ و نئیمة پیشان -

نُطْعِمُ خواردنمان - نه - دده به الْمَسْكِينِ هه ژار (ان) (٤٤) وَكَا و ئيمه جارار نُحْوِضُ به ناو ده كه و تين (له و تار و رهفتاری ناحهق)

مَعَ لَهُ كَلَّ الْخَائِضِينَ به ناوکه وتوه کان (هه رکه سه ی که شوین هه واو ناحه ق که وتبا) (٤٥) وَكَا و پیشان

نُكَدِّبُ ئیمه به درۆمان داده‌نا و باوه‌رمان نه‌ده‌کرد **یَوْمَ** به‌روژی **الدِّینِ** حیساب (پاداشت و سزا) (۴۶) **حَتَّى** هه‌تا‌کوو

أَتَانَا بَوْمَان هَات **الْيَقِينُ** راستی و یه‌قین (مرد) (٤٧) **فَمَا تَفْعَلُهُمْ** جا سودیان پیناگه‌یه‌نی **شَفَاعَةُ** تکی **الشَّافِعِينَ** تکا کاران

(٤٨) فَا لَهُمْ ثِيَرٌ تَهْوَهُ جِيتِيَانِ عَنِ لَه التَّذِكْرَةُ بِيَرخستنهوه و ناموژگاری مُعْرِضِينَ پِشت لِيكهَرَن (٤٩)

كَانَهُمْ تَهْوَانِ هَهروه كِي حُمُرٌ رَهوه كَهَر (ي كيوِي) ي مُسْتَنْفِرَةٌ رَاپهريوو بَن (٥٠) فَرَتْ دهرپهري بَن و رَهوي بَنهوه مِّن لَه

قَسُورَةَ شِيرَانِ (٥١) بَلْ بَه لَكُو يُرِيدُ - كُلُّ هَهموو اَمْرِيْ كَه سِيك مِّنْهُمْ لَهْوَانِ - دَهيهوِيَت اَنْ كَه يُوْتِيْ يِي بَدْرِيْ

صُحُفًا گَه لِيك په راوِي مُنْشَرَةً په رَتَكَرَاو (٥٢) كَلَّا نَا بَلْ بَه لَكُو لَا يَخَافُونَ نَاتَرَسَن لَه الْآخِرَةَ رُوژِي دَوَايِي (٥٣) كَلَّا نَا

إِنَّهُ بَيْگُومَانِ تَهْوَه تَذِكْرَةُ بِيَرخهروه و ناموژگارِيِيكه - (٥٤) فَمَنْ جَا تَهْوِي شَاءَ (بِيهوي) ذِكْرُهُ يَادِي (دَه كاتهوه) (٥٥)

وَمَا يَذْكُرُونَ و يَادِيَش نَاكه نهوه إِلَّا مَه گَهَر اَنْ تَهْوِي كَه يَشَاءَ - اَللَّهُ خُودَا (-بِيهويْت) هُوَ هَهَر تَهْوَه أَهْلُ (شايسته ي)

التَّقْوَى لِي تَرَسَانِ و خُو لِي پارِيژِي وَأَهْلُ و (شايسته به) الْمَغْفِرَةَ لِي بُورْدَن و لِيخُوْشَبُوون ه (٥٦)

سُورَةُ الْقِيَامَةِ سُورَهَتِي قِيَامَهَت

بِسْمِ بَه نَاوِي اَللّٰهُ خُودَا الرَّحْمٰنُ تَهوپهريپه به زه ي و ميهره بَان (ناويكي پيرُوژِي خُودَايه) الرَّحِيْمُ تَهوپهري به خَشَنده (ناويكي پيرُوژِي خُودَايه)

لَا اُقْسِمُ سُوِيْنْد... نه بِي يَوْمٌ به رُوژِي الْقِيَامَةِ سَه لَا (زِيندوو كَرْدنهوه و هَه لَسَانهوه له گُوْر) (١) وَلَا اُقْسِمُ و سُوِيْنْد... نه بِي

بِالنَّفْسِ به تَهو نه فسه ي اللّٰوَمَةِ لُوْمَه كَارَه (٢) اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَيَا ئِيْنَسَان... وَا حِيْسَاب دَه كَات اَلَّن تَجْمَعُ كَه كُوْنَاكه يْنهوه

عِظَامُهُ تِيْسكه كَانِي (٣) بَلَىْ بَه لِي قَادِرِيْن تَوَانَادَارِيْن عَلَيْ لَه سَهَر اَنْ تَهْوِي نُسُوِيْ سَاژِي بكه يْنهوه (رِيك و چَاكِي بكه يْنهوه)

بَنَانَهُ سهره په نجه کانی (۴) بَلْ يَرِيدُ الْإِنْسَانُ ئینسان... ده یه ویت لِفَجْرَ (که درو بکات به)

أَمَامَهُ ئه وهی له پېشیدایه (له داهاتوو قیامت) (۵) یَسْأَلُ پرسیار ده کات أَيَّانَ که یه ؟ یَوْمُ رۆژی الْقِيَامَةِ قیامت (۶)

فَإِذَا جا که بَرَقَ تروسکه ی داوه الْبَصَرُ بینایی (۷) وَخَسَفَ ... الْقَمَرُ و مانگ... گیرا (۸) وَجُمِعَ و کوکراوه الشَّمْسُ رۆژ

وَالْقَمَرُ و مانگ (۹) يَقُولُ ... الْإِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ ** ئینسان ** ئه ورۆژه... ده لیت أَيْنَ له کوئیهِ الْمَفَرُّ رپی دهر باز بوون (۱۰)

كَلَّا نا نه خیر لَا نیه وَزَرَ (هیچ په ناگه یه ک) (۱۱) إِلَى (هر) بۆلای رَبِّكَ په روه ردیگارتۀ یَوْمَئِذٍ ئه وی رۆژی

الْمُسْتَقَرُّ جیگیر بوون (۱۲) يُنْبَأُ خه بهری راستی پیده درئ الْإِنْسَانُ ئینسان یَوْمَئِذٍ ئه و رۆژه بِمَا به هه رچی قَدَّمَ پېشیخستوه

وَأَخْرَ و دوايخستوه (۱۳) بَلْ به لکوو الْإِنْسَانُ ئینسان عَلَى نَفْسِهِ به سهر نه فسی خوی بَصِيرَةً بینهر و به ناگایه (۱۴)

وَلَوْ أَلْقَى هه رچهند هه لېدا و بهیته وه مَعَاذِرُهُ بر و بیانوه کانی (۱۵) لَا تُحَرِّكْ بِهِ یی... مه جولینه لِسَانَكَ زمانت

لِتَعْبَلَ تا په له بکه ی بِهِ لئی (۱۶) إِنَّ به دلنیا ی عَلَيْنَا هه رله سهر خۆمانه جَمَعَهُ کوکردنه وه و وَقُرْآنَهُ خویندنه وه که ی

(۱۷) فَإِذَا جا که قُرْآنَهُ خویندمانه وه فَاتَّبِعْ ئه وه بکه وه دوا ی قُرْآنَهُ خویندنه وه که ی (۱۸) ثُمَّ پاشان إِنَّ بیگومان

عَلَيْنَا هه رله سه رخۆشمانه بَيَانَهُ رۆنکردنه وی (۱۹) كَلَّا نا بَلْ به لکوو تُحِبُّونَ هه ز ده که ن له

الْعَاجِلَةَ ئه وه ی حازره کی یه (ئهو ژيانه ی ئیستا تیايدان) (۲۰) وَتَذَرُونَ و هه لا ده نین الْآخِرَةَ (ژيانی) دوا یی (۲۱)

وَجُوهٌ چه ندين روو یَوْمَئِذٍ ئه وی رۆژی نَاصِرَةٌ گه شاره یه (۲۲) إِلَى لَو رَبِّهَا په روه ردگاری نَاطِرَةٌ ده روانی (۲۳)

وَوُجُوهٌ و چه ندين رووش یَوْمَئِذٍ ئه وی رۆژی بَاسِرَةٌ ترش و تفتن (۲۴) تَضُنُّ هه رگومانی ئه وه ده کات أَنْ که

يُفْعَلُهَا يَتِي بَكْرِيَّت وَبِهَسَهَرِي بَهِيئَرِي فَاقِرَةٌ (عهزابتيكي) پشت شكين (٢٥) كَلَّا نَا إِذَا كَانِي بَلَّغَتِ ده گات به التَّرَاقِي بهريننگي

(٢٦) وَقِيلَ وَگوترا مَنْ سَكِي (ههيه) رَاقِي چاره بکات (٢٧) وَظَنَّ وَ هه رگوماني ئه وه يکرد و د لنيابوو أَنَّهُ كِه ئه وه يه

الْفِرَاقُ ليک جيابونه وه (ومالئاوايي) (٢٨) وَالتَّفَتِ وَ تِيک ئالَّا السَّاقُ قاچ بِالسَّاقِ به قاچ (٢٩) إِلَى ههر به رهو

رَبِّكَ په روه رديگارته يَوْمَئِذٍ ئه ورژه الْمَسَاقُ راپيچکران (٣٠) فَلَا جَا نِه صَدَقَ باوه ري کرد وَلَا صَلَّى وَ نه نوئزي کرد و پاراوه

(٣١) وَلَكِنْ به لکوو كَذَّبَ به دروي داناو وَتَوَلَّى وَ پشتي تيکرد (٣٢) ثُمَّ پاشان ذَهَبَ پويشت إِلَى بُولَي

أَهْلِهِ كهس و كاري يَتَمَتَّنُ كه شخه يي ده كاو خو بادهدات (٣٣) أَوْلَى شياوتره لَكَ بَوْتَ فَأَوْلَى شياوتر (٣٤) ثُمَّ ديسان

أَوْلَى شياوتره لَكَ بَوْتَ فَأَوْلَى شياوتر (٣٥) أَيْحَسَبُ ... الْإِنْسَانُ ئايا ئينسان... وا خه يالده كات أَن كِه

يَتَرَكَ وازي ليده هيتري سُدَي هه روه ها به خورايي (٣٦) أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً ... ئه ي... تنوكتيک و چورتيک * نه بوو مِّنْ لِه

مِّنِّي ئاوئيک (ئاوي پياو) يَمْنَى (وهک مه ني ئه پيژرا) (٣٧) ثُمَّ پاشان كَانَ عِلْقَةً هه لواسراويک... بوو

نَخْلَقَ ئه وسا (خودا) دروستيکرد فَسَوَّى ئينجا سازاندي (٣٨)

جَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ جا * له وه وه... دروستيکرد... هه ردوو تاكي (جوت) الذَّكَرَ نيره وَالْأُنثَى وَ مئيه (٣٩) أَلَيْسَ ئه ي -

ذَلِكَ ئه ويان بِقَادِرٍ توانادار - نبيه عَلَي له سه ر (ئه وه ي) أَن كِه يُحْيِي زيندوو بکاته وه الْمَوْتَى مردووه کان (٤٠)

سُورَةُ الْإِنْسَانِ

بِسْمِ به‌ناوی الله خدا الرَّحْمَنُ ئه‌وپه‌ریبه به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناویکی پیروزی خودایه) الرَّحِيمُ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیروزی خودایه)

هَلْ ئایا أَتَى هاتۆته عَلَي سهر الْإِنْسَانِ ئینسان حِينَ کاتیک مِّنْ له الدَّهْرُ رۆژگاروزه‌مانه لَمْ يَكُنْ - شَيْئًا شتیک - نه‌بوو

مَذْكُورًا باسکراو بَیت (١) إِنَّا بَيَّغُمَانُ ئیمه خَلَقْنَا وه‌دیمان هَینَا الْإِنْسَانَ ئینسان مِّنْ له نُطْفَةٍ تَنُوكِيكِي أَمْسَاجٍ ئاویتیه

نَبْتَلِيهِ ژێرنه‌زموونی ده‌خه‌ین جَعَلْنَاهُ جا کردمان به سَمِيعًا بیسه‌ریکی بَصِيرًا بینهر (٢) إِنَّا ئیمه هَدَيْنَاهُ رَينمونمان کرد بو

السَّبِيلِ رینگه‌ه إِمَّا يَا شَاكِرًا سوپاس گوزاره وَإِمَّا يَا كَفُورًا نا شوکری سپله‌یه (٣) إِنَّا به‌دنیایي ئیمه

أَعْتَدْنَا ئاماده‌مان کردوه لِلْكَافِرِينَ بۆ کافر و یه‌کخودانه‌په‌رستان سَلَّاسِلَ چه‌نده‌ها زنجیر وَأَغْلَآلًا وچه‌نده‌ها کۆت

وَسَعِيرًا و ئاگرینکی جۆشدراو (٤) إِنَّ به‌ته‌کید الْأَبْرَارَ چاک و پاکان يَشْرَبُونَ ده‌نۆشن مِّنْ له کَاسٍ کاسه‌یه‌ک کَانَ -

مَرَا جُهَا تیکه‌لکراوه‌که‌ی کَافُورًا کافووریک(-بوو) (٥) عَيْنًا کانیه‌ک يَشْرَبُ ده‌خۆنه‌وه بِهَا لَی عِبَادُ به‌نده‌کانی اللّهِ خودا

يُفَجِّرُونَهَا ده‌یته‌قیننه‌وه و هه‌لیده‌قولینن تَفْجِيرًا (چۆن) ته‌قاندنه‌وه‌یه‌ک (٦) يُوْفُونَ به‌ته‌واوی به‌جیده‌گه‌یه‌نن وو‌ه‌فا ده‌که‌ن به

بِالنَّذْرِ نه‌زره‌کان (له‌خوگرته‌کان) وَيَخَافُونَ و ده‌ترسن له يَوْمًا رۆژیک کَانَ شَرُّ شەر و به‌لاکه‌ی - مُسْتَطِيرًا به‌ئاسمانا چوو(-بوو)

(٧) وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ و خواردن ده‌ده‌ن- عَلَي سه‌ره‌پای حَيٍّ چه‌ز لیکردنی -به مِسْكِينًا که‌م ده‌رامه‌ت وَبَنِيْمًا وه‌ه‌تیوو

وَأَسِيرًا و به‌دیل گیراو (٨) إِنَّمَا - نُطْعِمُكُمْ .. ئه‌وه‌ی که .. خواردنتان ده‌ده‌ین -ههر ته‌نها لَوْجِهَ اللّهِ له راهی خودایه

لَا نُزِيدُ نامانه‌وێت مِنْكُمْ له ئیوه جَزَاءً (نه) پاداشتیکی وَلَا و نه شُكُورًا (هیچ) شوکرانه‌بژێریه‌کیش (٩) إِنَّا ئیمه

نَخَافُ دهترسین مَن له رَبَّنَا پهروهردیگارمانهوه یَوْمًا رږڅیکې عَبَّوسًا گرځی قَطَرِیْرًا ترش وتال و دژوار (۱۰) فَوَقَاهُمْ -

اللَّهُ جا خودا - پاراستنی وبه دووری گرتن له شَرِّ ناخوښی ونه هامه تی ذَلِكَ تهوئِ الْیَوْمَ رږځی وَلَقَّاهُمْ یئِ گه یانندن

نَضْرَةً گه شاهویه ک وَسُرُورًا ودلخوښیه ک (ههرخودا ده زانیت چ دل خوښیه که) (۱۱) وَجَزَاهُمْ و پاداشتی دانهوه

بِمَا بهوئِ تهوئِ صَبْرًا نارامیانگرت - جَنَّةً به بهه شتیک وَحَرِیْرًا و ئاوریشمیک (ههرخودا ده زانیت چ هند خوښ و نایابه) (۱۲)

مُتَّكِنِیْنَ پالینداوه تهوئِ فِیْهَا تیایدا عَلَى له سهر الْأَرَائِكِ تهخت و قه نه فان لَا یَرَوْنَ نابین فِیْهَا تیایدا شَمْسًا (نه هیچ) رږڅیک

وَلَا و نه زَمَهِیْرًا سه رماوسوئِ زه مه ریر (۱۳) وَدَانِیَّةً و نزیك و نزمه عَلَیْهِمْ به سه ریاندا ظِلَالُهَا سایه و سیبه ری

وَذَلَّتْ و ئاسان وشوړ کراوه قُطُوفُهَا هینشووی میوه کانی تَذَلِیْلًا (به لام) شوړبوونهوه (۱۴) وَیُطَافُ و ده گیردرئ

عَلِیْهِمْ به سه ریاندا بِأَنِیَّةٍ ده فرو سورا حیه ک مِّنْ له فِضَّةٍ زیوویک (چون زیویک) وَأَنْخَوَابٍ و گه لیک کووپ کَانَتْ -

قَوَارِیْرًا له شوشه و کریستالیک (-بوو) (۱۵) قَوَارِیْرَ شوشه یه ک مِّنْ له فِضَّةٍ زیوویک قَدَرُوهَا نه ندازیانکرد و سازاندویانه

تَقْدِیْرًا سازدانیک (ههرخودا بزانتیت چونه) (۱۶) وَیُسْقَوْنَ و پیدان دهنوښن فِیْهَا تیایدا کَأَسَا کاسه یه ک کَانَ -

مَزَاجُهَا ئاویته که ی زَنْجَبِیْلًا زه نجه بیلیک (-بوو) (۱۷) عِیْنًا (له) کانیوویک فِیْهَا تیایدا تُسْمِی یئِ دهوترئ

سَلْسَبِیْلًا سه لسه بیل (۱۸) وَیُطَوَّفُ و ده گه ریت عَلَیْهِمْ به سه ریاندا وَلَدَانُ کورپڼگه ی مُخَلَّدُونَ نه مر إِذَا ته گه ر

رَأَیْتَهُمْ ته و انت دیت حَسِبْتَهُمْ وایان خه یالده که یئوه وان لَوْلَا مرواری مَثُورًا پرژیندراون (۱۹) وَإِذَا و ته گه ر رَأَیْتَ بینیت

ثُمَّ لَیْرَه و لهوئِ (به هه ر کوئیکدا سه یر بکه ی) رَأَیْتَ (ده بینئ) نَعِیْمًا خوښی و ناز و نعیمه تیک وَمُلْکًا وده ده سه لاتیک (که به راستئ)

كَبِيرًا گه ورهيه (٢٠) عَالِيَهُمْ به سهر يانه وهيه ثِيَابُ پۆشاكى سُنْدُسٍ ته نكى ئاوريشمىك خُضْرُ كه سهوزه

وَاسْتَبْرَقُ وپۆشاكىكى ئاوريشمى ئهستور و حُلُوا و ده رازيندرينه وه به اَسَاوَرَ بازى مِّن له فِضَّةٍ زيوو و سَقَاهُمْ و پييان ده نوښى

رَبُّهُمْ پهروه ردگاريان شَرَابًا شه رابىكى طَهُورًا پاككه ره وه (٢١) إِنَّ به رآستى هَذَا ئه مه كَان - لَكُم بۆتان

جَزَاءً پاداشت (-بوو) و كَان - سَعِيْكُمْ و هه ول و كۆششتان مَشْكُورًا سوپاسكراو (-بوو) (٢٢) إِنَّا بَيِّغُومَانِ ئَيْمِه نَحْنُ خُومَان

نَزَّلْنَا دامانبه زاند عَلَيْكَ به سه رتا الْقُرْآنَ قورئان تَنْزِيلًا دابه زاندىك (به لام دابه زاندىك) (٢٣) فَاصْبِرْ جا ئارام بگره

لِحُكْمٍ لّو برىارى رَبِّكَ پهروه ردىگارت وَلَا تَطِعْ و گويمه ده مِنْهُمْ كه سىك له وان اِنَّمَا تاوانبارىك (بىت) اَوْ يان

كُفُورًا زور ناشوكر و كافر (٢٤) وَاذْكُرْ و يادبكه وه اِسْمَ ناوى رَبِّكَ پهروه ردىگارت بُكْرَةً به يانيان وَاَصْبِلًا و ئىواران

(٢٥) وَمِنْ وَهله اللَّيْلِ شه ويشدا فَاصْبِرْ سوژده به ره لَهُ لَوى وَسَبِّحْهُ و ته سبيحات بكه (خودا به بهرز و پيرۆزو بى عه ييناوينه)

لَيْلًا شه وىكى طَوِيلًا دريژ (٢٦) إِنَّ به رآستى هَؤُلَاءِ ئه وانئهى يُحِبُّونَ چه زده كه ن له

الْعَاجِلَةَ دونيا (ئهو شتهى كه ئىستا له به رده ستانه) وَيَذُرُونَ وه پشتگوئیده خه ن و به جى دىلن وِرَاءَهُمْ له دوايان يَوْمًا رۆژىكى

ثَقِيلًا قورس (٢٧) نَحْنُ ئَيْمِه خَلَقْنَاهُمْ ئه وانمان به ديه يئاوه وَشَدَدْنَا و توندوتۆلمان كرد اَسْرَهُمْ به سترانيان وَاِذَا ئه گهر

شِئْنَا ويستان بَدَلْنَا (ئهو ده گورين) اَمْثَلَهُمْ نمونه يان تَبْدِيلًا گوړينىك چۆن گوړينىك (٢٨) إِنَّ به دنيايى هَذِهِ ئه مه

تَذْكُرَةً بيرخه ره وه يه ك فَنَ جا هه ر كه سىك شَاءَ ويستى اتَّخَذَ - اِلَى به ره و رَبِّه پهروه ردگارى سَبِيلًا ريگايه ك (-ده گريته به ر)

(٢٩) وَمَا تَشَاءُونَ و ناتانه وى اِلَّا (هيچ شتىك) مه گهر اَنْ كه يَشَاءَ - اللّهُ خوداى پهروه ردىگار (-بيه وىت) إِنَّ بَيِّغُومَان

اللَّهُ خُودا كَانْ عَلِيْمًا ههَر تهواوزاناو حَكِيْمًا تهواودانا (-بووه) (٣٠) يَدْخُلُ - مَنْ ههَر كهسيك يَشَاءُ بيهوئيت - تهخاته

فِي ناو رَحْمَتِهِ رهحمهتي خوئى وَالظَّالِمِينَ و زالمه كانيش أَعَدَّ (خودا) ناماده يكرده هُمْ بؤيان عَذَابًا عهزاب و تهشكه نجهيه كي

أَيُّمًا زؤربه تازار و به ژان (٣١)

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ به ناوى اللَّهُ خُودا الرَّحْمَنُ تهوپه ريبه به زهبي و ميهره بان (ناوئكي پيرؤزي خودايه) الرَّحِيمُ تهوپه ري به خشنده (ناوئكي پيرؤزي خودايه)

و سَوِّينْد به الْمُرْسَلَاتِ تهو نئردراوانه عِزًّا (به دواى يه كن له چاكه دان) (١) فَالْعَاصِفَاتِ و بهو هه تكدوانه

عَصْفًا توند هه لده كه ن (٢) وَالنَّاشِرَاتِ و سَوِّينْد بهو بلاو كه رهوانه نَشْرًا بلاو كرده وه يه ك ن (٣)

فَالْفَارِقَاتِ و بهو لئيك جيا كه رانه وهى فَرَقًا جيا كه ره وه يه كن (٤) فَالْمُلْقِيَاتِ ئينجا بهوانه ي هه لده دن ذِكْرًا ياد و زيكرئيك

(٥) عُدْرًا وهك به هانه يهك أَوْ يان نُذْرًا وهك ترساندنئيك (٦) إِنَّمَا به دنئياي ته وهى تُوعَدُونَ واده تان پيده درئ

لَوَاقِعُ هه ر رويداوه (٧) فَإِذَا جا كاتيك التَّجُومُ ته سئيره كان طُمِسَتْ ره شده كرئنه وه (رؤشناييان لاده برئيت) (٨) وَإِذَا و كه

السَّمَاءِ ئاسمان فُرِجَتْ كه ليندار كرا (٩) وَإِذَا و كاتيك الْجِبَالُ كي وه كان نُسِفَتْ تئيك رووخان و ته ختكران (١٠)

وَإِذَا و كه الرُّسُلُ په يامبه ره كان أُقِيتْ واده يان بؤدانرا (١١) لِأَيِّ بؤ كام يَوْمٍ پؤژ أُجِلَتْ دواخرا بوو (١٢)

لَيَوْمَ بۆ رۆژى **الفصل** جياکردنهوه (۱۳) **وَمَا أَذْرَاكَ** جا چوزانى **مَا** چى يه **يَوْمَ** رۆژى **الفصل** جياکردنهوه (چ رۆژيكي سهخته)

(۱۴) **وَيْلٌ** هاوار به حالى (مالوئيرانى و قوربهسهرى) **يَوْمَئِذٍ** ئهوى رۆژى **لِلْمُكَذِّبِينَ** بۆ بهدرۆ دانهران (۱۵)

أَلَمْ نُهَبِّكْ ئهى قيمان نه كرد **الْأَوَّلِينَ** پيشينهكان (۱۶) **ثُمَّ** پاشان **نُنَبِّهُهُمْ** بهدوايان دهبهين **الْآخِرِينَ** دواترينهكان (۱۷)

كَذَلِكَ ئاواش **نَفَعَلُ** دهكهى **بِالْمُجْرِمِينَ** به تاوانكاران (۱۸) **وَيْلٌ** هاوار به حالى (مالوئيرانى و قوربهسهرى) **يَوْمَئِذٍ** ئهوى رۆژى

لِلْمُكَذِّبِينَ بۆ بهدرۆ دانهران (۱۹) **أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ** ئهى وهديمان نههينان **مِّنْ** له **مَاءٍ** ئاوينكى **مَّهِينٍ** بى بايهخ (۲۰)

جَعَلْنَاهُ جا كردمانه **فِي** ناو **قَرَارٍ** جييهكى **مَكِينٍ** مهحكهم و قايم (۲۱) **إِلَىٰ** ههتاكوو **قَدَرٍ** برىكى (ماوهيهكى)

مَعْلُومٌ زانراو و دياريكراو (۲۲) **فَقَدَرْنَا** جا توانيمان و برمان بۆ دياريكرد **فَنِعَمَ** جا چاكترين **الْقَادِرُونَ** نهذازگر و توانادارين

(۲۳) **وَيْلٌ** هاوار به حالى (مالوئيرانى و قوربهسهرى) **يَوْمَئِذٍ** ئهوى رۆژى **لِلْمُكَذِّبِينَ** بۆ بهدرۆ دانهران (۲۴)

أَلَمْ نَجْعَلِ ئهى نهمانكردوه **الْأَرْضَ** زهوى **كِفَاتًا** به مهكو (۲۵) **أَحْيَاءَ** (بۆ) زيندووان **وَأَمْوَاتًا** و مردووان (۲۶)

وَجَعَلْنَا و دامانناوه **فِيهَا** تيايدا **رَوَاسِيَ** چهندين چهسپينه (كيوى) **شَاحِحَاتٍ** سهركهشى زور بلند **وَأَسْقَيْنَاكُم** پيمان نوشاندن

مَاءٍ ئاوينكى **فُرَاتًا** سازگار (۲۷) **وَيْلٌ** هاوار به حالى (مالوئيرانى و قوربهسهرى) **يَوْمَئِذٍ** ئهوى رۆژى **لِلْمُكَذِّبِينَ** بۆ بهدرۆ دانهران

(۲۸) **انْطَلِقُوا** بهرئ كهون **إِلَىٰ** بهرهو **مَا** ئهوهى **كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ** به درۆتان دادهنا (۲۹) **انْطَلِقُوا** بهرئ كهون **إِلَىٰ** بهرهو

ظِلٍّ سئبهريك **ذِي** ي **ثَلَاثٍ** سئ **شُعَبٍ** چوكلهي (۳۰) **لَّا ظَلِيلٍ** نه سايهداره **وَلَا يَغْنِي** و نهسود دهداث (نه بهرگرى دهكات)

مِنْ له **اللَّهِ** گر (۳۱) **إِنَّهَا** بيگومان ئهوه (دۆزهخ) **تَرْمِي** دههاوئى **إِشْرٍ** پريشكه ئاگرىكى

كَالْقَصْرِ وَهَكَ كُوشَك و داری زورگه وره (۳۲) كَانَهُ ههروه كوو جَمَالَت و شتری صُفْرُ زهردن (۳۳)

وَيْلُ هاور به حالی (مالویرانی و قوربه سهری) یَوْمَئِذٍ ئەوئ رۆژئ لِّلْمُكْذِبِينَ بۆ به درۆ دانه ران (۳۴) هَذَا ئەوه یَوْمُ رۆژیکه

لَا يَنْطِقُونَ نَقَقَه یان لیوه نایهت (۳۵) وَلَا يُؤْذَنُ و نه رینگهش ده درئ لَّهُمْ یَیَّان فَيَعْتَدِرُونَ که عوزر به یئنه وه (۳۶)

وَيْلُ (هاوار به حالی) یَوْمَئِذٍ ئەوئ رۆژئ لِّلْمُكْذِبِينَ بۆ به درۆ دانه ران (۳۷) هَذَا ئەوه یَوْمُ رۆژئ الْفَصْلِ هه لاواردنه

جَمَعْنَاكُمْ كَوْمَانِكِرْدُونه ته وه وَالْأَوَّلِينَ و پېشیننه کانیش (۳۸) فَإِنْ جَا ئەگهر كَانَ لَكُمْ هه تانبووه كَيْدُ فَيَل و پیلاننیک

فَكِيدُونَ ئەوه فیله که تان وه کارخه ن (۳۹) وَيْلُ هاور به حالی یَوْمَئِذٍ ئەوئ رۆژئ لِّلْمُكْذِبِينَ بۆ به درۆ دانه ران (۴۰)

إِنَّ به دلنیا یی الْمُتَّقِينَ له خواترس و پارتیزکاران فِي له ظِلَالٍ سیبه راننیک وَعِیُونَ وکانیاواننیک (۴۱) وَفَوَاحٍ و میوه جاتیک

مِمَّا له وهی یَشْتَبُونَ دلیان بۆ ده چیت و چه زی لیده که ن (۴۲) كُلُّوا بخۆن وَاشْرَبُوا و بخۆنه وه هَنِئًا نۆشی گیانتان مِمَّا به وهی

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ده تانکرد (۴۳) إِنَّا به دلنیا یی ئیمه كَذَلِكَ ئاوا نَجْزِي پاداشت ده دهینه وه الْمُحْسِنِينَ چاکه کاره کان (۴۴)

وَيْلُ هاور به حالی یَوْمَئِذٍ ئەوئ رۆژئ لِّلْمُكْذِبِينَ بۆ به درۆ دانه ران (۴۵) كُلُّوا ده بخۆن وَتَمَتَّعُوا ورا بویرن قَلِيلًا ماوهیه کی که م

إِنَّكُمْ به راستی ئیوه مُجْرِمُونَ تاوانکارن (۴۶) وَيْلُ هاور به حالی یَوْمَئِذٍ ئەوئ رۆژئ لِّلْمُكْذِبِينَ بۆ به درۆ دانه ران (۴۷)

وَإِذَا و ئەگهر قِيلَ گو ترا لَّهُمْ یَیَّان ارْكَعُوا کرپۆش به رن (نویژ بکه ن) لَا يَرْكَعُونَ کرپۆش نابهن (۴۸) وَيْلُ هاور به حالی

یَوْمَئِذٍ ئەوئ رۆژئ لِّلْمُكْذِبِينَ بۆ به درۆ دانه ران (۴۹) فَبِأَيِّ جَا به کام حَدِيثٍ قسان بَعْدَهُ پاش ئەوه یَوْمِنُونَ باوه رده که ن

سُورَةُ النَّبَاِ

بِسْمِ به ناوی اَللّٰهُ خودا اَلرَّحْمٰنِ تهوپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوِیکی پیرۆزی خودایه)

اَلرَّحِیْمِ تهوپه‌ری به‌خشنده (ناوِیکی پیرۆزی خودایه)

عَمَّ ده‌باره‌ی چی یَتَسَاءَلُوْنَ پرسیار له یه‌کتر ده‌کهن (۱) عَنْ ده‌باره‌ی النَّبَاِ ته‌و هه‌واله‌ی الْعَظِیْمِ زۆرگه‌وره‌یه (۲)

الَّذِی ته‌وه‌ی هُمْ ته‌وان فِیْهِ تیایدا مُحْتَلِفُوْنَ جیاوازن و مشتو مریانه ! (۳) کَلَّا نه‌خیر سَيَعْلَمُوْنَ له‌داهاتوِیکی نزیک ده‌زانی

(۴) ثُمَّ دیسان کَلَّا نه‌خیر سَيَعْلَمُوْنَ له‌داهاتوِیکی نزیک ده‌زانی (۵) اَلَمْ نَجْعَلِ ئایا - نه‌مانکردوته اَلْأَرْضَ - زه‌وی

مِهَادًا رابه‌خیکی ئاماده‌کراو (۶) وَالْجِبَالِ و شاخه‌کان (یش مان نه‌کردوه به) اَوْتَادًا چه‌ندین میخه‌کیک (داکو‌تراو) (۷)

وَحَلَقْنَاهُمْ و ئیوه‌مان خلق کردوه اَزْوَاجًا جۆت جۆتِ (۸) وَجَعَلْنَاهُ - مان کردوته نَوْمُمْ - نو‌ستنه‌که‌تانمان

سُبَاتًا س‌پیوون و س‌ره‌وتن و هه‌سانه‌وه‌ئ (۹) وَجَعَلْنَاهُ - مان کردوته اللَّیْلِ - شه‌و لِبَاسًا پۆشتاکیک (۱۰)

وَجَعَلْنَاهُ و - مان کردوته النَّهَارَ - رۆژ مان مَعَاشًا ژیننه‌ریک (۱۱) وَبَنَيْنَا و بونیادمان ناوه فَوْقَكُمْ له‌ ژوور س‌ه‌رتان سَبْعًا حه‌وتی

شِدَادًا زۆر توند و قایم (۱۲) وَجَعَلْنَاهُ و دروستمان کردوه سِرَاجًا چرایه‌کی وَهَاجًا زۆر پۆشه‌ن (وگه‌رمی به‌خش) (۱۳)

وَأَنْزَلْنَاهُ و دامانگرتوه مِنْ له‌ الْمُعْصِرَاتِ (هه‌وره‌کان) مَاءً ناوِیکی ثَجَّاجًا به‌ لَیْزِمه (۱۴) لِنُخْرِجَ تا ده‌ریکه‌ین بِهِ یَتِی

حَبًّا دانه‌وێله وَنَبَاتًا و روه‌ک و گژ و گیاییک (۱۵) وَجَنَّاتٍ و باخاتیکی اَلْفَافًا چ‌روپ‌ری تیک ئالاو (۱۶) إِنَّ به‌راستی

يَوْمَ پۇڭى **الفصل** جياكردهنهوه **كَانَ** - **مِيقَاتًا** كاتى بۇدياركراره(-بوو) **(۱۷)** **يَوْمَ** ئەو پۇڭى **يُنْفَخُ** فوو دهكرى **فِي** له

الصُّورِ شه يپوور -كه رنا **فَتَأْتُونَ** ئەوساكه دىن **أَفْوَاجًا** كۆمەل كۆمەلىك **(۱۸)** **وَفُتِحَتْ** و **السَّمَاءُ** ئاسمان

فَكَانَتْ ئەوسا بوو به **أَبْوَابًا** چەندىن دەرۋازە و دەرگايىك **(۱۹)** **وَسِيرَتِ** و **الْجِبَالُ** شاخەكان **فَكَانَتْ** جا بوونە

سَرَابًا سەرابىك **(۲۰)** **إِنَّ جَهَنَّمَ** بەراستى دۆزەخ **كَانَتْ** - **مِرْصَادًا** بۆسە(-بوو) **(۲۱)**

لِّلطَّاغِينَ بۇ سنوور بەزىنان و طاغىيەكان **مَأْبًا** جىگى گەرانەوھىيىك (بوو) **(۲۲)** **لَّا يَشِينُ** ماوھن **فِيهَا** تيايد

أَحْقَابًا چەندەھا سەدەيىك **(۲۳)** **لَّا يَذُوقُونَ** نا چىژن **فِيهَا** تيايدا **بَرْدًا** ساردى و فېنكىيىك **وَلَا** و نه **شَرَابًا** خواردنەوھىيىك

(۲۴) **إِلَّا** تەنھا **حَمِيمًا** كولاوھ ئاويىك **وَعَسَاقًا** و كىم و زوخاويىك **(۲۵)** **جَزَاءً** سزايەكى **وَفَاقًا** بەرابەر **(۲۶)**

إِنَّهُمْ بەراستى ئەوان **كَانُوا لَا يَرْجُونَ** نەياندەخواست و بەتەماي -نەبوون **حِسَابًا** (-ھىچ) حسابى ك **(۲۷)**

وَكَذَّبُوا و باوھريان نەھىناو درويانكر **بِأَيِّمَاتٍ** بە ئايەتەكانمان **كَذَّابًا** درؤكرديىك **(۲۸)** **وَكُلٌّ** و ھەموو **شَيْءٍ** شىئ

أَخْصَيْنَاهُ سەرژمىرمان كرده **كِتَابًا** بە نوسراوھىيىك **(۲۹)** **فَذُوقُوا** جا بچىژن **فَلَنْ تَزِيدَ كُفْرًا** ئىمەھەرگىز (چىترتان) بۇ زيادناكەين

إِلَّا جگە له **عَذَابًا** ئەشكەنجە و عەزابىك **(۳۰)** **إِنَّ بِيَ الْغُفَّانِ** بۇ لەخوا ترسان و پارىزكاران ھەيە **مَفَازًا** بردنەويىك

(۳۱) **حَدَاتٍ** باخاتىك **وَأَعْنَابًا** و جۆرھە تىيىك **(۳۲)** **وَكَوَاعِبَ** و كچانى تازە مە مك كر دووى ي

أَتْرَابًا ھاوتەمەن وھاوتا له جوانى وئاكار شيرينىك **(۳۳)** **وَكَأْسًا** و پەرداخى شەرابى **دِهَاقًا** پرى له سەر رژاو **(۳۴)**

لَّا يَسْمَعُونَ و نابيسن **فِيهَا** تيايد **لَغَوًا** ھىچ قسەيەكى بىھوودە و غەلبە غەلبىك **وَلَا كِذَّابًا** و نه ھىچ درويىك **(۳۵)**

جَزَاءٌ بِاداشتتیک مِّنْ لَهُ رَبِّكَ پەروەردیگارتەوہ عَطَاءٌ بەخشینیک حَسَابًا (بۆیان) حساب کراوہ و بەسیانەکی (٣٦)

رَبِّ پەروەردگاری السَّمَاوَاتِ ئاسمانەکان و وَالْأَرْضِ زەوی و مَّا و ئەوہی بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَهُ نِیوانیاندايە لَا يَمْلِكُونَ نیەتیان

مِنْهُ لێیەوہ خِطَابًا (مۆلەتی) هیچ و تاریک (٣٧) يَوْمَ رَوَّيْ يَقُومُ پادەوہستیت الرُّوحُ رُوح (جبریل) وَالْمَلَائِكَةُ و فریشتەکان

صَفَاءٌ بەرێز لَا يَتَكَلَّمُونَ قسە ناکەن إِلَّا تەنھا مَن ئەو کەسەي أَذِنَ لَهُ رِیگای پێدا الرَّحْمَنُ خودای ئەو پەر مېهرەبان

وَقَالَ صَوَابًا و راستی (بَلَى) (٣٨) ذَلِكَ الْيَوْمُ ئا ئەو رۆژہ الْحَقُّ ھەقی تەواوہ فَمَنْ جَا ھەرکەسێ شَاءَ ویستی

اتَّخَذَ دەگریتەبەر إِلَى بەرەو رَبِّهِ پەروەردگاری مَابَا رِی گەرانەوہی ک (٣٩) إِنَّا بە راستی ئێمە

أَنْذَرْنَاكُمْ ھۆشداریمان دانێ لە مەترسی عَذَابًا عەزاب و جەزەرەبەینیک قَرِيبًا نزیک ، يَوْمَ رَوَّيْ يَنْظُرُ الْمَرْءُ ھەمووکەسێک

مَا جِي قَدَمَت پێشخۆی خستوہ (لە کردەوہ) يَدَاهُ ھەردوو دەستەکانی وَيَقُولُ الْكَافِرُ و ئەو پۆژە کافر دەئێ يَالَيْتَنِي ئای خۆزگەم

كُنْتُ تُرَابًا خۆئێ بوام (٤٠)

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ بەناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنُ ئەو پەری مېهرەبان و بە بەزەبی (ناوێکی پیرۆزی خودایە)

الرَّحِيمِ ئەو پەری بەخشندە (ناوێکی پیرۆزی خودایە)

و سويند به النَّازِعَاتِ توند ړاكيشه راني غَزَقًا ټهوپه پري توند ړاكيش له قَوْلَى (۱) وَالنَّاسِطَاتِ و سويند به چالاكاني

نَشْطًا چالاكن چالاكي (۲) وَالسَّاجِدَاتِ و سويند به خيراگه پوكاني (يان ته سبيحكاره كان)

سَبْحًا خوشرهون خوشرهوي (ده كه ن ته سبيحي..) (۳) فَالسَّابِقَاتِ هه روا سويند به پيشكه وتوان سَبْقًا پيش ټه كه ون پيشكه وتي

(۴) فَالْمُدِيرَاتِ و سويند به سازده راني اَمْرًا كاري.. (به فرماني په روه ردگاريان) (۵) يَوْمَ ټه و روزه ي تَرْجُفُ راده هه ژي

الرَّاجِفَةُ راهه ژينه كه (۶) تَتَّبِعُهَا به دواي داديت الرَّادِفَةُ به دوا داهاتوه كه (۷) قُلُوبٌ دلاني.. يَوْمَئِذٍ ټه وروزه

وَاجِفَةُ لهوپه پري له رزين و دله كوته ي و ناارامي دان (۸) أَبْصَارُهَا بينايي و چاوه كانيان خَاشِعَةً شوړ و زه بونه (به جوړي..) (۹)

يَقُولُونَ ده ټين ا ټه ري اَنَا ټيمه لَمَرْدُودُونَ هه ربه راستي ده گيردريښه وه؟ فِي بُو الخَافِرَةِ باري جاران (۱۰) ا ټه ري

إِذَا ټه گهر كُتًّا بوينه عِظَامًا چهنه ټيسقانيكي نَخْرَةً پوچ و بوش !! (۱۱) قَالُوا گوتيان تِلْكَ ټه وه إِذَا (كه واييت)

كَرَّةً گه ړانه ويكي (كه په ټيكي) خَاسِرَةً دوړاوي زيان به خشه (۱۲) فَإِنَّمَا جا -هه ر ته نها هِيَ -ټه وه

زَجْرَةً دهنگيكي گه وره ي (ترسناكي) ه وَاحِدَةً يه ك (دهنگ) (۱۳) فَإِذَا هه ركه وابوو ټيتر هُم ټه وان

بِالسَّاهِرَةِ له مهيداني مه حشه ر ن (۱۴) هَلْ ثَايَا أَتَاكَ بَوْتُ هَات حَدِيثٌ قسه و وباسي مُوسَى موسى (۱۵) إِذْ كه

نَادَاهُ بانگي كرد رَبُّهُ په روه ردگاري بِالْوَادِ له دؤلي الْمُقَدَّسِ پيروزكراو طَوًى طوا (۱۶) اذْهَبْ برؤ بُو اِلَى لاي

فِرْعَوْنَ فيرعون اِنَّهُ به راستي ټه و طَغَى سنووري به زاند و له حهد ده رچوو (۱۷) فَقُلْ جا بلي هَلْ لَكَ ثَايَا (ناته وي؟)

اِلَى به ره و (ټه وه يتي) اَنْ كه تَزَكَّى خو پاك بكه يته وه (۱۸) وَأَهْدِيكَ و رينماييت بكه م اِلَى بُو لاي رَبِّكَ په روه ردگارت

فَتَحْشَىٰ ۖ لَهُوَسَا كَهَ بَتْرَسَىٰ (۱۹) فَأَرَاهُ جَا نِيْشَانِيْدَا ۖ اَلْآيَةُ ۚ تَهُوْ بَه لِّگَهَو و مَوْعِيْزَه يَ ۚ اَلْكُبْرَىٰ ۚ گَه وَرَه تَرِيْنَه (۲۰)

فَكَذَّبَ ئه‌وه‌بوو (فیرعه‌ون) به‌درۆی دانا **وَعَصَى** و یاخی بوو **ثُمَّ** پاشان **أَدْبَرَ** پشتی هه‌لکرد **يَسْعَى** (به‌په‌له‌ رۆی - که‌وته‌ کو‌شش کردن)

(۲۲) **فَحْشَرْ** جا - کوی کرد و (له ئاقاریک) **فَنَادَى** ئینجا بانگی راهیلا (۲۳) **فَقَالَ** ئه وه بوو گوئی **أَنَا** من **رَبُّكُمْ** پهروهردگاری

الأَعْلَى هره بهرزو بلند (ی ئیوهم) (۲۴) فَأَخَذَهُ جاً رابیچیکرد اللهُ خودای گه‌وره نَكَالَ (وهک) سزا و کردنه په‌ندی

الْآخِرَةُ (داوی قیامت) وَالْأُولَى (دونیا) و یه کهمی (۲۵) إِنَّ به راستی فِي ذَلِكَ لهو ودا (ههیه) لَعِبَةٌ پهنډی (چون پهنډی) ..

لَمَنْ بُوَّئِهِ يَخْشَى (٢٦) أَنْتُمْ تَهْرَى ئِيوَه أَشَدُّ تَوْنَدَتِر وَبِهَيْزَتِر خَلَقًا لَه پِيكِهَاتَه وَ دِرُوسْتَبُونَدَا أَمْ يَا خُود

السَّمَاءُ ۚ بَنَاهَا (خودای پهروردیگار) بنیادیناوه (۲۷) رَفَعَ - ی بهرز کردوئه وه سَمَكَهَا - بهرزی بنمِیچه که ی

فَسَوَّاهَا جَا رِنَكِي كَرْدَوَه وَ لَه بَارِي كَرْدَوَه (۲۸) وَ اَغْطَشْ وَ تَارِي كِي دَاهِي نَاوَه لَيْلَهَا شَهْوَه كَهِي وَ اَخْرَجْ وَ دَه رِي خَسْتَوَه

ضُحَاهَا چِشْتَانِگَاکِی (۲۹) وَالْأَرْضُ و زهویش بَعْدَ پاش ذَٰلِكَ نَهَوَه دَحَاهَا رایخستوه (دریژی کردوتهوه) (۳۰)

أَخْرَجَ دهریکردوه مِنْهَا لِي مَاءَهَا ثاوہکە ی وَ مَزَعَاها و لهوہرگاکی (۳۱) وَالْجِبَالُ و چیاکانیش

اُرساھا لہ نگہ رگرتووی کردوون (لہ زہوی چہ قاندن) (۳۲)

مَتَاعًا (ئەوانە ھەمووی) مایەی رابوێژینە و سودوەرگرتنە (بۆکاتیکی کەم و دیاریراو) لَکُم بۆ ئێوە وَلَا نَعَامُکُمْ و بۆ ئازەلە کانتان (۳۳)

فَإِذَا جَاءَتْ هَاتِ الطَّامَّةُ بِهِ لَا وَمُوسِيْبَهُ تِي گشتگیری الْكُبْرَى هه‌ره‌گه‌وره (۳۴) يَوْمَ ئه‌و‌پو‌رژه‌یه

يَتَذَكَّرُ وهیبری دینتهوه الْإِنْسَانُ مَرُوفٌ مَّا ئهوهی-هه‌رچی سَعَى هه‌ولی بۆداوه (٣٥) وَبَرَزَتْ و ده‌رخسترا الْجَحِيمُ دۆزهخ

لَمَنْ بُوْئِهِ وَهَى-هه ركه سى **يَرَى** ده بىنى -بىبىنى (۳۶) **فَأَمَّا مَنْ** جا هه ركه سىك **طَغَى** تىپپه راند و له حه د ده رچوو (۳۷)

وَأَثَرٌ وَ زِيَارَتِ وَهَلَايِ الْحَيَاةِ ثِيَابِي الدُّنْيَا دُونِيَا (۳۸) فَإِنَّ نَهْوَهُ بِهِ دَلَّنِيَابِي الْجَنِّيمَ دُورَهُ خِ هِيَ (خَوِيَهُتِي)

المأوى مال و شوینی گه‌رانه‌وه و حه‌وانه‌وه ی (٣٩) وَاُمَّا بِلَام مَن هه‌رکه‌سی ئه‌وه‌ی خَاف ترسا له

مَقَام وهستانی له به‌رده‌ستی پایه و شکوئی **رَبِّهِ** په‌روه‌ردگاری **وَنَهی** و قه‌ده‌غه و ریگری کرد **النَّفْسَ** نفس و خود **عَنِ** له

اَلْهَوٰى كَهْوَتْنِ لَهٗ تَارَهٗ زَوْبَازِى (۴۰) فَاِنَّ تَهْوَهٗ بَيَّغَمَانِ الْجَنَّةَ بِهَهٗ شَتِ هِىَ خَوٰى الْمَآوِى شَوْنِى گَه پَانَهٗ وَهٖ وَ هَهٗ وَانَهٗ وَهٖ يَهٗ تِى

(۴۱) **يَسْأَلُونَكَ** پرسپارت لیده‌که‌ن **عَنِ** دهرباره‌ی **السَّاعَةِ** رۆژی قیامه‌ت **أَيَّانَ** که‌یه **مُرْسَاهَا** جی‌گیربوونی (کاتی هاتی)

(۴۲) فِيمَ لَهُ كَوَىٰ-لَهُو كَاتَهى اَنْتَ تَو مِنْ لَهُ ذِكْرَاهَا يَاد وَ بَاسِى ئُهُودَاى (۴۳) اِلَآى (تَهْنَهَا) بَو رِبِّكَ پَهْرُوهِدِيْگَارْتَه

(۴۴) **إِنَّمَا أَنْتَ** تۆ ھەر تەنھا **مُنْذِرٌ** ترسینھەری **مَنْ** کەسێک ی **يُخْشَاهَا** لێ بترسێ (۴۵)

کَانَهُمْ وَهَكَاءُ بَلِيٍّ يَوْمَ تَهُوَ رُؤْذَى يَرُونَهَا دَهْبِبِينَ لَمْ يَلْبَثُوا (له ژيانى دوونیا) نه مابووین إِلَّا جِگَه لَه عَشِيَّةً نُّيَاوَه وَ شَهْوَى أُوْيان

ضُحَاهَا به یانی و کیستانه که ی (۴۶)

سُورَةُ عَبَسَ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِیْمِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

عَبَسَ رِووی گرز کرد وَتَوَلَّى و پشتی لیکرد (۱) أَنْ بە(هۆی ئە) وهی که جَاءَهُ هات بۆلای الْأَعْمَى نابیناکە (۲)

وَمَا يُدْرِيكَ جا تۆچوزانی لَعَلَّهُ بەلکو ئەو يَزِيْغُ خۆ خاوێن و پاك بکاتەوه (۳) أَوْ يَان يَذْكُرُ یاد بکاتەوه فَتَنْفَعُهُ ئەوسا

الذِّكْرَى یادکردنەوه و ئامۆزگاری (۴) أَمَّا هه‌رچی مِّنْ ئەوهی اسْتَغْنَى خۆی بێ نیازگرت و خۆی بەدەوڵەمەند زانی (۵)

فَأَنْتَ ئەوه تۆ لَهُ بۆی تَصَدَّى لەپوو رادهوهستی و پێشی پێدەگری (۶) وَمَا عَلَيْكَ و چی لە سەر تۆیە ؟ (لەسەر تۆ نیە)

أَلَا يَزِيْغُ که خۆ پاك نه‌کا (بروانه‌هێنێ) (۷) وَأَمَّا و هه‌رچی مِّنْ ئەوهی جَاءَكَ هات بۆ لات

يَسْعَى کۆششی دەکرد و چوست دەهات (۸) وَهُوَ و له‌حالێ ئەو يَخْشَى ده‌ترسا (۹) فَأَنْتَ ئیتر تۆخۆت عَنَّهُ لێ

تَلَهَّى بێ ئاگا دەکرد (۱۰) كَلَّا ، نا، نابێ! إِنَّهَا به‌راستی ئەوه تَذْكُرُهُ یادخستنه‌وه و ئامۆزگارییه‌که.. (۱۱) فَمَنْ جا هه‌رکه‌سی

شَاءَ ویستی دَزَّكَرَهُ یادى ده‌کاته‌وه و باسی ده‌کا (۱۲) فِي له‌ناو صُفِّ په‌راویکی مُكْرَمَةٍ رێزلیناوی (۱۳)

مَرْفُوعَةٍ به‌رزکراوهی مُطَهَّرَةٍ پاکراگیراو دایه (۱۴) بِأَيْدِي به‌ده‌ستی سَفَرَةٍ نوسه‌رانی (که) (۱۵) كِرَامٍ رێزداری

بَرَّةٍ چاکى خواناسی ملکه‌چن (۱۶) قَتَلَ به‌کوشتی! الْإِنْسَانُ مرۆف ، مَا چه‌نده (چی)

أَكْفَرَهُ کافر و سه‌پله‌یه (ئاوا کافری کردوه) (۱۷) مِنْ له‌ أَيَّ چی شَيْءٍ شتێ خَلَقَهُ دروستی کردوه ! (۱۸) مِنْ له

نُطْفَةٍ تنوکی خَلَقَهُ خه‌لقى کردوه فَقَدَرَهُ ئینجا بری بۆ داناوه (۱۹) ثُمَّ پاشان السَّبِيلَ رێگاکهی یَسَّرَهُ ئاسان کردوه (۲۰)

ثُمَّ پاشان أَمَاتَهُ مراندویه‌تی فَأَقْبَرَهُ ئیتر له‌ گۆری ناشتوه (۲۱) ثُمَّ پاشان (خودا) إِذَا که شَاءَ ویستی

أَنْشَرَهُ (زیندووی ده کاته وه و بلاوی ده کاته وه) (۲۲) کَلَّا نا ، نه خیر! لَمَّا هیشتا یَقْضِ به جیتی نه هینا وه مَّا نه وهی

أَمْرَهُ فەرمانی پیکردوه (۲۳) فَلْيَنْظُرْ با الْإِنْسَانُ مرؤف إِلَى بُو طَعَامِهِ خواردنه کهی (۲۴) أَنَا بیگومان نیمه

صَبَبْنَا روومانکرد و برژاندمان الْمَاءُ ئاو مان صَبًا رووکردنی! (۲۵) ثُمَّ پاشان شَقَقْنَا قَلْبِشاندومانه الْأَرْضُ زهوی

شَقَّا قَلْبِشاندنی! (۲۶) فَأَتَبْتَنَا جا رواندوومانه فِيهَا تیایدا حَبًّا دهنه ویله ی! (۲۷) وَعِنَبًا و ترئی.. وَقَضَبًا و سه وزه واتی..

(۲۸) وَزَيْتُونًا و زهیتونی.. وَنَخْلًا و دارخورمائی (۲۹) وَحَدَائِقَ و باغاتیکی غَلْبًا چر و پر (۳۰) وَفَاكِهَةً و میوه جاتی..

وَأَبًّا له گهل گژ و گیایی.. (۳۱) مَتَاعًا سود و رابواردنیکه لَكُمْ بوخوتان وَلِأَنْعَامِكُمْ و بو ئازله کانتان (۳۲) فَإِذَا جا که

جَاءَتِ هَات الصَّاحَةُ صاخ خه (دهنگیکی زور مه زنه قیامت هه لده سی له گهل) (۳۳) يَوْمَ ئه ورؤزه یه یَفِرُّ راده کا الْمَرْءُ (مرؤف)

مِنْ له أَخِيهِ برای خوی (۳۴) وَأُمِّهِ و (له) دایکی وَأَبِيهِ و (له) باوکی (۳۵) وَصَاحِبَتِهِ وه (له) دوست و هاوسه ره کهی

وَبَنِيهِ و (له) کوره کانی (۳۶) لِكُلِّ (هه یه) بو ههر امْرِئٍ که سی مِنْهُمْ له وان يَوْمَئِذٍ ئه و رؤزه شَأْنٌ وه زع و حالیک

يُغْنِيهِ بِي نیازی بکا (۳۷) وَجُوهٌ چهنده ها روخسار يَوْمَئِذٍ ئه و رؤزه مُسْفِرَةٌ به جوری روون و گهش و جوانن (۳۸)

ضَاحِكَةٌ دهم به پیکه نین پیکه نیی.. مُسْتَبْشِرَةٌ چاوه وانی موژدهن (۳۹) وَوُجُوهٌ و چهنده ها رووش يَوْمَئِذٍ ئه و رؤزه

عَلِيًّا له سه ریبه تی غَبْرَةٌ تَوَز و خوئی (۴۰) تَرَهَّقُهَا شه کهت و دامای کردون قَرَّةٌ ره شاتی! (۴۱)

أُولَئِكَ هُمُ به راستی ههر ئه وانن الْكُفْرَةُ کافره الْفَجْرَةُ تاوانبار و فاجره کان (۴۲)

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ

بِسْمِ به ناوی اَللّٰهُ خودا اَلرَّحْمٰنِ تهوپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوِیکی پیرۆزی خودایه)

اَلرَّحِيْمِ تهوپه‌ری به‌خشنده (ناوِیکی پیرۆزی خودایه)

إِذَا کَاتَى السَّمْسُ بُوژ کُورَت پِیچراوه (۱) وَإِذَا وَ کَاتَى النَّجْمُ ته‌سَیْره‌کان انکَدَرَت داوه‌ران (۲) وَإِذَا وَ کَاتَى

الْجِبَالُ کِیوه‌کان سِیرَت رَوِیْندران (۳) وَإِذَا وَ کَاتَى الْعِشَارُ حوشته‌ره ئاوسه‌کان عَطَلَت په‌ک خران (پشتگوئی خران) (۴)

وَإِذَا وَ کَاتَى الْوُحُوشُ جانه‌وه‌ران و دپنده‌کان حِشِرَت له شوئیی کۆکرانه‌وه (۵) وَإِذَا وَ کَاتَى الْبَحَارُ ده‌ریاکان

سَجَرَت پِکران و داگی‌رسینران (۶) وَإِذَا وَ کَاتَى النَّفُوسُ نه‌فسه‌کان زُوَجَت جوتکران (۷) وَإِذَا وَ کَاتَى

الْمَوْدَةَ کچۆله‌ی زینده‌به‌چالکراو سِلَّت پرسیاری لیکرا (۸) بِأَيِّ به‌کام ذَنْبٍ تاوان قَتَلَت کوژرا (۹) وَإِذَا وَ کَاتَى

الصُّحُفُ نامه‌ی کرده‌وه‌کان نُشِرَت دابه‌شکرا و بلاوکرایه‌وه (۱۰) وَإِذَا وَ کَاتَى السَّمَاءُ ئاسمان کُشِطَت دامالینرا (۱۱)

وَإِذَا وَ کَاتَى الْجَحِيْمُ دۆزه‌خ سَعِرَت له‌و په‌ری گهری جوش درا (۱۲) وَإِذَا وَ کَاتَى الْجَنَّةُ به‌هه‌شت اُزِلَفَت نزیک کرایه‌وه

(۱۳) عَلِمَت (ته‌وکاته) نَفْسُ هه‌مو) نه‌فسی مَا چی اُحْضَرَت ئاماده‌کردوه (۱۴) فَلَا اُقْسِمُ جا سویند

بِالْخَنَسِ به‌خۆبزرکه‌ره‌وه‌انی (۱۵) الْجَوَارِ خۆشه‌روانی الْكُنَسِ خۆ په‌نادهران وَاللَّيْلِ و سویند به‌شه‌و إِذَا کَاتَى

عَسَسَ پاشه‌کشی کرد (۱۷) وَالصُّبْحِ و سویند به‌به‌ره‌به‌یان إِذَا کَاتَى تَفَسَّ هه‌ناسه‌ی دا (۱۸)

إِنَّهُ لَقَوْلُ ته‌وه به‌دُنْیایی و بی هیچ گومان و تار و رسُول نیردراوِیکی کَرِيْم پایه‌به‌رزه (۱۹) ذِي خاوه‌ن قُوَّةٍ هَیْزِکِه‌.. عِنْدَ له‌لای

ذِي خَاوَه نِي الْعَرْشِ عَهْرَش و تهختی فه رمانره وای ، مَكِينِ خاوهن مه كانه تتيكه .. (۲۰) مُطَاعِ گونپايه لي بؤكراوی ثُمَّ له وئ

أَمِينِ ئه مين وباوه رپيكراو (۲۱) وَمَا صَاحِبُكُمْ ههروه ها هاوړيكة تان - نه بووه بِمَجْنُونِ (-هه رگيز) شَيْتِ (۲۲)

وَلَقَدْ و سوتند بې و به ده لنيابي رَاهُ ته وى بينى بِالْأُفْقِ له ئاسوى الْمُبِينِ رۆن و ديار (۲۳) وَمَا هُوَ و ئه و

عَلَى له سهر (كه ياندني هه والي) الْغَيْبِ نادياريه كان و غهيب بِضَنِينِ (هه رگيز) ره زيل (۲۴) وَمَا هُوَ و ئه و هوش

بِقَوْلِ (هه رگيز) وتهى شَيْطَانِ شهيتانيكى رَجِيمِ نه فرين كراو (۲۵) فَأَيْنَ جا بؤ كوى تَذْهَبُونَ ده چن ؟ (۲۶)

إِنْ هُوَ ئه وه شتيكى تر نيه إِلَّا جگه له ذِكْرُ بيرخه ره وه يک لِلْعَالَمِينَ بؤ هه مووجيهانه كان (۲۷) لِمَنْ لَو كه سئ شَاءَ (بيه وئيت)

مِنْكُمْ له نگو أَنْ كه يَسْتَقِيمَ راسته رى بئيت (۲۸) وَمَا تَشَاءُونَ و ويستى شتيكتان نابى إِلَّا ته نها (ئه وه نه بى) أَنْ كه

يَشَاءَ بيه وئيت اللَّهُ خدا رَبُّ پهروه ردگارى الْعَالَمِينَ جيهانيانه (۲۹)

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

بِسْمِ به ناوى اللَّهُ خدا الرَّحْمَنِ ئه وپه رى ميه ره بان وبه به زه بى (ناوئيكى پيرؤزى خودايه)

الرَّحِيمِ ئه وپه رى به خشنده (ناوئيكى پيرؤزى خودايه)

إِذَا كَاتَيْكَ السَّمَاءُ ئاسمان انْفَطَرَتْ كه وته شهق بوون (۱) وَإِذَا وَ كاتيك الْكَوَاكِبُ هه ساره كان

اَشْرَتْ كَهْوَنَه پهرش و بَلَو بُوونهوه (۲) وَاِذَا وَهَكَتِ الْبِحَارُ دهریاكان فَجَرَتْ تهقَیترانهوه (۳) وَاِذَا وَهَكَتِ

الْقُبُورُ گُورِهكان بَعَثَتْ بهگُورِی وهركران (۴) عَلِمَتْ ئهوسا (دهزانیت) نَفْسُ (ههرچی) نهفسیكه مَا چی قَدَمَتْ پِیش خستوه

وَأَخَّرَتْ و دوايخستوه (۵) يَا أَيُّهَا هُوَ ئهی الْإِنْسَانُ ئینسان مَا چی غَرَّكَ فریویداوی بِرَبِّكَ به پهروهردیگارت

الْكَرِيم (پهروهردیگارت كه) ئهوپهړی بهخشندهیه (۶) الَّذِي ئهوهی خَلَقَكَ توی بهدیهنهواوه فَسَوَّكَ و ریځی کردووی

فَعَدَلَكَ قیت و هاوسهنگ درووستی کردووی (۷) فِي لَهُ أَيَّ كَم صُورَةٍ شیوهی مَا ئهوهی شَاءَ ویستوویهتی

رَبِّكَ پیکیهیناوی (۸) كَلَّا نا بَلْ بهلكوو تُكَذِّبُونَ بهدرؤدادهنن و باوهړناكهن بِالْدِّينِ به دین (۹) وَإِنَّ و بی گومان

عَلَيْكُمْ لهسهرتان ههیه لِحَافِظِينَ پارێزکاراننیک (۱۰) كِرَامًا بهرێزاننیکن كَاتِبِينَ نووسهراننیکن (۱۱) يَعْلَمُونَ ئاگادارن و دهزانن

مَا ههرچی تَفْعَلُونَ دهیکه (۱۲) إِنَّ الْأَبْرَارَ بهتاکید چاک و پاکهكان لَفِي ههرله ناو نَعِيم خوشی نیعمهتیکن (۱۳)

وَإِنَّ الْفُجَارَ و (تاوانباره) سنوور بهزینهکانیش لَفِي ههرله ناو جَحِيم دوزهخیکن (۱۴) يَصْلَوْنَهَا دهچنه ناوی ودهسوتنن تیايدا

يَوْمَ رۆژی الدِّينِ لپیرسینهوه و سزا و پاداشت دانهوه (۱۵) وَمَا و -نین هُم -ئهوان عَنهَا لِي

بِعَائِينَ غایب و نههاته (بهکو ئامادهن) (۱۶) وَمَا أَدْرَاكَ و چوزانی مَا چییه يَوْمَ رۆژی

الدِّينِ لپیرسینهوه و سزا و پاداشت دانهوه (۱۷) ثُمَّ دیسان مَا أَدْرَاكَ چوزانی مَا چی ه يَوْمَ رۆژی

الدِّينِ لپیرسینهوه و سزا و پاداشت دانهوه (۱۸) يَوْمَ رۆژیکه لَا تَمْلِكُ نیهتی نَفْسُ هیچ نفسیک

لِنَفْسٍ شَيْئًا بۆ هیچ نهفسیک وَالْأَمْرُ و ههرچی (دهسهلات و) فهرمانه يَوْمَئِذٍ ئهو رۆژه لِلَّهِ ههر بۆ خودایه (اللَّهِ) (۱۹)

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ به ناوی اَللّٰهُ خودا اَلرَّحْمٰنِ تهوپه‌ری میهره‌بان وبه به‌زه‌یی (ناوِیکی پیرۆزی خودایه)

اَلرَّحِیْمِ تهوپه‌ری به‌خشنده (ناوِیکی پیرۆزی خودایه)

وَيْلٌ سزای سه‌خت و مال و یترا نی لِلْمُطَفِّفِينَ (سوگکه‌ران) (۱) اَلَّذِينَ ته‌وانه‌ی اِذَا که اِنْكَالُوا ده‌پینون وده‌کیشن عَلٰی له

النَّاسِ خه‌لک یَسْتَوْفُونَ ته‌واوته‌واو حه‌قی خۆیان ده‌به‌ن (۲) وَاِذَا و کاتی کَالُوْهُمْ ته‌وان بۆ (خه‌لک) ده‌پینون

اَوْ وَزَنُوْهُمْ یان بۆیان ده‌کیشن یُخْسِرُوْنَ خه‌ساره‌تیا نیده‌ده‌ن (کیشیان سووک ده‌که‌ن) (۳) اَلَا یَظُنُّ ثایا وانا زانن

اُولٰٓئِكَ ته‌وان اَنَّهُمْ که مَبْعُوْثُوْنَ زیندوو‌کراوه‌ن (۴) لَیَوْمٍ بۆ رۆژی عَظِیْمٍ زۆر مه‌زن (زۆر سامناک) (۵) یَوْمَ رۆژیک

یَقُوْمُ هه‌لده‌ستنه‌وه و پاده‌وه‌ستن النَّاسُ هه‌مووخه‌لک لِرَبِّ بۆ په‌روه‌ردگاری اَلْعٰلَمِیْنَ جیهانیان (۶) کَلَّا نا نه‌خیر (وازیبنن)

اِنَّ به‌دنیا یی کِتٰبٌ نوسراوی (نامه‌ی کرده‌وه‌کنی) اَلْفُجَّارِ خراپ و فاجره‌کان لَفِی هه‌ر له ناو سَجِیْنٍ سججینه (۷)

وَمَا اَدْرَاکَ جا چووزانی مَا چی یه سَجِیْنٍ سججین (۸) کِتٰبٌ نوسراویکی مَرْقُوْمٌ په‌نووسکراوه (۹)

وَيْلٌ سزای سه‌خت و مالو‌یترا نی یَوْمَئِذٍ ته‌و رۆژه لِلْمُکَذِّبِیْنَ بۆ به‌درۆدانه‌ران (۱۰) اَلَّذِينَ ته‌وانه‌ی

یُکَذِّبُوْنَ به‌درۆداده‌نن و باوه‌رناکه‌ن یَوْمَ به‌رۆزی اَلَّذِیْنِ پاداشت و سزادانه‌وه (۱۱)

وَمَا یُکَذِّبُ یه و به‌درۆی دانانی (هیچ که‌سیک) اِلَّا ته‌نها کُلُّ هه‌موو مُعْتَدٍ سته‌مکاریکی ده‌ستدریژیکاری اَئِیْمٌ گونا‌ه بار (۱۲)

إِذَا كَانَتْ لَكَ تِلْكَ دَخَوِيْرَتُهُوهِ عَلَيْهِ بِهَسَهْرِيدَا آيَاتُهَا ثَايَه تَه كَامَان قَالَ (ده لئ) أَسَاطِيرُ چِه ندين ته فسانه ي الْأَوَّلِينَ پيشينانه

(۱۳) كَلَا نَا ، نه خير بَلْ به لكو رَانَ (وژهنگي دروستكرده) عَلَى له سهر قُلُوبِهِمْ دله كانيان مَا تهو (كاروكرده وه ي)

كَانُوا پيشان يَكْسِبُونَ ده يانكرد و به ده ستيان ده هينا (۱۴) كَلَا نَا ، نه خير إِنَّهُمْ به ته تكيد ته وان

عَنْ رَبِّهِمْ دوور له به روه ردگاريان يَوْمَئِذٍ تهو رُؤْثَه لَمَّحُوبُونَ هه رپه رده پوْشكراون (۱۵) ثُمَّ پاشان إِنَّهُمْ ته وان

لَصَالُوا بَيْگومان ده چنه ناو وده سوتين له الْجَحِيمِ دُوزَخ (۱۶) ثُمَّ پاشان يُقَالُ ده وترئ هَذَا الَّذِي ثَا ته مه يه ته وه ي

كُنْتُمْ ثَيُوه له رابردوو بِهِ تُكْذِبُونَ به دروْتان داده ناو باوه رْتان نه ده كرد (۱۷) كَلَا نَا نه خير ، إِنَّ به راستي كِتَابَ نامه ي كرده وه ي

الْأَبْرَارِ چاكه كاران لَفِي هه رله عَلِيَيْنَ عَلِيَيْنَ (۱۸) وَمَا أَدْرَاكَ جَا چوزانيت مَا چي يه عَلِيُونَ عَلِيُونَ (۱۹)

كِتَابُ كيتابيكي مَرْقُومٌ رهنوسكراوه (۲۰) يَشْهَدُهُ ده بيبن و شايه تي دهن الْمُقَرَّبُونَ نزيككراوه كان (۲۱) إِنَّ به راستي

الْأَبْرَارَ چاكه كاران لَفِي هه رله نَعِيمِ نازونيحه تدان (۲۲) عَلَى له سهر الْأَرَائِكِ ته خت و قه نه فاندَا

يَنْظُرُونَ (له ئيسراحت دان و) ته مه شاده كه ن (۲۳) تَعْرِفُ فِي له وَجُوهِهِمْ روخساريانه وه نَضْرَةً گه شاوه يي و جواني

النَّعِيمِ نيحه مت و خوْشگوزهراني (۲۴) يُسْقَوْنَ خواردنه وه يان پيْده درئ مِنْ له رَحِيْقٍ نُوْشاويكي مَحْتَمٌ سه رمور (۲۵)

خَتَامُهُ كوْتا ييه كه ي مِنْكَ بُوْن ميسكيكه وَفِي ذَلِكَ و له وه دَا فَلْيَتَنَافَسِ با پيشبركي بكه ن الْمُتَنَافِسُونَ پيشبركي كاران (۲۶)

وَمَزَاجُهُ و ثاوْتِه كه ي مِنْ له تَسْنِيمِ ته سنيحه (۲۷) عَيْنًا سه رچاوه و يَشْرَبُ ده خوْنه وه بِهَا لَي الْمُقَرَّبُونَ نزيككراوه كان

(۲۸) إِنَّ به راستي الَّذِينَ ته وانه ي أَجْرُمُوا به دكاربوون كَانُوا جَارَانِ مِنَ الَّذِينَ به وانه ي آمَنُوا بروايان هينابوو

يَضْحَكُونَ پنده‌كه‌نين (٢٩) وَإِذَا وَ كه مَرُّوا تپه‌رده‌بوون بِهِمْ به‌لایانه‌وه

يَتَغَامِرُونَ (چاویان لپه‌ه‌نده‌ته‌کندن و به‌ ئیشاره‌ت گالته‌یانه‌کرد به‌ موسلمان‌ه‌کان) (٣٠) وَإِذَا انْقَلَبُوا و کاتی ده‌گه‌رانه‌وه إِلَى بۆلای

أَهْلِهِمْ که‌سانی خو‌یان انْقَلَبُوا وهرده‌گه‌رانه‌وه فَكِهِينَ به‌ گالته‌پیکردنه‌وه (٣١) وَإِذَا رَأَوْهُمْ و که‌ ده‌یان بینین قَالُوا (ده‌یانووت)

إِنَّ به‌راستی هَتَوْلَاءِ ئه‌وانه لَضَالُّونَ هه‌ر سه‌ریان لیشیواوه و گومرا بوون (٣٢) وَمَا أُرْسِلُوا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ئه‌وان نه‌ناردرا بوون

عَلَيْهِمْ به‌سه‌ریان حَافِظِينَ پارنزه‌ر بن (چاودیر بن) (٣٣) فَالْيَوْمَ جا ئیمروُ الذِّينَ ئه‌وانه‌ی آمَنُوا برِوایان هینابوو مِنْ به‌

الْكُفَّارِ یه‌کخودا نه‌په‌رست و بیباوه‌ران يَضْحَكُونَ پنده‌كه‌نن (٣٤) عَلَى له‌سه‌ر الْأُرَائِكِ ته‌خت وه‌قه‌نه‌فان (دانیشتون)

يَنْظُرُونَ ته‌مه‌شا ده‌که‌ن (٣٥) هَلْ ئایا ثَوْبَ پاداشت درانه‌وه الْكُفَّارِ یه‌کخودا نه‌په‌رست و بیباوه‌ران مَا ئه‌وه‌ی

كَانُوا يَفْعَلُونَ ده‌یانکرد (٣٦)

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

بِسْمِ به‌ناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ئه‌وپه‌ری میهره‌بان و به‌ به‌زه‌یی (ناویکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیرۆزی خودایه)

إِذَا کاتیک السَّمَاءُ ئاسمان انشَقَّتْ شه‌قی تی بوو (١) وَأَذِنَتْ و گوئیایه‌ل بوو لِرَبِّهَا بۆ په‌روه‌ردگاری

وَحَقَّتْ وههەر ده‌بوا واش بکات (۲) **وَإِذَا** و کاتی **الْأَرْضُ** زهوی **مُدَّتْ** راکیشرا (دریژکرایه‌وه) (۳)

وَأَلْقَتْ و هاویشتییه دهرهوه مآ هه رچی فیهآ تیایدابوو وَتَخَلَّتْ و خالی و به تال بوو (۴) وَأَذِنَتْ وگوئی گرت (گوئیپایه ل بوو)

لَرْبَهَا بۆ پەرۋەردگارى وَحَقَّتْ وەھەر دەبوا واش بكت (۵) يَا أَيُّهَا هُوَ ئەي الْإِنْسَانُ ئادەمىزاد إِنَّكَ تَوْبِىگومان

كَادِحٌ رهنجدهرنكی إِلَى بهرهو رَبِّكَ پهروهردیگارت كَذْحًا رهنجداننیک (چون رهنج داننیک!) فَمَلَأَ قَبْهَ ټهوسا پښی دهگهی (٦)

فَأَمَّا مَنْ جَاهِرَ كَسَهُى أُوتَىٰ بُرْدًا مِّنْ سَوَاحِلِ جَنَّةٍ يُّرْوَىٰ تَفَافٌ عَلَيْهِ نَسِئَهُ يَصْرُخُ فِيهَا خَبِيرًا ﴿٧﴾

فَسَوْفَ نُوهِيهُ لَدَٰهٖ ذٰلِكَ يَوْمَآءِ ۙ لَّا يَمَسُّهُ ۚ يَوْمَ تَوَلَّوْا ۚ يَحَاسِبُ ۚ

پرسینہ وہیہ کی لہ گہل دہ کریت حَسَابًا پرسینہ وہیہ کی یَسِيرًا سووک و ٹاسان (۸)

وَيَقْلَبُ وَدەگەپتەوہ **إِلَى** بۆلای **أَهْلِهِ** کەس وکاری **مَسْرُورًا** بە دڤخۆشی (۹) **وَأَمَّا** وەهەرجی **مَنْ** ئەو کەسەى **أُوتِيَ** پێدرا

گَآبَهُ نامہی کردہ وہ گانی **وَرَاءَ** لہ دوای **ظَہَرِ** پستی یہوہ (۱۰) **فَسَوِّفَ** تہوہ لہ داہا تہو دا **یَدْعُو** ہاواردہ کا تہ **ثَبْرًا** مہرگ

(۱۱) وَيَصْلِيْ وَ ده‌خريته‌ناو و ده‌سوتيزئ له سَعِيْرًا ئاگريکي به‌کلبه (دوزه‌خ) (۱۲) اِنَّهٗ به‌پاستي ئه‌و کَانَ جاران فِي له‌ناو

أَهْلِهِ كَهَس و كَارِ مَسْرُورًا كَهَيْفَ خَوْشِ بُوو (۱۳) إِنَّهُ بِهَدْنِيَايِ ئَهُو ظَنَّ يِّي وَابُوو أَنْ كَهَ لَنْ يَحُورَ هَهَرِگِيزِ نَاگَهَرِئِتهَوَه

(۱۴) بَلَىٰ إِنَّ بَیْگومان رَبَّهُ پره‌ردگاری بَصِيرًا ته‌واو بیینه‌روئاگادار (۱۵) فَلَا أُقْسِمُ با سوئید نه‌خوم!

بِالسَّفَقِ به شه فہق (سووری کہناری ئاسمان دەمی پوژئاوابوون) (۱۶) **وَاللَّيْلِ** و به شه وگار

وَمَا وَسَقَ كَوَىٰ كَرْدُونَه تَه‌وه و له‌خوی گرتوه (۱۷) وَالْقَمَرُ و مانگیش إِذَا كَاتَىٰ اَلْأَسْقَ پَرده‌بیته‌وه (۱۸)

بِیْگُومَانِ هَهرِ سَوارِده‌بَنه (سَه‌رِده‌کَه‌وَنه) **طَبَقًا** چِینِیکَه‌وَه (بَارِیکَه‌وَه) **عَن** لَه (پَاش) **طَبَقِ** جِینِیکِ (بَارِیکِ) تَره‌وَه (۱۹)

فَالَهُمْ ثَهوه چيپانه لَا يُؤْمِنُونَ باوهړ ناکه ن (ثيمان ناهين) (۲۰) وَإِذَا وَ كِه قُرِئَ (بخوندرتتهوه) عَلَيْهِمْ بهسهرياندا

الْقُرْآنُ قورئان لَا يَسْجُدُونَ سوژده نابهن (۲۱) بَلِ بهلكو الَّذِينَ تهوانه كَفَرُوا كوفريانكرد

يَكْذِبُونَ بهدرو دادهين و پرواناهين (۲۲) وَاللَّهُ وَ خوداش أَعْلَمُ زاناره بِمَا بههه رچيه ك يُوعُونَ (لهدلى دهگرن و دهيشارنهوه)

(۲۳) فَبَشِّرْهُمْ جا مرگينيان بدهرى بِعَذَابٍ به عهزاب و تهشكه نجهيه كى أَلِيمٌ زوره نازار (۲۴) إِلَّا بهس الَّذِينَ تهوانه

آمَنُوا ثيمانيان هيناوه وَعَمِلُوا و کردويانه الصَّالِحَاتِ کاره چاکه کان هُم (تهوه) بۆيان ههيه أَجْرُ پاداشتيكى

غَيْرُ مُمْنُونَ نه پراوه و دوا نه هاتوو (۲۵)

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ بهناوى اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ تهوپهړى ميهربان وبه بهزه يي (ناويكى پيروى خودايه)

الرَّحِيمِ تهوپهړى به خشنده (ناويكى پيروى خودايه)

وَ (سوئند به) السَّمَاءِ ئاسمانى ذَاتِ خاوهن الْبُرُوجِ بورجه كان (تهستيره دره وشاوه كان) (۱) وَ (سوئند به) الْيَوْمِ يوژى

الْمَوْعُودِ واده پيدراوه (۲) وَ (سوئند به) شَاهِدٍ ئاماده بوو و بينه ريک وَمَشْهُودٍ و بينراويک (۳) قُتِلَ کوژرا

أَصْحَابُ هَاوِ لَانِي الْأَخْذُودِ جَالٍ وَكَعْنَدَه كَان (٤) النَّارُ تَهْوِ ثَاغِرِي ذَاتِ خَاوَهِنِ الْوَقُودِ سَوْتَهْمَه نِي (٥) إِذْ كِه هُم تَهْوَانِ

عَلَيْهَا لِه سَهْرِي (بِهْدَهْوَرِيه وه) قَعُودُ دَانِيشتُون (٦) وَهُمْ وَ تَهْوَانِيش عَلَي لِه سَهْر مَّا تَهْوِي يَفْعَلُون دَهِيكَه ن

بِالْمُؤْمِنِينَ بِه ئِيْمَانْدَارِه كَان شُهُودُ بِيْنَهْرِي ثَامَادَه بُون (٧) وَمَا نَقَمُوا وَ رَقِيكِيَان لِه (شَتِيكِي) نَه بُون مِنْهُمْ لِهْوَانِ

إِلَّا تَهْنَاهَا (تَهْوَه نَه بِي) أَنْ كِه يُؤْمِنُوا باوَهْرِ بَهِيْنِ بِاللَّهِ بِه تَاكِه خُودَايِ حَقِ (اللَّهِ) الْعَزِيْزِ دَه سَه لَا تَدَارِي تَهْوَايِ

الْحَمِيدُ هَهْرْدَهْم سَتَايَشْكِرَاو (٨) الَّذِي تَهْوِي لَه هِي تَهْوَه مُلْكُ خَاوَهْنْدَارِيه نِي السَّمَاوَاتِ ثَا سْمَانَه كَان وَالْأَرْضِ وَ زَهْوِي

وَاللَّهُ وَ خُودَا عَلَي لِه سَهْر كُلِّ گِشْت شَيْ شَتِيك شَهِيْدُ تَهْوَاو بِيْنَهْرِي ثَامَادَه يَه (٩) إِنَّ بِيْگُومَانِ الَّذِيْن تَهْوَانَه يَ

فَتَنُوا (بِه سَوْتَانْدَن) تَا قِيَانْ كَرْدَه وه الْمُؤْمِنِينَ ئِيْمَانْدَارِه (بِيَاوَه) كَانِ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ ئِيْمَانْدَارِه (زَنَه) كَانِ ثُمَّ پَاشَانِ

لَمْ يُتُوبُوا بِه شِيْمَانِ نَه بُونَه وه فَلَهُمْ تَهْوَه بُوِيَانِ هَه يَه عَذَابُ تَه شَكَه نَجَه يَ جَهَنَّمَ دُوزَخَ وَلَهُمْ وَ بُوِيَانِ هَه يَه عَذَابُ تَه شَكَه نَجَه يَ

الْحَرِيقِ سَوْتَانِ (١٠) إِنَّ بِيْ گُومَانِ الَّذِيْن تَهْوَانَه يَ آمَنُوا باوَهْرِيَانِ هِنَاوِ وَعَمِلُوا وَ كَرْدِيَانِ الصَّالِحَاتِ چَاكِه كَانِ

لَهُمْ بُوِيَانِ هَه يَه جَنَاتُ بَاخَاتِيْكَ تَجْرِي تَيْدَه پَهْرِيْ مِنْ لِه تَحْتَهَا زَيْرِيْدَا الْأَنْهَارُ رُوبَارَه كَانِ ذَلِكَ تَهْوَه يَه الْقُوزُ بَرْدَنَهْوَه يَ

الْكَبِيرُ گَهْوَرَه (١١) إِنَّ بِه رَاسْتِيْ بَطْشُ زَهْبَرِي رَبِّكَ پَهْرَهْرْدِيْگَارْتِ لَشَدِيْدُ هَهْر زُورِ سَه خَتَه (١٢)

إِنَّهُ هُوَ بِيْگُومَانِ تَهْوِ خُوِيْ سَهْرَه تَا دُرُوسْتَدَه كَاتِ وَيُعِيْدُ وَهْدَه شَكِيْرِيْتَه وه (١٣) وَهُوَ وَ تَهْوِ الْغَفُورُ هَهْرَه لِيْخُوشِ بُونِيْ

الْوُدُودُ هَهْرَه مِيْهَرَه بَانِ وَخُوشَهْوِيْسْتَه (١٤) ذُو خَاوَهِنِ الْعَرْشِ عَهْرَشِ(ي) الْمَجِيْدُ بَهْرَزِ وَ بَهْرِيْزِ وَ پَايَه دَارِ(ه) (١٥)

فَعَالٌ بِه كَارَه لِمَا بُوْ هَهْرِيْجِيْ يُرِيْدُ بِيْهْوِيْتِ (١٦) هَلْ تَهْرِيْ أَتَاكَ بُوْتِ هَاتِ حَدِيْثُ قَسَه وَبِه سَهْرَهَاتِيْ (خَه بَهْرِيْ)

الْجُنُودِ سەربازەکان (لەشکرەکانی): (١٧) فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ فیرعو و ئەموود (١٨) بِلَ الدِّینِ بەلکوو ئەوانەى

كَفَرُوا کوفریان کردووە (یەكخواپەرست نەبوون) فِي له تَكْذِيبٍ بەدرۆدانان (١٩) وَاللَّهُ خوداش مِنْ له وَرَائِهِم دوايانەو

مُحِيطٌ دەوری داو (٢٠) بَلْ بەلکوو هُوَ قُرْآنٌ قورئانی مَجِيدٌ بەرز و بەرێزو پایەداره (٢١) فِي له لَوْج تابلۆیەکی

مَحْفُوظٍ پارێزراو (٢٢)

سُورَةُ الطَّارِقِ

بِسْمِ بهناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ئەوپەری میهرەبان و بە بەزەیی (ناویکی پیرۆزی خودایە)

الرَّحِيمِ ئەوپەری بەخشنده (ناویکی پیرۆزی خودایە)

وَالسَّمَاءِ (سوێند بە) ئاسمان وَالطَّارِقِ و (سوێند بە) دەرکەوتەى شەو (١) وَمَا أَدْرَاكَ و چوژانی مَا چی یە

الطَّارِقُ دەرکەوتەى شەو (٢) النَّجْمُ ئەوئەستێرەى الثَّاقِبُ کونکەرە (٣) إِنْ نِیہ كُلُّ هەموو نَفْسٍ نَفْسِکَ لَمَّا الا

عَلَيْهَا لەسەر یەتی حَافِظٌ پارێزەرێک (و چاودێرێک) (٤) فَلْيَنْظُرِ جا با سەرنج بدات الْإِنْسَانُ ئادەمیزاد مِمَّ له چی

خُلِقَ دروستکراو (٥) خُلِقَ دروستکراو من له مَاءٍ ئاوێکی دَافِقٍ دەرپەریوو (٦) يَخْرُجُ دەردهچی مِنْ له بَيْنَ نێوان

الصُّلْبِ بېرپەى پشت وَالتَّرَائِبِ پەراسووەکان (٧) إِنَّهُ بَيْگومان ئەو عَلَى لەسەر رَجَعِهِ گێڕانەوێ لَقَادِرُ بەتاکید توانادارە

(۸) يَوْمَ ئەو پۇەى تىلى دەردەخرىت و ئاشكرا دەكرىت السَّرائِرُ نەپنەكان (۹) فَاَلَهُ ئەوسا بۇى نىپە مَن (هېچ) قُوَّةٌ هَيْزىك

وَلَا و نىپەتىشى ناصِرٍ (هېچ) پشتىوان وسەرخەرىك (۱۰) وَالسَّمَاءِ سوئند بە ئاسمانى ذَاتِ خاوەن

الرَّجْعِ ئەوہى دەگەرىتەوہ (باران) (۱۱) وَالْأَرْضِ و سوئند بە زەوى ذَاتِ خاوەن الصَّدْعِ قَلْبِش و درز (۱۲)

إِنَّهُ بەراستى ئەو (قورئان) لَقَوْلُ گومان نىپە كە قسەپەكى فَصْلٌ يەكلاكەرەوہپە (۱۳) وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ و(بەھېچ جورىك) گالته نىپە

(۱۴) إِنَّهُمْ بىگومان ئەوان يَكِيدُونَ پىلان دەگىرن كَيْدًا (چۆن) پىلاننىك (۱۵) وَأَكِيدُ و پىلان دەگىرم

كَيْدًا (چۆن) پىلاننىك (۱۶) فَمَهْلٍ جا مۆلەت بدە الْكَافِرِينَ بى بىروا وپەكخوانەپەرستان أَمْلَهُمْ مۆلەتپان بدە

رُويْدًا بۇ كاتىكى كورت (۱۷)

سُورَةُ الْأَعْلَى

بِسْمِ بەناوى اللَّهِ خُودا الرَّحْمَنِ ئەوپەرى مېھربان وبە بەزەپى (ناوئىكى پىرۆزى خوداپە)

الرَّحِيمِ ئەوپەرى بەخشنده (ناوئىكى پىرۆزى خوداپە)

سَبَّحَ پاك و پىرۆز پاكِرہ اسمَ ناوى رَبِّكَ پەرورەدیگارت الْأَعْلَى ئەوہى ھەرەبەرزە (۱) الَّذِي ئەوہى خَلَقَ خەلقىکردوہ

فَسَوِّىْ نَيْنِجَا رَيْنِکِ وِپِنِکِ کِرِدوَه (۲) وَالَّذِیْ وِئِهَوِیْ قَدَّرْ ئَهِنْدَا زِهْ گِیرِیْ کِرِدوَه فَهَدَّیْ ئِهوسا رِینومایِیْ کِرِدوَه (۳)

وَالَّذِیْ وِئِهَوِیْ اُخْرَجْ دهرِیخستوه الْمَرْعٰی (ههرجی) لهوړگایه (۴) جَعَلَهُ جَا زووکردیه غُثَاءْ پُوش و په لاشیپنِکِ

اُخْوٰی رَهش داگه پاو (۵) سَنَقِرْتُكَ وَا پِئِنْتَه خوئِنِنِه وِه فَلَا تَنْسٰی ئِیتر له بیر ناکه ی (۶) اِلَّا تَهِنَا مَا ئِهَوِیْ شَاءْ وِیستې

اللّٰهُ خُودا اِنَّهٗ بېگومان ئه وِ يَعْلَمُ دِه زانئیت الْجَهْرَ ههرجی ئاشکرایه وَمَا وِ ههرجی یَخْفٰی شاراهه دهبیت (۷)

وَنِیْسِرُکَ وِ ئاسانه ریت ده که یَنِ لِلْیُسْرِیْ لَوِ ئِهَوِیْ ئاسانه (کارى چاک وِ شه ریه تی ئیسلام) (۸) فَذِکْرُ جَا یادیان بکه وه اِنْ ئه گهر

نَفَعَتْ سودی دا الذِّکْرٰی وِهبیر خستنه وه (۹) سَيِّدُکُمْ له وودوا یاد ده کاته وه مَن ئِهَوِیْ یَخْشٰی دهرسې (۱۰)

وَيَتَجَنَّبُهَا وِ خۆبه دوور ده گری الْأَشْقٰی ئِهَوِیْ ههره چاره ره شه (۱۱) الَّذِیْ ئِهَوِیْ یَصْلٰی ده چپته ناو (ده چپته ناو وِ ده سوئ له)

النَّارَ ئه وِ ئاگره ی الْکُبْرٰی گه وره ترینه (۱۲) ثُمَّ پاشان لَا یَمُوتُ نامریت فِیْهَا تیایدا وَلَا یَمِیْنٰی وِ ناشرئ (۱۳) قَدْ به راستی

أَفْلَحَ سهر فراز بوو مَن ئِهَوِیْ تَزَكٰی پاکخوای کرد (۱۴) وَذِکْرُ وِ (به دل و به زمان) یادیکرده وه اِسْمَ ناوی رَبِّهٗ په روه ردگاری

فَصَلِّ ئِهوسا نوئیزیکرد وِ پاراوه (۱۵) بَلْ کُهجی تُؤْتِرُونَ له پِیشتری داده نین الْحِیَاةَ ئه وِ ژیا نه ی الدُّنْیَا دُنیا (۱۶)

وَالْآخِرَةَ وِ ئِهَوِیْ ژیا نی دوا ی یه خَیْرُ چاکتره وَأَبْقٰی وِ به رده و امتره (۱۷) اِنَّ بېگومان هَذَا ئِهَوِیْ لَفِیْ له ناو

الصُّحُفِ نامه (ئاسمانیه کانی) الْأَوَّلٰی پِیشوه کانه (۱۸) صُحُفِ نامه ی اِبْرَاهِیْمَ وَمُوسٰی ئیبراهیم وِ موسا (۱۹)

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئەوپەرى مېھربان وبە بەزەبی (ناویکی پیرۆزی خودایە)

الرَّحِيمِ ئەوپەرى بەخشندە (ناویکی پیرۆزی خودایە)

هَلْ ثَائِيَا أَتَاكَ بَوْت هَات حَدِيثُ هَهْوَالٍ وَ قَسَهَى الْغَاشِيَةِ داپۆشەرەكە (۱) وَجُوهُ چەندەھا روخسار يَوْمَئِذٍ ئەورپۆژ

خَاشِعَةً كَزَ وَ مَاتَ وَ زەبُون وَ زەلِيلَه (۲) عَامِلَةٌ کارکردەى نَاصِبَةٌ ماندو و شەكەتە (۳)

تَصَلَّى دەچیت و دەسووتیت لە (دەچیتەناو و دەسووتی لە) نَارًا ئاگرێك حَامِيَةً لەوپەرى گەرمیە (۴) تَسْقَى دەرخوارد دەدریت

مِنْ لَه عَيْنٍ چاویکی (کانییەکی) آيَةٍ هەرەگەرمی بە کوڵ (۵) لَيْسَ نَبِيَّه لَّهُمْ بَيَّان طَعَامٌ خَوْرَاك إِلَّا تَهْنَأ مِنْ لَه

ضَرِيحٌ دڕکاوێکە (۶) لَا يُسْمِنُ نە قەلەو دەکات وَلَا يَغْنِي وَ نەتیری و نە بێنیازی دەبەخشی مِنْ لَه جُوعٌ لە برسیتی (۷)

وَجُوهُ چەندەھا روخسارێش يَوْمَئِذٍ ئەورپۆژهُ نَاعِمَةٌ گەشاوەی ناو نیعمەتن (۸) لِسْعِيهَا لَو هَوَلٌ وَ كَوْشِي رَاضِيَةً پازی یە

(۹) فِي لَه ناو جَنَّةٍ باخ و بەهەشتی عَالِيَةٍ بەرز و بلندە (۱۰) لَا تَسْمَعُ نابیستی فِيهَا تیایدا

لَا غِيَةَ هێچ لەغویەک (دەنگی ناخۆش و قسەى پڕو پوچ) (۱۱) فِيهَا تیایدا یە عَيْنٍ چاویکی (کانیاویکی) جَارِيَةً لەبەر رۆیشتوو

(۱۲) فِيهَا تیایدا یە سُرُرٌ چەندەھا تەخت و قەنەفەى مَرْفُوعَةٌ بەرزراگیراو (۱۳) وَأَنْخَابٌ و پەرداخى زۆر

مَوْضُوعَةٌ دانراو (بەریک و جوانی) (۱۴) وَنَمَارِقُ و پالەپشتانیکی مَصْفُوفَةٌ لە پال یەک ریزکراو (بەشیوویەکی جوان) (۱۵)

وَزَرَائِبُ و فەرشی قەشەنگ مَبْنُوتَةٌ بِلَاوہ پیکراو (راخراوہ ئێرەو لەوێ) (۱۶) أَفْلا يَنْظُرُونَ جَا بُو سەرنج نادەن إِلَى بُو

الإِبِلِ حوشر كَيْفَ چۆن خُلِقَتْ خولقپندراوه (۱۷) وَإِلَى و بۆ السَّمَاءِ ئاسمان كَيْفَ چۆن

رُفِعَتْ بهرزکراوه (و بهرز راگیراوه) (۱۸) وَإِلَى و بۆ الْجِبَالِ چیاکان كَيْفَ چۆن نُصِبَتْ داکوتراوه و دامه‌زریتراوه (۱۹)

وَإِلَى و بۆ الْأَرْضِ زهوی كَيْفَ چۆن سُطِحَتْ تهخت و راست کراوه (۲۰) فَذَكِّرْ جا بیرخه‌روهه إِنَّمَا ئه‌وه‌نده‌یه

أَنْتَ تۆ ههر مُذَكِّرٌ بیرخه‌روهه (۲۱) لَسْتُ تۆ-نیت عَلَیْهِمْ به‌سه‌ریانه‌وه بِمُصِطِرٍ (-به‌هیچ جوړیک) ده‌سه‌لاتدار (۲۲)

إِلَّا به‌س مَنْ ئه‌وهی تَوَلَّى پشتی هه‌لکرد وَكَفَرَ و کوفری کرد و باوه‌ری نه‌هینا (۲۳) فَيُعَذِّبُهُ ئه‌وه ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌دات

اللَّهُ خودا الله الْعَذَابُ ئه‌و ئه‌شکه‌نجه‌ی الْأَكْبَرُ هه‌ره‌گه‌وره‌یه (۲۴) إِنَّ به‌دُنْیَايَ إِلَيْنَا (هه‌ر) به‌ره‌و ئیمه‌یه

إِيَّاهُمْ گه‌رانه‌وه‌یان (۲۵) ثُمَّ پاشان إِنَّ بِنِگومان عَلَيْنَا (هه‌ر) له‌سه‌رخۆمانه حِسَابَهُمْ لئیرسینه‌وه‌یان (۲۶)

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ به‌ناوی الله خودا الرَّحْمَنِ ئه‌وه‌په‌ری میهره‌بان و به‌زه‌یی (ناوێکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئه‌وه‌په‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیروزی خودایه)

وَالْفَجْرِ سویند به‌ به‌ره‌به‌یان (۱) وَلَيَالٍ و(سویند) به‌شه‌وانیک عَشْرِ ده (شه‌و) (۲) وَالشَّفْعِ و به‌ جۆت وَالْوَتْرِ و تاك

(۳) وَاللَّيْلِ و(سویند) به‌ شه‌و إِذَا کاتی یَسْرِ تیده‌په‌ری (۴) هَلْ ئایا فِي له‌وه‌دا ذَلِكَ له‌وه‌دا (هه‌یه) قَسَمٌ سویندیک

لَّذِي بُوْ خاوهن حَجْرٍ عهقل و هوشیک (۵) اَلَمْ تَرَ تَهی نهتدیووه کَیْفَ چۆن (و چی) فَعَلَ کرد رَبُّكَ پهروهردیگارت

بَعَادٍ به (هۆزی) عاد (۶) اِرَمَ ئیرهی ذَاتِ خاوهن الْعِمَادِ ستوون و کۆلهکهکان (۷) اَلَّتِي تَهوهی لَمْ يَخْلُقْ نهخولقیندرابوو

مِثْلَهَا وهک تهوان فِي له الْبِلَادِ (هیچ) ولاتاندا (۸) وَتُمُودَ و (قهومی) تهموود الَّذِينَ تَهوانهی جَابُوا شهقیان کرد (و تاشیان)

الصَّخْرَ بهردی گهوره بِالْوَادِ له دۆل و شیو (۹) وَفِرْعَوْنَ وفیرهوونی ذِي خاوهن الْأَوْتَادِ سینگ و میخهکان (۱۰)

الَّذِينَ تَهوانهی طَغَوْا زوئم و زۆرداریان سنوری بهزاندبوو فِي له الْبِلَادِ ولاتان (۱۱) فَأَكْثَرُوا جا زۆریانکرد فِيهَا تیایدا

الْفَسَادَ خراپه و فساد (۱۲) فَصَبَّ تهموسا رژاندی و رووی کرد عَلَيْهِم بهسهریاندا رَبُّكَ پهروهردیگارت سَوَطَ گورزی

عَذَابٍ عهزاب و تهمشکهنجه (۱۳) اِنَّ بهراستی رَبُّكَ پهروهردیگارت لِبِالْمِرْصَادِ له بۆسه و له کهمیندایه (بئ هیچ گومانیک)

(۱۴) فَأَمَّا جا تهموهی الْإِنْسَانُ مرؤفه اِذَا مَا کاتئ که اِبْتَلَاهُ تاقیکردهوه و موبتهلای کرد رَبُّهُ پهروهردگاری

فَأَكْرَمَهُ و ریزی لینا وَنَعَّمَهُ و بهناز و نعيمهت خوشگوزهرانی کرد فَيَقُولُ تهموه دهئئ رَّبِّي پهروهردیگارم

أَكْرَمَنِي ریزی لیناوم (خاوهن ریزم لای خودا) (۱۵) وَأَمَّا ههچی اِذَا مَا کاتئ که اِبْتَلَاهُ تاقیکردهوه فَقَدَّرَ و گرتیهوه و تهنگی کرد

عَلَيْهِ لهسهری رِزْقَهُ بژیوی و بهشی فَيَقُولُ تهموه دهئئ رَّبِّي پهروهردیگارم أَهَانِي پيسوا و بئ ریزی پیکردوم (۱۶)

كَلَّا ناهخیر بَلْ بهلکوو لَا تُكْرِمُونَ ئیوه ریزنانئین له الْيَتِيمَ ههتیوو (۱۷) وَلَا تَحَاضُّونَ ویهکتر هان نادهن عَلَيَّ لهسهر

طَعَامٍ (خواردن پیدانی) الْمَسْكِينِ ههژار (۱۸) وَتَأْكُلُونَ ودهخۆن التَّرَاثِ میرات أَكْلًا خواردنیک لَمَّا به ههئپهی (۱۹)

وَتُحِبُّونَ و ههزدهکهن له اَلْمَالِ مال و سامان حُبًّا ههزیکی جَمًّا زۆر (۲۰) كَلَّا ناهخیر اِذَا کاتئ

دُكَّتْ دَهِرِيْ بَهِ يَهِ كَدا وِرْد دَهِ يَ الْأَرْضُ زَهِوِي دَكَّا وِرْد بُونِيك دَكَّا (بَه لَام وِرْد بُوون) (٢١) وَجَاءَ وَ هَات

رَبُّكَ پَهِرُوه رَدِيْگَارَت وَالْمَلَكُ وَ فَرِيْشْتَه كَانِيْش صَفَّا رِيْز صَفَّا رِيْز (٢٢) وَجِيْءَ وَ هِيْئَا يَوْمَئِذٍ نَّه وِرْوَژَه بِجَهَنَّمَ جَهِ هَه نَنَه م

دُوزَخ يَوْمَئِذٍ نَّه وِرْوَژَه يَتَذَكَّرُ يِري دِيْتَه وَه الْإِنْسَانُ مَرُوْف وَأَنْتَ وَه لَه كُوِي (سُوْدِي دَهِ يَ) لَهُ بُوِي الذِّكْرَى يَاد وَ وَه يِيرَهَاتْنَه وَه ج

(٢٣) يَقُولُ دَه لِيْت يَا لِيْتَنِيْ نَای خُوْرْگَه م قَدَمْتُ پِيْشَم خَسْتَبَا وَ كَرْدَبَا م لِحْيَاتِيْ بُو ژِيَانَم (٢٤) فَيَوْمَئِذٍ جَا نَّه وَ رُوژَه

لَا يُعَذِّبُ عَه زَاب وَ نَّه شَكَه نَجَه نَادَات عَذَابُهُ عَه زَابَه كَه ي نَّه وَ أَحَدٌ هِيْج كَه سِيْ (٢٥) وَلَا يُوثِقُ وَ نَابَه سَتِيْتَه وَ هَش

وَنَاقَهُ بَه سْتَانَه وَ ه كَه ي نَّه وَ أَحَدٌ هِيْج كَه سِيْ (٢٦) يَا أَيَّتُهَا هُو نَّه ي النَّفْسُ نَه فَسِي الْمُطْمَئِنَّةُ نَارَام (٢٧)

اِرْجِعِيْ بَگَه رِيْوَه اِلَى بُوَلَاي رَبِّكَ پَهِرُوه رَدِيْگَارَت رَاضِيَةً رَازِي بُوو مَرْضِيَّةً وَ بَه رَرَه زَامَه نَدِي (خُودَا) كَه وَتُوو (٢٨)

فَادْخُلِيْ جَا بَجُوْرَه فِيْ نَاو عِبَادِيْ بَه نَدَه كَانَم (٢٩) وَادْخُلِيْ وَ بَجُوْ بُو جَنَّتِيْ بَه هَه شْتَه كَه م (٣٠)

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ بَه نَاوِيْ اَللّٰهُ خُودَا الرَّحْمٰنُ نَّه وِپَه رِيْ مِيْهَرَه بَان وَ بَه بَه زَه يِي (نَاوِيْ كِيْ پِيْرُوْزِيْ خُودَا يَه)

الرَّحِيْمُ نَّه وِپَه رِيْ بَه خَشْنَدَه (نَاوِيْ كِيْ پِيْرُوْزِيْ خُودَا يَه)

لَا أُقْسِمُ سُوْنِيْنَد (نَه يَ) يَهْنَدَا بَه وَ الْبَلَدِ شَارَه (١) وَأَنْتَ لَه وَ كَاتَه ي تُو حِلُّ دَانِيْشْتُووِيْ وَ نَامَادَه ي يَهْنَدَا لَه وَ الْبَلَدِ شَارَه

(۲) وَ وه سویند به وَالِدِ باوکیک وَمَا و نه وهی وَلَدٌ بوویه تی (لئی که وتوته وه) (۳) لَقَدْ بَیْگومان خَلَقْنَا ئیمه

الْإِنْسَانَ مَرُوفَمَانِ فِي له ناو كَبَدٍ رهنجدان و بهرانگار بوونه وه (ی کیشه) (۴) أَيْحَسِبُ ئایا وا ده زانی ؟ أَنْ که

لَنْ يَقْدِرَ ده سه لاتی نابِ عَلَيْهِ به سه ری أَحَدٌ هیچ که سی (۵) يَقُولُ ده لیت أَهْلَكْتُ له ناوم برد (خه رجم کردوه)

مَالًا بارهیه کی بُدَأَ زور و زه وهند (۶) أَيْحَسِبُ ئایا وا ده زانی ؟ أَنْ که لَمْ يَرَهُ نه بیینیووه أَحَدٌ هیچ که سی (۷)

أَلَمْ نَجْعَلْ ئه ی دروستمان نه کردوه لَهُ بؤی عَيْنَيْنِ دوو چاو (۸) وَلِسَانًا و زمانیک وَشَفَتَيْنِ و دوو لیوو (۹)

وَهَدَيْنَاهُ و رینمونیمان کردوه بؤ النَّجْدَيْنِ هه ردوو هه وراره ریگایه که (۱۰) فَلَا اقْتَحَمَ جا هیشتا خوی نه داوه و تی نه په راندوه

الْعَقَبَةَ کۆسپ وهه ورازی سهخت (۱۱) وَمَا أَدْرَاكَ و تو چوزانی مَا چی یه الْعَقَبَةُ عهقه بهی ته واو (۱۲)

فَكَ كرده وه و ئازاد کردی رَقَبَةً گه رده نیکه.. (۱۳) أَوْ یان إِطْعَامُ خواردن دانی فِي له یَوْمٍ رۆژیک ذِي ی

مَسْغَبَةٍ برسیتییک.. (ی زور) (۱۴) يَتِيمًا هه تیوی ذَا ی مَقْرَبَةً نزیک و خزم (۱۵) أَوْ یا مَسْكِينًا ده ست کورتیک

ذَا ی مَتْرَبَةً خو لاوی (۱۶) ثُمَّ ئینجا كَانَ - مِنْ له الَّذِينَ ئه وانه (-بوو) آمَنُوا (که) بر وایان هی نابوو

وَتَوَاصَوْا و راسپارده ی یه کتریان کردبوو بِالصَّبْرِ به ئارامگرتن وَتَوَاصَوْا و راسپارده ی یه کتریان کردبوو

بِالْمَرْحَةِ به میهره بانی و به زه ی پیهاته نه وه (۱۷) أُولَئِكَ ئه وانه أَصْحَابُ (دهسته و تاقمی) الْمِیْمَنَةِ راسته (و به خته وه ران) ن

(۱۸) وَالَّذِينَ و ئه وانه كَفَرُوا کوفریان کردوه بِآيَاتِنَا به ئایات و به لگه دیاره کانمان هُمْ (هه ر) ئه وان ن

أَصْحَابُ (دهسته و تاقمی) الْمَشَاطِمَةِ چه په کان (۱۹) عَلَيْهِمْ به سه ریاندا نَارٌ ئاگریک مُؤَصَّدَةٌ داخراوه زور به توندی (۲۰)

سُورَةُ الشَّمْسِ

بِسْمِ به‌ناوی اَللّٰهُ خودا اَلرَّحْمٰنِ ئه‌وپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

اَلرَّحِیْمِ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

وَالشَّمْسِ سوێند به خۆر وَضْحَاهَا و چیشته‌نه‌که‌ی و رۆناکی و گه‌رمیه‌که‌ی (۱) وَالْقَمَرِ سوێند به مانگ إِذَا کَانَ

تَلَاهَا به‌دوای دادی (۲) وَالنَّهَارِ سوێند به رۆژ إِذَا کَانَ جَلَّاهَا رُوشَن و دره‌وشاوێ کردووه (۳) وَاللَّیْلِ سوێند به شه‌و

إِذَا کَانَ یَغْشَاهَا دایده‌پۆشی (به‌تاریکیه‌که‌ی) (۴) وَالسَّمَاءِ سوێند به ئاسمان وَمَا و ئه‌وه‌ی بَنَاهَا که بینای کردووه (۵)

وَالْأَرْضِ سوێند به زه‌وی وَمَا و ئه‌وه‌ی طَحَاهَا فره‌وانی کردووه و راییخستوووه (۶) وَنَفْسٍ سوێند به نه‌فسێک وَمَا و ئه‌وه‌ی

سَوَّاهَا رێک و بێکی کردووه (۷) فَأَلْهَمَهَا جَا ئیلهامی نه‌فسه‌که‌ی کردووه (و یێی ناساندوووه) فُجِّرَهَا به‌دکاریه‌که‌ی

وَتَقَوَّاهَا و پارێزکاریه‌که‌ی (۸) قَدْ (سوێند به‌وانه هه‌مووی) به‌پاستی أَفْلَحَ سه‌رفراز بووه مَنْ ئه‌و که‌سه‌ی

زَكَّاهَا (نه‌فسی خۆی) پاک و بێ خه‌وش کردووه و به‌روی پێداوه و به‌رزی کردۆته‌وه (۹) وَقَدْ و به‌پاستی

خَابَ له‌ده‌ستی چوووه و به‌دبه‌خت بووه مَنْ هه‌ر که‌سێک دَسَّاهَا (نه‌فسه‌که‌ی) نزم کردووه و دایگرتوووه (۱۰)

كَذَّبَتْ به درۆياندا و بړوايان نه هيتا **ثَمُودُ** (هۆزى) ته مود **بَطْغَوَاهَا** به سهره پړوي و طوغيانى **(١١)** **إِذْ** كه **أَنْبَعَثَ** بوى دهرچوو

أَشْقَاهَا به دبه خترينى هۆزه كهيان **(١٢)** **فَقَالَ** جا **لَهُمْ** پياني **رَسُولُ** په يامبه ره كهي **اللّهِ** خودا: **نَاقَةٌ** وشتره كهي **اللّهِ** خودا

وَسُقِيَاهَا و ئاودانه كهي (ئاگدارين لى) **(١٣)** **فَكَذَّبُوهُ** ئيتر ته وان (په يامبه ره كهيان) به درۆ دانا

فَعَقَرُوهَا ته وه بوو (وشتره كيان) سهرپي. **فَدَمَدَمَ** جا به توندى داى گرتن و رشتى (عه زاب) **عَلَيْهِمْ** به سهر ياندا **رَبُّهُمْ** په روه ردگاريان

بِذَنبِهِمْ به (هوى) تاوانه كهيان **فَسَوَّاهَا** جا ته ختى كردن **(١٤)** **وَلَا يَخَافُ** و ناترسيت **عُقْبَاهَا** (له) سهرته نجامه كهي **(١٥)**

سُورَةُ اللَّيْلِ

بِسْمِ به ناوى **اللّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ته وپه پري ميه ربان وبه به زه يي (ناويكي پيروزى خودايه)

الرَّحِيمِ ته وپه پري به خشنده (ناويكي پيروزى خودايه)

وَاللَّيْلِ سويند به شه و **إِذَا** كه **يَغْشَى** داده پوشي (و تاريك داديني) **(١)** **وَالنَّهَارِ** و به رۆژ **إِذَا** كه

تَجَلَّى رۆشن ده بيته وه و دهرده كه ویت **(٢)** **وَمَا** و سويند به وهى **خَلَقَ** خولقاندويه تي **الذَّكَرَ** نيره **وَالْأُنثَى** و مې يه **(٣)**

إِنَّ (سویند به وانه بېگومان) **سَعِیْكُمْ** ههول و كوششى ئيوه **لَسْتُمْ** جوراو جور و جياوازه **(٤)** **فَأَمَّا** جا هه رچى **مَنْ** ته و كه سهى

أَعْطَى به خشيويه تي **وَأَتَى** وه له خودا ترسايه و پاريزكاري كردوه **(٥)** **وَصَدَقَ** و ته واو باوه پري كردوه

بِالْحُسْنِ به ئه‌وه‌ی که زۆرچاکه (٦) فَسْنِيسِرُهُ ئه‌وه به‌دُنْیایِ ئاسانکاری بۆده‌که‌ین لِّلْیَسْرِی لۆ ئه‌وه‌ی که سوک و ئاسانه (٧)

وَأَمَّا و هه‌رچی من ئه‌وه‌ی بَخْلَ رِژدی و رِه‌زیلی کرد وَاسْتَعْنَى و خۆی به ده‌وله‌مه‌ند و بِنِ نیاز داناوه (٨)

وَكَذَبَ و به‌درۆی دانا‌یه و باوه‌ری نه‌ه‌یناوه بِالْحُسْنِ به ئه‌وه‌ی که زۆرچاکه (٩) فَسْنِيسِرُهُ ئه‌وه ئاسانکاری بۆ ده‌که‌ین

لِّلْعُسْرِی لۆ ئه‌وه‌ی (قورس وزه‌حمه‌ت و) سه‌ختی یه (١٠) وَمَا يُغْنِي عَنْهُ و سودی پیناگه‌یه‌ن و دادی نادات مَالُهُ مَال و سامانی

إِذَا كَانَتْ كَه تَرَدَّى كه‌وته‌خوار و به هیلاك چوو (١١) إِنَّ بَيِّگومان عَلَيْنَا هه‌رله‌سه‌رخۆمانه لِّلْهَدَى رِئیمونی کردن (١٢)

وَأَنَّ و بَیگومان لَنَا هه‌ره‌ی ئیمه‌یه لِّلْآخِرَةِ ئه‌وه‌ی دوا‌یه (رۆژی دوا‌ی) وَالْأُولَى و ئه‌وه‌ی یه‌که‌میشه (ئه‌وه‌ی دونیاش) (١٣)

فَأَنْذَرْتُكُمْ جَا پِیتانم راگه‌یانده و ئیوهم ترسانده له نَارًا ئاگرێک تَلْظَى کلپه‌کلپ ده‌کات (و بَلْیسه‌ی زۆر گه‌وره و مه‌زنی هه‌یه) (١٤)

لَا يَصْلَاهَا نَاجِي و ناسوێ له ناویدا إِلَّا تَه‌نها الْأَشْقَى ئه‌وه‌ی هه‌ره به‌دبه‌خت و چاره‌ره‌شه (١٥) الَّذِي ئه‌وه‌ی

كَذَّبَ باوه‌ری نه‌ه‌ینا وَتَوَلَّى و پشتی تێکرد (له ئیسلام) (١٦) وَسَيُجَنَّبُهَا و (به دُنْیای) لَی دوور ده‌خه‌یته‌وه

الْأَتَقَى ئه‌وه‌ی هه‌ره‌له‌خواترس و پارێزکاره (١٧) الَّذِي ئه‌وه‌ی يُؤْتِي دِئَنِي (وده‌به‌خشی) مَالُهُ مَال و سامانه‌که‌ی

يَتَرَكِّي (بۆ) پاکترکردنه‌وه‌ی نه‌فس و ماله‌یه‌تی (١٨) وَمَا لِأَحَدٍ و نیه بۆ هه‌یج که‌سێک عِنْدَهُ له لای ئه‌و (مِنْ) هه‌یج)

نِعْمَةٍ چاکه) له‌گه‌ڵ کردن(ئیک تُجْزَى که پاداشت بدریته‌وه (١٩) إِلَّا تَه‌نها ابْتِغَاءَ مه‌به‌ستییه‌تی وَجْهٍ رِووی رَبِّهِ په‌روه‌ردگاری

الْأَعْلَى که هه‌ره به‌رز و بَلَنده (٢٠) وَلَسَوْفَ و به‌دُنْیایه‌وه‌ش له داهاتوودا يَرْضَى رازی ده‌بێت (٢١)

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ به ناوی **اللَّهُ** خودا **الرَّحْمَنُ** ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناویکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمُ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناویکی پیرۆزی خودایه)

وَالضُّحَى سوئید به چیشتانگا و **(۱) وَاللَّيْلِ** و سوئید به شه و **إِذَا كَاتَيْكَ سَجَى** دیت و داده‌پۆشی و خامۆشی دیتی **(۲)**

مَا وَدَّعَكَ مالتاواپی لینه‌کردی **رَبُّكَ** په‌روه‌ردیگارت **وَمَا قَلَىٰ** و رقی نه‌بووته‌وه **(۳) وَالْآخِرَةُ** و به‌دننیاپی رۆزی دواپی

خَيْرٌ چاکتره **لَكَ** بۆتۆ **مِنْ** له **الْأُولَىٰ** ئه‌وه‌ی یه‌که‌م **(۴) وَلَسَوْفَ** و بئگومان له ئاینده‌دا **يُعْطِيكَ** پیت ده‌به‌خشی

رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت **قَرَضَىٰ** که رازی ده‌بی **(۵) أَلَمْ يَجِدْكَ** ئه‌دی تۆی نه‌بیئ **يَتِيمًا** به هه‌تیووی

فَأَوَىٰ جا خیرا لانه‌ی بۆ سازاندی و دانه‌ی دای **(۶) وَوَجَدَكَ** و تۆی بیئ **ضَالًّا** به وئڵ و سه‌رگه‌ردان ی

فَهَدَىٰ جا رینمونی کردی و هیدایه‌تی دای **(۷) وَوَجَدَكَ** و تۆی بیئ **عَائِلًا** به نه‌داری و نه‌بوونی **فَأَغْنَىٰ** ئیترده‌وله‌مه‌ندی کردی

(۸) فَأَمَّا الْيَتِيمَ جا هه‌رچی هه‌تیوه **فَلَا تَقْهَرْ** ئه‌وه زۆری لی مه‌که و مه‌یچه‌وسپنه‌وه **(۹)**

وَأَمَّا السَّائِلَ و ئه‌وه‌ی پرسپارکه‌ر و سولکه‌ره **فَلَا تَنْهَرْ** ئه‌وه لی مه‌خوره و هه‌لمه‌شاخی یی **(۱۰)**

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ و به چاکه‌کاری و به‌خشش و ناز و نيعمه‌ته‌کانی **رَبِّكَ** په‌روه‌ردیگارت **فَحَدِّثْ** بدوی و باس بکه **(۱۱)**

سُورَةُ الشَّرْحِ

بِسْمِ بَهْناوَى اَللهِ خُودا اَلرَّحْمٰنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوئیکی پیروزی خودایه)

اَلرَّحِیْمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

اَلَمْ نَشْرَحْ ئه‌دی والامان نه‌کرده‌وه و گوشادمان نه‌کرد لَکْ بۆتۆ صَدْرَکْ سینه‌ت (۱) وَوَضَعْنَا و داما‌نگرت عَنکْ له‌سه‌رت

وَزَرَکْ بارگرانیه‌که‌ت (۲) الَّذِی ئه‌وه‌ی اَنْقَضَ چه‌ماندبویه و جیره‌ی لئیهینابوو ظَهَرَکْ پشته‌ی (۳)

وَرَفَعْنَا و به‌رز و بلندمانکرد لَکْ بۆتۆ ذِکْرَکْ ناوو و باست (۴) فَاِنَّ جَا به‌راستی مَعَ له‌گه‌ل الْعُسْرِ ته‌نگانه و ناخۆشی

يُسْرًا ئاسانی و خۆشیه‌ک (هه‌یه) (۵) اِنَّ به‌دُنْیایِ مَعَ له‌گه‌ل الْعُسْرِ ته‌نگانه و ناخۆشیدا يُسْرًا ئاسانی و خۆشیه‌ک (هه‌ره‌یه)

(۶) فَاِذَا ئِیتر هه‌رکاتیک فَرَّغْتَ ته‌واو بوویت و ده‌ست به‌تال بوویت فَاَنْصَبْ ئه‌وه خۆ ماندوو بکه (۷) وَاِلٰی و هه‌ر بۆلای

رَبِّکْ په‌روه‌ردیگارت‌ه‌وه فَاَرْغَبْ ئاره‌زوو بخوازه (بپاریوه) (۸)

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ بَهْناوَى اَللهِ خُودا اَلرَّحْمٰنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوئیکی پیروزی خودایه)

وَالَّتَيْنِ سوئند به هه‌نجیر وَالزَّيْتُونِ و سوئند به زه‌یتون (۱) وَطُورِ و سوئند به کئوی طور ی سِينِ سينا (۲)

وَهَذَا و سوئند به ئا‌ئو اَلْبَلَدِ شاره ی اَلْأَمِينِ که ئارام و بی‌ترسه (۳) لَقَدْ به‌راستی خَلَقْنَا ئیمه

الْإِنْسَانَ مروّف مان دروست‌کرده فِي له أَحْسَنِ چاکترین و جوانترین تَقْوِيمِ ریککران و شیوه (۴) ثُمَّ پاشان

رَدَدْنَاهُ ئه‌ومان گیرایه‌وه بۆ أَسْفَلَ نزمترین ی سَافِلِينَ نزمه‌کان (۵) إِلَّا جگه له الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی آمَنُوا باوه‌ریان هئناوه

وَعَمِلُوا و الصَّالِحَاتِ (کاره) چاکه‌کان فَلَهُمْ ئه‌وه بۆیان هه‌یه أَجْرُ پاداشتیکی غَيْرُ نه مَمْنُونِ برایه‌وه (۶)

فَمَا جا (ئهی مروّف) چی یه ئه‌وه‌ی يُكَذِّبُكَ (وات لیده‌کات) به‌درؤدانئیی وېروانه‌که‌یت - بَعْدُ له‌دوایی ئه‌وه -

بِالَّذِينَ به‌ئاین و پاداشت و سزا (۷) أَلَيْسَ ئهی اَللَّهُ خودا بِأَحْكَمِ دادپه‌روه‌رتین و کاربه‌جی‌ترین ی

الْحَاكِمِينَ هه‌موو فه‌رمانه‌روایان (۸)

سُورَةُ الْعَلَقِ

بِسْمِ به‌ناوی اَللَّهُ خودا اَلرَّحْمَنِ تهوپه‌ری میهره‌بان و به‌زه‌یی (ناوئکی پیروزی خودایه)

اقْرَأْ بَخُونِهوه بِاسْمِ رَبِّكَ پهروهرديگارت الَّذِي ٲهوهي خَلَقَ دروستي کردوه وخولقاندويهتي (١)

خَلَقَ (ٲهوه خودايهتي) خولقاندويهتي و دروستي کردوه الْإِنْسَانَ مَرْوْفِي مِنْ لَه عَلَقِي ههلواسراوي (٢) اَقْرَأْ بَخُونِهوه

وَرَبِّكَ كه پهروهرديگارت الْأَكْرَمُ ههره بهخشندهيه (٣) الَّذِي ٲهوهي عَمَّرَ فَيُرِيكروه بِالْقَلَمِ به پينووس (٤) عَمَّرَ فَيُرِي

الْإِنْسَانَ مَرْوْفِي مَا ٲهوهي كه لَمْ يَعْلَمْ نه ي دهزاني (٥) كَلَّا ، نهخير إِنَّ بَيْغُومَانَ الْإِنْسَانَ مَرْوْفِي لِيَطْفَأَ ههر (٦)

أَنْ كه رَأَاهُ خَوِي بِيْنِي اسْتَعْنَى دهولهمه ندبووه و پيوستي نهبووه (٧) إِنَّ به دنيايي إِلَى ههر بُولَاي رَبِّكَ پهروهرديگارت

الرَّجْعِي گه رانهوه (٨) أَرَأَيْتَ ٲهري بينيوته ؟ الَّذِي ٲهوهي يَنْهَى رِيْغِي ده كا له (٩) عَبْدًا بهندهيهك إِذَا كه

صَلَّى نوښي کردوه (١٠) أَرَأَيْتَ بينيوته إِنَّ ٲه گهرهاتوو كَان - عَلَى له سهري الْهُدَى رِيْ رَاسْت و تهواوي هيدايهت(-بوو)

(١١) أَوْ يَا أَمْرَ فِهْرْمَانِي كَرْدِي بِالْتَّقْوَى به پارنيزكاري و له خوداترسي (١٢) أَرَأَيْتَ ٲايا بينيوته إِنَّ ٲه گهر

كَذَّبَ باوهري نه هينا وَتَوَلَّى و ٲشتي هه ٲكرد (١٣) أَلَمْ يَعْلَمْ ٲايا نهيزانيبوو بِأَنَّ بهوهي كه اللَّهُ خودا

يَرَى (ههموو شتي) ده بيني (١٤) كَلَّا نا نهخير ، لَئِنْ ٲه گهرهاتوو لَمْ يَنْتَه له داهاتوودا وازنه هيني

لَنْسَفَعًا ٲهوه به دنيايي په لكيشي ده كه ين و رايده كيشين بِالْنَّاصِيَةِ به نيوجه واني (١٥) نَاصِيَةٍ نِيُوجِهْ واني كَاذِبَةٍ دروينه ي

خَاطِئَةٍ تاوانكار (١٦) فَلْيَدْعُ ٲيتربا هاواركاته نَادِيَهُ هاوهله كاني (١٧) سَدِّعْ ٲيمهش به دنيايي بانگده كه ينه

الزَّبَانِيَةِ زهبانيه كان (١٨) كَلَّا نا لَا تُطْعُهُ ٲو به گوئي ٲهوه كه وَاسْجُدْ وه سوژده بهره وَاقْتَرِبْ و نزيك بهرهوه (١٩)

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ بَهَنَوى اَللهِ خودا اَلرَّحْمَنُ ئهوپه‌رى ميه‌ره‌بان وبه به‌زه‌يى (ناويكى پيرۆزى خودايه)

اَلرَّحِيمُ ئهوپه‌رى به‌خشنده (ناويكى پيرۆزى خودايه)

إِنَّا بَيَّغُومَانُ ئَيْمَهُ أَنْزَلْنَاهُ ئهومان دابه‌زاند فِيْ لَه لَيْلَةُ شَهْوَى الْقَدْرِ قه‌در (١) وَمَا أَدْرَاكَ وَتَوْچَوَانِيْ مَا چى يه لَيْلَةُ شَهْوَى

الْقَدْرِ قه‌در (٢) لَيْلَةُ شَهْوَى الْقَدْرِ قه‌در خَيْرٌ چاكتره مِنْ لَه اَلْفِ هه‌زار شَهْرِ مانگ (٣) تَنْزَلُ ده‌ده‌به‌زى

الْمَلَائِكَةُ فَرِيْشْتَه‌كان وَالرُّوْحُ لَه‌گه‌ل رُوْح فِيْهَا تيايدا بِإِذْنِ به ئيزن و مؤلّه‌تى رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاريان مِنْ لَه كُلِّ هه‌موو

أَمْرِ فه‌رمان و كاروبارى (٤) سَلَامٌ ئاشتى و ئارامى و سه‌لامه‌تى يه‌كه‌ه.. هِيَ ئه‌و (شه‌وه) حَتَّى هه‌تاكوو مَطْلَعُ هه‌لاتن و ده‌ركه‌وتنى

الْفَجْرِ شه‌به‌قى به‌يان (٥)

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ

بِسْمِ اللَّهِ خُودَا الرَّحْمَنِ ئهوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زه‌یی (ناوئیکی پیروزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوئیکی پیروزی خودایه)

لَمْ يَكُنْ هه‌رگیز - وانه‌ده‌بوون الَّذِينَ - ئه‌وانه‌ی كَفَرُوا کوفریان کرد بوو و بی پروا بوون مِنْ له أَهْلِ الْكِتَابِ ئه‌هلی کیتاب

وَالْمُشْرِكِينَ و موشریک و هاوبه‌ش دانه‌ره‌کان مُنْفَكِّينَ ترازا و ده‌ستبه‌ردارن (نه‌ده‌بوون و وازیان نه‌ده‌هیئا) حَتَّى هه‌تا کوو

تَأْتِيهِمْ بَیْآن نه‌هاتبووا الْبَيِّنَةُ به‌لگه‌و نیشانه‌ی رۆن و ئاشکرا (۱) رَسُولٌ په‌یامبه‌ریک مِنْ له اللَّهِ خُودَا وه يَتْلُو ده‌خوئینیته‌وه

صُحُفًا گه‌لی په‌راوی مُطَهَّرَةً پاککراوه (۲) فِيهَا (که) له توئیدا هه‌یه کُتُبٌ چه‌ندیان بابته و نوسراوه‌ی قِيَمَةٍ راست (۳)

وَمَا تَفَرَّقَ پارچه پارچه و ده‌سته‌ده‌سته نه‌بوون الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی أُوتُوا پنیاندرابوو الْكِتَابِ کیتاب (ی ئاسمانی) إِلَّا ثِيْلًا مِنْ له

بَعْدَ پاش مَا ئه‌وه‌ی جَاءَتْهُمْ بَیْآن هات الْبَيِّنَةُ به‌لگه‌ی رۆن و ئاشکرا (۴) وَمَا أُمِرُوا و فه‌رمانیان پێ نه‌کراوو إِلَّا تهنه‌ا

لِيَعْبُدُوا به‌وه‌ی که اللَّهُ خُودَا مُخْلِصِينَ به‌ پاک و دئسوژی لَهُ هه‌ر بۆ ئه‌و بَيْتِ الدِّينِ دینداری و ملکه‌چی

حُنَفَاءَ خۆ لادهر بن (له شیرک و هاوبه‌ش دانان) به‌ره‌و حه‌ق وَيُقِيمُوا و دروست و رێک پێک الصَّلَاةَ نوێژ وَيُؤْتُوا و به‌ئین و به‌خشن

الزَّكَاةَ زه‌کات و خۆ خاوئینکردنه‌وه وَذَلِكَ و (هه‌ر) ئه‌وه‌ شه‌ دِينَ ئاینی و دینی الْقِيَمَةِ راست و دروست (۵) إِنَّ بِيْ گومان

الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی كَفَرُوا کوفریانکرد و بی پروا بوون مِنْ له أَهْلِ الْكِتَابِ ئه‌هلی کیتاب وَالْمُشْرِكِينَ و موشریک و هاوبه‌شدانه‌ران

فِي له ناو نَارٍ ئاگری جَهَنَّمَ دۆزه‌خ ن خَالِدِينَ هه‌ته‌هه‌تایی فِيهَا تیایدان أُولَئِكَ هُم هه‌ر ئه‌وان خۆیانن شَرُّ خراپترین

الْبَرِيَّةُ خەلک و دروستکراو-ن (٦) إِنَّ به راستی الَّذِينَ ئەوانەى آمَنُوا باوەریان هیناو وَعَمَلُوا و کردوویانە الصَّالِحَاتِ چاکەکان

أُولَئِكَ هُم هەر ئەوان-ن خَيْرُ چاکترین الْبَرِيَّةِ خەلک و دروستکراو-ن (٧) جَزَاؤُهُمْ پاداشتیان عِنْدَ لای

رَبِّهِمْ پەرورەدگاریان-ه جَنَّاتُ باغ و باغاتى عَذْنٍ بهههشتى عهدن و نهپراوه-یه تَجْرِي تێدهپهڕیت مِن له تَحْتِهَا ژێریاندا

الْأَنْهَارُ چەندهها رووبار خَالِدِينَ هاتاههتاین فِيهَا أَبَدًا تیايدان رَّضِيَ رازی بووه اللَّهُ خودا عَنْهُمْ لێیان

وَرَضُوا و ئەوانیش رازیبوون عَنْهُ لێ ذَٰلِكَ ئەوهش لِمَنْ بۆ هەر کهسێکه که خَشِيَ ترسانێ (ترسانی خودا ناسی)

رَبِّهِ لَه پەرورەدگاری خۆی (٨)

سُورَةُ الزَّلْزَلَةِ

بِسْمِ بهناوی اللَّهِ خودا الرَّحْمَنِ ئەوپه‌ری میهره‌بان و به به‌زهی (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئەوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

إِذَا کاتیک که زُلْزِلَتْ رادهه‌ژێ و ده‌له‌رزێ الْأَرْضُ زه‌وی زِلْزَالَهَا بومه‌له‌رزه‌که‌ی (١) وَأَخْرَجَتْ و ده‌ریکرد و فرێدا

الْأَرْضُ زه‌وی أَثْقَلَهَا قورسی یه‌کانی (٢) وَقَالَ و- الْإِنْسَانُ مروّف (-گوئی) مَا لَهَا ئەوه چیه‌تی (٣) يَوْمَئِذٍ ئەورۆژه‌یه

تُحَدِّثُ دێته‌ ئاخافتنی أَخْبَارَهَا ده‌نگ و باس وه‌ه‌واله‌کانی (٤) بِأَنَّ به‌وه‌ی که رَبَّكَ پەرورەدیگارت

أَوْحَىٰ وَهَىٰ وَ سَرَوَشَىٰ كَرْدَوَه لَهَا بَوَى (٥) يَوْمَئِذٍ نَّهَوْرُؤْذِيه يَصْدُرُ (دەردەچن) النَّاسُ خەلک أَشْتَاتًا جیاجیا و بەپەرتی

لَيُرَوَّا تا نیشاندرئین أَعْمَالُهُمْ کار وگەردەوہ کانیان (٦) فَمَنْ جَا هەر کەسێک یَعْمَلْ بکا مِثْقَالَ سەنگی ذَرَّةٍ گەردێک خَيْرًا چاکە

يَرَهُ (ئەوہ) دەیبینی (٧) وَمَنْ وَ هەر کەسێک یَعْمَلْ ئەنجام بدا مِثْقَالَ سەنگی ذَرَّةٍ گەردێک شَرًّا خراپە يَرَهُ دەیبینی (٨)